

Βασίλειος Λεπενός

689

Συνεργάτης-Διευθυντής Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού»

«Η Ιατρική μπήκε στη ζωή μου πολύ νωρίς, λόγω του οικογενειακού περιβάλλοντος, στο οποίο οι γιατροί υπήρχαν εν αφθονία... Το ίδιο γρήγορα, μπήκε στη ζωή μου και η Καρδιοχειρουργική... Θυμάμαι να το έχω αποφασίσει από τα πρώτα κιόλας χρόνια του Πανεπιστημίου... Αδιαμφισβήτητα, σημαντικό ρόλο έπαιξε το γεγονός πως επρόκειτο για νέο πεδίο, «άγνοο», πολλά υποσχόμενο παράλληλα...»

«Στη διάρκεια της ειδίκευσής μου στη Γενική Χειρουργική, οι διευθυντές μου, Γ. Γιαννόπουλος, Ε. Χατζηγιαννάκης και Α. Κάτσας, επέμεναν να παραμείνω στο αντικείμενο... Όμως, εγώ ήμουν ανένδοτος... Ήθελα, βέβαια, να συνεχίσω στο εν λόγω ίδρυμα και στάθηκα τυχερός, καθώς βρήκα θέση ειδίκευσης στη Θωρακοχειρουργική, στην κλινική του Νικόλαου Εξάρχου και αργότερα στην Καρδιοχειρουργική, στην κλινική του Χρήστου Λόλα... Θεωρώ τον Χ. Λόλα, κορυφαίο Καρδιοχειρουργό και ήταν μεγάλη τύχη για εμένα που εκπαιδεύτηκα δίπλα του... Δεινός Χειρουργός και εξαιρετικός άνθρωπος...»

«Ολοκληρώνοντας την ειδικότητα και χωρίς να έχω υποχρεώσεις θητείας Υψηλής Υπαίθρου –σύμφωνα με τη νομοθεσία της εποχής-, προσανατολίστηκα στον ιδιωτικό τομέα... Βρέθηκα αρχικά στο Νοσηλευτήριο «Απολλώνειο», στην ομάδα του Ιωάννη Χλωρογιάννη... Συνεργαστήκαμε για μια τριετία περίπου, μέχρι την αποχώρησή του για το Νοσηλευτήριο «Ευρωκλινική»...

«Εγώ παρέμεινα και με την αλλαγή της διοίκησης, όταν πια το ίδρυμα μετονομάστηκε σε Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού». Σε αυτές τις νέες συνθήκες, υπήρξα συνεργάτης του Α. Αγάθου και μετέπειτα, για πολλά χρόνια κι έως σήμερα, του Β. Φωτόπουλου, με τον οποίο διατηρούμε άριστες σχέσεις...»

«Δεν σκέφτηκα ποτέ μια πιθανή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό... Είμαι της άποψης πως αν κάποιος θέλει να μετεκπαιδευτεί εκτός της χώρας του, θα πρέπει να το κάνει σωστά και συγκροτημένα... Να λείπει χρόνια... Ποτέ δεν συμμερίστηκα αυτά τα μετεκπαιδευτικά ταξίδια που διαρκούν κάποιους μήνες... Πιστεύω πως η γνώση και η εμπειρία χρειάζονται χρόνο για να αφομιωθούν...»

«Κάθε Καρδιοχειρουργός επιλέγει την ειδικότητα αυτή για τους δικούς του λόγους... Κάποιοι το κάνουν για την οικονομική επιφάνεια, άλλοι για το κοινωνικό στάτους, άλλοι απλά γιατί πρόκειται για τη μέγιστη προσφορά σε ασθενή... Είναι θέμα οπτικής γωνίας... Η ευτυχία δεν έρχεται με τα χρήματα, ούτε με τις θέσεις... Η Καρδιοχειρουργική είναι μια δύσκολη και απαιτητική ειδικότητα... Αν όλοι οι γιατροί αντιμετωπίζουν μια μικρή πιθανότητα να χάσουν ασθενή, στους Καρδιοχειρουργούς αυτή η πιθανότητα μεγιστοποιείται... Γι' αυτό και απαιτείται απόλυτη δέσμευση στην άσκηση της... Με όποιο κόστος και τίμημα... Παίρνοντας παράδειγμα από τον εαυτό μου, μπορεί επί της ουσίας να έκανα αυτό που ήθελα –Καρδιοχειρουργική-, αλλά το πλήρωσα ακριβά από κάθε άποψη, υλική και ηθική... Ίσως σήμερα, να μην έπαιρνα την ίδια απόφαση όπως τότε...»

«Δηλώνω απαισιόδοξος για το μέλλον της ειδικότητας... Αυτό που θα αποκαλούσα Belle Époque της Καρδιοχειρουργικής έχει περάσει ανεπιστρεπτή... Σήμερα, η Καρδιολογία έχει πάρει τα σκήπτρα και ορίζει τις εξελίξεις... Αλλά και η Ιατρική γενικότερα βρίσκεται σε κρίση... Έχει αναχθεί σε επιστήμη των Δημοσίων Σχέσεων... Τραγική εξέλιξη... Ως αντίβαρο, σε αυτή την τραγικότητα, καταφεύγω στα βιβλία μου, στη μουσική μου και στις παρέες μου... Είναι οι ισορροπίες της ζωής μου...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 4 - 1 - 1956
- Ιατρική Σχολή «Καποδιστριακή» Πανεπιστήμιο Αθηνών, 1980 - 1987
- Στρατιωτική θητεία, 1987-1989
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1990 - 1994
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1994 - 1996
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1996 - 1997
- Συνεργάτης Νοσηλευτηρίου «Απολλώνειο» μετέπειτα «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού», 1997 - σήμερα

Ηλίας Λαχανάς

Συνεργάτης Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού»

«Δεν θα έλεγα πως η Ιατρική υπήρξε για μένα παιδικό ή εφηβικό όνειρο... Η απόφασή μου να προσανατολιστώ προς αυτή την κατεύθυνση, ήρθε μάλλον καθυστερημένα... Είχα ήδη τελειώσει το Λύκειο και για το λόγο αυτό έφυγα για σπουδές στο εξωτερικό... Δεν ξέρω γιατί διάλεξα τη Ρώμη... Το μόνο σίγουρο είναι πως κρατώ πολύ όμορφες αναμνήσεις από εκείνα τα χρόνια... Προσαρμόστηκα πολύ εύκολα στον τρόπο ζωής και έζησα καλά ως φοιτητής...»

«Επέλεξα την Χειρουργική ειδικότητα στα πρώτα χρόνια του Πανεπιστημίου... Λίγο αργότερα, ο κύβος ερρίφη και για την Καρδιοχειρουργική... Με συνεπήρε το γεγονός πως η ειδικότητα αυτή περιλαμβάνει όλη την Ιατρική μέσα της... Καρδιά, θώρακα, πνεύμονες, αρρυθμίες, Καρδιολογία, Παθολογία... Τόσο σπουδαία ζωτικά όργανα συνδέονται με μια και μόνο και ειδικότητα... Ήθελα να κατανοήσω τη λειτουργία τους και να αποκτήσω όσο το δυνατόν περισσότερες γνώσεις...»

«Ολοκληρώνοντας την ειδίκευσή μου, δίπλα σε σημαντικές Ιατρικές προσωπικότητες, όπως οι Αχιλλέας Λιούλιας και Περικλής Τόμος στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», αλλά και μετέπειτα δίπλα στις ιστορικές προσωπικότητες της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Ιπποκράτειο», αποφάσισα να εργαστώ ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός...»

«Όπερ και εγένετο για ένα χρόνο περίπου, όταν και ανέλαβα θέση Επιμελήτη Α' στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Τρίπολης... Δεν θέλησα όμως να παραμείνω εκεί... Οι δυνατότητές μου ήταν περιορισμένες... Έτσι, επέστρεψα στην Αθήνα ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός και πάλι...»

«Και να γύριζε ο χρόνος πίσω, οι επιλογές μου θα ήταν και πάλι οι ίδιες... Είμαι απόλυτα ικανοποιημένος από την πορεία μου μέχρι σήμερα... Βέβαια, συνειδητοποίησα πως η απόφαση ενός γιατρού να ασχοληθεί με την Καρδιοχειρουργική, είναι εν πολλοίς εγωϊστική... Η ζωή σου αλλάζει, αφιερώνεσαι εξ ολοκλήρου στα χειρουργεία και τους ασθενείς σου...»

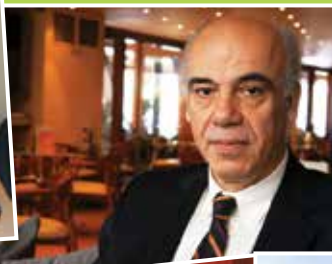
«Χωρίς την ύπαρξη μιας υποστηρικτικής συζύγου που θα κρατήσει την οικογένεια ενωμένη, όλα διαλύονται... Από την ημέρα που ένας Χειρουργός αρχίζει να εργάζεται και μάλιστα σε μάχιμα νοσοκομεία, οι ώρες που μπορεί να αφιερώσει στον εαυτό του και στην οικογένειά του είναι λίγες... Αν σε αυτή τη διαδρομή, δεν υπάρχει ένας καλός «συνεπιβάτης», τότε η οικογένεια δεν έχει μέλλον...»

«Όταν χειρουργείς έναν ασθενή και η έκβαση είναι καλή, ο ίδιος και οι συγγενείς σε ευγνωμονούν για πάντα... Αν η έκβαση δεν είναι καλή, τότε μεμιάς όλοι βρίσκονται απέναντί σου... Ούτε λάθη, ούτε παραλείψεις συγχωρούνται σε έναν Καρδιοχειρουργό... Σημασία έχει, η ειλικρίνεια και η αλήθεια... Πρέπει ο Καρδιοχειρουργός να είναι ηθικός, απέναντι στον εαυτό του και τον ασθενή του... Η αλήθεια δεν έβλαψε ποτέ κανέναν...»

«Η αφοσίωση στην Ιατρική δεν γνωρίζει δεσμούς αίματος... Προσωπικά, κλήθηκα να χειρουργήσω τον πατέρα μου... Εκείνη την ώρα, ως Καρδιοχειρουργός δεν είχα συναισθήματα... Μόνο αφοσίωση στο να κάνω σωστά τη δουλειά μου, ακριβώς όπως θα έκανα για τον οποιοδήποτε ασθενή μου... Και τα κατάφερα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 28 - 2 - 1966
- Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου «La Sapienza», Ρώμη, Ιταλία, 1984 - 1991
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», Αθήνα, 1991
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Γενικό Κρατικό», Αθήνα, 1991 - 1993
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Σωτηρία», Αθήνα, 1993 - 1995
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», Αθήνα, 1995 - 1997
- Ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός, 1998
- Επιμελήτης Α', Θωρακοχειρουργική Κλινική, Γενικό Νοσοκομείο Τρίπολης, 1998 - 1999
- Συνεργάτης Νοσηλευτηρίου «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού», 2000 - σήμερα...

Το Ιδιωτικό Νοσηλεύτήριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης

Η πτώση της Χούντας των Συνταγματαρχών και η εγκαθίδρυση της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας στην Ελλάδα, το 1974, έδωσε στην ελληνική κοινωνία την ελπίδα και μαζί την πεποίθηση πως η χώρα βόδιζε πια σε μια νέα εποχή δημιουργίας. Αυτό το πνεύμα δημιουργικότητας, ενέπνευσε σειρά πρωτοβουλιών σε ολόκληρη την χώρα, που επισφράγισαν την ένταξη σε αυτή την πολλά υποσχόμενη εποχή.

Μια τέτοια πρωτοβουλία ανέλαβε και ομάδα Ιατρών της Θεσσαλονίκης, εξεχουσες προσωπικότητες της πόλης, όπως οι Μ. Πατέλης, Α. Αργαλιάς, Γ. Σαραβέλος, Γ. Μπλάτζας, Ι. Δερματάς, Α. Γεωργόπουλος, Ν. Κωφοκότσιος, Σ. Μάνιος, Ι. Κεχαγιάς, Σ. Παπαδόπουλος, Β. Κουτσιμπέλας, Ι. Σάπικας και Π. Χατζηφωτιάδης ιδρύοντας το Ιδιωτικό Νοσηλεύτήριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης. Το ίδρυμα λειτουργεί σε εγκαταστάσεις στη νέα παραλία της Θεσσαλονίκης από το 1978, αλλάζοντας τα δεδομένα στην παροχή ιδιωτικών υπηρεσιών υγείας, καθώς οι σύγχρονες υποδομές, ο άψογο εξοπλισμός και το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης του προσωπικού, θεωρήθηκαν πρότυπα. Το 2004, αποτέλεσε έτος μετάβασης για το Νοσηλεύτήριο «Γενική Κλινική», το οποίο εξαγοράστηκε από τον Όμιλο EuroMedica, έναν από τους μεγαλύτερους ιδιωτικούς οργανισμούς υγείας στην Ελλάδα. Η παλιά αήληθ του ιδρύματος όχι απλά διατηρήθηκε, αλλά ενισχύθηκε από την εξαγορά αυτή, καθώς ο όμιλος προέβη σε ανακαινίσεις χώρων, ανανέωση του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού και σε υπογραφή συνεργασιών με σημαντικές προσωπικότητες της ιατρικής κοινότητας της πόλης. Το Νοσηλεύτήριο EUROMEDICA - «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης διαθέτει σήμερα 247 κλίνες, 17 υπερσύγχρονες χειρουργικές αίθουσες - οι τρεις εξ' αυτών χειρουργείων καρδιάς - θώρακος καθώς και δύο πλήρως εξοπλισμένες Μονάδες Εντατικής Θεραπείας.

Η «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης

Ο Ι. Χάσουλας (αριστερά) με τον μόνιμο συνεργάτη του, τον αείμνηστο Ασμή Αλοτζεϊλάτ (δεξιά)

Sandra HOURS, Προϊσταμένη ΜΕΘ και μέγιστη Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας

Zahida Majeed, Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας

Στιγμιότυπο από το χειρουργείο του «Βελιίδειου Κ.Κ.»

Ι. Χάσουλας

Η ΜΕΘ του «Βελιίδειου Κ.Κ.»

▶
Ιωάννης Χάσουλας
 Ίδρυτής του «Βελλίδειου Κ.Κ.»
 της Γενικής Κλινικής το 1988.
 Διευθυντής Κλινικής
 την περίοδο 1988 - 1994

▶
Χρήστος Παπακωνσταντίνου
 Ίδρυτής της νέας
 Καρδιοχειρουργικής
 Κλινικής το 1991.
 Διευθυντής Κλινικής
 την περίοδο 1991 - 1992

▶
Βασίλειος Χαλβατζούλης
 Διευθυντής Κλινικής
 την περίοδο 1992 - 2000

Υπάρχει ακόμη ένα γεγονός, το οποίο καθιστά το Ίδρυμα ως ένα εκ των ιστορικότερων της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας γενικότερα. Στο χώρο του έμμελε να λειτουργήσει η πρώτη ιδιωτική Καρδιοχειρουργική Κλινική της Βορείου Ελλάδας, το 1988, από τον Καθηγητή Ιωάννη Χάσουλα, ο οποίος μετέπειτα, βέβαια, ανέλαβε την έδρα του Πανεπιστημίου Κρήτης. Με την αμέριστη υποστήριξη της Προέδρου του «Όμιλου Βελλίδη», Κατερίνας Βελλίδη, στην προοπτική ίδρυσης του «Βελλίδειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου» στη Θέρμη Θεσσαλονίκης, ο Ιωάννης Χάσουλας οργάνωσε στους χώρους του Νοσοκομείου «Γενική Κλινική» μια μικρή, αρχική, Καρδιοχειρουργική Κλινική, δίνοντας σ' αυτή το όνομα του υπό δημιουργία κέντρου. Υποστηριζόμενος, στην αρχική αυτή περίοδο, από Νοτιοαφρικανούς συνεργάτες –καθώς ο ίδιος διέγραψε μια λαμπρή πορεία δίπλα στον Christian Barnard, αλλά και ως Διευθυντής σε νοσοκομείο του Cape Town, της Νότιας Αφρικής– και τον τότε συνεργάτη του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», Αναισθησιολόγο Μ. Πατέλη, πραγματοποίησε μια σειρά επεμβάσεων, που κυμαίνονταν στα 50 έως 80 περιστατικά ετησίως. Η Καρδιοχειρουργική Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, δυναμικότητας τριών κλινών, είχε ως υπεύθυνη Προϊσταμένη την Sandra Houps, Ολλανδικής καταγωγής, που από το 1997 εκπαιδεύτηκε ως Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας. Πριν από εκείνη, Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας ήταν η Ινδικής καταγωγής Zahida Majeed. Άμεσος συνεργάτης του Ιωάννη Χάσουλα υπήρξε ο Καρδιοχειρουργός Ασμίλ Αλτατζαίλα, προερχόμενος από το Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», ενώ συνεργάτες Αναισθησιολόγοι οι Αθανάσιος Γραμμένος, Αντώνης Ψαράκης και η Μαρία Γιαλά.

Το 1991, ο τότε Αναπληρωτής Καθηγητής Χρήστος Παπακωνσταντίνου οργάνωσε νέα Καρδιοχειρουργική Μονάδα, σε διαφορετικό όροφο, αλλά η συνεργασία του με το Ίδρυμα δεν έμμελε να ευδωθεί, έχοντας διάκριση μάλιστα ενός έτους –δύο και αποχώρησε παραμένοντας αποκλειστικά στο Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ». Ωστόσο, λίγο πριν την αποχώρησή του, στο χώρο δραστηριοποιήθηκαν ο Βασίλης Χαλβατζούλης, συνεργάτης του Καθηγητή Παναγιώτη Σπύρου, ως συνεργάτης με μερική απασχόληση στο Δημόσιο, καθώς και ο Αναπληρωτής Καθηγητής Μιχάλης Τούμπουρας. Την ομάδα του Β. Χαλβατζούλη επικουρούσαν οι Επιμελητές του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου», Γεώργιος Χατζηκόστας και Στυλιανός Παπασταύρου, καθώς και τότες ειδικευόμενοι του ίδιου ιδρύματος. Αναισθησιολόγοι ήταν ο Νικόλαος Κωνσταντινίδης, ενώ Τεχνικός εξωσωματικής η Zahida Majeed. Βασικός συνεργάτης του Μ. Τούμπουρα υπήρξε ο Κωνσταντίνος Μακρυγιαννάκης.

◀
Εξώφυλλο
 διαφημιστικού εντύπου
 του «Βελλίδειου Κ.Κ.»

▶
 Ο πρώτος μικρός ασθενής
 που χειρουργήθηκε στο «Βελλίδειο Κ.Κ.»
 από τον Ιωάννη Χάσουλα

▶
 Ο Βασίλης Χαλβατζούλης
 απετέλεσε τον πλέον παραγωγικό,
 από άποψη αριθμού περιστατικών,
 Καρδιοχειρουργό της «Γενικής Κλινικής»

▶
 Σ. Πράπας - Β. Χαλβατζούλης (San Diego - 2004)

◀
Κωνσταντίνος
Μακρυγιαννάκης

▶
 Ο Β. Χαλβατζούλης
 με τον μέντορά του
 Καθ. Παναγιώτη Σπύρου
 (Θεσσαλονίκη 2011)

Μιχάλης Τούμπουρας
Συνοργάνης του Κέντρου
την περίοδο 1992 - 2007

Καθ. Παναγιώτης Σπύρου
Συνοργάνης του Κέντρου
την περίοδο 2000 - 2003

Αθανάσιος Οικονομίδης
Συνοργάνης του Κέντρου
την περίοδο 2010 - 2012

Με την πάροδο των χρόνων, οι ισορροπίες άλλαξαν, καθώς αποχωρήσει έλαβαν χώρα, συνακολουθούμενες από εντάσεις νέων προσώπων. Ο Ι. Χάσουλας, μετά το ναυάγιο του οράματός δημιουργίας του «Βελβίσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου» μετακινήθηκε, το 1994, με την ομάδα του στο Νοσηλεύτριο «Κλινική Αθηναισίδων», ενώ ο Γ. Χατζηκόστας ανέλαβε, το 2000, την Διεύθυνση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Παπαγεωργίου», εγκαταλείποντας την απασχόληση του στον ιδιωτικό τομέα. Ο Β. Χαλβατζούλης, που αποτέλεσε τον πρωταγωνιστή των εδελφικών στο Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης την δεκαετία του '90, αφού αρχικά παρατήρησε από το Ε.Σ.Υ. το 1993 λόγω αυξημένων του υποκρούσεων στον ιδιωτικό τομέα, ανέλαβε το 2000 τη θέση του Επιστημονικού Διευθυντή του νεοϊδρυθέντος «Διαβαλκανικού Ιατρικού Κέντρου» Θεσσαλονίκης, μετακινούμενος ως ατύχ.

Τέλος, ο Κ. Μακρυγιαννάκης, ενώ δημιούργησε στην πορεία τη δικιά του ομάδα αντιμετωπίζοντας προσωπικά του περιστατικά, αποχώρησε το 2002 για το Νοσηλεύτριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης.

Ωστόσο, το 2000, το Ίδρυμα εγκαινιάζει μια αποδοτική συνεργασία, εντάσσοντας στο δυναμικό του τον Καθηγητή Π. Σπύρου, ο οποίος είχε εν τω μεταξύ καταλάβει θέση Τακτικού Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας. Ο Π. Σπύρου, μετά την εκλογή του το 1997, συνέκρινε τη συνεργασία του με το Νοσοκομείο «Παπανικολάου», για μια διετία, επικειρόντας ταυτόχρονα την οργάνωση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής στη Λάρισα, προσπάθεια που, ως γνωστόν, δεν απέδωσε λόγω έλλειψης υποδομών. Έχοντας διενεργήσει στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας, μια και μοναδική χειρουργία καρδιάς, ο Π. Σπύρου υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με το Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης, όπου και παρέμεινε έως το 2003, όταν τόσο ο ίδιος όσο και οι συνοργάνες του Δημήτριος Φιλίππου και Αθανάσιος Οικονομίδης μετακινήθηκαν στο Νοσοκομείο «Ιατρικό Διαβαλκανικό» Θεσσαλονίκης. Να σημειωθεί επίσης ότι, από το 2002 και για περίοδο δυο ετών, συνοργάνης του ιδρύματός ήταν και ο Κυριάκος Κολοκασιδής, με εκπαίδευση στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ο Καθ. Παν. Σπύρου και οι επί ετών συνοργάνες του,
Β. Χαλβατζούλης και Γ. Χατζηκόστας

Βασίλης Αποστολίδης

Γεωργία Καλαφάτη

Δημήτριος Φιλίππου

Βασίλειος Βύζας

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ....

Ο Στέλιος Παπισταύρου είχε μια λαμπρή εκπαίδευση στην Αγγειο-Θωρακο-Καρδιοχειρουργική σε νοσοκομεία της Γαλλίας και της Ελβετίας. Κατέλαβε θέση επιμελητή Α' του Ε.Σ.Υ. στην Καρδιοχειρουργική κλινική του «Γ. Παπανικολάου» το 1985. Ήταν προικισμένος χειρουργός και από τους πρώτους που χρησιμοποίησαν την έσω μαστική αρτηρία. Από το 1992 έως το 2000, εργάστηκε ως γιατρός μερικής απασχόλησης στην ιδιωτική ομάδα του Β. Χαλβατζούλη, στην «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης. Παραιτούμενος από το Ε.Σ.Υ. ασχολήθηκε αποκλειστικά με την Αγγειοχειρουργική, στην Θεσσαλονίκη και στην συνέχεια στην Αθήνα. Χάθηκε αδόκτα στις αρχές της δεκαετίας του 2010.

Ο Αμίμ Αλοτζέιλτα, γεννήθηκε στην Ιορδανία και απούδασε Ιατρική στο «Αριστοτέλειο» Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Εντασσόμενος στο ελληνικό σύστημα εκπαίδευσης, έλαβε την ειδικότητα της χειρουργικής Θώρακος από το νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» και τον καθ. Παν. Σπύρου το 1989. Στην συνέχεια, εντάχθηκε στον ιδιωτικό τομέα, αποτελώντας τον μόνιμο συνοργάνη του Αναπλ. Καθ. Ιωάννη Χάσουλα στα νοσηλεύτριά «Γενική Κλινική» και «Κλινική Αθηναισίδων» της Θεσσαλονίκης. Ήταν παντρεμένος με Ελληνίδα και διέμενε μόνιμα στην Θεσσαλονίκη. Επρόκειτο για Ιατρό με εξαιρετική προσωπικότητα, εργατικό και εξώκως συναδελφικό. Χάθηκε από αιφνίδιο επεισόδιο προς το τέλος της δεκαετίας του 2010.

Βασίλειος Γουλιέλμος
Διευθυντής Α΄ Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
την περίοδο 2003 - σήμερα

Ιωάννης Φεσατίδης
Διευθυντής Β΄ Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
την περίοδο 2004 - σήμερα

Η εξαγορά του Νοσηλευτηρίου «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης από τον Όμιλο Euromedica, το 2003 –με ταυτόχρονη εξαγορά των Νοσηλευτηρίων «Κύριους Σταυρός» και «Κλινική Αθηναιίδα»-, άλλαξε εκ νέου τα δεδομένα. Με απόφαση του ομίλου, το Νοσηλευτήριο «Κλινική Αθηναιίδα», μετατράπηκε σε φοιτητική εστία, με αποτέλεσμα τη διακοπή κάθε κλινικής δραστηριότητας, που είχε ως συνέπεια την εκ νέου επιστροφή του Ι. Χάσουλ, για μερικούς μήνες, στο Νοσηλευτήριο «Γενική Κλινική», πριν την οριστική του μετακίνηση στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Παράλληλα, ο όμιλος προχώρησε σε μια σημαντική συνεργασία, αμειψαρμόνως τον Βασίλειο Γουλιέλμο, γνωστό διεθνή από τις επιδόσεις του στο νεοεμφανιζόμενο τμήμα της Ρομποτικής Καρδιοχειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Δρέσδης. Ο Β. Γουλιέλμος, αφού συμφώνησε την «εν λευκώ» αναδιοργάνωση της κλινικής, προχώρησε στη σύναψη σύμβασης καθιερώνοντας ταυτόχρονα την χειρουργική πάλλουσα καρδιά στον εν λόγω χώρο. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, το 2004, στο Ίδρυμα οργανώθηκε μια δεύτερη, εβδόμου σημασίας για τις εξελίξεις, ομάδα από τον Ιωάννη Φεσατίδη, τότε Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου» από το 1997 έως το 2004. Ιδιαίτερα έμπειρος και οργανωτικός, ο Ι. Φεσατίδης, ασπάζομενος κι εκείνος την τεχνική της πάλλουσας καρδιάς, δημιούργησε μια πολυάσχολη ομάδα, όπως εκείνη του Β. Γουλιέλμου, επιδιώκοντας σε μια άμιλλα που απέφερε υψηλά νούμερα εγχειρήσεων σε αμφότερες τις κλινικές. Τέλος, τη διετία 2010-2012, συμβόλαια συνεργασίας με το Ίδρυμα είχε και ο Αθανάσιος Οικονομίδης, επικουρούμενος από τον Γεώργιο Σκουμή, με θητεία ειδικότητας στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου». Συνεργάτες στις ομάδες που κατά καιρούς δραστηριοποιήθηκαν με το Ίδρυμα, πέραν των προαναφερθέντων, υπήρξαν οι Γεώργιος Δρόσος, στην αρχική περίοδο, Γρηγόρης Μπιτζίκας το 1997, Γεωργία Καλαφάτη από το 1997 έως το 1999, Παναγιώτης Σαρήπουλος από το 1997-2002, Βασίλης Αποστολίδης, Βασίλης Βύζας, Ηρακλής Καραλίδης, Γεώργιος Τσώρμπας και άλλοι.

Ο Βασίλειος Γουλιέλμος με τους Σωτήριο Πράπα, Νίκο Τσιλιμίγκα και Γιώργο Μπουγιούκα (2004)

Ο Ιωάννης Φεσατίδης σε ώρα δράσης

Ο Ιωάννης Φεσατίδης το 1992 στο «Γ. Παπανικολάου»

Ο επί των συνεργάτης του Ιωάννη Φεσατίδη, Ανδρέας Ευσταθίου

Στην περίοδο έκδοσης του λευκώματος, η Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα του Νοσηλευτηρίου EUROMEDICA – «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης επικεντρώνεται στις ομάδες των Β. Γουλιέλμου και Ι. Φεσατίδη. Συνεργάτες του Βασίλη Γουλιέλμου είναι οι Καρδιοχειρουργοί Σωτήρης Τσογκόπουλος και Γεώργιος Σαρή, Αναισθησιολόγοι οι Νικόλαος Αργυράκης και Ιωάννης Κατσίκας, Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας η Sandra Κάλαντζου – Ηοιρς, Παιδιάτρα, στην ομάδα του Β. Γουλιέλμου εργάσθηκαν οι Γεώργιος Τσώρμπας, Ανδρέας Μπάκας, Νικόλαος Παπαδόπουλος, Παύλος Παπουλίδης, Αντών Σαράφ και Βασίλης Αποστολίδης. Αντίστοιχα, συνεργάτες Καρδιοχειρουργοί του Ιωάννη Φεσατίδη είναι ο Ανδρέας Ευσταθίου, σταθερός συνεργάτης του από το ξεκίνημα λειτουργίας της ομάδας και ο Γεώργιος Σκουμής, από το 2012. Αναισθησιολόγος ο Ιωάννης Κωνσταντινίδης και Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας η Νάνσυ Τσιπανοπούλου. Το 2013, ο Γ. Σαρήλης απεκόρησε για μετακίνηση στην Αγγλία. Τη θέση του κατέλαβε ο Χρήστος Καρβέλας. Με το Ίδρυμα, συνεργάστηκε από το τέλος του 2013 και ο Χρήστος Αλεξίου μετακινούμενος από το «Διαβαλανικό Κέντρο» και συνεργαζόμενος με τον Γεώργιο Σκουμή.

Ο Σωτήριος Πράπας και ο Ιωάννης Φεσατίδης απετέλεσαν συνεργάτες του Καθ. Darryl Shore, Διευθυντού ΚΡΧ Κλινικής στο Νοσοκομείο "Brompton" του Λονδίνου

Βασίλης

- Διευθυντής Α' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
«Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης

Γουλιέλμος

Στην σφαίρα των χρηματοοικονομικών, η έννοια του risk management υποδηλώνει τις πιθανές απώλειες και πιο συγκεκριμένα την επικινδυνότητα που προβάλλει κάθε επένδυση, κάθε ρίσκο. Ταυτόχρονα όμως, ο άγραφος νόμος της αγοράς επιβάλλει το ρίσκο ως το «καύσιμο» που τροφοδοτεί την ανάπτυξη, ως τη σπίθα που επιτρέπει στη δημιουργικότητα να ανθίσει. Με την ίδια λογική, σε επίπεδο ατομικότητας, η αβεβαιότητα που συνεπάγεται η απόφαση ρίσκου εμπεριέχει σε ίδιες ποσότητες τόσο τον κίνδυνο της αποτυχίας, όσο και την ευκαιρία της επιτυχίας, τόσο τον φόβο όσο και την ελπίδα. Το μόνο βέβαιο είναι πάντως πως η αντίληψη του ρίσκου περιλαμβάνει τα ανθρώπινα πιστεύω, τη στάση ζωής, την κρίση και τα συναισθήματα, που ο καθένας μας υιοθετεί απέναντι στα οφέλη και τις ζημιές ενός κινδύνου. Το σύστημα αξιών το οποίο σηματοδοτεί και την εξέλιξη της ίδιας της ζωής.

Ο Βασίλης Γουλιέλμος δεν υποτάχθηκε ποτέ στα αντανακλαστικά της «κουλτούρας του φόβου». Αναζητώντας θετικά σημεία αναφοράς, ακολουθώντας το ριζοσπαστικό ένστικτο του risk lover, πιστεύοντας στη δύναμη της μεταβολής που μπορεί να σχηματίσει ένα λαμπρό μέλλον, ρίσκαρε πολλές φορές στη ζωή του. Για πρώτη φορά, το 1986, όταν ολοκληρώνοντας τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, αποφάσισε να μεταναστεύσει στην Γερμανία για να ειδικευτεί στη Γενική Χειρουργική και κατόπιν στην Καρδιοχειρουργική. Μέσα σε λίγα χρόνια, η δημιουργικότητα, η εργατικότητα και η ευφυΐα του ανταμείβονται αρχικά με τη θέση του Επιμελητή Α' και αργότερα με τη θέση του Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου της Δρέσδης, επικεφαλής σε ένα από τα μεγαλύτερα προγράμματα μεταμοσχεύσεων και τεχνητής υποστήριξης της καρδιάς σε ολόκληρη την Γερμανία.

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδου

«Κάθε μέρα που πέρναγε, ένιωθα όλο και πιο έντονα, πως η απόφαση που πήρα να φύγω από την Ελλάδα, ήταν σωστή. Τα χρόνια που ήμουνα στην Γερμανία, η εντύπωση που είχα σχηματίσει για την ελληνική Καρδιοχειρουργική δεν ήταν και η καλύτερη. Έβλεπα μεν συναδέλφους να έχουν συμμετοχή στα συνέδρια, αλλά οι δημοσιεύσεις και οι ανακοινώσεις που γινόντουσαν από μέρους τους ήταν ελάχιστες. Αντιθέτως, εμείς είχαμε πρόσβαση σε κάθε νέα τεχνολογία, σε κάθε νέα ανακάλυψη, σε κάθε πολλά υποσχόμενη τεχνική. Τα χρόνια της Γερμανίας και η καθημερινή άσκηση της Ιατρικής εκεί ήταν για μένα μια σπουδαία εμπειρία ζωής».

Το μέλλον προδιαγράφεται σπουδαίο για τον Έλληνα Καρδιοχειρουργό. Οι Έλληνες συνάδελφοι του τον εκτιμούν και τον θαυμάζουν, οι Γερμανοί τον αποθεώνουν, η παγκόσμια κοινότητα τον σέβεται. Η κλινική του γίνεται γνωστή για την πρώτη ενδοσκοπική επέμβαση βαλβίδας, την πρώτη ρομποτική επέμβαση πολλαπλών ByPass σε παγκόσμιο επίπεδο, για την μεγαλύτερη σειρά περιστατικών με χρήση ρομποτικής χειρουργικής. Το 1997, μια πρόταση από την διοίκηση της Κλινικής «Άγιος Λουκάς» φέρνει για πρώτη φορά τον Β. Γουλιέλμο αντιμέτωπο με την απόφαση λήψης ενός νέου ρίσκου. «Δεν είχα καν σκεφτεί το ενδεχόμενο της επιστροφής μου στην Ελλάδα. Η πρόταση του κ. Κατσάρκα ήταν μεν δελεαστική, αλλά μια διερευνητική επίσκεψή μου στον «Άγιο Λουκά» ήταν αρκετή για να με κάνει να αποκλείσω αυτό το ενδεχόμενο. Τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά από ό,τι μου είχαν παρουσιαστεί, γι' αυτό και δεν έμεινα».

Το 2002, έρχεται και η δεύτερη πρόταση από την ελληνική επικράτεια, η οποία δεν δημιουργεί για τον Β. Γουλιέλμο απλά θέμα λήψης ρίσκου. Τον θέτει προ του προσωπικού του συστήματος αξιών, τον θέτει προ συναισθημάτων και πιστεύω. «Η πρώτη μου συνάντηση με τον κ. Μπλάτζα, τον Διοικητή της «Γενικής Κλινικής», ήταν μάλλον επεισοδιακή. –Τι θέλεις Βασίλη, με ρώτησε, για να έρθεις εδώ; –Δεν πρόκειται να έρθω. Είμαι καλά εκεί που είμαι, του απάντησα. –Ε, τότε θα πρέπει να κάνουμε κάτι για να σε δελεάσουμε, μου είπε. –Γκρεμίστε τα χειρουργεία και την Εντατική, του είπα. Έτσι κι έγινε. Έδειξαν αποφασισμένοι να με κερδίσουν και έκαναν το καλύτερο δυνατό. Τελικά, εκεί που μιλούσα με τους δικούς μου στη Θεσσαλονίκη μια φορά την εβδομάδα, άρχισα να μιλάω μια φορά την ημέρα, συζητώντας το ενδεχόμενο της επιστροφής μου. Εγώ έβλεπα το μέλλον μου στη Γερμανία. Η σύζυγός μου ήταν εκείνη που με έπεισε. –Θέλω να σε βλέπω περισσότερο στο σπίτι μας, μου είπε και κατανοείτε πως το επικείμενο δεν μπορούσε να αποκρουστεί. Ούτε ήθελα να το αποκρούσω για να είμαι ειλικρινής».

Το 2003, η συνεργασία του Β. Γουλιέλμου με την «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης είναι γεγονός. Με τον αέρα του ανθρώπου που αγαπά το ρίσκο και δεν φοβάται να εκτεθεί στον κίνδυνο, ξεκινά να χειρουργεί, εφαρμόζοντας πρωτοποριακές τεχνικές, έλκοντας πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. «Ο ερχομός μου εδώ σήμανε και την έναρξη κάποιων νέων, ποιοτικότερων και μοντέρνων τεχνικών. Ήρθα βέβαια αντιμέτωπος με μια δύσκολη καθημερινότητα, αλλά με τη βοήθεια της διοίκησης, που επέδειξε μεγάλη προσαρμοστικότητα στις αλλαγές, τα ξεπερνάγαμε εύκολα. Απλά να αναφέρω ότι, η «Γενική Κλινική» ήταν η πρώτη ιδιαιτική κλινική που ξεκίνησε τις αναίμακτες στεφανιογραφίες. Μετά ακολούθησε το «Ανάσειο Κ. Κ.».

Σήμερα, ο Β. Γουλιέλμος μοιάζει ικανοποιημένος και ολοκληρωμένος. Συνεχίζει να αναζητά «καύσιμα» που θα τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη, «σπίθες» που θα επιτρέψουν στη δημιουργικότητα να ανθίσει. «Το μέλλον της ελληνικής Καρδιοχειρουργικής είναι απόλυτα συνυφασμένο με τον ιδιωτικό τομέα. Υπάρχουν επιχειρηματίες έτοιμοι να επενδύσουν σε νέες τεχνολογίες, να στριφίζουν Καρδιοχειρουργούς, να δημιουργήσουν τις υποδομές για ασφαλή και ποιοτικότερη χειρουργική. Οι Έλληνες συνάδελφοι είναι πια αποδεκτοί από την παγκόσμια κοινότητα, ενώ άνηψη παρουσιάζει και ο «ιατρικός τουρισμός» από γειτονικές και όχι μόνο χώρες, καθιστώντας την Ελλάδα ισάξιο ανταγωνιστή σε σχέση με «αναπτυγμένες», ως πιστεύονταν, χώρες στην Καρδιοχειρουργική». Ο Β. Γουλιέλμος στοιχημάτισε στην ανατροπή, έκανε έξυπνες αναπροσαρμογές, αξιοποίησε τις ευκαιρίες. Δεν έπεσε στην παγίδα της επιτυχίας που αντιστέκεται στην αλλαγή, δεν ασπάστηκε αρνητικά δόγματα, δεν φοβήθηκε να διαχειριστεί την αβεβαιότητα. Αγάπησε το ρίσκο και το ρίσκο του εξασφάλισε την καλύτερη δυνατή απόδοση. Την επιτυχία.

Βασίλειος Γουλιέλμος.
1ο Συνέδριο Ε.Α.Β., Παλαιά Βουλή, 2004

Νέα Υόρκη 2002. Βασίλειος Γουλιέλμος και Σωτήρης Πράπας
σε μία από τις πολλές κοινές συμμετοχές τους σε Διεθνή Συνέδρια

Ιωάννης

Φεσσατίδης

- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής και Μονάδας Μεταμοσχεύσεων Γενικό Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» (1997-2003)
- Διευθυντής Β΄ Καρδιοχειρουργικής Κλινικής «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης (2003 - σήμερα)

Θα 'λεγε κανείς πως οι επιθυμίες των ανθρώπων είναι οι αναμνήσεις από το μέλλον τους... Δεν χρειάζεται παρά να ομολογηθούν και να εκφραστούν και τότε κατά ένα περίεργο τρόπο μετατρέπονται σε ένα είδος αποθέματος, προκαλώντας δράσεις κι επιδράσεις, ώσπου να έρθει η στιγμή να μεταμορφωθούν σε κάτι ολόκληρο, και γεμάτο... Ωσπου να έρθει η στιγμή που η ύπαρξή τους θα γίνει τόσο στοιχειώδης όσο η πραγματικότητα... Όσο δυνατότερες οι επιθυμίες, τόσο σπουδαιότερη η πραγματικότητα... Θα 'λεγε κανείς πως ο λόγος που ένας βίος θεωρείται κάποτε σπουδαίος και έντονος, έγκειται ακριβώς στο ότι ενστερνίστηκε υπέρμετρες επιθυμίες...

Αυτό που επιθυμεί για πρώτη φορά στη ζωή του ο Ιωάννης Φεσσατίδης μπορεί κάλλιστα να εκληφθεί ως μια ανάμνηση από το μέλλον του... «Γεννήθηκα το 1950 στη Θεσσαλονίκη, όπου και ολοκλήρωσα την πρωτοβάθμια εκπαίδευσή μου. Από τα παιδικά μου χρόνια είχα εκδηλώσει ξεκάθαρα την επιθυμία να γίνω γιατρός, χωρίς να υπάρχει ανάλογη οικογενειακή παράδοση, καθώς ο πατέρας μου ήταν Αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού –στα τεθωρακισμένα για την ακρίβεια. Όντας μαθητής στο Α' Γυμνάσιο Αρρένων πια, η επιθυμία μου έγινε πεποίθηση. Ήξερα ότι θα γινόμουν γιατρός...». Ενώ τα χρόνια περνούν, αυτή η πρώτη επιθυμία μεταμορφώνεται σταδιακά σε κάτι ολόκληρο, ακέραιο, γεμάτο... Σε κάτι απτό και πραγματικό... Το 1969, ο Ι. Φεσσατίδης είναι πρωτοετής φοιτητής της Ιατρικής... Και τότε μια νέα ανάμνηση από το μέλλον εκφράζεται... «Από τη στιγμή που μπήκα στην Ιατρική, γνώριζα και το επόμενο μου βήμα... Ήθελα να γίνω Χειρουργός, δε με συγκινούσε καμία άλλη ειδικότητα... Στην αρχή έβλεπα σαν πιθανότερη επιλογή τη Γενική Χειρουργική...».

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Η νέα αυτή επιθυμία του, από την στιγμή που ομολογείται, αρχίζει να μετατρέπεται σε απόθεμα... Ένα απόθεμα που προκαλεί δράσεις κι επιδράσεις... «Το 1975, μόλις πήρα το πτυχίο μου από την Ιατρική Σχολή του «Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», ξεκίνησα την ειδικότητα της Χειρουργικής στο Γενικό Νοσοκομείο Κιλίκης, όπου και παρέμεινα δύο χρόνια, πραγματοποιώντας ταυτόχρονα και τη στρατιωτική μου θητεία, ως άμισθος Έφεδρος Αξιοματικός. Κατόπιν διορίσθηκα στη Β' Χειρουργική Πανεπιστημιακή Κλινική του Κεντρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης με Διευθυντή τον Καθηγητή Α. Μαρσέλλο. Στη συνέχεια, υπηρέτησα σαν Επιμελητής στην Α' Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου Καβάλας, εκπληρώνοντας την υπηρεσία υπαίθρου και παράλληλα στην ίδια περίοδο εκπόνησα τη Διδακτορική μου διατριβή από τη Β' Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης...». Ο Καθηγητής Α. Μαρσέλλος ασκεί μια πρωτόγνωρη γοητεία στον Ι. Φεσατίδη... Είναι ο άνθρωπος που του δημιουργεί μια νέα επιθυμία... «Ο αείμνηστος Καθηγητής Α. Μαρσέλλος, ακεραίος άνθρωπος και σπουδαίος Χειρουργός, με παρότρυνε να ακολουθήσω Ακαδημαϊκή καριέρα, με εξειδίκευση στη Χειρουργική Θώρακος. Βλέποντας στην πρότασή του μια ενδιαφέρουσα προοπτική, έφυγα το 1981 για την Ιρλανδία, όπου και υπηρέτησα στο Εθνικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιρλανδίας στο Galway ως εσωτερικός Επιμελητής, συνολικά για 2,5 χρόνια... Εκείνη την εποχή μπαίνει στη ζωή μου η Καρδιοχειρουργική... Ο Διευθυντής Θωρακοχειρουργικής του Νοσοκομείου Galway, Dr Desmond Kneafsey, με παρότρυνε να μετεκπαιδευτώ έστω και για ένα εξάμηνο στη Χειρουργική Καρδιάς, με σκοπό να αποκτήσω μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στη Χειρουργική Θώρακα... Μετά από επίμονες προσπάθειες, κατάφερα να διορισθώ σαν Registrar στο «Hammersmith Hospital» με Καθηγητές τους H. Bentall, K. Taylor, R. Sapsford, R. Stanbridge. Τελικά το ένα εξάμηνο έγινε δύομιση χρόνια... Ακολούθως, με την υποστήριξη του Καθηγητή K. Taylor, ξεκίνησα στο «Southampton General Hospital» με Διευθυντές τον Sir Keith Ross, τον Dr J. Monro και τον Dr D. Shore, ως Senior Registrar British Heart Foundation Fellowship, όπου και παρέμεινα για 18 μήνες μετεπαιδευόμενος στην Παιδοκαρδιοχειρουργική...».

Με τον Παναγιώτη Σπύρου

◀ Με τον Σωτήρη Πράπα σε χαλαρό στιγμιότυπο (2nd EAB Congress - 2005)

Η Καρδιοχειρουργική δεν είναι στη ζωή του Ι. Φεσατίδη απλά μια επιθυμία που έγινε πραγματικότητα... Αποκτά μια ανυπέρβλητη δυναμική στη ζωή του, γεννώντας μια σπουδαία επιθυμία... «Το όνειρό μου βέβαια από το Λονδίνο ακόμα ήταν να γίνω δεκτός σε κάποιο σημαντικό Καρδιοχειρουργικό Κέντρο των Η.Π.Α.. Έτσι ξεκίνησα επικοινωνία με το Καρδιοχειρουργικό Κέντρο του San Diego, όπου Διευθυντής ήταν ο Dr B. Moores, κι έγινα δεκτός, τελικά, την άνοιξη του 1986 με συγκεκριμένο συμβόλαιο εργασίας...».

Όμως τα γεγονότα και οι περιστάσεις καλούν διαφορετικά... Την ίδια εβδομάδα που του προτείνεται το συμβόλαιο εργασίας με το Καρδιοχειρουργικό Κέντρο του San Diego, του ανακοινώνεται η πρόσληψή του σε θέση Επιμελητή Α' στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» της Θεσσαλονίκης, στην Καρδιοχειρουργική Κλινική που διευθύνει ο Παναγιώτης Σπύρου... «Ήταν τεράστιο το δίλημμα για μια μένα... Τελικά, με την καθοδήγηση των Άγγλων καθηγητών μου και με «πόνο ψυχής» παραιτήθηκα από το «όνειρο» και αποδέχτηκα το διορισμό στη Θεσσαλονίκη. Ήταν το Νοέμβριο του 1987...».

Φαίνεται πως η ζωή έχει για εκείνον μια άλλη επιθυμία... Μια επιθυμία της οποίας η εκπλήρωση σημαίνει και την ολοκλήρωσή του ως άνθρωπο... «Τελικά, η απόφασή μου να προτιμήσω τη Θεσσαλονίκη από το San Diego ήταν απόλυτα ορθή... Το 1992 γέννησα τη γυναίκα μου, την Πέννυ, την οποία παντρεύτηκα λίγους μήνες μετά και μαζί αποκτήσαμε πέντε κορίτσια...». Αλλά δεν είναι μόνο η προσωπική ευτυχία που δικαιώνει την απόφασή του... Η Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου» απολαμβάνει δημοσιότητα και αναγνώρισης, καθώς οι επιμβάσεις που πραγματοποιούνται δεν είναι απλά πρωτοποριακές, αλλά αποτελούν «πρωτιές» για τα ελληνικά δεδομένα... «Το 1992, μετά από μετεκπαίδευση που είχα στο Μεταμοσχευτικό Κέντρο του «Parworth Hospital» στο Κέμπριτζ της Αγγλίας, πραγματοποιήσαμε την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς σε Καρδιοχειρουργική Κλινική εκτός Αθηνών και την ίδια χρονιά την πρώτη μεταμόσχευση πνεύμονα στην Ελλάδα. Στη συνέχεια, δύο χρόνια αργότερα, κατακτήσαμε δύο ακόμη πρωτιές, κάνοντας την πρώτη πανελλήνια ταυτόχρονη μεταμόσχευση καρδιάς και πνεύμονα, καθώς και την πρώτη εμφύτευση συσκευής μηχανικής υποστήριξης της καρδιάς...». Μετά από δεκαετή επιτυχημένη παρουσία από την θέση του Επιμελητή Α', το 1997, ο Ι. Φεσατίδης αναλαμβάνει τα νιάτα της κλινικής που τον ανέδειξε και την ανέδειξε... «Ως Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής και Μονάδας Μεταμοσχεύσεων, με την ομάδα μου, πραγματοποιήσαμε συνολικά 32 μεταμοσχεύσεις καρδιάς, 11 πνευμόνων και 4 καρδιάς και πνευμόνων en block...».

▲ Με τη σύζυγό του Πέννυ

700

Πέννυ και Ιωάννης Φεσατίδης,
σε οικογενειακό στιγμιότυπο
με τις πέντε κόρες τους

Το 2003, ο Ι. Φεσατίδης κλείνει το «κεφάλαιο» «Γ. Παπανικολάου» και αποφασίζει να προχωρήσει παρακάτω... Έκτοτε και μέχρι σήμερα, από την θέση του Διευθυντή Καρδιοχειρουργικής Ομάδας στο Ιδιωτικό Θεραπευτήριο «Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης – Euromedica» υπηρετεί τις ίδιες επιθυμίες... Τις επιθυμίες εκείνες που δημιουργήσαν μια σπουδαία πραγματικότητα... «Θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό, γιατί είχα την ευκαιρία να εκπαιδευτώ και να ασχοληθώ με όλους τους τομείς της Καρδιοχειρουργικής - ενήλικες, παιδιά, μεταμοσχεύσεις καρδιάς και πνεύμονα, μηχανική υποστήριξη κυκλοφορίας- και να εφαρμόσω στην πράξη όλες τις σύγχρονες τεχνικές της ειδικότητας. Θεωρώ επίσης σημαντικό, ότι ένας σωστά εκπαιδευμένος γιατρός, σφείλει, εκτός από τη διεκπεραίωση του κλινικού του έργου, με αφοσίωση και ευσυνειδησία να μεταδίδει σε μαθητές του τις γνώσεις του, ώστε να υπάρχει συνέχεια. Στα δεκαεπτά χρόνια που εργάστηκα στο Ε.Σ.Υ., εκπαίδευσα πολλούς Καρδιοχειρουργούς, συμμετείχα σε πολλά συμβούλια κρίσης επιλογής Διευθυντών και βοήθησα ενεργά πολλούς συναδέλφους στη μετεκπαίδευσή τους στην Αγγλία...».

Θα 'λεγε κανείς πως ο λόγος που ένας βίος θεωρείται κάποτε σπουδαίος και έντονος έγκειται ακριβώς στο ότι ενστερνίστηκε σπουδαίες επιθυμίες... Ο Ι. Φεσατίδης ενστερνίστηκε κάποτε τέτοιες επιθυμίες... Γι' αυτό και σήμερα, βιώνοντας τη σπουδαιότητα και την ένταση των αποτελεσμάτων τους, έχει την πολυτέλεια να δηλώνει απόλυτα ολοκληρωμένος... «Περνώντας από όλο αυτό το φάσμα των Καρδιοχειρουργικών δραστηριοτήτων -κλινικό, εκπαιδευτικό, συγγραφικό έργο-, νιώθω γεμάτος, δε μου λείπει κάτι... Δεν έχω κανένα παράπονο, δεν έχω απωθμένα... Κατάφερα να εκθέσω τον εαυτό μου σε εμπειρίες... Τα πράγματα όλα... Εύχομαι οι νεότερες γενιές των συναδέλφων Καρδιοχειρουργών να ζήσουν την ολοκλήρωση, την ωριμότητα και τις συγκινησίες που προσέφερε σε μένα η ειδικότητά μας, την οποία δε θα άλλαζα με καμία άλλη... Κάποτε, διάβασα μια συνέντευξη του γνωστού Καθηγητή

Καρδιοχειρουργού Έλληνα Dr Nicola Koutsoukos, ο οποίος σε ερώτησή αν, γνωρίζοντας τις δυσκολίες που πέρασε, θα αποφάσιζε να ασχοληθεί και πάλι με την Καρδιοχειρουργική, απάντησε χωρίς δεύτερη σκέψη, «in a heart beat!»... Την ίδια ακριβώς απάντηση δίνω κι εγώ...».

▲
Απονομή τιμής και ευγνωμοσύνης στον Ι. Φεσατίδη από τον μαθητή του Σ. Πράνα (Ζάππειο 2011)

Ιδιωτικό Νοσηλευτήριο «Ασκληπείον» Κρήτης

Έτος ίδρυσης Νοσηλευτηρίου: 1993
Έτος ίδρυσης ΚΡΧ Κλινικής: 2010

Το Θεραπευτικό – Διαγνωστικό Κέντρο «Ασκληπείον» - Κρήτης ιδρύθηκε το 1993 και στεγάζεται σε ένα ανακαινισμένο εξώροφο κτήριο στο κέντρο του Ηρακλείου. Είναι μια ολοκληρωμένη νοσηλευτική μονάδα. Έχει εξοπλισθεί με όλη την σύγχρονη τεχνολογία. Είναι δυναμικότητας 60 κλινών, διαθέτει 3 αίθουσες χειρουργείου και Μονάδα Εντατικής Θεραπείας 5 κλινών.

Διαθέτοντας Καρδιολογικό τμήμα και Αιμοδυναμικό εργαστήριο, προχώρησε στην ίδρυση καρδιοχειρουργικής κλινικής υπό τον Δημήτριο Τσοούπη το 2010. Ο τελευταίος, παρέμεινε στο χώρο περίπου επί μια διετία, πραγματοποιώντας περί τις 100 επεμβάσεις, αλλά απεχώρησε για το «ιατρικό Κέντρο» Ψυχικού το 2012.

Οι ανάγκες του κέντρου καλύπτονταν στην συνέχεια με περιοδικές επισκέψεις του Ιωάννη Φεσατίδη, ενώ την ευθύνη παρακολούθησης της μετεγχειρητικής τους πορείας είχε ο συνεργάτης του Γεωργιος Σκούμης.

▲
Δημήτριος Τσοούπης.
Ιδρυτής ΚΡΧ Κλινικής και
Διευθυντής (2010 - 2012)

▲
Ιωάννης Φεσατίδης.
Επισκέπτης Καρδιοχειρουργός
(2012 - σήμερα)

▲
Γεώργιος Σκούμης.
Επισκέπτης Καρδιοχειρουργός
(2012 - σήμερα)

Γεώργιος Σκουμής

701

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσ/κης

«Η μητέρα μου υπήρξε Προϊσταμένη Νοσηλεύτρια... Εξοικειώθηκα, λοιπόν, με το χώρο των νοσοκομείων από πολύ νωρίς στη ζωή μου... Αδιαμφισβήτητα, οφείλω σε εκείνη την απόφασή μου να γίνω Γατρός, καθώς μου ενέπνευσε την αγάπη και το αίσθημα προσφοράς για το συνάνθρωπο... Με την αποφοίτησή μου από το Λύκειο, έφυγα για το Νις της Σερβίας, όπου μετά από ένα χρόνο εκμάθησης της σέρβικης γλώσσας, εγγράφηκα στην Ιατρική Σχολή, το 1989... Παρά τις δυσκολίες που κλήθηκα να αντιμετωπίσω με τα τραγικά γεγονότα του πολέμου που ξέσπασε βίαια και ξαφνικά, ολοκλήρωσα τις σπουδές μου το 1996 και επέστρεψα στην Ελλάδα... Ένα χρόνο αργότερα, έλαβα αναγνώριση πτυχίου από το ΔΙΚΑΤΣΑ και παρουσιάστηκα στην Άρτα, για την εκπληρώσω τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις...»

«Υπηρετούσα ακόμη ως φαντάρος, όταν ο πατέρας μου υπέστη έμφραγμα του μυοκαρδίου και υποβλήθηκε σε εγχείρηση ByPass, από τον Βασίλειο Χαλβατζούλη... Ήμουν παρόν στη χειρουργική αίθουσα, κατόπιν επιθυμίας μου, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Β. Χαλβατζούλη... Τελειώνοντας την επέμβαση, είχα ήδη αποφασίσει πως η ειδικότητα που θα ακολουθούσα θα ήταν η Καρδιοχειρουργική... Ένιωθα συνεπαρμένος, γοητευμένος... Αυτό κι έκανα... Ξεκίνησα ειδικευόμενη στη Γενική Χειρουργική, στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας και το 2004, εντάχθηκα ως ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργός στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης, υπό τη Διεύθυνση του Γεωργίου Δρόσου...»

«Για μένα, ο Γ. Δρόσος είναι σπουδαίος δάσκαλος... Ασχολείται με τους ειδικευόμενους, αφήνει χώρο να εκπαιδευτούν και να πάρουν πρωτοβουλίες... Μαζί του έμαθα Καρδιοχειρουργική... Με τη λήψη τίτλου ειδικευόμενου, συνεργάστηκα με το Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», όπου είχα την τιμή να υπηρετήσω ως βοηθός του Παναγιώτη Σπύρου... Δυστυχώς, εκείνος αποχώρησε τρεις μήνες αργότερα, λόγω συνταξιοδότησης, οπότε και παρέμεινα στο πλευρό του Αθανάσιου Οικονομίδη, χρόνια συνεργάτη του Π. Σπύρου...»

«Επέστρεψα στη Λάρισα, για ένα χρόνο, εξαιτίας προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε η μητέρα μου... Εργάστηκα ως Επικουρικός συνεργάτης Καρδιοχειρουργός στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της πόλης... Δεν ήθελα, όμως, να παραμείνω εκεί... Μόλις η κατάσταση της υγείας της μού το επέτρεψε, επέστρεψα στη Θεσσαλονίκη, στο Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική», αυτή τη φορά, όπου συνέχισα τη συνεργασία μου με τον Α. Οικονομίδη... Οφείλω πολλά σε εκείνον και στα όσα μου μετέδωσε όσα χρόνια δούλεψα μαζί του... Είχε μια διαφορετική νοοτροπία στο πως αντιμετώπιζε τους συνεργάτες του... Στις περισσότερες Καρδιοχειρουργικές κλινικές, η ειδικότητα σκεταί ως «one man show»... Είχα την τύχη να βρεθώ δίπλα σε ανθρώπους, όπως ο Γ. Δρόσος και ο Α. Οικονομίδης, που δεν ασπάζονται αυτή τη φιλοσοφία... Έχουν την διάθεση να διδάξουν και να συνεργαστούν... Μετά την αποχώρηση του Α. Οικονομίδη, εντάχθηκα στην ομάδα του Ιωάννη Φεστίδη, με τον οποίο συνεργάζομαι έκτοτε... Εκτός από το Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» δραστηριοποιούμαστε και στο Νοσηλεύτριο «Ασκληπιός», στο Ηράκλειο της Κρήτης, χειρουργώντας σε εβδομαδιαία βάση... Είμαι απόλυτα ικανοποιημένος και αναγνωρίζω πως στάθηκα αρκετά τυχερός, καθώς βρέθηκα και βρισκόμαι στο πλευρό σπουδαίων Χειρουργών που μεταδίδουν την εμπειρία τους στη νεότερη γενιά...»

«Η Ελληνική Καρδιοχειρουργική δεν υπολείπεται εκείνης που εφαρμόζεται σε άλλες ανεπτυγμένες χώρες... Οί Έλληνες Καρδιοχειρουργοί μετεκπαιδεύονται, παρακολουθούν συνέδρια και βρίσκονται στο κέντρο των εξελίξεων... Αυτό που πρέπει να διορθωθεί, είναι η παρεχόμενη εκπαίδευση και η στάση των παλαιότερων Καρδιοχειρουργών... Ήρθε η ώρα να απαγκιστρωθούμε από παλιά στεγανά και να υποστηρίξουμε τη νεότερη γενιά... Αυτή, άλλωστε, είναι το μέλλον...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Λάρισα, 18 Οκτωβρίου 1970
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Νις, Σερβία, 1989 - 1996, Αναγνώριση πτυχίου ΔΙΚΑΤΣΑ, 1997
- Στρατιωτική θητεία, 1998 - 2000, Υπηρεσία Υπαίθρου, Συκούριο Λάρισας, 2000 - 2001
- Ειδικευόμενη στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, Λάρισα, 2001 - 2004
- Ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσ/κη, 2004 - 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», Θεσσαλονίκη, 2007 - 2008
- Επικουρικός συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας, 2008 - 2009
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης, 2009 - σήμερα

702 Ανδρέας Ευσταθίου

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός - Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης

«Κατάγομαι από μια φτωχή οικογένεια... Οι γονείς μου, κτηνοτρόφοι, βιοπαλαιαστές, ήθελαν πάσει θυσία να προσφέρουν ένα καλύτερο μέλλον στο παιδί τους... Κι εγώ με τη σειρά μου, βλέποντας πόσο σκληρή ήταν η ζωή για εκείνους, διάβαζα ανελλιπώς, κυνηγώντας ένα διαφορετικό αίριο... Υπήρξα πολύ καλός μαθητής... Η απόφασή μου να γίνω γιατρός, συνδέεται ακριβώς με το γεγονός αυτό και τη λογική πως οι καλοί μαθητές γίνονται γιατροί... Ολοκλήρωσα, λοιπόν, ως όφειλα τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις στην Κύπρο και εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων...»

«Ήμουν φοιτητής ακόμη, όταν πήρα την απόφαση να ακολουθήσω την Καρδιοχειρουργική... Στην Ελλάδα, ήταν ακόμη τότε σε «νεογνική» κατάσταση και στο μυαλό μου έπαιρνε μυθικές διαστάσεις... Τα μοναδικά Καρδιοχειρουργικά Κέντρα ήταν στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, οπότε ολοκληρώνοντας τις σπουδές μου, ξεκίνησα ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ»... Τέσσερα χρόνια αργότερα, βρέθηκα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου», δίπλα στον Παναγιώτη Σπύρου, ως ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργός... Δίπλα του, ο μύθος ενδυναμώθηκε... Και η Καρδιοχειρουργική έγινε τρόπος ζωής...»

«Διορίστηκα με θέση Επιμελητή Β' στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», αμέσως μετά την θητεία μου στην Υπηρεσία Υπαίθρου... Θα έλεγε κανείς πως ήμουν ευλογημένος... Τα είχα καταφέρει... Όμως, οι συγκυρίες με οδήγησαν σε άλλη κατεύθυνση... Εγώ βρέθηκα στο εν λόγω ίδρυμα για να είμαι κοντά στον Ιωάννη Φεσσάτιδη, με τον οποίο συνεργαζόμουν άψογα και θαύμαζα... Η αποχώρησή του από τη Διευθυντική θέση για τον ιδιωτικό τομέα, δεν μου άφηνε αμφιβολίες για το πώς έπρεπε να κινηθώ... Άλλωστε, το Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» άρχισε να χάνει την παλιά του αίγλη...»

«Η μετάβασή μας στο Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» συνοδεύτηκε από ώρες ατελείωτης δουλειάς... Επί τέσσερα-πέντε συναπτά έτη, δουλεύαμε από τις 8 το πρωί μέχρι τις 2 το μεσημέρι, ακόμη και τα Σαββατοκύριακα... Ο χρόνος για την οικογένεια και την προσωπική μας ζωή ήταν μηδαμινός... Ήμασταν, όμως, απόλυτα ικανοποιημένοι...»

«Είμαι πατέρας δυο αγοριών που σύντομα θα κληθούν να αποφασίσουν για τη μελλοντική τους σταδιοδρομία... Εκείνοι μεγάλωσαν άνετα, όχι σαν εμένα... Το τίμημα, βέβαια, ήταν υψηλό, καθώς μεγάλωσαν μάλλον με την απουσία μου, παρά με την παρουσία μου... Γι' αυτό φροντίζω να μην επεμβαίνω στις αποφάσεις τους... Για τον εαυτό μου, τη μόνη απόλαυση που του επιτρέπω εδώ και χρόνια, είναι το ψάρεμα με ψαροντούφεκο... Εκεί, μηδενίζω και ξεναρχίζω πιο ήρεμος και δυνατός...»

Αμμόχωστος - Κύπρος

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αμμόχωστος, Κύπρος, 1964
- Στρατιωτική θητεία, Κύπρος, 1982 - 1984
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα, 1984 - 1991
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 1992 - 1996
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 1996 - 2000
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 2001 - 2002
- Επιμελητής Β', Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 2002 - 2003
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική», Ομάδα Ιωάννη Φεσσάτιδη, Θεσσαλονίκη, 2003 - σήμερα

Σωτήριος Τσομκόπουλος

703

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός - Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης

«Με τη λήψη τίτλου ειδικότητας, απευθύνθηκα στον ιδιωτικό τομέα για να εργαστώ... Δεν σκέφτηκα, εκείνη την περίοδο, μετεκπαίδευση στο εξωτερικό... Είχα ζήσει ως φοιτητής εκτός Ελλάδας και γνώριζα τις δυσκολίες... Ήθελα να βγω άμεσα στην αγορά εργασίας... Η πρόταση για συνεργασία με το Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο» ήταν άκρως ικανοποιητική για μένα... Εντάχθηκα, αρχικά, στην ομάδα του Ανδρέα Μαλακούδη και στην συνέχεια του Απόστολου Μπίσμπου. Από το 2010 βρέθηκα στο πλευρό του Χρήστου Αλεξίου και από το 2011 του Βασίλη Γουλιέλμου...»

«Σε αυτή τη φάση της ζωής μου, θα ήθελα να παρακολουθήσω κάποιο μετεκπαιδευτικό πρόγραμμα στο εξωτερικό... Δυστυχώς, το γεγονός ότι είμαι πατέρας δυο μικρών αγοριών ελαχιστοποιεί μια τέτοια πιθανότητα... Προσπαθώ να είμαι δίπλα τους όσο μπορώ και δεν θα ήθελα ποτέ η καριέρα μου να εξελιχθεί εις βάρος τους... Ίσως στο μέλλον, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, να το καταφέρω...»

«Διατηρώ μια μετριοπαθή στάση, όσον αφορά τη σχέση μου με την Καρδιοχειρουργική... Σαφώς και είναι σπουδαίο κομμάτι της ζωής μου, αλλά όχι σπουδαιότερο από την οικογένειά μου και την προσωπική μου ζωή... Σε τελική ανάλυση, το να είσαι Καρδιοχειρουργός, είναι απλά ένα ακόμη επάγγελμα... Το να φιλοδοξείς να γίνεις ο Sir Magdi Yacub, σε βάρος άλλων σημαντικών πραγμάτων της ζωής, δεν είναι το πλάνο που υποστηρίζω για το μέλλον μου... Θέλω να είμαι ευτυχισμένος στη ζωή μου... Θεμιτή η επαγγελματική επιτυχία, αλλά δεν είναι το παν... Το σημαντικότερο όλων είναι οι ισορροπίες... Ο χρόνος που περνάω με τα παιδιά μου βλέποντας Formula δεν μπορεί να συγκριθεί με οτιδήποτε άλλο...»

«Πιλότος της Πολεμικής Αεροπορίας... Αυτό ήθελα να κάνω στη ζωή μου, τουλάχιστον μέχρι και το τέλος του Γυμνασίου... Με συνέπαιρνε ο κίνδυνος και η έκκριση αδρεναλίνης που εκλύεται με τις πτήσεις, ειδικά όταν πρόκειται για μαχητικά αεροσκάφη... Δυστυχώς, τα μάτια μου με πρόδωσαν... Η μυωπία που ανακάλυψα ότι έχω, ήταν αποτρεπτική για να εισαχθώ στην Σχολή Ικάρων... Ποιο άλλο επάγγελμα ενέχει κίνδυνο και αδρεναλίνη; σκέφτηκα... Η Καρδιοχειρουργική... Ο κύβος είχε ριφθεί...»

«Ολοκληρώνοντας τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης, έφυγα για την Ουγγαρία, όπου εγγράφηκα στην Ιατρική Σχολή του αγγλόφωνου Πανεπιστημίου της Βουδαπέστης... Επέστρεψα πτυχιούχος στην Ελλάδα το 1998, για την εκπλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας, αλλά και της θητείας στην Υπηρεσία Υπαιθρου... Ξεκίνησα την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική το 2001, στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», ενώ συνέχισα στο ίδιο ίδρυμα για την ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική και Καρδιοχειρουργική... Για ενάμιση χρόνο περίπου, είχα Διευθυντή μου τον Καθηγητή Παναγιώτη Σπανό, πριν συνταξιοδοτηθεί, και στη συνέχεια τον Καθηγητή Χρήστο Παπακωνσταντίνου...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Νάουσα Ημαθίας, 23 Μαΐου 1972
- Ιατρική Σχολή, αγγλόφωνο Πανεπιστήμιο Βουδαπέστης, Ουγγαρία, 1990 - 1998
- Στρατιωτική θητεία, 1998 - 1999
- Υπηρεσία Υπαιθρου, 1999 - 2000
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 2001 - 2004
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 2004 - 2008
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», Θεσσαλονίκη, 2008 - 2011
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης, 2011 - σήμερα

Ιδιωτικό Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

Ως θεσμός, το μάντζεζιεντ περιλαμβάνει το σύνολο των ηγετικών στελεχών που δραστηριοποιούνται στα διάφορα ιεραρχικά επίπεδα μιας επιχείρησης, οι δραστηριότητες των οποίων μάλιστα, είναι καθοριστικής σημασίας για την υλοποίηση των στόχων της επιχείρησης ή του οργανισμού. Τι κάνει έναν μάντζεζερ αποτελεσματικό; Και ποιες αξίες διακωρίζουν ένα απλό στέλεχος από ένα ηγέτη; Είναι η επιρροή, η έμπνευση, η εμπύκωση, η παρακίνηση, η λήψη αποφάσεων, η τακτική, η δημιουργία οράματος; Προφανώς όλα τα παραπάνω και επιπροσθέτως μια εξίσου σημαντική προϋπόθεση: ο ηγέτης μάντζεζερ θα πρέπει να αναδειχθεί ως το στέλεχος της ομάδας που συντελεί περισσότερο από όλους στην επίτευξη των στόχων της μονάδας που διοικεί.

Όταν η Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Α.Μ.Θ. Internationals», με έδρα τη Chattanooga του Tennessee των Η.Π.Α., αποφάσισε να χρηματοδοτήσει την δημιουργία ιδιωτικού νοσηλευτηρίου στην περιοχή του Παροράματος της Θεσσαλονίκης, δεν είχε αξιωμαριθμήματα ως πρωταρχικό της στόχο την διασφάλιση κερδοφορίας. Άλλωστε, ακολουθώντας δυο βασικές αρχές που εκφράζονταν από τα λόγια του Ιπποκρατικού Όρκου «επ' ωφελείη των καμνόντων» και από τις λέξεις του Απόστολου Παύλου «...μεζών τούτων η αγάπη», η βασική της στόχευση δεν ήταν άλλη από την δημιουργία ενός Νοσηκού Προσώπου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που θα ανέπτυσσε φιλόανθρωπικές και ανθρωπιστικές δραστηριότητες σε διάφορα μέρη του κόσμου, στα πλαίσια της Ευαγγελικής Εκκλησίας. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, επιλέγη ο Επιμελητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Παθολόγος, Δημοσθένης Κατσάρκας, να ηγηθεί του νοσηλευτηρίου και να οργανώσει τις δραστηριότητες εκείνης που θα διασφάλιζαν στο έπακρο την υλοποίηση του οράματος των χρηματοδοτών.

Το Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς»

Ήταν η επιρροή, η έμπνευση, η εμπύκωση, η παρακίνηση, η λήψη αποφάσεων, η τακτική, η δημιουργία οράματος; Προφανώς, ο Δ. Κατσάρκας διέθετε όλες τις παραπάνω ικανότητες, καθώς σε σύντομο χρονικό διάστημα από την έναρξη λειτουργίας του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς», το 1975, το Ίδρυμα καθιερώθηκε στη συνείδηση των πολιτών της Βόρειας Ελλάδας, ως πρότυπο νοσηλευτικό κέντρο παροχής ιατρικών υπηρεσιών υψηλού επιπέδου. Η αρχική δυναμικότητα των 220 κλινών αυξήθηκε σε 278, ενώ εξαρχής δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις αντιμετώπισης παθολογικών και χειρουργικών περιστατικών και οργανώθηκαν Μονάδες Εντατικής Θεραπείας, οι οποίες εξακολουθούν να λειτουργούν και σήμερα.

Στιγμιότυπα από τα χειρουργεία

Δημοσθένης Κατσάρκας, ο δημιουργός του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» και ψυχή του ιδρύματος

Ο Αντ. Πίτσος, στο μέσον, κύριος εκφραστής της καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας του ιδρύματος

Καθηγητής Παναγιώτης Σπανός
 Ίδρυτής του Καρδιοχειρουργικού
 Κέντρου του «Αγίου Λουκά»
 Συνεργάτης την περίοδο 1989 - 2000

Καθηγητής Γεώργιος Μπουγιούκας
 Συνεργάτης την περίοδο 1989 - 1997

Η έναρξη Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας στο Νοσολευτήριο «Άγιος Λουκάς» αποτελεί μια ακόμη απόδειξη της άποψης πως ο ηγέτης-μάντζερ θα πρέπει να αναδειχθεί ως το στέλεχος της ομάδας που συντελεί περισσότερο από όλους στην επίτευξη των στόχων της μονάδας που διοικεί. Ο Δ. Κατσάρκας υπήρξε πάντα ένα βήμα μπροστά από τις ίδιες τις εξελίξεις. Ήταν στα τέλη της δεκαετίας του 1980, όταν έγιναν γνωστές οι προθέσεις του Υπουργείου Υγείας περί επέκτασης της ασφαλιστικής κάλυψης των Καρδιοχειρουργικών ασθενών και σε ιδιωτικά νοσολευτήρια της χώρας μας. Είχε βέβαια υπέρχει σχετική προεργασία, καθώς στον τομέα της αντιμετώπισης των καρδιοπαθειών λειτουργούσε πολύ νωρίς Τμήμα Κλινικής Καρδιολογίας, ενώ από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 άρχισε να αναπτύσσεται τμήμα Επεμβατικής Καρδιολογίας. Οι πρώτες συζητήσεις για την οργάνωση Καρδιοχειρουργικής Κλινικής έγιναν με τον αείμνηστο Καθηγητή Παναγιώτη Σπύρου, παλαιό γνώριμο του Δ. Κατσάρκα, όμως απέρησαν άκαρπες, παρά τα γεγονότα ότι οι διαθέσιμοι χώροι κρίθηκαν επαρκείς.

Ο Καθηγητής Παναγιώτης Σπανός
 σε στιγμιότυπο του 1995

Ο Εμμανουήλ Διαρμισιάκης
 με νοσηλεύτριες χειρουργείου

Τα Ζεύγη Σπύρου και Κατσάρκα

Το ζεύγος Κατσάρκα με τον συνεργάτη
 του κέντρου Κυρ. Πάπμο

Σ. Πάπας - Σ. Ουαλέρε

Ο Καθηγητής
 Φώτης Παναγόπουλος
 με τους Αντ. Πίτση
 και Δημ. Κατσάρκα

Ο άνθρωπος που ανέλαβε την οργάνωση και διεύθυνση της πρώτης Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσολευτηρίου «Άγιος Λουκάς» ήταν ο Καθηγητής Παναγιώτης Σπανός, σε συνεργασία με τον Αναπληρωτή –τότε-Καθηγητή Γεώργιο Μπουγιούκα, οι οποίοι υποστηριζόμενοι από τον Ανασθησιολόγο Ιάκωβο Αρδίτη και τους Καρδιοχειρουργούς Απόστολο Μπίμπου και Δημήτριο Σμυρλή διενήργησαν τις πρώτες Καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις. Η πρώτη εβ' αυτών έγινε στις 24 Ιουνίου 1989 και αποτέλεσε την αρχή μιας ραγδαίας ανάπτυξης του Κέντρου με αποτέλεσμα την αύξηση των περιστατικών σε υψηλότερους για την εποχή αριθμούς, που άγγιζαν τις 140 επεμβάσεις μηνιαίως. Βέβαια, ο αριθμός αυτός μειώθηκε στη συνέχεια, καθώς ξεκίνησε η λειτουργία Καρδιοχειρουργικών Κλινικών και σε άλλα ιδιωτικά νοσολευτήρια της Θεσσαλονίκης, ενώ ταυτόχρονα, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και η αύξηση των περιστατικών που αντιμετώπιζονταν από Επεμβατικούς Καρδιολόγους.

Στα αρχές της δεκαετίας του 1990, οι ισορροπίες στο Νοσολευτήριο «Άγιος Λουκάς» άλλαξαν. Πιο συγκεκριμένα, το 1991, ο Γ. Μπουγιούκας δημιούργησε ανεξάρτητη ομάδα, συνεργαζόμενος με τους Αθανάσιο Χέβα και Ανδρέα Μαλακούδη. Ωστόσο, το 1997, ο ίδιος αποχώρησε από το ίδρυμα, καθώς και από το Νοσοκομείο «Α.Χ.Ε.Π.Α» Θεσσαλονίκης όπου κατείχε θέση Αναπληρωτή Καθηγητή, για να αναλάβει, ως Τακτικός Καθηγητής την οργάνωση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του «Δημοκρίτειου» Πανεπιστημίου Θράκης, στην Αλεξανδρούπολη. Ενωρίτερα, το 1994, ο Εμμανουήλ Διαρμισιάκης, Επιμελητής Α' στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης, επιλέγοντας το «καθεστώς» της μερικής απασχόλησης στο Ε.Σ.Υ., που τότε δίνονταν ως δυνατότητα από τη νομοθεσία, δημιούργησε μια τριτή ομάδα στο Νοσολευτήριο «Άγιος Λουκάς», συνεργαζόμενος με τον τότε ειδικευμένο του ίδιου νοσοκομείου, Σάλα Ουαλέρε. Στη διάρκεια των επόμενων χρόνων, συνεργάστηκαν επίσης με το ίδρυμα ο Καθηγητής Φώτης Παναγόπουλος, οι Μιχάλης Τούμπουρας και Κυριάκος Ράμμος, στέλεχος της Πανεπιστημιακής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Α.Χ.Ε.Π.Α.».

Θανάσιος Χέβας

Ανδρέας
 Μαλακούδης

2001 - 2013

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

706 Το Νοσηλεύτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

1989: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Total ventricular assist for long-term treatment of heart failure.

Journal of Intensive Care Medicine 2009; 24(1): 37-41
 Journal of Intensive Care Medicine 2009; 24(1): 37-41
 Journal of Intensive Care Medicine 2009; 24(1): 37-41

▶
 Πρώτη στον κόσμο εφαρμογή
 αμφικολιακής υποστήριξης καρδιάς
 με 2 συσκευές Jarvik 2000
 από τον Αντώνη Πίτση το 2009

▶
 Αντώνης Πίτσης
 Ιδρυτής του Καρδιοχειρουργικού
 Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης
 Συνεργάτης - Διευθυντής
 την περίοδο 1999 - σήμερα

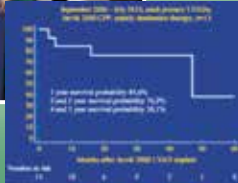
Αδιαμφισβήτητα, όμως, μία από τις σημαντικότερες συνεργασίες που επέτρεψε ο Δ. Κατσάρκας ήταν, το 1999, όταν στο επιστημονικό δυναμικό του Νοσηλεύτηριου «Άγιος Λουκάς» εντάχθηκε ο Αντώνης Πίτσης, με εκπαίδευση στο Ηνωμένο Βασίλειο, δίπλα στον πρωτοπόρο Καρδιοχειρουργό, με εμπειρία στην πάλλουσα καρδιά, Dr. Gianni Angelini. Η έλευση του συνέπεσε σχεδόν με την αποχώρηση, το 2000, του ιδρυτή της πρώτης Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του ιδρύματος, Καθηγητή Π. Σπανού, για το νεοϊδρυθέν τότε Νοσηλεύτήριο «Διαβόλων Κέντρο», με αποτέλεσμα ο Α. Πίτσης να καταστεί ο κηρύραρχος των εξελίξεων για τα επόμενα χρόνια και μέχρι σήμερα. Πραγματοποιώντας πρωτοποριακές επεμβάσεις και εφαρμόζοντας νέες τεχνικές, ο Α. Πίτσης ανέδειξε την Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσηλεύτηριου «Άγιος Λουκάς» σε διεθνή αναγνωρισμένο «ινστιτούτο Καρδιοχειρουργικής», έχοντας πάντα την αμέριστη υποστήριξη του Δ. Κατσάρκα. Το φάσμα των διενεργούμενων επεμβάσεων, πέραν του μεγάλου αριθμού εγχειρήσεων Bypass σε πάλλουσα καρδιά με χρήση αρτηριακών μοσχευμάτων, περιλάμβανε τοποθέτηση συσκευών υποστήριξης αριστερής κοιλίας, την διενέργεια επεμβάσεων κλασικής Καρδιοχειρουργικής με εντυπωσιακά αποτελέσματα συγκρινόμενα με διεθνή standards, τη διενέργεια εγχειρήσεων «ROSS», επιδιορθώσεις μιτροειδούς με θωρακοσκοπική προσέλαση, διακορυφαίες τοποθετήσεις αορτικής βαλβίδας και άλλες πρωτότυπες εγχειρήσεις.

Στο «ινστιτούτο Καρδιοχειρουργικής» του Νοσηλεύτηριου «Άγιος Λουκάς» τοποθετήθηκαν οι πρώτες, σε ιδιωτική κλινική, διαδερμικές συσκευές περιεχειρουργικής υποστήριξης της αριστερής κοιλίας με την συσκευή Tandem Heart ως γέφυρα προς ανάνηψη, τοποθετήθηκαν συσκευές μακράς διάρκειας ως «θεραπείες προορισμού» δεύτερης γενιάς, Jarvik 2000, καθώς και οι δύο πρώτες στον κόσμο συσκευές τρίτης γενιάς Levacor το 2006. Για πρώτη φορά στον κόσμο, ασθενής με καρδιακή ανεπάρκεια υποβλήθηκε το 2009 σε ολική υποστήριξη των κοιλιών της καρδιάς με ταυτόχρονη τοποθέτηση συσκευών Jarvik 2000 στην δεξιά και αριστερή κοιλία στον ίδιο χειρουργικό χρόνο, προσδίδοντας κέρρος και προβολή στη χώρα μας σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο ρόλος του Δ. Κατσάρκα σε αυτή την σπουδαία πορεία υπήρξε πρωταγωνιστικός, καθώς υποστήριξε το έργο του Α. Πίτση παρέχοντάς του τον πλέον σύγχρονο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό και άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό. Σήμερα, στο Νοσηλεύτήριο «Άγιος Λουκάς» λειτουργούν τέσσερα αιμοδυναμικά εργαστήρια πλήρους εξοπλισμένα, τα οποία σε συνδυασμό με τις τρεις σύγχρονες Καρδιοχειρουργικές αίθουσες και τις τρεις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας καθιστούν το Ίδρυμα και το «ινστιτούτο Καρδιοχειρουργικής», ως ένα από τα πιο συγκροτημένα στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

▶
 Η ομάδα του
 Αντώνη Πίτση

▶
 Ο Αντώνης Πίτσης
 με την ομάδα του
 στη διάρκεια
 χειρουργικής
 επέμβασης

▶
 Καμπύλη επιβίωσης ασθενών που αντιμετωπίστηκαν
 από την ομάδα του Αντ. Πίτση με μηχανική υποστήριξη καρδιάς

▶
 Ασθενείς του προγράμματος μηχανικής υποστήριξης
 της αριστερής κοιλίας

►
Σόλα Ολαλέρε
Συνοργάνης - Διευθυντής
την περίοδο 1992 - σήμερα

►
**Κωνσταντίνος
Μακρυγιαννάκης**
Συνοργάνης - Διευθυντής
τις περιόδους
2003 - 2007 και
2010 έως σήμερα

►
Κώστας Τσακίριδης
Συνοργάνης - Διευθυντής
την περίοδο 2007 - σήμερα

Τη δεκαετία του 2000, εντάχθηκαν στο δυναμικό του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης και άλλες Καρδιοχειρουργικές ομάδες. Από το 2006, ο Κοσμάς Τσακίριδης, ο οποίος εκπαιδεύτηκε στο «Δημοκρίτειο» Πανεπιστήμιο από τον Καθηγητή Γ. Μπουγιούκα, συνεργαζόμενος με πρώην συνοργάνη του Α. Πίτση, όπως ο Ανδρέας Μπάκας και η Αικατερίνη Βησούλη, άρχισε να δραστηριοποιείται στο ίδρυμα, ενώ το 2009, συμβόλαια συνεργασίας υπέγραψαν και οι Καρδιοχειρουργοί Κωνσταντίνος Μακρυγιαννάκης και Γεώργιος Κρασσόπουλος, με τον τελευταίο να αποχωρεί, στα μέσα του 2012 για το Νοσηλευτήριο «Ιαββαλκανικό Ιατρικό Κέντρο». Άξιο αναφοράς είναι επίσης το γεγονός ότι, ο Ε. Διαρμισάκης στήριξε τις αρχικές προσπάθειες του Α. Πίτση, μέχρι την αποχώρησή του για άλλα ιδιωτικά κέντρα. Ο επί σειρά ετών συνοργάνη του Ε. Διαρμισάκη, Σολά Ολαλέρε, συγκρότησε έκτοτε δική του ομάδα.

Σήμερα, την ομάδα του Α. Πίτση στελεκώνουν οι Νικόλαος Νικολουδάκης, Τιμόθεος Κέλλη και Αλέξανδρος Τάτλης. Αναισθησιολόγοι είναι οι Νικόλαος Τασσούλης και Αλέξανδρος Κωλέττας, ενώ Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας η Πετρούλα Δρένου και ο Ισαάκ Κερεμίδης. Συντονίστρια της μηχανικής υποστήριξης της κυκλοφορίας είναι η νοσηλεύτρια Μαρία Καζάκη. Στους θαλάμους νοσηλείας συνοργάνη Καρδιολόγοι είναι οι Γεώργιος Κέντος και Αλέξανδρος Χάντας. Παλαιότερα συνοργάνηκαν με τον Α. Πίτση οι Καρδιοχειρουργοί Ανδρέας Μπάκας, Αικατερίνη Βησούλη, Βασίλειος Οικονομόπουλος, Ιωάννης Μπουγιούκας και η Αναισθησιολόγος Δέσποινα Δελησιάνη, ενώ στην ομάδα ειδικεύτηκαν οι Εμμανουήλ Ψάλλης και Άγγελος Νικολιδάκης.

►
Η ομάδα του Γ. Κρασσόπουλου συνοργάνηκε με τον «Άγιο Λουκά»
την τρίτη 2009 - 2012

►
Η ομάδα του Κοσμά Τσακίριδη .
Διακρίνονται οι Ανδρέας Μπάκας (1)
και Σταμάτης Αρίκας (2)

►
Ο Κων/νος Μακρυγιαννάκης,
συνοργάνη του «Άγιου Λουκά»
σε σημερινό
με τον Αντώνη Πίτση

Την ομάδα του Κ. Τσακίριδη στελεκώνουν ο Ανδρέας Μπάκας, Αικατερίνη Βησούλη, Λουκάς Τσουρέλης και Σταμάτης Αρίκας. Αναισθησιολογικά, η ομάδα «αυτιπεται» από τους συνοργάνη Αναισθησιολόγους του Α. Πίτση, ενώ Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας είναι η Νάνσυ Τσμπανοπούλου.

Οι Σόλα Ολαλέρε και Κωνσταντίνος Μακρυγιαννάκης υποστηρίζονται από συνοργάνη άλλων ομάδων.

Στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας φροντίζουν τους ασθενείς οι Εντατικοί Μαρία Ασημάση, Γιώργος Ιωαννίδης, Θεόδωρος Καρακάσης και Νικόλετα Σιδηροπούλου.

Τέλος, εξωτερική συνεργασία με το Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης έχει στις μέρες μας και ο Διευθυντής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Α.Χ.Ε.Π.Α.», Αναπληρωτής Καθηγητής Κυριάκος Αναστασιάδης, υποστηρίζόμενος από τον Όμηρο Χαλβατζούλη.

▲
**Αικατερίνη
Βησούλη**

▲
**Όμηρος
Χαλβατζούλης**

Επί του πειστηρίου:
Το 2014,
συνεργασία Εκκίνησε
ο Ηλίας Αγγελής,
μετακινούμενος
από τον
«Κυανού Σταυρό»

2001 - 2013

708 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Αντώνης Πίτσας

- Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
Νοσηλεύτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«...Να ξέρεις πως για να αποκτήσεις την εξουσία, δύο τρόποι ανέκαθεν υπάρχουν: να την κληρονομήσεις ή να την κατακτήσεις... Δύο μέσα ανέκαθεν υπάρχουν: τα όπλα τα δικά σου ή τα όπλα των άλλων... Δύο προϋποθέσεις ανέκαθεν υπάρχουν: η τύχη ή η ικανότητα... Όταν αποκτάς την εξουσία από κληρονομιά, τα πράγματα είναι για σένα ευκολότερα... Όταν την κατακτάς όμως, και μόνο η εμφάνιση εκείνου που έχει το φυσικό χάρισμα του «Ηγεμόνα», είναι ικανή να κάνει τους ανεπαρκείς να παραμερίσουν να περάσει και τους υφισταμένους να υποκλιθούν... Η τύχη ορίζει τις μισές μας πράξεις αλλά αφήνει σε μας να κανονίσουμε τις άλλες μισές... Τίποτα δεν μπορεί να σου προσδώσει μεγαλύτερη εκτίμηση, παρά η επιτυχία σε ό,τι αναλαμβάνεις και το παράδειγμα της προσωπικής σου ζωής...».

Το ημερολόγιο δείχνει 1^ο Απριλίου 1965, όταν «εξουσία» και «όπλα» κληροδοτούνται σε αυτό τον μικρό «Ηγεμόνα», που έχει την τύχη να αποτελεί γόνιο μιας εκ των σημαντικότερων και πλέον ευκατάστατων οικογενειών της Χαλκίδας... Το όνομά του είναι Αντώνης Πίτσας και το μέλλον της «ηγεμονίας» του διαγράφεται λαμπρό, ήδη από την πρώτη στιγμή της ύπαρξής του... «Γεννήθηκα και μεγάλωσα σε περιβάλλον ιατρικό και πολλές από τις παιδικές μου αναμνήσεις έχουν ανάλογο χρώμα και άρωμα... Ο παππούς μου υπήρξε ιδιοκτήτης της μεγαλύτερης Μαιευτικής Κλινικής της πόλης... Μέσα σε αυτή την κλινική, αγάπησα την Ιατρική και έδωσα υπόσχεση στον εαυτό μου να της αφιερωθώ...». Μπορεί τα πράγματα να είναι για εκείνον ευκολότερα... Όμως, η τύχη ορίζει μόνο τις μισές πράξεις και αφήνει στον ίδιο να κανονίσει τις άλλες μισές... «Γ'υόριζα από την αρχή πως η Γυναικολογία και η ανάλυση της διεύθυνσης της κλινικής αυτής, δεν ήταν για μένα... Δεν ήταν αυτό που ποθούσα να κάνω... Ήθελα να φύγω, να δοκιμαστώ μόνος, να πετύχω βασιζόμενος στις δικές μου ικανότητες...».

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Ο Αντώνης Πίτσας, από τα ιδρυτικά στελέχη της "Euro-Asian Bridge", στο πρώτο συνέδριο της Εταιρείας στην Αθήνα το 2004

Άλλωστε, για έναν «Ηγεμόνα» δεν αρκεί να αδράξει την ευκαιρία που του έστειλε η τύχη... Πρέπει και να τη διαμορφώσει... Η δύναμή του μετριέται από το αν μπορεί να στηριχθεί στις δικές του μόνο δυνάμεις... Το 1983, ο Α. Πίτσας εισάγεται στην Ιατρική Σχολή του «Α.Π.Θ.», από την οποία αποφοίτα έξι χρόνια αργότερα... Πρώτος του στόχος, η Χειρουργική... «Δεν σκέφτηκα ποτέ να ακολουθήσω κάποια άλλη ειδικότητα... Βρέθηκα στην Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου Πατρών, το 1990, η οποία λειτουργούσε υπό την Διεύθυνση του Καθηγητή Ιωάννη Ανδρουλάκη... Σε αυτό τον άνθρωπο οφείλω την απόφασή μου να γίνω Καρδιοχειρουργός... Υπήρξε εμπνευστής και μέντορας...».

Το 1992, λαμβάνει εκπαιδευτική άδεια και μεταβαίνει στη Σουηδία, όπου ειδικεύεται στη Χειρουργική Καρδιάς και Θώρακα, στο «University Hospital of Lund»... Μόλις κάποιους μήνες αργότερα, καταλαμβάνει θέση Senior House Officer, στο «Papworth Hospital», στο Cambridge της Αγγλίας, όπου συνεχίζει την ειδίκευσή του για ένα ακόμη χρόνο... «Από το 1994 και για μια διετία, βρέθηκα στο «South Cleveland Hospital» του Middlesbrough, έχοντας θέση Registrar, ενώ μετέπειτα, για άλλη μια διετία, στο «University Hospital of Cardiff» της Ουαλίας, με θέση πια Senior Registrar...». Το 1998 πια, το μέτρο της δύναμης του Α. Πίτσας γίνεται το αντίβαρο της καλής του τύχης... Οι ικανότητές του, οι αρετές, η αφοσίωση που επέδειξε, η γνώση και οι εμπειρίες που κατέκτησε, εγκαινιάζουν την περίοδο της προσωπικής του «ηγεμονίας» στην Καρδιοχειρουργική πραγματικότητα... Από τη θέση του Διευθυντή και Επίκουρου Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής στην Πανεπιστημιακή Κλινική του «Bristol Heart Institute University» της Αγγλίας, εξαναγκάζει ακόμη και εκείνους που τον αμφισβήτησαν να υποκλιθούν...

Αν και ο ευσεβής πόθος της επιστροφής γίνεται πραγματικότητα, η νέα κατάσταση που καλείται να αντιμετωπίσει ο Α. Πίτσας δεν είναι ιδιαίτερα ευχάριστη... Όμως, η εξουσία, με έναν τρόπο διατηρείται... Με τη σωστή διαχείρισή... «Σίγουρα υπήρχε μεγάλη διαφορά μεταξύ των υλικοτεχνικών υποδομών του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» και των νοσοκομείων που είχα μάθει να εργάζομαι... Διαφορές υπήρχαν και σε επίπεδο εκπαίδευσης του ανθρώπινου δυναμικού... Είχα λάβει την διαβεβαίωση του Δημ. Κατσάρκα, πως θα κάναμε ό,τι είναι απαραίτητο για να συγκροτήσουμε μια σύγχρονη Καρδιοχειρουργική Κλινική, εφάμιλλη αντίστοιχων του εξωτερικού... Έτσι κι έγινε... Ο εξοπλισμός άλλαξε, αγοράστηκαν όλα τα απαραίτητα μηχανήματα υποστήριξης προεγχειρητικού και μετεγχειρητικού ελέγχου, η Μ.Ε.Θ. εκσυγχρονίστηκε, ομοίως οι θάλαμοι νοσηλείας και οι χειρουργικές αίθουσες, δημιουργήθηκε Μονάδα Εντατικής Φροντίδας... Το προσωπικό επιλέχθηκε με προσοχή και εκπαιδύθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις μιας ανάλογης κλινικής... Με την υποστήριξή του, μόλις δυο χρόνια αργότερα, το 2001, μετρώσαμε περί τα 700 χειρουργεία... Έκτοτε, ο αριθμός αυτός μεγάλωσε διαρκώς, αναδεικνύοντας το Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», σε ένα από τα καλύτερα Καρδιοχειρουργικά Κέντρα της χώρας...».

Η «ηγεμονική» του υπόσταση, βέβαια, δεν επαναπαύεται στα υψηλά νούμερα που καταγράφει η Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα της κλινικής του... Άλλωστε, ακόμα και στις περιόδους που όλα πάνε καλά, ένας «Ηγεμόνας» πρέπει να προετοιμάζεται για τη μάχη... Και η προετοιμασία αυτή γίνεται με δυο τρόπους, με έργα και σκέψη... Κατά μέσο όρο, πέντε έως δέκα μελέτες δημοσιεύονται ετησίως στη διεθνή βιβλιογραφία, σχετικά με την καρδιακή ανεπάρκεια, την επιδιόρθωση της μιτροειδούς βαλβίδας και τη μηχανική υποβοήθηση της κυκλοφορίας... Η αναγνώριση μοιάζει να μην έχει τέλος... Η επιτυχής εμφύτευση τεχνητής καρδιάς σε ασθενή με καρδιακή ανεπάρκεια, που μεταδίδεται ζωντανά από τα χειρουργεία του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» στο ακροατήριο του Παγκόσμιου Καρδιοχειρουργικού Συνεδρίου στο Μαϊάμι, το 2003, φέρνει τον Α. Πίτσας στο προσκήνιο της Καρδιοχειρουργικής Κοινότητας σε παγκόσμιο πια επίπεδο... Μα και πάλι, δεν επαναπαύεται... Τον τελευταίο χρόνο, τρία νέα πρωτόκολλα βρίσκονται σε εξέλιξη...

Με τον Δημοσθένη Κατσάρκα, ιδιοκτήτη της Κλινικής «Άγιος Λουκάς», που υποστήριξε θερμά το όραμα του Αντώνη Πίτσας για την δημιουργία του «Καρδιοχειρουργικού Ινστιτούτου Θεσσαλονίκης»

▲
Αντώνης
Πίτσας

«Πρόκειται για τα πρωτόκολλα των διαδερμικών βαλβίδων, της θωρακοσκοπικής επιδιόρθωσης μιτροειδούς βαλβίδας και της ενδοκοιλιακής υποστήριξης της κυκλοφορίας... Σκοπός δικός μου και της ομάδας μου είναι να προσθέτουμε κάθε χρόνο κάτι καινούριο, διευρύνοντας το φάσμα των επεμβάσεων που πραγματοποιούμε... Πιστεύω πολύ στην σημασία της συλλογικής δουλειάς... Αυτή τη στιγμή, η ομάδα μου αποτελείται από πέντε Χειρουργούς Καρδιάς και Θώρακα, τρεις Αναισθησιολόγους, δυο Καρδιολόγους, δυο ειδικευμένους Καρδιοχειρουργούς, ένα Παθολόγο και δυο Τεχνικούς Εξωσωματικής Κυκλοφορίας... Η συνοχή αυτής της ομάδας, μας δίνει τη δυνατότητα να καλύπτουμε και να επεκτείνουμε το εύρος της Καρδιοχειρουργικής μας δραστηριότητας... Αυτό που συμβαίνει στη δική μας –αλλά και σε άλλες κλινικές της χώρας– δύσκολα απαντάται στο εξωτερικό... Συνήθως εκεί, οι κλινικές εξειδικεύονται σε ένα κομμάτι... Είναι άξιο θαυμασμού αυτό που κάνουμε στην Ελλάδα...».

Η τύχη στρέφει την ορμή της εκεί που δεν υπάρχει αξιούση, επειδή ξέρει πως εκεί, δε φτιάχτηκαν προχώματα και φράγματα για να τη βαστάξουν... Ο «Ηγεμόνας» οφείλει να αποδεικνύει πως είναι λάτρης της αξιούσης... Οφείλει να προσπαθεί, με κάθε τρόπο, να επιδεικνύει μεγαλοπρέπεια, μεγαλοψυχία, σοβαρότητα και δύναμη... Οφείλει να συνδέεται με τους ανθρώπους που τον ακολουθούν και τον πιστεύουν με σχέσεις αμοιβαίας στήριξης... Οφείλει να παρέχει στους άλλους αυτό που προσδοκούν από έναν «Ηγεμόνα»... Να μην ασχολείται με τίποτα άλλο παρά μόνο με το να τους υπερασπίζεται και να αναζητά τρόπους για να τους βελτιώσει τη ζωή... Στη ζωή του, ο Α. Πίτσας αν και κληρονόμησε «εξουσία», προτίμησε να την κατακτήσει... Αν και του παρήχθησαν «όπλα», προτίμησε να δημιουργήσει τα δικά του... Αν και εκτίμησε την καλή του τύχη, προτίμησε να βασιστεί στις ικανότητές του... Τώρα πια, η «εξουσία» του είναι τόσο ισχυρή που το «ηγεμονικό» του χάρισμα όχι απλά δεν χρήζει αμφισβήτησης, αλλά αναγνωρίζεται ακόμη και από τους ισχυρότερους αντιπάλους του... «Στο χειρουργείο, ηρεμώ, δεν σκέφτομαι τίποτα άλλο... Είναι το καταφύγιό μου... Όπως οι μοναχοί πηγαίνουν στο Άγιο Όρος, αναζητώντας την γαλήνη, έτσι κι εγώ μπαίνω στο χειρουργείο μου... Θα ακουστεί ίσως παράλογο, μα την ώρα της επέμβασης είμαι πιο ήρεμος ακόμη και από όταν βρισκόμαι με το σκάφος μου στη θάλασσα... Εκεί, νιώθω αδύναμος... Η Καρδιοχειρουργική μου δίνει δύναμη...». Με την αυτοπεποίθηση που του παρέχει η επιτυχία, αλλά και με πλήρη συνείδηση των υποχρεώσεων του έναντι στην «εξουσία» που κατέχει, ο Αντώνης Πίτσας θα έκανε ακόμη και τον σπουδαίο διανοητή και πολιτικό στοχαστή Νικόλο Μακιαβέλι, να υποκλιθεί στην μεγαλοπρέπεια, τη μεγαλοψυχία, τη σοβαρότητα και δύναμη του... Να υποκλιθεί στην αξιούση ενός σπουδαίου σύγχρονου «Ηγεμόνα»...

Νικόλαος Νικολουδάκης

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1963. Πριν ακολουθήσει την Ιατρική φοίτηση Χημεία για ένα διάστημα ωστόσο υπήρχε πίεση από τους γονείς του να ακολουθήσει την Ιατρική. Σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Homburg της Γερμανίας, υπό τον Καθηγητή Hans-Joachim Schäfers (1986-1992). Επέστρεψε στην Ελλάδα με την αποφοίτησή του όπου και εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και την υπηρεσία υπαίθρου. Αμέσως μετά κάνει Παθολογία στο Πανεπιστήμιο του Καίερολάουτεν για 18 μήνες.

Ειδικεύεται στην Καρδιοχειρουργική στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Homburg υπό τον καθ. Hans – Joachim Schäfers (1995-2001). Παρέμεινε στον χώρο αυτό για ένα χρόνο (2002-2003) ως επιμελητής. Το 2003 επέστρεψε στην Ελλάδα και εντάχθηκε στο δυναμικό του «Άγιος Λουκάς» στην κλινική του Α. Πίτσας. Είναι άγαμος.

Τιμόθεος Κέλπης

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός

Γεννήθηκε στην Κύπρο στις 15 Μαρτίου 1973 και μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη όπου ολοκλήρωσε την φοίτησή του στο «Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο» της πόλης το 1997. Εκπληρώνοντας την στρατιωτική του θητεία την περίοδο 1997-1998 και έκοντας υπηρετήσει στο αγροτικό ιατρείο Τρικάλων Ημαθίας για ένα χρόνο, άρχισε την εκπαίδευσή του στην Γενική Χειρουργική στο «Γ.Ν. Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης στο τμήμα του κ. Δαδούκη. Με την ολοκλήρωσή της, την περίοδο 1999-2002, μετακόμισε στο Ηνωμένο Βασίλειο όπου ειδικεύτηκε στην Καρδιοχειρουργική στο "LGI Hospital" του Leeds την τριετία 2003-2006. Συμπλήρωσε τον υπολειπόμενο χρόνο Καρδιοχειρουργικής στο Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ» Θεσσαλονίκης υπό τον Καθ. Χρ. Παπακωνσταντίνου και στη συνέχεια εντάχθηκε στην ομάδα του Α. Πίτσας, στον «Άγιο Λουκά» Θεσσαλονίκης, όπου απασχολείται μέχρι σήμερα.

Αλέξανδρος Τάτλης

711

Συεργάτης Καρδιοχειρουργός

Νικόλαος Νικολουδάκης

Τιμόθεος Κέλλης

Αλέξανδρος
Τάτλης

Βιογραφικό Αλεξάνδρου Τάτλη

- Τόπος γέννησης, Βόλος, 8 Μαρτίου 1965
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 1981 - 1987
- Ειδικείση στη Γενική Χειρουργική, University Hospital of Witwatersrand, Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική, 1991 - 1995
- Ειδικείση στην Καρδιοχειρουργική, University Hospital of Cape Town, Κέιπ Τάουν, Νότια Αφρική, 1995 - 2000
- Μετεκπαίδευση στα Νοσοκομεία «St. Thomas» και «Harefield», Λονδίνο, Αγγλία, 2000 - 2003
- Στρατιωτική θητεία, 2003
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Interclinic», Ηράκλειο, Κρήτη, 2003 - 2004
- Επιστημονικός συεργάτης, Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 2004 - 2005
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήρια «Κυανούς Σταυρός» και «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», Θεσσαλονίκη, 2005 - 2009
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», 2009 - σήμερα

«Από μικρό παιδί, είχα εκφράσει το ενδιαφέρον μου για στιδήποτε μπορούσε να κατασκευαστεί ή να επιδιορθωθεί με τη βοήθεια των χεριών μου... Είχε, μάλιστα, γίνει γνωστό στο ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον και, μεγαλώνοντας, μου έφερναν χαλασμένα αντικείμενα που προσπαθούσα να επισκευάσω... Κάπως έτσι γεννήθηκε και η επιθυμία μου να γίνω Γιατρός και μάλιστα Χειρουργός... Στη Χειρουργική, σκεφτόμουν, ένα κι ένα κάνουν δυο... Νοσεί κάποιο όργανο, το αφαιρείς ή το επιδιορθώνεις και ο ασθενής ηγνάνει σπίτι του... Μου άρεσε αυτή η κάθεται και καθαρή αντιμετώπιση των πραγμάτων...»

«Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών μου στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, έφυγα για τη Νότια Αφρική... Είχα διαβάσει για τον Christian Barnard και ήθελα να βρεθώ στο περιβάλλον που μεγαλούργησε... Έτυχε να συνδόμεαι οικογενειακά με τον Ιωάννη Χάσουλα, ο οποίος επίσης εκπαιδεύτηκε εκεί και με παρότρυνε να ακολουθήσω τα βήματά του...»

«Ειδικείση για Γενική Χειρουργική στο University Hospital of Witwatersrand στο Γιοχάνεσμπουργκ και στην Καρδιοχειρουργική στο University Hospital of Cape Town, στο Κέιπ Τάουν... Η αλήθεια είναι ότι επέστρεψα στην Ελλάδα, το 2000, μη γνωρίζοντας αν ήθελα όντως να επιστρέψω... Κατέθεσα τα χαρτιά μου για αναγνώριση άμεσα κι ένα μήνα μετά αναχώρησα για μετεκπαίδευση στην Αγγλία, όπου παρέμεινα στα Νοσοκομεία «St. Thomas» και «Harefield» του Λονδίνου, για τέσσερα χρόνια... Η επιστροφή στην Ελλάδα συνδυάστηκε με την εκπλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, σε πρώτο στάδιο... Αμέσως μετά, ήρθα και πάλι σε επαφή με τον Ι. Χάσουλα, με τον οποίο ξεκινήσαμε την οργάνωση μιας νέας Καρδιοχειρουργικής Κλινικής στο Νοσηλευτήριο «Interclinic» στο Ηράκλειο της Κρήτης...»

«Είχα, όμως, έντονες ακαδημαϊκές ανησυχίες και αυτό με οδήγησε στη Θεσσαλονίκη, ένα χρόνο αργότερα, όταν ο Καθηγητής Παναγιώτης Σπανός μου πρότεινε θέση Επιστημονικού συεργάτη στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ»... Την αποδέχτηκα, εκπονώντας παράλληλα και την Διδακτορική Διατριβή μου... Ακολουθώντας τον Π. Σπανό, βρέθηκα, το 2005, να χειρουργώ ως μέλος της ομάδας του, στα Νοσηλευτήρια «Κυανούς Σταυρός» και «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», με τα οποία εκείνος υπέγραψε συμβόλαιο συεργασίας... Ήταν ωραία χρόνια, με αρκετή δουλειά που με γέμιζε εμπειρίες και με ωρίμασε ως Χειρουργό... Θα είμαι πάντα ευγνώμων στον Π. Σπανό για την ευκαιρία που μου έδωσε να είμαι δίπλα του... Το 2009, ξεκίνησα τη συεργασία μου με τον Αντώνη Πίτσον, στο Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», όπου και παραμένω -απόλυτα ικανοποιημένος και δημιουργικός- μέχρι και σήμερα...»

«Δεν είναι εύκολη η ζωή στο εξωτερικό... Μετά από δέκα ολόκληρα χρόνια που έζησα εκτός, ήξερα πως ήθελα να επιστρέψω στην Ελλάδα... Ευτυχώς για μένα, βρέθηκαν οι άνθρωποι να υποστηρίξουν την επιστροφή μου, δίνοντάς μου ευκαιρίες να ενταχθώ στην ελληνική Καρδιοχειρουργική πραγματικότητα... Ωστόσο, δεν μετανιώνω για καμία μου απόφαση... Ως Χειρουργός, έχω μάθει να παίρνω μια απόφαση και να είμαι έτοιμος για τις συνέπειες... Γι' αυτό φροντίζω να εξελίσσομαι και να βελτιώνομαι, ώστε να μπορώ να προσαρμόζομαι σε όλες τις συνθήκες...»

Κωνσταντίνος Μακρυγιαννάκης

Συεργάτης Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«Η επιλογή της Ιατρικής, ως επαγγελματικός προσανατολισμός, δεν εμπειρέχει ίκνος ρομαντισμού ή συναισθηματικής φόρτισης από μέρους μου... Δεν υπήρξε ποτέ κάποιο πρότυπο, δεν υπήρξε καθοδήγηση από κανέναν, είτε σε οικογενειακό επίπεδο, είτε στο ευρύτερο περιβάλλον... Τα χρόνια εκείνα, οι καλοί μαθητές κατευθύνονταν κατά κύριο λόγο στο Πολυτεχνείο ή στη Νομική... Εγώ σκέφτηκα απλά και πρακτικά... Ήθελα να κάνω την εισαγωγή μου στο Πανεπιστήμιο όσο το δυνατό πιο εύκολη, χωρίς να υποστώ ταλαιπωρίες και ατελείωτες ώρες διαβάσματος... Αποφεύγοντας, λοιπόν, μαθήματα δύσκολα όπως η Φυσική ή η Χημεία, οι απαιτήσεις μειώνονταν... Όπως αποδείχθηκε, δεν κινήθηκα λάθος, καθώς το 1976 εισήχθη στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης...»

«Αντιθέτως, η επιλογή της Καρδιοχειρουργικής βασίστηκε καθαρά σε συναισθηματικούς λόγους... Η αδερφή μου αντιμετώπιζε ένα καρδιολογικό πρόβλημα, το οποίο με έφερε από νωρίς σε επαφή με την ειδικότητα της Καρδιοχειρουργικής... Την έβλεπα να αγωνιά, να αγωνίζεται για τη ζωή της και ήθελα να κάνω κάτι για να απαλύνω την αγωνία της, να προσφέρω στον αγώνα της... Έτσι, ολοκληρώνοντας τις σπουδές μου, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στα Νοσοκομεία «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης και Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου και κατόπιν βρέθηκα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», όπου ειδικεύτηκα στην Καρδιοχειρουργική υπό τους Παναγιώτη Σπανό, Χρήστο Παπακωνσταντίνου και Μιχάλη Τούμπουρα...»

«Ο θάνατος είναι ο μεγαλύτερος εχθρός ενός Καρδιοχειρουργού... Καθημερινά, βρισκόμαστε σε μάχη μαζί του, παλεύουμε να τον κερδίσουμε για λογαριασμό του κάθε ασθενή μας... Οι νίκες σε γεμίζουν πάντα αυτοπεποίθηση και ικανοποίηση... Οι ήττες, όμως, δεν ξεπερνιούνται εύκολα... Η ύπαρξη ή όχι ευθύνης ή λάθους, λίγη σημασία έχει... Σημασία έχει μόνο η απώλεια... Βλέπω συναδέλφους να χάνουν ασθενείς και να αδιαφορούν... Εμένα, ο θάνατος ενός ασθενούς, φτάνει μέχρι την ψυχή μου... Ακόμη και κάποια επιπλοκή να υπάρξει, φροντίζω να αφιερωθώ στον ασθενή μέχρι να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα... Το ζητούμενο δεν είναι ο αριθμός των χειρουργείων που κάνει κανείς... Ο ασθενής δεν μπορεί να είναι ένας ακόμη αριθμός στη λίστα ενός Καρδιοχειρουργού...»
«Πιστεύω πως η σχέση μεταξύ ασθενούς και Χειρουργού είναι καθοριστικά σημαντική... Προσωπικά, αν νιώσω ουδετερότητα συναισθημάτων με κάποιον ασθενή, ζορίζομαι... Με απασχολεί το γιατί συνέβη αυτό... Θέλω οι ασθενείς μου να με κοιτούν στα μάτια κι εγώ να ανταποδώ... Δεν είμαι υδραυλικός –να διορθώσω απλά μια βρύση και να αποχωρήσω, λαμβάνοντας μια αμοιβή... Είμαι ο άνθρωπος που θα αγωνιστεί στο πλευρό του ασθενή για να του διασφαλίσει περισσότερα χρόνια ζωής...»

«Αν γύριζα το χρόνο πίσω, οι επιλογές και οι αποφάσεις μου δεν θα ήταν οι ίδιες... Δεν θα έκανα Ιατρική, ούτε Χειρουργική, πόσο μάλλον Καρδιοχειρουργική... Η απογοήτευση που νιώθω δεν πηγάζει, βέβαια, από την επιστήμη αυτή καθαυτή... Πέρασα την καριέρα μου –από τη λήψη τίτλου ειδίκευσης μέχρι και σήμερα– ως συεργάτης ιδιωτικών ιδρυμάτων και είδα τη δουλειά μας να μετατρέπεται σε εμπορική συναλλαγή, σε δόσοληψία... Απεχθάνομαι αυτή την εξέλιξη... Απεχθάνομαι τους ανθρώπους που θεωρούν πως η επιλογή ενός γιατρού συνδέεται με το χρήμα... Δεν ξέρω τι θα έκανα... Ίσως να γινόμουν Ιερέας –γιατί όχι;...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Λούκια, Κρήτης, 16 Νοεμβρίου 1958
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο», Θεσσαλονίκη, 1976 - 1982
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης και Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου, 1982 - 1986
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 1986 - 1990
- Στρατιωτική θητεία, 1990 - 1992
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριον «Γενική Κλινική», Θεσσαλονίκη, 1993 - 2003
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριον «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2003 - 2007
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριον «Κυανούς Σταυρός», Θεσσαλονίκη, 2007 - 2010
- Συεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριον «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2010 - σήμερα

Σόλα Ολαρέρε

713

Συνεργάτης Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«Η Ιατρική μπήκε στη ζωή μου, όσο ήμουν ακόμη μαθητής... Αφορμή στάθηκε η παρουσία ενός θείου μου, ο οποίος ήταν Καθηγητής στην Ιατρική Σχολή του Λάγος... Είχε σπουδάσει και εκπαιδεύει στην Αγγλία και με την επιστροφή του στη Νιγηρία, ανέλαβε αυτή την τιμητική θέση... Επιζητούσα να είμαι διαρκώς κοντά του, να τον παρακολουθώ... Δεν άργησα να δηλώσω στην οικογένεια ότι θα ακολουθούσα τα χνάρια του... Το αποδέχτηκαν και στήριξαν την προσπάθειά μου...»

«Φοίτησα αρχικά στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Λάγος... Το 1973, μου ανακοινώθηκε η λήψη υποτροφίας για την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης... Με την άφιξή μου στην Ελλάδα, ξεκίνησα ταχύρρυθμα μαθήματα εκμάθησης της Ελληνικής γλώσσας –αυτό θα ήταν το εισιτήριό μου για το Πανεπιστήμιο... Ομολογώ πως εκείνους τους πρώτους μήνες, πέρασα πολύ δύσκολα... Υπήρξαν στιγμές που ήθελα να τα παρατήσω και να γυρίσω στη Νιγηρία... Από τη μια, δεν μπορούσα να συνεννοηθώ με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζω προβλήματα στην καθημερινότητά μου και από την άλλη, η πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα, με την εισβολή στην Κύπρο, δημιουργούσε ένα αίσθημα ανασφάλειας και αβεβαιότητας... Τελικά, παρέμεινα και πάλεψα... Τα πρώτα μου χρόνια, ως φοιτητής, ήταν εξίσου τραγικά... Τα περισσότερα βιβλία ήταν γραμμένα στην καθαρεύουσα, ενώ εγώ είχα διδαχθεί τη δημοτική... Ταυτόχρονα, αν έκανα μαθήματα, θα έκανα και την υποτροφία... Δεν θυμάμαι, ακόμη και στη μετέπειτα ζωή μου, να βίωσα μεγαλύτερη πίεση... Είχα, όμως, θέσει ένα στόχο και αφιέρωσα τον εαυτό μου σε αυτόν... Δε θα με νικήσει αυτό, έλεγα, θα το νικήσω εγώ... Και το έκανα... Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στην εξεστία...»

«Αρχικά σκεφτόμουν να ειδικευθώ στην Ψυχιατρική... Με συνέπαιρνε η διαφορετικότητα της ειδικότητας αυτής, το γεγονός ότι έχεις να αγωνιστείς απέναντι στους «δαίμονες» της ψυχής... Προφανώς, δεν ήμουν κατάλληλος, έτσι επέλεξα τη Χειρουργική... Ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο» και μετέπειτα, λόγω κενής θέσης, εντάχθηκα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου», όπου θήτευσα δίπλα στον αξιόμηστο Παναγιώτη Σπύρου... Η Καρδιοχειρουργική είναι ένας διαρκής αγώνας... Τίποτα δεν είναι εύκολο και τίποτα δεν χαρίζεται... Ένα χειρουργείο μπορεί να μοιάζει απλό, αλλά από τη μια στιγμή στην άλλη να μετατραπεί σε case report... Οφείλει κανείς να είναι προσεκτικός και πάνω απ' όλα, μετρίοφρων... Ποτέ δεν μπορείς να χαλαρώσεις και ποτέ να νιώσεις πως μπορείς να αντιμετωπίσεις τα πάντα... Παρόλα αυτά, προσωπικά νιώθω μια απίστευτη ηρεμία, όταν βρίσκομαι στη χειρουργική αίθουσα... Είναι ένας χώρος ιερός, όπου καλούμαι να προβώ σε μια υπέρτατη πράξη... Να σώσω μια ανθρώπινη ζωή...»

«Όσο παράξενο κι αν φανεί, θεωρώ πως οι σχέσεις με τους συναδέλφους μου έχουν αλλάξει σε σχέση με το παρελθόν, και όχι προς το καλύτερο... Παλαιότερα υπήρχε αδερφοσύνη, αλληλεγγύη... Σήμερα, υπάρχει μόνο το συμφέρον... Ο καθένας κοιτάει την προβολή του και την καριέρα του... Σεβαστό και κατανοητό έως ένα βαθμό, όμως η Καρδιοχειρουργική είναι ομαδική δουλειά... Αν η ομάδα δεν είναι ενωμένη, η ζωή του ασθενή μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο... Αυτό που θα έπρεπε να ενδιαφέρει όλους μας είναι η ανθρώπινη ζωή... Όλα τα άλλα, είναι δευτερεύοντα...»

«Βρέθηκα στο Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», με τη λήψη τίτλου ειδίκευσης, το 1991, ως βοηθός του Καθηγητή Παναγιώτη Σπανού... Εκτοτε, παραμένω στο ίδρυμα, ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός πια... Είμαι απόλυτα ικανοποιημένος και θεωρώ πως η ζωή μου είναι ευλογημένη... Για όσο ακόμη μπορώ να βιώνω τη χαρά της σωτηρίας ενός ανθρώπου, θα ευγνωμονώ το Θεό καθημερινά... Κάθε πρωί, φεύγοντας από το σπίτι μου, υψώνω το βλέμμα μου στον ουρανό και λέω –Θεέ μου, βοήθησε με και σήμερα για να μπορέσω να ανταποκριθώ... Κι εκείνος, χρόνια τώρα, ακούει την προσευχή μου... Το δεύτερο μεγάλο ευχαριστώ που οφείλω να καταθέσω, ανήκει στην οικογένειά μου... Έγινα πατέρας δυο παιδιών, όσο ήμουν ακόμη ειδικεύομενος... Αν δεν υπήρχε η γυναίκα μου, αν δεν στεκόταν δίπλα μου όλα αυτά τα χρόνια, με αυταπάρνηση και αγάπη, δεν θα κατάφερα να δημιουργήσω... Εκείνη επαμείβηκε τα βάρη της καθημερινότητας, αλλά και το βάρος να με υποστηρίζει και να ανατάσσει την ψυχή μου... Χωρίς εκείνους, κάθε ικανοποίηση που λαμβάνω από τη δουλειά μου θα ήταν μισή...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Λάγος, Νιγηρία, 31 Μαρτίου 1951
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Λάγος, Νιγηρία, 1969 - 1973
- Εκμάθηση Ελληνικής γλώσσας, 1973 - 1974
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 1975 - 1983
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», Θεσσαλονίκη, 1983 - 1987
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 1987 - 1991
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 1991 - σήμερα

2001 - 2013

714^η Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Κοσμάς Τσακιρίδης

- Συνεργάτης - Διευθυντής Καρδιοχειρουργός
Νοσηλεύτριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«Η Ιατρική υπήρξε, από μικρή ηλικία, κρυφός μου πόθος... Δυστυχώς, η αδυναμία μου να ανταποκριθώ ικανοποιητικά στο μάθημα της Έκθεσης, αποδείχθηκε καθοριστική, καθώς μου στέρησε την εισαγωγή μου σε κάποια από τις Ιατρικές Σχολές της χώρας... Αρχικά, αποδέχθηκα την ήττα μου... Φοίτησα και ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Θράκης, στην Αλεξανδρούπολη... Στην διάρκεια αυτών των χρόνων, όμως, διαπίστωνα όλο και περισσότερο πως η διδασκαλία δεν ήταν αυτό που θα ήθελα να κάνω για μια ζωή... Πήρα την απόφαση και έδωσα κατατακτήριες εξετάσεις... Το 1990, ήμουν πρωτοετής φοιτητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης...»

«Η επιλογή της Χειρουργικής ήταν συνειδητή και αμετάκλητη... Με γοήτευε το γεγονός ότι παρέχει άμεσες λύσεις στον ασθενή, ενώ ταυτόχρονα επιβάλλει πιο ενεργή συμμετοχή του Γιατρού στη διαδικασία της ίασης... Κατά τη διάρκεια της θητείας μου στην Υπηρεσία Υπνάθρου, αποσπάστηκα στη Χειρουργική Κλινική του Γενικού Νοσοκομείου Κομοτηνής, λόγω έλλειψης προσωπικού... Εκεί, πραγματικά ερωτεύτηκα τις χειρουργικές ειδικότητες... Για ένα διάστημα, έδειχνα σαφή προτίμηση προς την Αγγειοχειρουργική, αλλά στην πορεία το μετάνιωσα... Στην απόφασή μου να εμπλακώ με την Καρδιοχειρουργική, συνετέλεσε το γεγονός πως η μητέρα μου υπήρξε καρδιοπαθής και μάλιστα υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση, ενόσω ήμουν μαθητής του Γυμνασίου... Για να είμαι ειλικρινής, βέβαια, θεωρώ πως η μαγεία που ασκεί η καρδιά σε έναν Χειρουργό, είναι τόσο δυνατή, που δεν μπορεί να της αντισταθεί...»

Κείμενο: Νάνου Χρησιδίδη

Ο Κ. Τσακιρίδης
με τη σύζυγο του Χρύσα

«Μετά την ειδικευση στη Γενική Χειρουργική στο Γενικό Νοσοκομείο Κομοτηνής, συνέχισα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, για την ειδικευσή μου στην Καρδιοχειρουργική, την οποία και ολοκλήρωσα το 2006, με ένα μικρό διάστημα παρουσίας ως Clinical Fellow στο Νοσοκομείο «Purworth» του Cambridge... Με τη λήψη τίτλου ειδικευσης, προχώρησα σε μια σημαντική –για την μετέπειτα σταδιοδρομία μου- κίνηση... Συνέστησα τη δική μου Καρδιοχειρουργική ομάδα, με την οποία διεκδίκησα συνεργασίες στον Ιδιωτικό τομέα... Πολλοί, ίσως, να διαφωνούσαν με αυτή μου την επιλογή ή να τη θεωρούσαν εξεζητημένη... Οι περισσότεροι νέοι Καρδιοχειρουργοί, άλλωστε, επιλέγουν στην πρώτη φάση της καριέρας τους να ενταχθούν σε μια υπάρχουσα, αναγνωρισμένη ομάδα, έως ότου δικτυωθούν και αισθανθούν ώριμοι χειρουργικά... Εγώ το σκέφτηκα διαφορετικά... Αν δεν έπαιρνα την απόφαση να προχωρήσω αυτόνομα στην αρχή, ίσως να μην το έκανα ούτε στο πέρασμα των χρόνων... Δεν ήθελα να παραμείνω στα δρώμενα της Ελληνικής Καρδιοχειρουργικής με τη ταμπέλα του «αιώνιου βοηθού»... Ήμουν προετοιμασμένος να δείξω επιμονή και υπομονή... Εξάλλου, έλεγα στον εαυτό μου, αν δεν τα κατάφερα, θα μπορούσα οποιαδήποτε στιγμή να επιστρέψω στη διδασκαλία... Ευτυχώς, σε μόλις δυο μήνες συνεργασίας με το Νοσηλεύτριο «Άγιος Λουκάς», απέδειξα και έπεισα –ιδιαίτερα το Διευθυντή του Ιδρύματος, Δημοσθένη Κατσάρκα- πως είμαι άξιος και ικανός, ώστε να σταθώ αυτόνομα... Θέλει αρετή και τόλμη η Καρδιοχειρουργική...»

«Θα έλεγα πως η συνταγή της επιτυχίας για να ηγηθεί κανείς μιας Καρδιοχειρουργικής ομάδας συνδέεται με την ικανότητα του ηγέτη να καταφέρει να ενώσει και να συντονίσει διαφορετικούς ανθρώπους, με διαφορετικές νοοτροπίες, στην υπηρεσία ενός κοινού σκοπού... Πιστεύω βαθιά στην καλοσύνη των ανθρώπων και ειδικά των Γιατρών... Ειδικότερα μάλιστα, των νέων Γιατρών... Η σκληρή πραγματικότητα στην οποία καλούνται να εργαστούν, με το πέρα της ειδικευσής τους, απαιτεί από εκείνους να αναδειξουν χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους που θα τους κάνουν να ξεχωρίσουν... Με αυτή τη σκέψη, προσπάθησα με τη σειρά μου να δημιουργήσω πρόσφορο έδαφος, ώστε οι συνεργάτες μου να νιώσουν ασφαλείς και να πιστέψουν πως αξίζει να είναι διαφορετικοί... Αξίζει να είναι ο εαυτός τους και με αυτόν θα καταφέρουν να διακριθούν...»

«Έχω μάθει στη ζωή μου να εκτιμώ και να σέβομαι το ρόλο των συγκυριών στην εξέλιξη των πραγμάτων... Και με τη λέξη συγκυρίες, εννοώ τους ανθρώπους που βρίσκονται κατά καιρούς δίπλα μας και αναλαμβάνουν ρόλο καταλύτη, ώστε να προχωρήσουμε μπροστά ή να επιτύχουμε κάτι... Προσωπικά, ίσως να μην βρισκόμουν ποτέ εδώ που είμαι, αν στην πορεία μου δεν συναντούσα την Επίκουρο Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Θράκης, Καρδιολόγο, Ελένη Χατζηγκιλάου, την οποία γνώρισα ως φοιτητής...»

Αν δεν γνώριζα τον δάσκαλο μου στη Χειρουργική, Δρ Δημήτριο Γυμνόπουλο, τους δασκάλους μου στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική... Αν δεν γνώριζα τη σύζυγό μου... Ναι, οφείλω να ομολογήσω πως στην πορεία αυτή, υπήρξαν πολλά διλλήματα... Αν όμως ζυγίσω τα υπέρ και τα κατά, η κατάληξη –εδώ που βρίσκομαι σήμερα-, είναι πολύ ικανοποιητική για μένα... Το τόλμημα πραγματοποιήθηκε... Πως είναι ποτέ δυνατό, λοιπόν, να μετανιώσω για κάτι... Κατάφερα όλα όσα ήθελα... Νιώθω γεμάτος και ευτυχισμένος...»

«Δημιούργησα οικογένεια ενώ ήμουν μόλις εικοσιπέντε ετών και φοιτητής της Ιατρικής... Η απόκτηση του πρώτου μας γιού, έθεσε εμένα και τη σύζυγό μου προ μεγάλων ευθυνών και μας εξανάγκασε ουσιαστικά σε ώριμες αποφάσεις και κινήσεις... Η απόφαση για παράδειγμα να δημιουργήσω αυτόνομη ομάδα, βασίστηκε κατά κύριο λόγο, στη δύναμη και την ωριμότητα που απέκτησα, καλούμενος να ανταποκριθώ από νωρίς στις οικογενειακές υποχρεώσεις... Μεγαλώσαμε το παιδί μας χωρίς βοήθεια –μόνο εγώ κι εκείνη... Θυμάμαι χαρακτηριστικά, πως τότε, ελλείψει κινητής τηλεφωνίας, επικοινωνούσαμε με χαρτάκια, κολλημένα στο ψυγείο - Το παιδί έφαγε και είναι καλά, ή ηηγαίνω για το εργαστήριο, το παιδί είναι εντάξει, κοιμάται ήσυχος... Τα χρόνια που ακολούθησαν, όταν εγώ ήμουν ειδικευόμενος, εκείνη επαμύστηκε μόνη της το βάρος της ανατροφής του... Θα ήθελα να είχα ζήσει περισσότερες στιγμές με το γιο μου... Θεωρώ πως έχασα πράγματα... Δυστυχώς, αυτό είναι το τίμημα της αφοσίωσης στην Ιατρική... Σήμερα, είμαι πατέρας ενός δεύτερου αγοριού... Κάνω τα πάντα, ώστε να μην υπάρξει κι εκείνος «θύμα» αυτού του τιμήματος...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Δράμα, 29 Οκτωβρίου 1967
- Παιδαγωγική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Δημοκρίτειο» Θράκης, Αλεξανδρούπολη, 1986 - 1990
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Δημοκρίτειο» Θράκης, Αλεξανδρούπολη, 1990 - 1996
- Στρατιωτική θητεία, 1996 - 1998
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Κομοτηνής, 1998 - 2001
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, 2001 - 2003
- Clinical Fellow στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Purworth», Cambridge, Αγγλία, 2003 - 2004
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, 2004 - 2006
- Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο «Δημοκρίτειο» Θράκης, 2006
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2006 - 2010
- Διευθυντής Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής, Νοσηλεύτριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2010 - σήμερα

716 Ανδρέας Μπάκας

Συνεργάτης Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κατερίνη, όπου και ολοκλήρωσα τις προπτυχιακές σπουδές μου... Ήθελα πάντα –όσο θυμάμαι τον εαυτό μου- να γίνω γιατρός, γι' αυτό και προσανατολίστηκα νωρίς προς αυτή την κατεύθυνση... Εισήλθα στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας, από όπου και αποφοίτησα με βαθμό «Λίαν Καλώς», το 1986... Εξίσου νωρίς είχα προσπαθήσει την επιλογή μου με τη Χειρουργική και δη τη Θωρακοχειρουργική... Έτσι, με την ολοκλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, ξεκίνησα την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «Άγιος Δημήτριος» και μετέπειτα εντάχθηκα στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» της Θεσσαλονίκης... Με το πέρασ της θητείας μου στην Υπηρεσία Υπαίθρου, δραστηριοποιήθηκα ως βοηθός Χειρουργός στο Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», αρχικά και για μια διετία στο πλευρό του Καθηγητή Φώτιου Παναγόπουλου και του αείμνηστου Κυριάκου Ράμμου, και αργότερα του Αντώνη Πίτση... Κατόπιν, μετέβηκα στο Νοσηλευτήριο «Γενική Κλινική», συνεργαζόμενος με τον Βασίλειο Γουλιέλμο για περίπου ενόμιση χρόνο, για να επιστρέψω εκ νέου, ως αυτόνομος Χειρουργός πια στο Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς»...»

«Παράλληλα, από το 2010, διατηρώ θέση Διευθυντή στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσηλευτηρίου «Βιοκλινική» της Θεσσαλονίκης... «Στις αρχικές μου προθέσεις, όταν ξεκινούσα την καριέρα μου, ήταν η συγγραφή μιας Διδακτορικής Διατριβής σχετικά με την εξωσωματική κυκλοφορία και τη νεφρική ανεπάρκεια και πιθανά μια περαιτέρω εξέλιξη σε Ακαδημαϊκό επίπεδο...»

«Δυστυχώς, οι συγκυρίες δεν υποστήριξαν και δεν επέτρεψαν ώστε η πρόθεση αυτή να καταστεί πραγματικότητα... Αυτό που κρατώ, ωστόσο, από εκείνο το πρώτο πάθος είναι η εμμονή μου να ανακαλύπτω και να εκπαιδευόμαι σε νέες υποσχόμενες τεχνικές, όπως η Off Pump και οι τεχνικές VATS στη Θωρακοχειρουργική, οι οποίες λειτουργούν προς όφελος του ασθενή...»

«Μου έχουν προσδώσει το προσωνύμιο «δάσκαλος», αφού σκοπός μου ήταν και παραμένει η μεταλαμπάδευση της γνώσης σε νέους συναδέλφους... Εφαρμόζω την τεχνική που πίστεψα και με ανέδειξε –τη σκελετοποίηση εσωτερικής θωρακικής αρτηρίας με νυστέρι υπερήχου... Στη δουλειά μας, αν κανείς δεν ασχοληθεί με το να μεταβιβάσει τη γνώση και την εμπειρία στη νέα γενιά, έχει πετύχει μόνο κατά το ήμισυ... Όσοι ασθενείς κι αν σωθούν, όσα περιστατικά και αν γραφτούν στο βιβλίο της καριέρας μας, η εκπαίδευση νέων Χειρουργών οφείλει να είναι επίσης στόχος, καθώς εκείνοι αποτελούν τη συνέχειά μας στην επιστήμη...»

«Για μένα η Καρδιοχειρουργική δεν είναι απλά ένα επάγγελμα... Αγγίζει τα όρια της μεταφυσικής... Ο Καρδιοχειρουργός έχει τη δυνατότητα να δίνει μια δεύτερη ευκαιρία στον άνθρωπο, να αλλάξει τα δεδομένα τόσο της δικής του ζωής, όσο και της ζωής των συγγενών του... Θέλει αρετή και τόλμη αυτή η ειδικότητα... Προσωπικά, θα επέλεγα και πάλι –αν καλούμουν σήμερα να αποφασίσω- να γίνω Καρδιοχειρουργός... Αν χρειαζόταν να συμβουλευτώ κάποιο νεότερο θα έλεγα το εξής: Όλοι μας θα πρέπει να κάνουμε στη ζωή μας αυτό που νομίζουμε ως καλύτερο... Η Ιατρική και συγκεκριμένα η Καρδιοχειρουργική δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως επάγγελμα, αλλά να βιωθεί ως εμπειρία...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Κατερίνη, Πιερία, 1 Μαρτίου 1960
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1977 – 1986
- Στρατιωτική θητεία, 1987 – 1988
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Άγιος Δημήτριος», Θεσσαλονίκη, 1988 – 1991
- Ειδικέυση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 1991 – 1996
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1996 – 1997
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 1997 – 2009
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Γενική Κλινική», Θεσσαλονίκη, 2009 – 2010
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2010 – σήμερα
- Διευθυντής, Νοσηλευτήριο «Βιοκλινική», Θεσσαλονίκη, 2010 – σήμερα

Αικατερίνη Βησούλη

717

Συνεργάτης Ιδιωτικού Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης

«Δεν νομίζω πως υπήρξε στιγμή, στη διάρκεια των μαθητικών μου χρόνων, που να αμφέβαλα για την επαγγελματική μου σταδιοδρομία... Με πατέρα και δυο θείους Γιατρούς, ένιωθα τόσο εξοικειωμένη με την Ιατρική επιστήμη, που θεωρούσα την εισαγωγή μου στην Ιατρική Σχολή δεδομένη και αυτονόητη... Υπήρξα, άλλωστε, καλή μαθήτρια, γεγονός που συνηγορούσε σε αυτή την εξέλιξη...»

«Ήμουν φοιτήτρια ακόμη όταν επέλεξα τη Χειρουργική, σαν μελλοντική ειδικευση... Δεν επρόκειτο για μια λογική απόφαση, ήταν μια παρόρμηση, μια έντονη εσωτερική επιθυμία... Την πρώτη φορά που παρακολούθησα χειρουργεία, ανέβηκα σε ένα σκαμνί για να βλέπω καλύτερα και κάθισα εκεί για τρεις ώρες... Δεν είχα καταλάβει πως πέρασε η ώρα... Ενώ η προσωπικότητά μου δεν είναι ανταγωνιστική και δεν ανήκω σε εκείνους που αγωνίζονται για να πάρουν την πρώτη θέση, στο χειρουργείο είχα κάνει κατάχρηση του χρόνου, με αποτέλεσμα οι συμφοιτητές μου να δυσανασχετήσουν... Αρχικά, αμφιταλαντεύτηκα μεταξύ Πλαστικής Χειρουργικής και Νευροχειρουργικής... Η τελική απόφαση πάρθηκε, όταν κατά τη διάρκεια της ειδικότητάς μου στη Γενική Χειρουργική, έμαθα πως υπήρχε κενή θέση ειδικότητας στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου»... Έχοντας αναγάγει τον Παναγιώτη Σπύρου σε «μύθο», μέσα στο μυαλό μου, έκρινα απαραίτητο να δοκιμαστώ κι αν έβλεπα πως δεν με ικανοποιούσε, θα άλλαζα κατεύθυνση... Από την στιγμή που ενεπλάκημ με την Καρδιοχειρουργική, δεν ξανασκέφτηκα ποτέ ξανά άλλη ειδικότητα...»

«Ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», όπου και παρέμεινα για την ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική... Γνώριζα καλά πως έπρεπε να εκπαιδευτώ περαιτέρω, αν ήθελα να πετύχω σε αυτό τον ανδροκρατούμενο χώρο... Με τη λήψη τίτλου ειδικότητας, έφυγα για την Αγγλία, όπου μετεκπαιδεύτηκα για ένα χρόνο στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, στο Νοσοκομείο «Alder Hay Children's Hospital» του Λίβερπουλ, και στην Καρδιοχειρουργική στο University Hospital of Hull, για μια διετία... Επέστρεψα στην Ελλάδα και στο νοσοκομείο που ξεκίνησα, καταλαμβάνοντας πια θέση Επιμελήτη Β', το 2000...Επέλεξα να εγκαταλείψω τη θέση μου στο δημόσιο και να εργαστώ στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος θα μου παρείχε μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων... Έγινα, παράλληλα, μητέρα και ήθελα να ελέγγω εγώ το πρόγραμμά μου... Είχα, βέβαια, την αμέριστη υποστήριξη του συζύγου μου... Χωρίς τη σαγκατάθεσή σου και τη βοήθειά του, ίσως να μην είχα καταφέρει όσα κατάφερα... Οι συνεργασίες μου τόσο στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο» αρχικά όσο και με το Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς» είναι εξαιρετικές... Ο Αντώνης Πίτσας έχει δημιουργήσει ένα καλό οργανωμένο σύστημα που δουλεύει άψογα...»

«Ο Αϊνστάιν είχε πει κάποτε πως είναι ευκολότερο να διασπάζεις το άτομο, παρά μια προκατάληψη... Η προκατάληψη για τις επαγγελματικές δυνατότητες της γυναίκας υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει, τουλάχιστον για τη δική μας γενιά... Μου κάνει εντύπωση όταν ακούω γυναίκες που κατέχουν θέσεις σε θεωρούμενα ανδροκρατούμενα επαγγέλματα, όπως το Πυροσβεστικό Σώμα, για παράδειγμα, να δηλώνουν πως αντιμετωπίζονται ως ίσες από τους συναδέλφους... Μήπως εγώ ζω σε άλλο κόσμο από αυτές τις γυναίκες;; σκέφτομαι... Δεν υπάρχουν άβυσσες, αλλά ως γυναίκα πρέπει συνεχώς να αποδεικνύεις ότι αξίζεις να βρίσκεσαι εκεί που βρίσκεσαι...Θεωρώ μεγάλο μου κατόρθωμα ότι βρίσκομαι στο τέλος της εκπόνησης της Διδακτορικής Διατριβής, την οποία αναμένω ως ανταμοιβή και επιβράβευση των κόπων μου... Έχω δουλέψει υπέρ του δέον, αφιερώνοντας το λιγοστό ελεύθερο μου χρόνο σε αυτό το πόνημα... Σύντομα, ελπίζω να έχω την χαρά και την τιμή να αναγορευθώ Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου «Δημοκρίτειο» Θράκης...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Έδεσσα Πέλλας, 28 Μαρτίου 1964
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1982 - 1988
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 1989 - 1992
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 1992 - 1995
- Μετεκπαίδευση στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Alder Hay Children's Hospital», Λίβερπουλ, Αγγλία, 1997 - 1998
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, University Hospital of Hull, Hull, Αγγλία, 1998 - 2000
- Επιμελήτης Β', Καρδιοχειρουργική Κλινική Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 2000 - 2002
- Επιστημονικός συνεργάτης, Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 2004 - 2005
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Διαβαλκανικό Κέντρο», Θεσσαλονίκη, 2002 - 2004
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2004 - σήμερα

718 Λουκάς Τσουρέλης

Τέως Επιμελητής Α΄ του «Ω.Κ.Κ.», τέως συνεργάτης Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς»

Ο Λουκάς Τσουρέλης με τον Πέτρο Σφυράκη και ασθενείς του «Ωνάσειο Κ.Κ.» στα χρόνια της θητείας του στο εν λόγω ίδρυμα

«Γεννήθηκα στην Κομοτηνή, αλλά λόγω υποχρεώσεων του πατέρα μου, ολοκλήρωσα τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευσή μου στη Λιβαδειά, όπου και διαμένανε οικογενειακά... Δεν θα έλεγα πως η Ιατρική υπήρξε η πρώτη επιλογή μου ως επαγγελματικός προσανατολισμός, καθώς σκεπτόμουν έντονα και τη Ναυπηγική... Τελικά, το 1983, εισήχθη στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας, από όπου αποφοίτησα έξι χρόνια αργότερα... Αντιθέτως, η επιλογή της ειδικότητας ήταν πιο ξεκάθαρη εξ αρχής... Είμαι από τους ανθρώπους που αν και διαθέτουν υπομονή, προτιμούν να

ζουν με ένταση και να βιώνουν άμεσα και απτά τα αποτελέσματα των πράξεων τους... Η Χειρουργική προσφέρει ακριβώς αυτά...»

«Ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική στο Γενικό Νοσοκομείο Κομοτηνής... Διέκοψα για την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας και την Υπηρεσία Αγροτικής Υγείας και κατόπιν συνέχισα στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο» Θεσσαλονίκης, υπό τον Καθηγητή Μιχάλη Βρεττό... Ειδικεύτηκα στη Θωρακοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Μεταξά», υπό τον Καθηγητή Γεώργιο Αντύπα και στην Καρδιοχειρουργική στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», υπό τον Πέτρο Αλιβιζάτο... Παρέμεινα στο ίδρυμα και μετά τη λήψη τίτλου ειδίκευσης ως Επιστημονικός συνεργάτης, για περίπου πέντε μήνες, όταν πια και διορίστηκα σε θέση Επιμελητή Β΄, το Σεπτέμβριο του 2002...»

«Ήθελα πάντα να μετεκπαιδευτώ στο εξωτερικό και κινήθηκα εντατικά προς αυτή την προοπτική... Το 2004, παρακολούθησα ένα Fellowship διάρκειας ενός έτους στο Νοσοκομείο του Bad Oeynhausen της Γερμανίας υπό τον Καθηγητή Reiner Köfner και στη συνέχεια βρέθηκα στο Νοσοκομείο της Βιέννης, υπό τον Καθηγητή Walter Kleretko, για περίπου τρεις μήνες... Τώρα που πέρασαν χρόνια και μπορώ να εξετάσω πιο ψύχραιμα τις επιλογές μου, μετανιώνω που δεν έφυγα στο εξωτερικό πιο νωρίς –για την ειδίκευσή μου... Ίσως μάλιστα, να μην επέστρεφα ποτέ πίσω στην Ελλάδα, παρά να έμεινα μόνιμα... Οι ευκαιρίες είναι καλύτερες, το σύστημα πιο οργανωμένο... Εδώ, λόγω ελλείψεων στις δομές και τους κανόνες, αναγκάζομαστε να καταναλώσουμε άσκοπη ενέργεια την οποία υπό διαφορετικές συνθήκες θα διοχετεύαμε στην έρευνα, την οικογένεια, τον προσωπικό χρόνο...»

«Δεν ανήκω στην κατηγορία των συναδέλφων –ή ανθρώπων γενικότερα- που επαναπαύονται στις δάφνες τους... Φυσικά και η εξέλιξή μου σε Επιμελητή Α΄ στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» μου πρόσφερε ικανοποίηση, αλλά δεν μπορώ, ούτε και θέλω να φανταστώ το μέλλον μου σε μια και μόνο συγκεκριμένη θέση μέχρι την συνταξιοδότηση, χωρίς να δοκιμαστώ σε άλλα επίπεδα... Ίσως κάποιος να με χλεύασουν γι' αυτό, κάποιος άλλος όμως θα με κατανοήσουν –είμαι πεπεισμένος...»

«Δημιούργησα οικογένεια όσο ακόμη ήμουν ειδικευόμενος... Αν ήμουν μόνος, ίσως η πορεία μου να ήταν διαφορετική... Το αίγουρο είναι πως δεν θα άλλαζα για τίποτα στον κόσμο τη σύζυγο και τις δυο κόρες μου... Χωρίς τη στήριξη της πρώτης και την ευτυχία που άπλετα μου χαρίζουν τα παιδιά μου, θα ήμουν ένας δυστυχισμένος άνθρωπος... Γι' αυτό και υπάρχουν στιγμές που αισθάνομαι άσχημα απέναντί τους... Ο χρόνος που περνά μακριά τους, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι σπάνια μπορώ να προγραμματίσω την ημέρα μου, έχει ως αποτέλεσμα να στερούμαι όμορφες στιγμές κι εκείνοι να στερούνται εμένα...»

«Μου αρέσει η δουλειά μου... Μου δίνει ικανοποίηση... Υπάρχουν φορές που νιώθω σαν ένα καλλιτέχνη που φιλοτεχνεί ένα σπάνιο έργο... Κάποια στιγμή, αυτό θα τοποθετηθεί σε ένα εμφανές σημείο και θα θαυμάζεται από τον κόσμο... Η Καρδιοχειρουργική είναι τέχνη... Απλά, εμείς, ως υπηρέτες της, δεν περιμένουμε τον θαυμασμό και την αποθέωση... Είναι αρκετό το ότι γνωρίζουμε οι ίδιοι την ομορφιά του έργου που δημιουργήσαμε... Το γεγονός ότι συνδράμαμε στη παράταση της ζωής ενός συνανθρώπου μας...»

Βιογραφικό

- Τέπος γέννησης, Κομοτηνή, 20 Οκτωβρίου 1965
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1983 - 1989
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Κομοτηνής, Θράκη, 1991 - 1993
- Στρατιωτική θητεία, 1993 - 1994
- Υπηρεσία Υγείας, Κέντρο Υγείας Θέρμης, Θεσσαλονίκη, 1995-1996
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», Θεσσαλονίκη, 1996 - 1998
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Μεταξά», Πειραιάς, 1998 - 2000
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2000 - 2002
- Επιμελητής Β΄, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2002 - 2007
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Bad Oeynhausen Heart Center», Bad Oeynhausen, Γερμανία, 2004 - 2005
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Vienna General Hospital», Βιέννη, Αυστρία, 2005
- Επιμελητής Α΄, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2007 - 2011
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», 2011 - 2012

Σταμάτης Αρίκας

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός
Νοσηλεύτρια «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκη

«Θα χαρακτηρίζα τα παιδικά μου χρόνια ήρεμα, αλλά αίγουρα διαφορετικά... Γεννήθηκα στην πρώην Σοβιετική Ένωση, καθώς οι γονείς μου ήταν πρόσφυγες του εμφυλίου πολέμου... Επιστρέψαμε οικογενειακώς στην Ελλάδα, το 1977, όταν ήμουν δώδεκα ετών και εγκατασταθήκαμε στην Αλεξανδρούπολη, από όπου και κατάγομαι... Η πρώτη περίοδος του επαναποδηρικού δεν ήταν εύκολη, αδιαμφισβήτητα, αλλά κατάφερα να προσαρμοστώ σύντομα... Τελειώνοντας τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έφυγα για το Βελγικό, ως πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή... Μεταγράφηκα λίγα χρόνια αργότερα στο Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» της Θεσσαλονίκης και έλαβα πτυχίο Ιατρικής το 1994...»

«Θυμάμαι τα χρόνια της θητείας μου στην Υπηρεσία Υγείας του στην Ξάνθη, όπου παράλληλα έκανα και την ειδικεισή μου στη Γενική Χειρουργική με μεγάλη χαρά, καθώς τότε, γνώρισα την σύζυγό μου, με την οποία αποκτήσαμε την κόρη μας... Ήθελα ανέκαθεν να γίνω Πατέρας και δη Καρδιοχειρουργός... Ολοκληρώνοντας και τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, εντάχθηκα στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Παναγιώτη Σπανού, για περισσότερα από τέσσερα χρόνια, και κατόπιν βρέθηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Γεώργιου Μπουγιούκα...»

«Θεωρώ καλό Χειρουργό εκείνον που μπορεί να συνεργάζεται καλά με την ομάδα του... Φυσικά και η Χειρουργική απαιτεί δεξιότητα, αλλά δεν πρόκειται για μοναχική δουλειά... Αν κάποιος δεν μπορεί να βασιστεί στην ομάδα του και να συνεργαστεί μαζί της, τότε ακόμη και αυτή η δεξιότητα βρίσκεται σε κίνδυνο... Γι' αυτό και χαίρομαι που από το 2006, όταν κι άρχισα να εργάζομαι ως ειδικευμένος Καρδιοχειρουργός, συναντήθηκα με τον Κοσμά Τσακίριδη, με τον οποίο συγκροτήσαμε μια δεμένη ομάδα, που υφίσταται μέχρι και σήμερα...»

«Δεν είμαι απαιτητικός σαν άνθρωπος και δεν θέλω πολλά για να νιώθω γεμάτος και ικανοποιημένος... Ίσως σε αυτή μου τη στάση, έπαιξε ρόλο το γεγονός ότι μεγάλωσα σε χώρα του «ανατολικού μπλόκ»... Οι άνθρωποι εκεί χαρακτηρίζονται από ασυντόνιστο, ηρεμία και φειδώ... Ήξεραν να εκτιμούν τα λίγα και να ανασκαλίζουν τις χαρές της ζωής στην απλότητα... Το ίδιο έμαθα να κάνω κι εγώ... Η μοναδική μου φιλοδοξία είναι να έχουμε καλά αποτελέσματα για τους ασθενείς μας... Γι' αυτό προσπαθώ να ενημερώνομαι συχνά για νέες τεχνικές στις παθήσεις της καρδιάς και των πνευμόνων, συμμετέχοντας σε workshops και συνέδρια... Σε γενικότερα πλαίσια, η Ελληνική Καρδιοχειρουργική δεν υστερεί σε τίποτα συγκριόμενη με ευρωπαϊκά, ακόμη και με αμερικάνικα πρότυπα... Ίσως αν είχαμε ουσιαστικότερη βοήθεια από την Πολιτεία, να καταρρίπταμε όποιες αμφισβητήσεις και να αναγνωρίζονταν η δουλειά μας περισσότερο στο εξωτερικό...»

Βιογραφικό

Τόπος γέννησης, Ρωσία, 1965
Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Βελγικού, Σερβία, 1989 - 1991
Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1991 - 1994
Υπηρεσία Υγείας και Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Γ.Ν. Ξάνθης, 1994 - 1996
Στρατιωτική Θητεία, 1996 - 1997
Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «ΑΧΕΠΑ», Θεσσαλονίκη, 1997 - 1998
Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Παν. Νοσ. Αλεξανδρούπολης, 1998 - 2005
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτρια «Άγιος Λουκάς», 2006 - σήμερα

Όμπος Χαλβατζούλης

719

Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός
Νοσηλεύτρια «Άγιος Λουκάς» και «Κυανούς Σταυρός»,
Θεσσαλονίκη

«Ως γιος ενός γνωστού Έλληνα Καρδιοχειρουργού, πολλοί θα θεωρούσαν την εμπλοκή μου με την Ιατρική γενικότερα και την Καρδιοχειρουργική ειδικότερα, δεδομένη... Η αλήθεια είναι διαφορετική... Ο πατέρας μου συμβούλεψε τόσο εμένα όσο και τον αδερφό μου –ο οποίος είναι κι εκείνος Καρδιοχειρουργός- να μην ακολουθήσουμε την πορεία του... Μας έκανε να δούμε ξεκάθαρα τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίζαμε –το μέγεθος της ευθύνης, τις ώρες απουσίας από το σπίτι και την οικογένεια, το υπερβολικό άγχος... Τελικά, αποδέχτηκε την απόφασή μας και φροντίσει να μας υποστηρίξει στο μέτρο των δυνατοτήτων του, χωρίς ποτέ να υποχρεωθεί ή χρησιμοποιήσει αδέμια μέσα...»

«Ενώ ακόμη ήμουν πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, έμπαινα στα χειρουργεία του πατέρα μου κι έβαζα τα χέρια μου όπου μπορούσα –όπου μου επέτρεπε... Η Καρδιοχειρουργική, λοιπόν, ήταν για μένα απλά φυσική εξέλιξη... Λαμβάνοντας πτυχίο και ολοκληρώνοντας την υποχρεωτική θητεία στην Υπηρεσία Υγείας, εντάχθηκα στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» για την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική και παρέμεινα στο ίδιο ίδρυμα για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Χρήστου Παπακωνσταντίνου... Το 2012, λαμβάνοντας τίτλο ειδίκευσης, συνεργάστηκα για ένα χρόνο περίπου με τον πατέρα μου... Ήθελα, ωστόσο, να δοκιμαστώ σε προσωπικό επίπεδο, γι' αυτό κι έφυγα για τη FYROM... Παρέμεινα στο Νοσοκομείο «Filip Vtori» για ένα χρόνο και οφείλω να ομολογήσω πως οι εμπειρίες που αποκόμισα ήταν σπουδαίες –έφυγα με τις καλύτερες εντυπώσεις... Κατανού πως ενδοχόμενως υπάρχει προκατάληψη για τη χώρα και το επίπεδο άσκησης Καρδιοχειρουργικής, αλλά το εν λόγω κέντρο ακολουθεί πρωτόκολλα εξωτερικού, πραγματοποιούνται περί τις δύο εκατομμύρια καρδιακές καθημερινά και θα έλεγα πως πρόκειται για ένα πρότυπο κέντρο...»

«Σήμερα συνεργάζομαι και πάλι με τον πατέρα μου στο Νοσηλεύτριο «Κυανούς Σταυρός»... Αν με ρωτούσε κανείς, αν είναι τύχη ή ατυχία να είσαι γιος Καρδιοχειρουργού, θα απαντούσα με ευκολία, ατυχία... Ο κόσμος έχει από μένα προσδοκίες μεγαλύτερες από εκείνες που θα είχε αν ήμουν οποιαδήποτε άλλος... Πρέπει να αποδεικνύω συνεχώς ότι αξίζω να με εμπιστευτούν, ότι πια είμαι ένας αυτόνομος και άρτιος Χειρουργός... Δεν θα επέλεγα ποτέ να κάνω κάτι άλλο στη ζωή μου, παρά τις τις δυσκολίες που αντιμετωπίζω η Ελληνική Καρδιοχειρουργική στις μέρες μας –και μαζί κι νέοι Καρδιοχειρουργοί... Η Καρδιοχειρουργική είναι αγάπη και τρέλα μαζί... Δεν κρύβω, βέβαια, πως λόγω της παρουσίας κατάστασης, σκέφτομαι σοβαρά την πιθανότητα να φύγω στο εξωτερικό... Με στόχο βέβαια να επιστρέψω κι όχι να παραμείνω για πάντα... Το μεγαλύτερο όνειρό μου είναι να μπορώ να κάνω αυτό που αγαπώ, να προσφέρω στους συνασθρομένους μου, στον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσα... Να δω τις κόρες μου να μεγαλώνουν στη Θεσσαλονίκη...»

Βιογραφικό

Τόπος γέννησης, Θεσσαλονίκη, 18 Δεκεμβρίου 1977
Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1995 - 2001
Υπηρεσία Υγείας, 2001 - 2002
Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», 2003 - 2006
Στρατιωτική Θητεία, 2006 - 2008
Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», 2008 - 2012
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. Filip Vtori, Σκόπια, FYROM, 2012 - 2013
Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Κυανούς Σταυρός», 2013 - σήμερα

Σταμάτης
Αρίκας

Όμπος
Χαλβατζούλης

2001 – 2013
72ο Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Γεώργιος

Κρασσόπουλος

- Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκη

«Το γεγονός ότι μεγάλωσα στην ελληνική επαρχία, στο Άστρος Κυνουρίας –αν και γεννήθηκα στον Πειραιά–, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μου... Μεγάλωσα με την απλότητα και την καθαρότητα της ψυχής ως αρετές, δημιουργήσα αγνές φιλίες που διατηρώ μέχρι σήμερα, ανέπτυξα αίσθημα αλληλεγγύης και προσφοράς για το συνάνθρωπο... Αυτές οι ποιότητες όρισαν και την απόφασή μου να ασχοληθώ με την Ιατρική επιστήμη...»

«Πρωταρχικός μου στόχος υπήρξε η Στρατιωτική Ιατρική, με γνώμονα την ασφάλεια που θεωρούσα ότι προσέφερε... Ευτυχώς –λέω σήμερα– που δεν κατάφερα τότε να ενταχθώ στην εν λόγω σχολή, καθώς όπως αποδεικνύεται δεν θα ταίριαζε στον χαρακτήρα μου... Δεν είμαι άνθρωπος που θα κλεινόμουν μέσα ακολουθώντας ωράρια και κανόνες, που θα ζούσα μια ζωή ελεγχόμενη και περιορισμένη... Είμαι μάλλον ασυμβίβαστος ή καλύτερα θέλω να έχω τον έλεγχο των επιλογών μου και της εξέλιξης αυτών... Εισήχθην λοιπόν, στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, το 1987... Στην αρχή των σπουδών μου, σκεφτόμουν σοβαρά τη Νευροχειρουργική ως μελλοντική ειδικείωση... Έτυχε, όμως, να παρακολουθήσω τη μετεχειρητική πορεία κάποιων ασθενών, οι οποίοι υπέστησαν σοβαρές νευρολογικές επιπλοκές, τη στιγμή που τα χειρουργεία τους θεωρούνταν επιτυχημένα... Δεν ήθελα κάτι τέτοιο για τη δική μου καριέρα... Στράφηκα έτσι στην Καρδιοχειρουργική...»

Κείμενο: Νάνσυ Χρησιτίδη

«Η απόφασή μου να εκπαιδευτώ στο εξωτερικό ήταν συνειδητή και κατηγορηματική, καθώς δεν πίστευα στις δυνατότητες του ελληνικού συστήματος ειδικεύσης νέων γιατρών... Βρέθηκα στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στα Νοσοκομεία «Queen's Hospital», «Royal Infirmary & City General Hospital» και «Northern General Hospital», περνώντας για τη βασική εκπαίδευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική στα Νοσοκομεία «Guys Hospital», «St. Thomas Hospital» και «London Chest Hospital» του Λονδίνου... Κατόπιν και για μια οκταετία περίπου μετεκπαιδεύτηκα και εργάστηκα σε θέση Consultant στα Νοσοκομεία «St. Mary's Hospital», «St. Bartholomew's Hospital», «London Chest Hospital» και «Royal Brompton» του Λονδίνου, διευρύνοντας τις γνώσεις μου στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική και Παιδοκαρδιοχειρουργική... Την τελευταία χρονιά μάλιστα, κάνοντας χρήση ειδικής μετεκπαιδευτικής άδειας, βρέθηκα στα Τορόντο του Καναδά, στο Νοσοκομείο «Toronto General Hospital», ως Fellow in Adult Cardiovascular and Aortic Surgery, στο πλευρό του διάσημου Καθηγητή Tiron David...»

«Ο επαναπατρισμός μου οφείλεται κυρίως στο Διευθυντή και ιδιοκτήτη του Νοσηλευτηρίου «Άγιος Λουκάς», Δημοσθένη Κατσάρκα, ο οποίος με προσέγγισε με σκοπό να συνεργαστούμε, ενώ κατείχα μια ιδιαίτερα καλή θέση στο Νοσοκομείο «St. George's Hospital» του Λονδίνου... Προσωπικά, η επιστροφή στην Ελλάδα ήταν και παραμένει πρόκληση, με ένα και μοναδικό στόχο: να κάνω το καλύτερο δυνατό ώστε να αλλάξει η εικόνα της Ιατρικής επιστήμης στη χώρα... Ακόμη και σήμερα βέβαια, δεν μπορώ να δηλώσω με σιγουριά ότι θα παραμείνω... Αν δω ότι τα πράγματα δεν αλλάζουν, αν πειστώ ότι η κρατούσα κατάσταση δεν δύναται να βελτιωθεί, είμαι έτοιμος να επιστρέψω στην Αγγλία, όπου και νιώθω ότι το σύστημα με εκφράζει πλήρως... Η ανάγκη για αλλαγή στον τρόπο άσκησης της Καρδιοχειρουργικής στην Ελλάδα –και δεν εννοώ σε επιστημονικό επίπεδο- είναι περισσότερο από αναγκαία... Εγώ έχω μάθει να δουλεύω με επίκεντρο τον ασθενή –δυστυχώς, το ελληνικό σύστημα έχει επίκεντρο τον πλουτισμό... Η Καρδιοχειρουργική εδώ είναι ένα business deal... Αν καταφέρουμε, όσοι το θέλουμε, να σπάσουμε αυτό το κατεστημένο, τότε είμαι σίγουρος πως κι άλλοι συναδελφοί θα επιστρέψουν για να εργαστούν στην πατρίδα τους...»

«Σε μια υποθετική επανεκκίνηση της πορείας μου, δηλώνω με σιγουριά πως δεν θα γινόμουν Καρδιοχειρουργός... Θα επέλεγα τη Νανοτεχνολογία, στην οποία κρύβεται το μέλλον του κόσμου μας, συμπεριλαμβανομένης και της Καρδιοχειρουργικής... Με λυπεί το γεγονός ότι μεγαλώνω και δεν θα γίνω κοινωνός των δραματικών εξελίξεων που θα λάβουν χώρα τα επόμενα χρόνια... Γι' αυτό και θεωρώ ιερή υποχρέωση να προετοιμάσουμε τους νέους συναδέλφους για τη νέα εποχή που θα ανατείλει... Η Καρδιοχειρουργική δεν συνδέεται –ούτε πρέπει να συνδέεται- μόνο με τους ασθενείς και τα χειρουργεία... Είναι χρέος μας να εκπαιδεύσουμε νεότερες γενιές Καρδιοχειρουργών, με δυνατότητες να εξελιχθούν και να προσφέρουν στην επιστήμη και τον πάσχοντα... Τα χρήματα και η δόξα έχουν δευτερεύοντα ρόλο...»

«Το χειρουργείο χρειάζεται ψυχραιμία –και η ψυχραιμία διδάσκεται... Ο Καρδιοχειρουργός εκπαιδεύεται με το πέρασμα του χρόνου και τις καταστάσεις που καλείται να αντιμετωπίσει εν ώρα δράσης... Παράλληλα, οφείλει να εξασκεί αυτή την αρετή με διάφορους τρόπους... Προσωπικά, φροντίζω στον ελεύθερό μου χρόνο να ενισχύω αυτό το χαρακτηριστικό που κατέκτησα εν καιρώ... Κάνω καταδύσεις και υποβρύχιο ψάρεμα, μαθαίνω την πολεμική τέχνη του Αϊκίδο, η οποία αποδεικνύεται εξίσου χαλαρωτική και ταυτόχρονα ιδιαίτερα χρήσιμη σε επίπεδο ανάπτυξης ψυχραιμίας και αντανακλαστικών... Απολαμβάνω την τέχνη, τη μουσική, τη φωτογραφία, τη ζωγραφική κι ενίοτε μπαίνω στην κουζίνα και μαγειρεύω... Εργάστηκα ως μάγειρας κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών μου χρόνων και συνεχίζω να μαγειρεύω για διασκέδαση... Σήμερα, συνειδητοποιώ πως ό,τι έμαθα, ό,τι αγάπησα κάπου, κάποτε μου φάνηκε χρήσιμο... Τίποτα δεν είναι τυχαίο και όλα συνηγορούν στο να γίνουμε καλύτεροι σε αυτό που επιθυμούμε...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Πειραιάς, 4 Αυγούστου 1968
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1987 - 1993
- Στρατιωτική θητεία, 1994 - 1996
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομεία «Queen's Hospital», «Royal Infirmary & City General Hospital» και «Northern General Hospital», Ηνωμένο Βασίλειο, 1996 - 1998
- Ειδικευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομεία «Guys Hospital», «St. Thomas Hospital» και «London Chest Hospital», Λονδίνο, Αγγλία, 1998 - 2000
- Consultant Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομεία «St. Mary's Hospital», «St. Bartholomew's Hospital», «London Chest Hospital» και «Royal Brompton», Λονδίνο, Αγγλία, 2000 - 2008
- Fellow in Adult Cardiovascular & Aortic Surgery, Νοσοκομείο «Toronto General Hospital», Τορόντο, Καναδάς, 2006
- Consultant Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομείο «Liverpool Heart & Chest Hospital», Λίβερπουλ, Ηνωμένο Βασίλειο, 2008 - 2009
- Consultant Καρδιοχειρουργός, Νοσοκομείο «St. George's Hospital», Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, 2009 - 2010
- Διευθυντής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», Θεσσαλονίκη, 2010 - σήμερα

«Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών»

Κείμενο: Δ. Δουγένης

Καθ. Δ. Δουγένης

Ευστράτιος Κωλτσάς,
Επίκουρος Καθηγητής

Πριν από 25 χρόνια περίπου, εγκαινίασε την έναρξη λειτουργίας του, το πολλά υποσχόμενο για τους πολίτες της νοτιοδυτικής Ελλάδας, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, με έδρα το Ρίο. Θεωρήθηκε δε τόσο αναγκαίο και κρίσιμο για την περιοχή έργο, που αν και επρόκειτο για ένα μεγαλόπνοο σχέδιο που επιτέλους ολοκληρώνονταν, δεν πραγματοποιήθηκε καν επίσημη τελετή εγκαινίων. Οι εργασίες αποπεράτωσής του ολοκληρώθηκαν το 1988, αναδεικνύοντας το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών ως ένα από τα μεγαλύτερα νοσηλευτικά ιδρύματα της Ελλάδας, που εκτείνεται σε 75 κλιμάδες τ.μ., έχει δυναμικότητα 800 κλινών και απασχολεί περί τους 2.000 εργαζόμενους, εκ των οποίων περί τους 100 αποτελούν μέλη της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών. Από τότε μέχρι σήμερα, το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών κατάφερε να σταθεί με εξαιρετική αξιοπρέπεια στην υγιονομική χάρτη της εποχής, παρέχοντας υψηλές υπηρεσίες υγείας στους εκατοντάδες κλιμάδες ασθενείς που το επισκέπτονται ετησίως.

Ο Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών και Διευθυντής της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών, Δημήτριος Δουγένης, περιγράφει το παρασκήνιο που προηγήθηκε μέχρι την έναρξη λειτουργίας της εν λόγω κλινικής. «Ήταν Ιούλιος του 1987, αμέσως μετά την πρώτη μεταμόσχευση μονήρους πνεύμονα για χρόνια πνευμονικό εμφύσημα που έκανε ο Dr. C.G.A. McGregor στο Νοσοκομείο «Freetown Hospital» του Newcastle, όταν με πήρε τηλέφωνο η γραμματέας του Καθηγητή Χειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, Ιωάννη Ανδρουλάκη, και με ενημέρωσε πως προκηρύχθηκε μια θέση Καθηγητή και μια θέση Λέκτορα στο αντικείμενο της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής... Την επόμενη εβδομάδα, έλαβα γράμμα από τον ίδιο, το οποίο με πληροφορούσε ότι είχε ήδη προτείνει στον Παναγιώτη Σπύρου, Διευθυντή της Χειρουργικής Κλινικής Θώρακος, Καρδιάς και Αγγείων του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου» της Θεσσαλονίκης να υποβάλει υποψηφιότητα για τη θέση του Καθηγητή, κι εκείνος είχε αποδεχθεί την πρόταση...

Το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών

Μέχρι τότε, η μόνη θέση Καθηγητή Χειρουργικής με εμπειρία στο αντικείμενο της δικής μας ειδικότητας, ήταν αυτή στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ», την οποία κατείχε ο λαμπρότατος Καθηγητής Δημήτριος Λαζαρίδης. Μιράβρο, σκέφτηκα, το Πανεπιστήμιο Πατρών προτοπορεί στην Ελλάδα, ξεπέρας και την Αθήνα -μη γνωρίζοντας βέβαια τι ακριβώς θα συνέβαινε στη συνέχεια... Πήρα, λοιπόν, την απόφαση και έγραψα χαρούμενος ένα ιδιόχειρο γράμμα στον Π. Σπύρου, όπου του γνωστοποιούσα το ενδιαφέρον μου για τη θέση του Λέκτορα, ευελιψιστώντας στη μελλοντική μας συνεργασία, ζητώντας του εμμέσως την «άδεια» να υποβάλω υποψηφιότητα... Μετά από ένα περίπου μήνα και αφού δεν πήρα απάντηση, αποφάσισα να του τηλεφωνήσω... Αποδεχθήκατε άδελος το να επικοινωνήσω μαζί του -ήταν πάντα στο χειρουργείο... Στη σύντομη συνομιλία που κατάφερα να έγω τελικά μαζί του, με ρώτησε πότε τέλειωσα την ειδικότητα της Γενικής Χειρουργικής -κατάλαβα πως το θεωρούσε σπουδαίο αυτό-, του απάντησα πως πέρασα τις εξετάσεις το Φεβρουάριο του 1985... Κατόπιν, με ρώτησε τι ακριβώς έκανα στην Αγγλία και ανταπάντησα ότι είμαι για δεύτερο χρόνο Registrar στο Νοσοκομείο «Freetown Hospital» -ακόμη δεν είμαι σίγουρος αν κατάλαβε τι σημαίνει αυτό... Τέλος, με ρώτησε αν ξέρω να βάζω τον άρρωστο σε ByPass, για να λάβει την απάντηση πως αυτό το κάνω δυο φορές την ημέρα... Εκεί, έκανε μια μικρή παύση για λίγο και τελικά μου είπε, -Καλέ, αλλά καλύτερα να πας και στην Αμερική... Συνειδητοποίησα ότι δεν είχε και πολύ εμπιστοσύνη στο εκπαιδευτικό σύστημα της Αγγλίας, αργότερα βέβαια ακολούθησα τη συμβουλή του και πήγα Αμερική... Λίγο πριν κλείσω το τηλέφωνο, τώλησα την ερώτηση -Συμμερίζεστε να υποβάλω τα καρτά μου και να συνεργαστούμε; Θυμίζω, μου απάντησε λακωνικά -Ναι, θα τα πούμε, γεια σου... Ένα χρόνο αργότερα με πληροφορήσαν τηλεφωνικά ότι ο Π. Σπύρου δεν εκλέχτηκε Καθηγητής για δύο ψήφους... Στην ίδια συνεδρίαση, εγώ εκλέχτηκα Λέκτορας... Ένωσα θυμό, συνειδητοποιώντας πως η Ιατρική Σχολή Πατρών όχι μόνο δεν ήταν πρωτοπόρα -όπως αρχικά εσκέφτει-, αλλά αποδεχθηκε μίσηρη και μικρόψικη, με αποτέλεσμα να χάσει τη μεγαλύτερη ευκαιρία που είχε να επαναλάβει την επιτυχία της διασημότερης Καρδιοχειρουργικής Κλινικής στην Ελλάδα, αυτής του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου», στην Πάτρα... Οφείλω να υπογραμμίσω ότι, όπως φαίνεται από τα πρακτικά, ο Χειρουργικός Τομέας σύσσωμος με επικεφαλής τους Καθηγητές Χειρουργικής Ι. Ανδρουλάκη και Νευροχειρουργικής Νικόλαο Παπαδόκη, υποστήριξαν σθεναρά την υποψηφιότητα του Π. Σπύρου, όπως έκανε και ο φίλος του, Καθηγητής Ανατομίας Ιωάννης Βαρόσης... Κάποιοι άλλοι, όμως, με την δικαιολογία του απεριορίσιμου ερευνητικού και συγγραφικού έργου, την καταψήφισαν... Η Πάτρα έκανε... Ο Παναγιώτης Σπύρου, προφανώς όχι, καθώς δικαιώθηκε και εκλέχτηκε αργότερα Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, όπου και ολοκλήρωσε την ακαδημαϊκή του πορεία... Θα έλεγα πως ποτέ δεν βίωσα την εκλογή μου με χαρά...

Στιγμιότυπο από το 5ο Συμπόσιο Ομάδων Εργασίας της Ε.Ε.Χ.Θ.Κ.Α. στο αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου Πατρών τον Απρίλιο του 2013

Καθηγητής Δημήτριος Δουγένης
Ιδρυτής του
Θωρακο-αγγειοχειρουργικού τμήματος
και της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
Διευθυντής την περίοδο 1991 έως σήμερα

**Επίκουρος Καθηγητής
Στράτος Αποστολάκης**
Συνοργάνης της Κλινικής
την περίοδο 2003 - 2011

Μάλλον χαρμολύπη ήταν το κύριο συναίσθημα που με κυρίευε... Έβλεπα μπροστά μου το δύσκολο δρόμο που καλούμουν για χρόνια να διαβώ μόνος... Το ΦΕΚ διορισμού μου ως Λέκτορα Καρδιοχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, με βρήκε σε θέση Senior Registrar... Ζήτησα εξάμηνη παράταση, ώστε να ολοκληρώσω τις υποχρεώσεις μου και να επιστρέψω στην Πάτρα... Τον Οκτώβριο του 1989, στο Νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας», πραγματοποιήσαμε την πρώτη πνευμονεκτομή και την πρώτη αισοφαγεκτομή στη Πάτρα...».

Από το 1990, η Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών λειτουργεί ως Μονάδα της Πανεπιστημιακής Χειρουργικής Κλινικής, ενώ η ανεξαρτητοποίηση της έγινε εννέα χρόνια αργότερα. Στο διάστημα αυτό, με εξαίρεση μια συνολική περίοδο περίπου δύο ετών –από το 1991 έως το 1992 και από το 1995 έως το 1996–, όπου δεν εκτελούνταν επεμβάσεις θώρακος λόγω απουσίας του Δ. Δουγένη για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό, η κλινική οργανώθηκε λιν ικανοποιητικά, διενεργώντας θωρακοχειρουργικές και κλειστές καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις, δυο φορές την εβδομάδα. Ταυτόχρονα, αναπαύθηκε και οργανώθηκε Πειραματικό Χειρουργείο, στο οποίο τέθηκαν σε εφαρμογή διάφορα ερευνητικά πρωτόκολλα. Ωστόσο, σύμφωνα με απόφαση των Πανεπιστημιακών αρχών, η έναρξη Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών προϋπόθετε την εκλογή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής. Η επόμενη εκλογή έλαβε χώρα το 1992, έχοντας ως κύριο υποψήφιο για την έδρα της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής, τον Γεώργιο Αντύπα, Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Μεταξά». Η εκλογή απέβη επίσης άγονη. Νέα προσπάθεια έγινε το 1997, όπου πια υπήρξαν έξι υποψήφιοι, ανάμεσα στα οποίες εκείνες των Πέτρου Αλιβιζάτου Διευθυντή Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Ανασίο Κ.Κ.» και Χρήστου Λόλα Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Συνηρηλιγιός». Σύμφωνα με τα πρακτικά, ο Π. Αλιβιζάτος έλαβε 18 ψήφους και την έδρα, ο Χ. Λόλας πέντε και ο Δ. Δουγένης, ο οποίος είχε εν τω μεταξύ εξέλθει στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή από το 1992, μια τιμητική ψήφο. Αυτοκτόνος, η απόφαση του Π. Αλιβιζάτου να παραμείνει στο Νοσοκομείο «Ανασίο Κ.Κ.», άφησε για ακόμη μια φορά την Καρδιο-Θωρακοχειρουργική έδρα κενή. Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι, ο Π. Αλιβιζάτος, μέχρι και την παραίτησή του δεν δέχτηκε και δεν έλαβε μισθό.

◀
Ο Δ. Δουγένης
με τους:
Ν. Τσιλιμίγκα,
Κ. Αναστασιάδη,
Σ. Πράπα,
Γ. Μπουγιούκα και
Στρ. Αποστολάκη

Το θρίλερ της εκλογής και κάλυψης της κενής έδρας έλαβε τέλος το 2001. Έξι υποψήφιοι κατατέθηκαν και πάλι, με κύριους διεκδικητές τους Στέφανο Δεμερτζή, ο οποίος υποπετούσε σε νοσπλευτικό ίδρυμα του Λοιγάνου της Ειβετίας, και τον Δ. Δουγένη, ήδη Αναπληρωτή Καθηγητή από το 2000. Η εκλογή ανέδειξε, με πλειοψηφία, ως Καθηγητή Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής τον Δ. Δουγένη, ο οποίος και διορίστηκε τον Αύγουστο του 2002. Η πρώτη κίνηση, στην οποία προέβη ο νέος Καθηγητής, αφορούσε στην εξασφάλιση τριών θέσεων ΔΕΠ, στις βαθμίδες του Αναπληρωτή Καθηγητή, του Επίκουρου Καθηγητή και του Λέκτορα. Ένα μήλις χρόνο αργότερα, ο Νικόλαος Τσιλιμίγκας εκλέχθηκε Αναπληρωτής Καθηγητής, αλλά αποχώρησε σύντομα για να αναλάβει θέση Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, μετά την συνταξιοδότηση του προκατόχου του, Καθηγητή Παναγιώτη Σπύρου. Ταυτόχρονα με εκείνη του Ν. Τσιλιμίγκα, ήταν και η εκλογή του Στράτη Αποστολάκη σε θέση Επίκουρου Καθηγητή, ο οποίος αποχώρησε το 2010, για να αναλάβει την έδρα Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Το 2003, η Πανεπιστημιακή Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών εγκαινίασε και την Καρδιοχειρουργική της δραστηριότητα, καταγράφοντας, ως πρώτο χειρουργείο, μια αντικατάσταση αορτικής βαλβίδας σε γυναικα 75 ετών. Η περαιτέρω πλήρωση κενών θέσεων ξεκίνησε επίσης την ίδια χρονιά, με το διορισμό του Νικόλαου Χαρούλη σε θέση Επιμελητή Β' του ΕΣΥ, ενώ ένα χρόνο αργότερα, στο δυναμικό της κλινικής εντάχθηκε και ο Ευστράτιος Καλέςτας, ο οποίος κατέλαβε θέση Λέκτορα, και που μαζί με τον Ν. Χαρούλη, αποτελούν μέχρι και σήμερα τα βασικά της στελέχη –με εξέλιξη, ο πρώτος μεν σε Επίκουρο Καθηγητή και ο δεύτερος σε Επιμελητή Α' του ΕΣΥ. Άλλα μνείας ήταν και η παρουσία του Δημήτρου Τσελικού, με προπρόσβαση στο Νοσοκομείο «Ανασίο Κ.Κ.», σε θέση Επιμελητή Α', από το 2004 έως το 2009, όταν και απεβίωσε αιφνιδώς. Να σημειωθεί επίσης ότι, η θέση του Ν. Τσιλιμίγκα επαναπροκηρύχθηκε ως θέση Λέκτορα και κατελήφθη από τον Γεώργιο Κούλια, ο οποίος αν και εκλέχθηκε παράλληλα σε αντίστοιχη θέση και στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, τις απέρριψε έκαστες και επέστρεψε στην Αμερική. Σήμερα, επικουρικά απασχολούνται στην κλινική ο Χρήστος Προκάκης και ο Φώτος Εσπαρακόπουλος, ενώ παλαιότερα στην ίδια θέση εργάσθηκαν οι Νικόλαος Παναγόπουλος και Χρήστος Τουρμαούσγλου.

Στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών έχουν εκπαιδευτεί και λβει την ειδικότητα της Χειρουργικής Καρδιάς και Θώρακα, οι Καρδιο-Θωρακοχειρουργοί Ελένη Κούκη, Νίκος Παναγόπουλος και Χρήστος Προκάκης, ενώ σήμερα ειδικεύονται οι Π. Αλεξόπουλος, Μ. Μαργαρίτης και Α. Κιζώλης. Επίσης, από το 1990 μέχρι σήμερα, περισσότεροι από είκοσι Γραφοί ασφαφών ειδικότητας πραγματοποίησαν σε αυτά το εξάμηνο εξειδίκευσής τους.

▲
Νικόλαος Χαρούλης,
Επιμελητής Α'

▲
Χρήστος Προκάκης

◀
Ο Καθ. Δ. Δουγένης,
πρόεδρος,
με τα μέλη του Δ.Σ.
της Ε.Ε.Χ.Κ.Α.

2001-2013

724 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Δημήτριος Δουγένης

- Τακτικός Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημίου Πατρών
- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής

8 Μαΐου 1970. Οι Beatles κυκλοφορούν το δωδέκατο και τελευταίο ηχογραφημένο σε στούντιο άλμπουμ τους, με τίτλο «Let it be». Δεν χρειάζονται παρά λίγες μόλις εβδομάδες, για να καταφέρει σχεδόν κάθε γωνιά του πλανήτη να σιγοτραγουδά, στον ρυθμό του John Lennon, When I find myself in times of trouble / Mother Mary comes to me / Speaking words of wisdom, let it be / And in my hour of darkness / She is standing right in front of me / Speaking words of wisdom, let it be / ...

Ιούλιος 1970. Ακιντοποιημένος σε ένα κρεβάτι νοσοκομείου, μετά από σοβαρότατο ατύχημα, ένας 16χρονος έφηβος, δίνει τη δική του μάχη να κρατηθεί ζωντανός. Η ζωή, μέχρι εκείνη την στιγμή, του χαμογελούσε. Γεννημένος στο Αιγάλεω, μεγάλωσε σε μια οικογένεια που του πρόσφερε απλόχερα ισορροπία και βάσεις για ένα λαμπρό μέλλον. Ήθελε να φοιτήσει στο Πολυτεχνείο και οι δάσκαλοί του έλεγαν πως είχε όλα τα εξέγγυα για να επιτύχει. Αλλά μια στιγμή στάθηκε αρκετή, για να αλλάξει το σενάριο της ζωής του. Εκείνο το καλοκαίρι, in his time of trouble, in his hour of darkness, το μέλλον του Δημήτριου Δουγένη αλλάζει. And when the night is cloudy / There is still a light that shines on me / Shine on until tomorrow / Let it be / ... «Νοσηλεύτηκα για 32 ολόκληρες ημέρες, μετά το ατύχημα... Θυμάμαι χαρακτηριστικά, την έκτη ημέρα, προσπάθησα να σηκωθώ από το κρεβάτι, αλλά έπεσα κάτω... Τα πόδια μου δεν με κρατούσαν... Μετά από αυτό, οι γιατροί συνειδητοποίησαν πως είχα κάταγμα στην κνήμη... Ούτε ακτινολογικά μηχανήματα δεν υπήρχαν, την εποχή εκείνη... Εκεί, μέσα σε όλο το δράμα που βίωνα, είχα την τύχη να γνωρίσω έναν Γιατρό, ο οποίος έκανε την ειδικότητά του αμισθί... Ερχόταν στο νοσοκομείο και δούλευε, ενώ ζούσε από ό,τι του προσφέρονταν ως δάρο στα κρυφά... Μίλησα με πολύ, τότε, ακούγοντας Beatles... Εκείνος ο άνθρωπος ήταν η αφορμή για την απόφασή μου να σπουδάσω Ιατρική...».

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Σεπτέμβριος 1972. Το πρόβλημα υγείας έχει πια ξεπεραστεί. Το ίδιο και οι αντιδράσεις του πατέρα για την μεταστροφή επαγγελματικού προσανατολισμού. Ο Δ. Δουγένης είναι πια πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. «Ο πατέρας μου δεν δέχτηκε με χαρά την απόφασή μου να εγκαταλείψω ένα μέλλον ως Μηχανικός... Βλέπετε, η Ελλάδα χιζόταν τότε και όλοι οι γονείς ονειρεύονταν το μέλλον των παιδιών τους στο Πολυτεχνείο... Με την εισαγωγή μου στην Ιατρική Σχολή άρχισε να αλλάζει τη στάση του... Έβλεπε πως το ήθελα πολύ και ήμουν αποφασισμένος...». Τα χρόνια στο Πανεπιστήμιο περνούν με συντροφιά τους στίχους των Beatles και με ατέλειωτες ώρες διαβάσματος, μα με ένα κενό δράσης και βιωμάτων. We all live in a yellow submarine / And our friends are all aboard / Many more of them live next door / And the band begins to play / ... «Το κενό εκείνο, το γέμισα την επόμενη μέρα που τέλειωσαν οι πρώτες εξετάσεις, με τις τότε κινητοποιήσεις της νεολαίας, τα βράδια σε διάφορες μπουάτ που άνοιγαν και όλη εκείνη την ανερχόμενη πολιτιστική δυναμική, η οποία εκφράστηκε τα χρόνια πριν την πτώση της χούντας...».

As we live a life of ease / Every one of us has all we need / Sky of blue and sea green / In our yellow submarine / ... Τα κενά γεμίζουν, η καθημερινότητα αλλάζει, η ζωή διδάσκει. Οι άνθρωποι που βρίσκονται δίπλα του, τον βοηθούν να βρει το δρόμο του. «Εκείνη την περίοδο, για να βγάλουμε χαρτζιλίκι, πολλοί από εμάς δουλεύαμε σε διάφορες δουλειές... Άλλοι ήταν τραυματιοφορείς στο Νοσοκομείο «ΚΑΤ», άλλοι αποκλειστικοί νοσοκόμοι κάνοντας νυχτέρια... Το Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας» ζητούσε ειδικευόμενους για να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες στις Χειρουργικές Κλινικές... Τότε λοιπόν, τυχαία γνωρίστηκα με τον Σπυρίδων Παναγιωτόπουλο και ένα βοηθό του... Έτσι, ξεκίνησα μαζί τους –παίρναμε αίματα, βοηθούσαμε στο χειρουργείο, κρατάγαμε κανένα άγκιστρο... Το 1978, με την αποφοίτησή μου, εντάχθηκα ως ειδικευόμενος στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο Τρικάλων... Το 1980, παρέμεινα εκεί, για την Υπηρεσία Αγροτικής Υπαίθρου και κατόπιν επέστρεψα στην Αθήνα... Τότε, ξεκινούσε και η Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών, οπότε βρέθηκα εκεί για το υπόλοιπο της ειδικευσής μου...».

Ο Καθ. Δ. Δουγένης στο 2ο Workshop του «401 Γ.Σ.Ν.Α.»

Στιγμιότυπο από το 7ο Πανελλήνιο συνέδριο της Ε.Ε.Χ.Θ.Κ.Α. στη Θεσσαλονίκη το 2008

Ο Καθ. Δημήτριος Δουγένης υποδέχεται ως Πρόεδρος της Εταιρείας τον Καθ. Αυθέντιο Καλάγκος σε εκδήλωση του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» το 2013 στη Θεσσαλονίκη (Οργανωτής ο Αναπλ. Καθ. Κυριάκος Αναστασιάδης)

Νοέμβριος 1984. Everybody had a hard year / Everybody had a good time / Everybody had a wet dream / Everybody saw the sunshine / ... Νοέμβριος 1984. Μέχρι αυτή τη στιγμή, ο Δ. Δουγένης έχει καταφέρει να ανταπεξέλθει με επιτυχία σε κάθε δυσκολία ή πρόκληση. Εργάστηκε για 988 δραχμές το μήνα, αλλά κατάφερε να ολοκληρώσει την ειδικευσή του στη Γενική Χειρουργική. Απασχολήθηκε αμισθί σε θέση βοηθού στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, αλλά κατάφερε να καταλάβει θέση Επιμελητή Β' στη Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών. Τώρα, ήταν η ώρα να δει το λυκόφως της επιτυχίας. Κάνοντας χρήση της δυνατότητάς του για εκπαιδευτική άδεια, βρίσκεται στο Εδιμβούργο. «Από τις αρχές του 1985, άρχισα να δουλεύω ως *Observer*, συνειδητοποιώντας βέβαια πόσο δύσκολο ήταν να βρει κανείς θέση εκεί... Μέσα από τη βιβλιογραφία, είχα μάθει για τον *Magdi Yakoub* –ο οποίος τότε δεν ήταν ακόμη γνωστός- και του ζήτησα ραντεβού... Θυμάμαι να τον περιμένω από τις έξι το πρωί κι εμφανίστηκε στις τρεις το μεσημέρι για να μου ψιθυρίσει ένα «*I'm sorry*» και να εξαφανιστεί... Αλλά δεν πτοήθηκα... Έμεινα εκεί και δούλεψα, ενώ την επόμενη χρονιά, από το 1986 έως το 1989, ξεκίνησα ως *Senior Registrar*, κάνοντας παράλληλα την ειδικευσή μου στην Καρδιοχειρουργική... Είχα την χαρά και τιμή να θητεύσω δίπλα στον *Henry Brown*, εξειδικευμένο Καρδιοχειρουργό στην αντιμετώπιση της στεφανιαίας νόσου -από τους πρώτους που έκανε χρήση των μαστικών αρτηριών, αλλά και άλλους σημαίνοντες Θωρακοχειρουργούς...».

Καθ. Δ. Δουγένης

Sounds of laughter, shades of life / Are ringing through my opened ears / Inciting and inviting me / Limitless undying love, which / Shines around me like a million suns / It calls me on and on across the universe / ... Η επιστροφή στην Ελλάδα, το 1990, με σκοπό την αναγνώριση ειδικότητας, είναι απογοητευτική. Η αλλαγή κυβερνήσεως προκαλεί μεγάλη καθυστέρηση, με εκείνος δεν ποτίζει. Για ένα ακόμη χρόνο, ζει ανάμεσα στην Αγγλία και την Ελλάδα, όπου συνεχίζει να εργάζεται στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Το 1991, ανακηρύσσεται Λέκτορας και την επόμενη χρονιά Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής. Όμως, μια γνώριμη φωνή τον καλούσε across the universe... «Η θητεία στην Αμερική αποτελεί στόχο για κάθε ΓΙΑΤΡΟ, σε όποια ειδικότητα κι αν βρίσκεται... Θεωρούσα υποχρέωσή μου να μετεκπαιδευτώ εκεί και γι' αυτό, το 1995, πήρα την απόφαση να φύγω... Η επιλογή του κέντρου υπήρξε πολύ προσεκτική, καθώς δε διεκδικούσα μισθό από το εκεί ίδρυμα... Αυτό που επιδίωκα ήταν να βρεθώ σε ένα μέρος όπου θα έχω το μέγιστο δυνατό κέρδος, σε επίπεδο εκπαίδευσης, μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο... Το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «St. Louis» στην Ουάσιγκτον, κάλυπτε όλες τις απαιτήσεις μου και γι' αυτό το επέλεξα... Εκεί μετεκπαιδεύτηκα δίπλα σε σπουδαία ονόματα και πάλι, όπως ο James Cox, ο Alexander Patterson και άλλοι...». Το 2000, ο Δ. Δουγένης ανακηρύσσεται Αναπληρωτής Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Πατρών. Μα η φωνή, δεν σταματά να ηχεί στα αυτιά του. It calls him on and on across the universe / ... «Την ίδια χρονιά, έφυγα για την Αγγλία και πάλι, όπου πια εργαζόμουν επί αμοιβή... Έκανα δύσκολες και κουραστικές υπερωρίες, αντιμετωπίζοντας αμιγώς Καρδιοχειρουργικά περιστατικά... Κι όμως, παρά το γεγονός ότι ήμουν μεγάλος σε ηλικία και μόνος –καθώς η οικογένεια παρέμεινε στην Ελλάδα-, βίωσα εκείνη την περίοδο ως μια από τις πλέον δημιουργικές της ζωής μου... Το ευχαριστήθηκα...».

Με τον μουσικοσυνθέτη Μίμμ Πλέσσα σε πολιτιστική εκδήλωση του Πανεπιστημίου Πατρών

Με τον ασπίντοστο Κυριάκο Ράμμο, Θεσσαλονίκη 2008

Στο απόβραδο της σκέψης, έγραφε ένας διάσημος συγγραφέας, ο άνθρωπος ξεχνά το παρόν για χάρη του μέλλοντος, την τροφή των ανθρώπων για τη ματαιότητα της εξουσίας, την αθλιότητα των προσατίων για μια αστραφτερή πολιτεία, την καθημερινή δικαιοσύνη για μια μάταιη γη της επαγγελίας. Στο μεσημέρι της σκέψης, όμως, συνεχίζει, ο άνθρωπος συμμερίζεται τον αγώνα και την ανθρώπινη μοίρα. Θα διαλέξει Ιθάκη, την πιστή γη, την τολμηρή και λιτή σκέψη, την ξεκάθαρη δράση, την γενναιοδωρία του ανθρώπου που ξέρει. Μέσα στο φως, ο κόσμος παραμένει η πρώτη και η τελευταία μας αγάπη. Αν υπήρξαν στιγμές που ο Δ. Δουγένης χάθηκε στο απόβραδο της σκέψης του, αυτές ήταν λίγες. Τόσο λίγες που ανάγονται στα πλαίσια της αδυναμίας που φέρει στο γενετικό κώδικά της η ανθρώπινη ύπαρξη. Στις υπόλοιπες, η σκέψη του κινήθηκε στο μεσημέρι, έλαμψε κάτω από το φως του ήλιου και πυρώθηκε με ζωτικότητα. Από τη θέση του Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, σήμερα, αποδεικνύει πως εκείνη η πρώτη επαφή με το θάνατο, στα δεκαέξι του χρόνια, εκείνοι οι άνθρωποι που καθόρισαν την πορεία του, εκείνες οι δυσκολίες που κλήθηκε να ξεπεράσει, τον έκαναν απλά καλύτερο άνθρωπο.

Και από αυτή την πλεονεκτική θέση, συνεχίζει ακούραστα να προσφέρει ποικιλοτρόπως. «Το Πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος όπου, πέρα από τον ασθενή, οφείλεις να παράγεις σε επίπεδο έρευνας, εκπαίδευσης φοιτητών και ειδικευόμενων, αλλά και -ίσως πιο ιερή- υποχρέωση να αποδώσεις μεταπτυχιακά στους φοιτητές, που εκπονούν Διδακτορική Διατριβή... Όλα αυτά γίνονται παράλληλα, χωρίς την πολυτέλεια διάκρισης προτεραιοτήτων... Μάλιστα, τη διετία 2005-2006, υπήρξα Πρόεδρος του Καρδιοχειρουργικού Τομέα, από το 2006 έως το 2010 Αντιπρύτανη της Ακαδημαϊκών υποθέσεων, ενώ ανέλαβα και Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Χειρουργών Καρδιάς, Θώρακα και Αγγείων... Αυτό που κατάφερα να προσφέρω στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών, είναι οι συνεργασίες με τα Πανεπιστήμια «Yale» και «Harvard», ενώ σφουρηλάτησαμε εξαιρετικές σχέσεις και με την Ιατρική Σχολή «John Hopkins» της Βαλτιμόρης... Ταυτόχρονα, στο Ναύπλιο, δημιουργήσαμε ένα Summer School, σε επίπεδο κλασικών σπουδών, στο οποίο δεχόμαστε υπότροφους φοιτητές από όλο τον κόσμο και τους εκπαιδεύουμε... Σε ευρύτερο επίπεδο, ως Πρόεδρος της Εταιρείας, στόχος μου είναι να αναδείξει την Ελληνική Καρδιοχειρουργική ανά τον κόσμο, καθώς αδιαμφισβήτητα πια, έχει ωριμάσει... Ήρθε η ώρα να λάμψει...».

Στις νέες αυτές προσπάθειες, η φωνή του John Lennon, συνεχίζει να τον ακολουθεί... You may say I'm a dreamer / But I'm not the only one / I hope someday you will join us / And the world will be as one / ...

Ευστράτιος Κωλέτσης

727

Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημίου Πατρών

«Ήμουν μόλις δώδεκα ετών, όταν έχασα τον πατέρα μου από έμφραγμα, στα σαράντα δυο του χρόνια... Ο χαμός του με συγκλόνισε, αναγκάζοντάς με να επαναπροσδιορίσω πολλά πράγματα στη ζωή μου... Ένα από αυτά, συνδέεται με την απόφασή μου να σπουδάσω Ιατρική... Φυσικά, δεν επρόκειτο για μια εύκολη απόφαση... Χωρίς την στήριξη του, κλήθηκα να αντιμετωπίσω οικονομικές δυσκολίες, αναγκάστηκα να δουλέψω για να επιβιώσω εγώ και η οικογένειά μου... Εργαζόμενος, λοιπόν, στο ξυλουργείο του θείου μου, ως βοηθός του... Κατάφερα να εισαχθώ στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών, δίνοντας εξετάσεις για δεύτερη φορά... Δεν πτοήθηκα, ούτε έκανα δεύτερες σκέψεις... Ακόμη και αργότερα, όταν κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, ήμουν υποχρεωμένος να συνεχίσω να εργάζομαι στο ξυλουργείο, δεν μετάνιωσα ούτε δευτερόλεπτο για την απόφασή μου...»

«Ως τεταρτοετής φοιτητής, είχα τη χαρά και την ευλογία να γνωρίσω τον Καθηγητή Δημήτριο Δουγένη... Η γνωριμία αυτή καθόρισε και τις εξελίξεις στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία, καθώς η Καρδιοχειρουργική είχε πια γίνει στόχος ζωής... Ο Δ. Δουγένης αποδέχτηκε την συμμετοχή μου στο πειραματικό πρωτόκολλο για μεταμοσχεύσεις πνευμόνων σε χοίρους, που εκπονούσε ο ίδιος... Ένιωσα ερωτευμένος με την προσπάθεια... Λίγο καιρό αργότερα, βραβεύθηκα για την εργασία μου στις μεταμοσχεύσεις του πνεύμονα, στο 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο Φοιτητών...»

«Με την αποφοίτησή μου, βρέθηκα στο Αγροτικό Ιατρείο Θέρμου, για τη θητεία μου στην Υπηρεσία Υπαίθρου... Παράλληλα, εφημέρευα στο Γενικό Νοσοκομείο Αγρινίου, αλλά και στο Νοσοκομείο Πατρών, για να κρατώ επαφή με τη Χειρουργική και να μπορώ ταυτόχρονα να βοηθώ στο ξυλουργείο για το μεροκάματο... Το 1995, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, εκπαιωνώντας παράλληλα και τη Διδακτορική Διατριβή μου, με θέμα «Μεταμοσχεύσεις Πνεύμονα σε Χοίρους» και συμμετέχοντας ενεργά σε πρωτόκολλο του Καθηγητή Χειρουργικής Ιωάννη Ανδρουλάκη, με θέμα τη μηχανοργάνωση μιας Πανεπιστημιακής Κλινικής... Δυο χρόνια αργότερα, δέκαση την ειδίκευσή μου για να υπηρετήσω τη θητεία μου, στο Πολεμικό Ναυτικό... Επρόκειτο για μια ιδιαίτερα επικοινωνιακή περίοδο, διότι είχα την ευθύνη του Χειρουργικού Ιατρείου στο Νοσοκομείο Σαλαμίνας, βοηθώντας ταυτόχρονα στα χειρουργεία θώρακα του Ναυτικού Νοσοκομείου...»

«Συνέχισα την ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», όπου είχα την ευκαιρία να παρακολουθώ χειρουργεία υπό τον Τζαμπραήλ Ντακάμπε, Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής Κλινικής... Κατόπιν, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, υπό τη Διεύθυνση του Ίωνα Μπελένη και συνέχισα στο ίδιο ίδρυμα για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, υπό τη Διεύθυνση του Δημήτριου Κάκαβου... Εκείνα τα χρόνια, πραγματοποιήθηκαν αρκετές μεταμοσχεύσεις πνεύμονα, σε συνεργασία με τους Κωνσταντίνου Μπόλο και Παναγιώτη Δεδεηλία, στις οποίες είχα την τιμή να συμμετέχω, ενώ παράλληλα, συνεργάστηκα με τον Χρήστο Λόλα, σε συγγραφικό επίπεδο, παράγοντας εργασίες που παρουσιάστηκαν σε Ελληνικά και διεθνή συνέδρια, σε Ιατρικά περιοδικά και άλλοι είδους εκδόσεις...»

«Επέστρεψα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, το 2005, μετά από πολύ σκέψη... Όπως αποδείχθηκε, επρόκειτο για μια σωστή κίνηση... Η αποκτηθείσα εμπειρία και το συγγραφικό έργο αποτέλεσαν θεμέλιο λίθο, ώστε να καταλάβω θέση Λέκτορα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών... Η ίδια εμπειρία με κατέστησε αργότερα μέλος της ΔΕΠ, όπου ηγούμαι της Ιατρικής έρευνας, αλλά και Επίκουρο Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής, το 2012...»

▶
Ανθρώπινη καρδιά
σε γλυπτό του 3000 π.Χ.

Η οικογένεια διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή μου... Βίωσα την απώλεια ως παιδί κι έκτοτε, φροντίζω να διαφυλάσσω αυτή τη μοναδική αξία με έργα, όχι απλά με λόγια... Τα τελευταία έξι χρόνια, η οικογένειά μου κι εγώ ζούμε μακριά –εκείνοι στην Αθήνα, εγώ στην Πάτρα... Φροντίζουμε να βρισκόμαστε μαζί σε κάθε ευκαιρία και ο χρόνος που περνάμε να είναι ουσιαστικός... Οφείλω πολλά στη σύζυγό μου, που είναι αγωνίστρια, που στηρίζει τις ανάγκες και τις φιλοδοξίες του συζύγου της, σε βάρος των δικών της... Μου στοιχίζει, βέβαια, η απομάκρυνση από το παιδί μου, αλλά αυτό είναι το τίμημα που πρέπει να πληρώσω για τις επιλογές μου...»

«Για μένα, μετά από τόσα χρόνια καριέρας ως Γιατρός, σημασία έχει ο άνθρωπος, ο χαρακτήρας του, η ποιότητά του... Έμαθα να επενδύω πολύ σ' αυτό και θεωρώ ότι αυτή η προσέγγιση με έκανε πιο συνετό στην καθημερινή άσκηση της Ιατρικής... Τα καλά χαρακτηριστικά των ανθρώπων μπορούν να σε βοηθήσουν να γίνεις καλύτερος άνθρωπος... Όχι Γιατρός, άνθρωπος... Η λέξη άνθρωπος και η έννοια της είναι σημαντικότερη από εκείνη της λέξης Γιατρός... Ζούμε σε μια εποχή, που η ανθρωπίνη διάσταση πρέπει να πάει μπροστά... Η ζωή και το χρήμα φεύγουν, περνούν... Το μόνο που μένει είναι ο άνθρωπος...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 20 Μαΐου 1967
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα, 1986 - 1992
- Υπηρεσία Υπαίθρου, Αγροτικό Ιατρείο Θέρμου, Αιτωλοακαρνανία, 1993 - 1994
- Ειδικέση στη Γενική Χειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο, 1995 - 1997
- Στρατιωτική θητεία, Πολεμικό Ναυτικό, 1997 - 1998
- Ειδικέση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», Αθήνα, 1998 - 1999
- Ειδικέση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1999 - 2001
- Ειδικέση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2001 - 2003
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», Αθήνα, 2003 - 2005
- Λέκτορας Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο, 2005 - 2012
- Επίκουρος Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής, Πανεπιστήμιο Πατρών, 2012 - σήμερα

Χρήστος Προκάκης

Επικουρικός Καρδιοχειρουργός
Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών

«Είχα διαβάσει, γύρω στην εφηβεία μου, ένα στίχο που έλεγε το εξής: «Δυο δρόμοι χώριζαν στο δάσος και εγώ πήρα το δρόμο τον λιγότερο ταξιδεμένο, και αυτό είναι που έκανε όλη τη διαφορά...». «Ήταν η στιγμή που συνειδητοποίησα ότι στη ζωή μου πρέπει να διαφοροποιηθώ από όσα και όσους γνώριζα, να πάρω το δρόμο που ήθελα εγώ κι ας ήταν δύσκολος ή άγνωστος... Αλλωστε, ήταν ίδιον της προσωπικότητάς μου να αποζητώ να ξεχωρίζω από το σύνολο... Έτσι, γεννήθηκε η ιδέα της Ιατρικής... Μεγαλώνοντας, βέβαια, εκτίμησα και άλλες αξίες της επιστήμης, με σημαντικότερη την προσφορά στον συνάνθρωπο...»

«Δυστυχώς, όσο κι αν υπήρξα λάτρης της λογοτεχνίας, δεν τα κατάφερα με το μάθημα της Έκθεσης, με αποτέλεσμα να μην καταφέρω να εισαχθώ στην Ιατρική Σχολή... Ένα χρόνο αργότερα, έφυγα για την Ιταλία, όπου φοίτησα στο Πανεπιστήμιο της Μπολόνια... Το 1997, επέστρεψα στην Ελλάδα και εργάστηκα για ένα έξιμηνο στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, ώστε να καταφέρω να λάβω άδεια άσκησης επαγγέλματος... Ακολούθησε η εκπλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων και η θητεία στην Υπαίθρο, η οποία έλαβε χώρα στο Νοσοκομείο «Αγ. Ανδρέας» στην Πάτρα και στο Περιφερειακό Κέντρο στο Καλούσι Αχαΐας...»

«Τον Ιούλιο του 2002, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών... Η Καρδιοχειρουργική προέκυψε στην πορεία, αλλά αδιαμφισβήτητη η επιλογή αυτή παραμένει και πάλι σε εκείνον τον εφηβικό στίχο... Η καρδιά και οι πνευμονικές είναι ζωτικά όργανα στον ανθρώπινο οργανισμό –απαραίτητα για τη συνέχιση της ζωής, αλλά και για την ποιότητα της ζωής... Ένας γιατρός που ασχολείται με αυτά, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επιστήμης, και φυσικά ξεχωρίζει από το σύνολο... Κατά συνέπεια, η Καρδιοχειρουργική ήταν η ιδανικότερη ειδικότητα για μένα... Παρέμεινα, λοιπόν, στο ίδιο ίδρυμα και για την ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, στο πλευρό του Καθηγητή Δ. Δουγένη, ενώ από το 2009, που έλαβα τίτλο ειδικότητας, εργάζομαι μαζί του ως Επικουρικός Καρδιοχειρουργός...»

«Ο Αϊνστάϊν έλεγε πως αν θες να ζήσεις μια ευτυχισμένη ζωή, εξάρτησέ την από ένα στόχο, όχι από ανθρώπους ή αντικείμενα... Αισθάνομαι ευτυχισμένος, γιατί χωρίς να γνωρίζω αυτή τη συμβουλή, την ακολούθησα... Η εξέλιξή μου στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική επιστήμη είναι ο στόχος της ζωής μου και νιώθω ήδη ευτυχισμένος που ασχολούμαι εντατικά με αυτόν... Το 2001, ολοκλήρωσα τη Διδακτορική Διατριβή μου στην αντιμετώπιση της μασθίνειας και τώρα προσανατολίζομαι σε περαιτέρω μετεκπαίδευση στο εξωτερικό, για εξειδίκευση στη Θωρακοσκοπική Χειρουργική και τις μεταμοσχεύσεις πνευμόνων...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 16 Δεκεμβρίου 1972
- Ιατρική Σχολή, University of Bologna, Μπολόνια, Ιταλία, 1991 - 1997
- Στρατιωτική θητεία, 1999 - 2000
- Υπηρεσία Υπαίθρου, Νοσ. «Άγιος Ανδρέας», Πάτρα, 2000 - 2001
- Ειδικέση στη Γενική Χειρουργική, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2002 - 2005
- Ειδικέση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2005 - 2009
- Επικουρικός Καρδιοχειρουργός, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2009 - σήμερα
- Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Πατρών, 2011

Νικόλαος Χαρούλης

729

Επιμελητής Α', Καρδιοχειρουργική Κλινική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών

«Ήμουν δεκατεσσάρων χρονών, όταν μια καθηγήτριά μου στο σχολείο, σχεδόν μου επέβαλλε να ακολουθήσω την Ιατρική, ως μελλοντική σταδιοδρομία... Έβλεπε σε μένα δυνατότητες που είχε πει, καθώς ήμουν καλός μαθητής και συγκροτημένη προσωπικότητα... Είχα γράψει, μάλιστα, μια έκθεση που πιθανόν να την επηρέασε, με θέμα «Εγώ, 20 χρόνια μετά»... Εκεί, περιέγραφα τον εαυτό μου ως γιατρό, που φορά γυαλιά και ανεβαίνει τις σκάλες του Πανεπιστημίου για να διδάξει στους φοιτητές του... Προφητική σκηνή, καθώς η σημερινή πραγματικότητα δεν απέχει πολύ από εκείνη την παιδική περιγραφή... Το 1983, εισήλθα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών...»

«Όντας τεταρτοετής φοιτητής, ήμουν εντυπωσιασμένος και σχεδόν αποφασισμένος να γίνω Αγγειοχειρουργός... Ο Καθηγητής μου, Χρήστος Λιάπης, αναγνωρίζοντας το ενδιαφέρον μου, με έστειλε στο «Λαϊκό» Νοσοκομείο, στους Καθηγητές Παναγιώτη Μπάλα και Γρηγόρη Σκαλκέα για περαιτέρω εμπόθυνση και εκπαίδευση... Έκανα παρακολουθήσεις μαζί με ειδικευόμενους και μάλιστα, κρύβοντας ότι ήμουν ακόμη φοιτητής, απαντούσα και σε ερωτήσεις που τίθονταν... Παράλληλα, μεγάλο ενδιαφέρον επέδειξα και για την Ανατομία... Με τη λήψη του πτυχίου μου, ξεκίνησα τη Διδακτορική μου Διατριβή, πάνω σε αυτό το αντικείμενο...»

«Η Θωρακοχειρουργική, την εποχή που θα άρχιζα την ειδίκευσή μου, θεωρούνταν άγνοη ειδικότητα... Έχοντας στο μυαλό μου τα προνόμια που μου έδινε αυτή η επιλογή, εντάχθηκα στο Γενικό Νοσοκομείο της Καβάλας και μετέπειτα στο Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», για τη Γενική Χειρουργική και κατόπιν βρέθηκα στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», υπό τη Διεύθυνση του Γεώργιου Σανούδου για την ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική... Η εμμονή του Γ. Σανούδου με τη λεπτομέρεια και το πάθος του για τα χειρουργεία καρδιάς, με κέρδισαν –ήμουν πια πεπεισμένος πως πήρα τη σωστή απόφαση... Το 1996 κι ενώ υπηρετούσα τη στρατιωτική μου θητεία, ορκίστηκα Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών...»

«Βγήκα στον επαγγελματικό στίβο του ιδιωτικού τομέα, με τη λήψη τίτλου ειδίκευσης... Αρχικά, συνεργάστηκα με τον Δημήτριο Μπουλαφέντη στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» και μετέπειτα στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», με τον Γεώργιο Παλατιανό... Τον Ιούνιο του 2003, ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος με κάλεσε να συνδράμω στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, μια πρόταση που δεν μπορούσα να αρνηθώ... Έμεινα εκεί μόλις έξι μήνες, καθώς είχα υποσχεθεί στον Καθηγητή Δημήτριο Δουγένη να μετακινηθώ στην Πάτρα, για την οργάνωση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής... Έκτοτε, παραμένω στο ίδρυμα με θέση πια Επιμελητή Α'...»

«Φροντίζω να μετεκπαιδευόμαι με κάθε ευκαιρία που δίνεται... Το 2007, ήμουν στο Μονακό, δύο χρόνια μετά στη Βέρνη, με τον Καθηγητή Thierry Carrel... Το ζητούμενο τόσο στη ζωή μου, όσο και στην επαγγελματική μου καριέρα ήταν και παραμένει να προσδεύω... Το να είσαι Καρδιοχειρουργός σε μια επαρχιακή πόλη, σε φέρνει αντιμετώπιση με δημοσιότητα και πράξεις αναγνώρισης που δεν συνάδουν με αυτό που είμαι... Μπορείς εύκολα να χαθείς και να αποπροσανατολιστείς... Όταν νιώσω να χάνομαι, επιστρέφω σε ένα κομμάτι γης που έχω αποκτήσει στη μνήμη του πατέρα μου... Σκαλίζω τα δέντρα, φροντίζω τα λουλούδια κι κατανούω τι εστί αληθινή ζωή...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 12 Νοεμβρίου 1965
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1983 – 1989
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Καβάλας, 1989 - 1990
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», Αθήνα, 1991 - 1993
- Ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», Αθήνα, 1993 - 1996
- Στρατιωτική θητεία, 1996 - 1998
- Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών, 1996
- Υπηρεσία Υπαιθρου, 1999 - 2000
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», Αθήνα, 2001
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2002 - 2003
- Επιμελητής Β' με εξέλιξη σε Επιμελητή Α', Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, 2003 - σήμερα

Νίκος Παναγόπουλος

Επικουρικός Καρδιοχειρουργός
Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών

Νίκος Παναγόπουλος

«Ήδη, από μαθητής Γυμνασίου του Κολλεγίου Αθηνών, είχα εκδηλώσει ενδιαφέρον για την Ιατρική επιστήμη, την οποία έβρισκα ανέκαθεν συναρπαστική –τόσο λόγω εύρους δυνατοτήτων όσο και λόγω του γεγονότος ότι έχει επίκεντρό της τον άνθρωπο... Δεν κατέστη δυνατή η εισαγωγή μου σε κάποια από τις Ιατρικές Σχολές της χώρας, καθώς απέτυχα σε ένα μάθημα στη διαδικασία των Πανελληνίων εξετάσεων... Η απόφαση να φύγω για σπουδές στη Ρουμανία υπήρξε θεμιτή λύση, καθώς δεν θέλησα να παρεκκλίνω από το πεδίο ενδιαφερόντος μου... Εγγράφηκα, το 1992, στο Πανεπιστήμιο «Semmelweis University» της Βουδαπέστης με ενθουσιασμό –η ανωριμότητα της νεότητάς με έκανε να βλέπω τα πράγματα εύκολα... Η πραγματικότητα, βέβαια, ήταν τελείως διαφορετική... Υπήρχαν δυσκολίες προσαρμογής, αυστηρά χρονοδιαγράμματα και πολύ διάβασμα... Όταν έφτασε η ώρα των παρακολουθήσεων στις κλινικές ώρες, όλα ξεκάσταξαν –τόσο που αναρωτιόμουν γιατί έκασα χρόνο στην Ελλάδα, προσπαθώντας να εισαχθώ σε ελληνικό Πανεπιστήμιο...»

«Με την επιστροφή μου στην Ελλάδα, το 1998, εκπλήρωσα τις υποχρεώσεις μου στο στρατό και την Υπηρεσία Υπαιθρου, και κατόπιν ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών, με σκοπό να γίνω Γενικός Χειρουργός... Ωστόσο, αντί για εκεί, βρέθηκα στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Δημήτριου Δουγένη, ο οποίος ελλείψει μόνιμου προσωπικού, είχε ανάγκη συνεργατών... Εκείνος με ενέπνευσε και σε εκείνον οφείλω την απόφασή μου να γίνω Καρδιοχειρουργός... Στην ουσία, λοιπόν, από την αρχή της ειδίκευσής μου, έκανα Καρδιοχειρουργική, αφού συνόδευα τον Δ. Δουγένη στα χειρουργεία και λειτουργούσα ως βοηθός... Στις αρχές του 2005, μάλιστα, κι ενόσω ήμουν στο πρώτο έτος της Θωρακοχειρουργικής ειδίκευσης, στην κλινική εντάχθηκε και ο Καθηγητής Σπύρας Αποστολάκης, με αποτέλεσμα το παραγόμενο έργο να αυξηθεί... Όσο αυτό αυξανόταν, τόσο εγώ γοητευόμουν περισσότερο...»

«Δεν σκέφτηκα στιγμή να αποχωρήσω από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, από την κλινική στην οποία εκπαιδεύτηκα, από τον άνθρωπο στον οποίο οφείλω αυτό που είμαι τώρα... Ακόμη και σήμερα, που απλά διατηρώ θέση Επικουρικού Καρδιοχειρουργού, δεν κάνω δεύτερες σκέψεις, ελπίζω μόνο πως σύντομα θα διοριστώ στην ήδη προκηρυχθείσα θέση Επιμελητή Β'... Δεν είδα ποτέ την Καρδιοχειρουργική σαν επάγγελμα, αλλά σαν ενσκόληση... Δηλώνω απόλυτα ικανοποιημένος με τις επιλογές μου –σκοπός μου είναι να ολοκληρώσω τη Διδακτορική μου Διατριβή στη Θωρακοχειρουργική, η οποία και αποτελεί την πλειοψηφία των περιστατικών που διαχειριζόμαστε στην κλινική... Αυτό που εύχομαι είναι η πολιτεία να αναγνωρίσει το έργο που γίνεται στο νοσηλευτικό μας ίδρυμα εν γένει και στην κλινική μας ειδικότερα, και να παρέχει τα μέσα που χρειαζόμαστε για να κάνουμε αυτό που θέλουμε και γινώριζουμε καλά: χειρουργεία καρδιάς και θώρακα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 26 Απριλίου 1972
- Ιατρική Σχολή, «Semmelweis University», Βουδαπέστη, 1992 – 1998
- Στρατιωτική θητεία, 1999 – 2000
- Υπηρεσία Υπαιθρου, Σκιάθους, 2000 – 2001
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2002 – 2005
- Ειδίκευση στην ΚΡΧ-ΘΡΧ, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2005 – 2009
- Επιμελητής Β', Π.Γ.Ν. Αλεξανδρούπολης, 2002 – 2012

Φώτιος Εφορακόπουλος

Επικουρικός Καρδιοχειρουργός
Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών

«Σ' όσους ανθρώπους υπάρχει έμφυτο το αίσθημα της φιλανθρωπίας, έλεγε ο Ιπποκράτης, εκεί υπάρχει και ο έρωτας για την επιστήμη... Με αυτή τη σκέψη κινήθηκα κι εγώ, ώστε να αποφασίσω την εμπλοκή μου με την Ιατρική, ως επάγγελμα και τρόπο ζωής –γιατί η Ιατρική είναι τρόπος ζωής-, ακόμη κι αν δεν υπήρχε κάποιος στο στενό οικογενειακό περιβάλλον να με καθοδηγήσει προς αυτή την κατεύθυνση... Η δύναμη της απόφασης αυτής ήταν τέτοια, μάλιστα, που εξαιτίας της αποτυχίας μου να εισαχθώ σε κάποιο ελληνικό Πανεπιστήμιο, έφυγα για το Βελιγράδι, από την Ιατρική Σχολή του όπου αποφοίτησα το 2001...»

«Βρέθηκα στη Σερβία, σε μια περίοδο που η χώρα ήταν σε κατάσταση εμπόργκο –μόλις είχε τελειώσει ο εμφύλιος, με αποτέλεσμα το διασπασμό της πρώην Γιουγκοσλαβίας και οι ισορροπίες ήταν εύθραυστες... Οι άνθρωποι, βέβαια, μας αντιμετώπιζαν φιλικά, άλλωστε υπήρχε πάντα μια ιδιαίτερη συμπάθεια προς το ελληνικό στοιχείο, όμως η καθημερινότητα ήταν σκληρή, μερικές φορές απογοητευτική... Ωστόσο, η οργάνωση στα νοσοκομεία ήταν άψογη, λόγω του πολέμου, και οι Καθηγητές στη σχολή ένιωθαν βαθύτατη υποχρέωση να με εκπαιδεύσουν σωστά... Εκεί είχα την τιμή να γνωρίσω τον Καθηγητή Jovan Vasiljevic, ο οποίος με μύησε στον χώρο της Καρδιοχειρουργικής...»

«Με την ολοκλήρωση των σπουδών μου, επέστρεψα στην Ελλάδα και αφού εκπλήρωσα τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, βρέθηκα στην Κυπριασία για την Υπηρεσία Υπαιθρου... Κατόπιν υπηρέτησα στο Νοσοκομείο Αγίου, όπου ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική, ακολουθώντας το Νοσοκομείο «Μεταξά» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και για μια διετία το Νοσηλευτήριο «Ωνάσιου Κ.Κ.», για την Καρδιοχειρουργική, υπό τη Διεύθυνση του Γεωργίου Παλατιανού... Από το 2013 έως και σήμερα, διατηρώ θέση Επικουρικού Καρδιοχειρουργού στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών...»

«Αν και μεγάλο μέρος του χρόνου μου, τώρα, διοικητέυεται στην εκπόνηση μου μεταπτυχιακού μου με θέμα «Θρόμβωση – Αιμοραγία – Μεταγίσεις» κι ενώ έχω ήδη ξεκινήσει τη Διδακτορική Διατριβή μου στην Ενδογενική Χειρουργική της Αορτής, προτιμώ να φαντάζομαι μελλοντικά τον εαυτό μου στις χειρουργικές αιθουσές κι όχι σε κάποια Ακαδημαϊκή θέση... Σκέφτομαι σοβαρά, παράλληλα, να μετεκπαιδευτώ στο εξωτερικό για κάποιο διάστημα... Για καλή μου τύχη, η σύζυγός μου είναι συνάδελφος –Παιδοχειρουργός-, οπότε ο έρωτάς μας για την επιστήμη είναι κοινός... Τα τελευταία χρόνια βέβαια, μοιράζεται και στα παιδιά μας, αλλά και πάλι παραμένει ασταίρειτος...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 18 Φεβρουαρίου 1972
- Ιατρική Σχολή, University of Belgrade, Βελιγράδι, 1993 – 2001
- Στρατιωτική θητεία, 2002 – 2003
- Υπηρεσία Υπαιθρου, Κυπριασία, Μεσσηνία, 2003 – 2004
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. Αγίου, 2005 – 2008
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Μεταξά», 2008 – 2010
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, «Ωνάσιου Κ.Κ.», 2010 – 2012
- Επικουρικός Καρδιοχειρουργός, Π.Γ.Ν. Πατρών, 2013 – σήμερα

Βασίλειος Κωνσταντινόπουλος

-Τ. Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής, «Ολύμπιον»
-Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός «ΙΑΣΩ General»

«Οι προλαβάνουσες εικόνες που απέκτησα, ακολουθώντας τον πατέρα μου στις οικοδομές, όπου εργάζονταν ως Πολιτικός Μηχανικός, μου δημιούργησαν μια ακανόνιστη επιθυμία να γίνω γιατρός... Βίωσα τη φτώχεια και την ανέχεια, τον πόνο και την αρρώστια σε αυτούς τους ανθρώπους του μεροκάματου, οι οποίοι έστεκαν ανήμποροι μπροστά στο σύστημα, που πολλές φορές τους άφηνε αβοήθητους... Το 1974, έφυγα για το Βελιγράδι, με έναν σκοπό: να σπουδάσω Ιατρική και να μπορέσω να τους βοηθήσω...»

«Όντας πεμπτοετής φοιτητής, αναγκάστηκα να σταματήσω τις σπουδές μου –πίστευα για λίγο, αλλά αυτό το λίγο διήρκεσε μια πενταετία... Αιτία ήταν η δημιουργία οικογένειας και η γέννηση της κόρης μου, γεγονός που αύξησε τις οικονομικές ανάγκες και με οδήγησε πρώτιστα στην αγορά εργασίας... Δούλεψα οικοδομή, σερβιτόρος, έκανα τα πάντα για να εξασφαλίσω τα προς το ζην... Λίγο μετά την κόρη μου, γεννήθηκε κι ο γιός μου...»

«Το 1993, υπηρέτησα την στρατιωτική μου θητεία και με την επιστροφή, η σύζυγός μου επέμενε να φύγω για το Βελιγράδι, ώστε να ολοκληρώσω τις σπουδές μου... Έβλεπε ότι ήμουν μισός άνθρωπος χωρίς την Ιατρική, ήξερε πως δεν θα γινόμουν ποτέ ευτυχημένος... Το 1995, κρατούσα πια στα χέρια μου το πολυπόθητο πτυχίο...»

«Μετά την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο Αιγίου, και ξεκινώντας ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Μεταξά», άρχισα και η συμμετοχή μου σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, μεταφραζόμενη σε ταξίδια-αποστολές για παροχή υπηρεσιών υγείας, εκμεταλλευόμενος φυσικά σχετικές εκπαιδευτικές άδειες...»

«Το 2002, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», υπό τη Διεύθυνση του Γεώργιου Σανούδου και την επόμενη διετία στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», με τον Χρήστο Λάλα, για την ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική...»

«Το 2005, αποφάσισα να προβώ στη δημιουργία ομάδας στο Νοσηλευτήριο «Ολύμπιον», στην Πάτρα, αλλά ενάμιση χρόνο μετά, συνειδητοποίησα πως αυτή η προσπάθεια δεν μπορούσε να προχωρήσει και την εγκατέλειψα... Τότε, ο δρόμος μου συναντήθηκε με εκείνους των Καθηγητή Φαρμακο-Γονιδιασιακής Γιώργου Πατρινού, Καθηγητή Μάριο Καμπούρη και τον Σπύρο Γέρου, με τους οποίους άρχισα με ερευνηόμε συστηματικά τη χρήση βλαστοκυττάρων στην καρδιά... Δυστυχώς, τα «μέσα» και τα συμφέροντα δεν μας άφησαν να συνεχίσουμε, με αποτέλεσμα να τερματίσουμε την έρευνα...»

«Σήμερα, είμαι ο μοναδικός ιδιώτης Καρδιοχειρουργός στην Αχαΐα και σε συνεργασία με την ομάδα του Νικόλαο Μιχαλόπουλου, χειρουργώ τα περιστατικά μου στο Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ General». Ταυτόχρονα, μέσω της Νομαρχίας Αχαΐας και του Δήμου, βοηθώ Ιατρικά κάθε άνθρωπο που το έχει ανάγκη... Επέλεξα να μην είμαι «ο» Καρδιοχειρουργός, αλλά ο γιατρός του ανθρώπου δίπλα μου, του γέρου, του άπορου, του κάθε ανθρώπου που βιάζεται σε ανάγκη... Ίσως για κάποιους ακούγεται γραφικό, αλλά αυτό είμαι...»

«Συνειδητά, επέλεξα, αντί να μπω στα κυκλώματα των Καρδιοχειρουργών, στα «μαγαζάκια» με τις μίζες που έχουν στήσει, να γυρίζω τον κόσμο και με κίνδυνο της ζωής μου, να χειρουργώ... Βρέθηκα στη Βοσνία, στο Ιράκ, στο Λίβανο, στην ελληνική παραμεθόριο... Για μένα, αυτή είναι η Ιατρική κι έτσι κοιμάμαι ήσυχος τα βράδια...»

731

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΑΣ

Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ Θεραπευτήριο Πάτρας είναι ένα πρότυπο Ιδιωτικό Ιατρικό Κέντρο τόσο για την Πάτρα όσο και για την Δυτική Ελλάδα. Το Κέντρο Αποθεραπείας και Αποκατάστασης ξεκίνησε τη λειτουργία του στις αρχές του 2004. Είναι ένας χώρος υψηλών προδιαγραφών, πλήρως εξοπλισμένος τεχνολογικά, στελεχωμένος με εξειδικευμένο επιστημονικό δυναμικό. Η Ιδιωτική Γενική Κλινική Πατρών της ΟΛΥΜΠΙΟΝ Α.Ε. ξεκίνησε την λειτουργία της τον Αύγουστο του έτους 2005. Η κλινική έχει δυναμικότητα 200 κλινών και το κέντρο αποθεραπείας 135 κλινές. Το συγκρότημα παρέχει υπερσύγχρονη νοσηλεία σε εξωτερικούς και εσωτερικούς ασθενείς.

Ίδρυτής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Θεραπευτηρίου υπήρξε ο Βασίλειος Κωνσταντινόπουλος, το 2005, που συνεργαζόμενος με τον Νίκο Μιχαλόπουλο, διεκπεραίωσαν από κοινού μια μικρή σειρά καρδιοχειρουργικών επεμβάσεων. Η κλινική διέκοψε τη λειτουργία της ενάμιση χρόνο αργότερα. Στις μέρες μας, λειτουργεί Κλινική Θώρακος με υπεύθυνο τον Νικόλαο Παναγόπουλο.

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Πάτρα, Αχαΐα, 26 Αυγούστου 1965
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Βελιγραδίου, Σερβία, 1984 – 1995
- Στρατιωτική Θητεία, 1994 - 1995
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Αιγίου, 1995 – 1998
- Ειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Μεταξά», Πειραιάς, 1998 – 2000
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», Αθήνα, 2002
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2003 – 2004
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ολύμπιον», Πάτρα, 2005 – 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «ΙΑΣΩ General», Αθήνα, 2007 – σήμερα

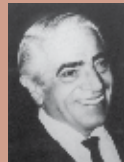
Κοινοφελές Ίδρυμα «ΩΝΑΣΕΙΟ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ»

Το ημερολόγιο έδειχνε 15 Ιανουαρίου 1906, όταν ο κόσμος, εν αγνοία του, καλωσόριζε στη ζωή τον άνθρωπο που έμελλε να συνδέσει το όνομά του με τον μεγαλύτερο εμπορικό ναυτικό στόλο που υπήρξε ποτέ, αλλά και με μια ζωή που κυλούσε ανάμεσα στα όρια του μύθου και της πραγματικότητας... Τον Αριστοτέλη Ωνάση... Το να αρχίζεις να σκέφτεσαι, έλεγε, σημαίνει να αρχίζεις να κλείνεις δουλειές, επιβεβαιώνοντας το μεγαλείο της προσωπικότητάς του και τα χαρακτηριστικά που του προσέδιδαν, αποκαλώντας τον ευφυή, ικανό, κοσμοκράτορα, μεγαστάνα, ιαχυρό και πολλά άλλα... Προσθέτοντας, κάθε κέρδος είναι μια αδικία σε κάποιον, επιβεβαιώνοντας παράλληλα και άλλα χαρακτηριστικά που του προσέδιδαν, όπως ευκαιριστής, αλαζόνας και πολλά άλλα...

«Το να αρχίζεις να σκέφτεσαι, σημαίνει να αρχίζεις να κλείνεις δουλειές»... Σαν μια σκέψη ξεκίνησε και η δημιουργία του Κοινοφελούς Ίδρυματος «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο». Μα αυτή η σκέψη δεν ανήκε στον Αριστοτέλη Ωνάση... Ήταν μετά το θάνατό του, όταν η κόρη του Χριστίνα Ωνάση και οι στενοί του συνεργάτες, υλοποιώντας την επιθυμία του, ίδρυσαν το Κοινοφελές Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης», το οποίο σύμφωνα με την διαθήκη του Αριστοτέλη Ωνάση θα διοικούσαν από δεκαπενταμελές συμβούλιο με πρόεδρο την Χριστίνα. Η σκέψη για την ίδρυση ενός κέντρου που θα εξυπηρετούσε τους Έλληνες καρδιοπαθείς ασθενείς, αποτρέποντάς τους να αναζητήσουν θεραπεία στο εξωτερικό, ανήκε στον Διευθυντή της Θεωρακοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», Χρήστο Σταθάτο, ενός από τους πρώτους Έλληνες Χειρουργούς που καταπιόσταν με την Καρδιοχειρουργική, διενεργώντας «λεισιτές» διανοίξεις μπροστινούς βαλβίδας. Μάλιστα, ο Χ. Σταθάτος υπήρξε θεός εις αγασιείας της Χριστίνας Ωνάση, καθώς ο ίδιος και ο Στρατής Ανδρεάδης, πεθερός της Χριστίνας, είναι νυμφευθεί αδερφός και συγκεκριμένα, τις κόρες του Αλέξανδρου Καρυζή, ο οποίος διετέλεσε Πρωθυπουργός της χώρας.

Τα γραφεία του Ίδρυματος «Αλέξανδρος Ωνάσης»

Ο Αρ. Ωνάσης πρόβλεψε στη διαθήκη του τη δημιουργία του κοινοφελούς Ίδρυματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», επιθυμία που υλοποίησε η κόρη του Χριστίνα

Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»

Ο Αριστοτέλης Ωνάσης, δημιουργός μίας οικονομικής αυτοκρατορίας

Οι τρεις στενοί συνεργάτες του Αρ. Ωνάση, που διαχειρίστηκαν με σοφία και σύνεση την περιουσία του Ίδρυματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», υλοποιώντας τις επιθυμίες του εκλιπόντος. Από δεξιά, Στέλιος Παπαδημητρίου, πρόεδρος, Παύλος Ιωαννίδης και Απόστολος Ζαμπέλας, αντιπρόεδροι

Τα δύο δημιουργήματα του Ίδρυματος, το «Ω.Κ.Κ.» (αριστερά) και η Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (δεξιά)

Χρήστος Σταθάτος.
Ο εμπνευστής της δημιουργίας του «Ω.Κ.Κ.»

Οι πρώτοι προσληφθέντες εργαζόμενοι του «Ω.Κ.Κ.»
με τους επικεφαλές των διαφόρων
υπηρεσιών του Ιδρύματος (1993)

Η έμπνευση υπήρχε, αλλά δύο ακόμη συγκριτές στάθηκαν καθοριστικές, ώστε οι «δουλείς να κλειστούν»... Τον Αύγουστο 1976, ο Αλέξανδρος Ανδρέαδης, τότε σύζυγος της Χριστίνας Ωνάση, υπέστη κάταγμα μετά από ατύχημα με την μοτοσυκλέτα του, στο ιδιόκτητο νησί της οικογένειάς, στον Σκορπιό. Μεταφέρθηκε στην Ορθοπαιδική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», όπου κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του, έδωσε την ευκαιρία στον Χ. Σταθάτο να προσεγγίσει την σύζυγό του Χριστίνα Ωνάση και μάλιστα να την πείσει να παρακολουθήσει ένα χειρουργείο καρδιάς, προκειμένου να υποστηρίξει την ιδέα δημιουργίας ενός Καρδιοχειρουργικού Κέντρου. Στις 20 Αυγούστου 1976, η Χριστίνα Ωνάση φέρεται να παρακολουθείς συγκλονισμένη την εξάρθρωση ενός μυζώματος του αριστερού κόλπου από τον Γεώργιο Τόλη, στο χειρουργείο του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός». Με το πέρας της επέμβασης, επισκέφτηκε την χειρουργημένη ασθενή στη Μ.Ε.Θ., όπου και συνομίλησε με τον νοσηλευόμενο Νίκο Πεντάρη, ασθενή από την Κρήτη, ο οποίος -χωρίς να ζητήσει την άδεια κανενός- φέρεται να της είπε: «Κυρία Χριστίνα, εμείς που μπήκαμε σε αυτήν την Μονάδα είμαστε τυχεροί. Έξω μένουν πολλοί ακόμη, που έχουν ανάγκη να χειρουργηθούν. Μπορείς να τους βοηθήσεις; Εκείνο το βράδυ, η σκέψη για τη δημιουργία του Ιδρύματος «Ωνάσειο Κ.Κ.» μετουσιωνόταν πια σε υλοποίηση. Το ημερολόγιο δείχνει 29 Αυγούστου 1976...

Ο Γ. Τόλης, εντυπωσίασε την Χρ. Ωνάση με μία εγκίρσηση μυζώματος που εκείνη παρακολούθησε, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην απόφαση της να ιδρύσει το «Ω.Κ.Κ.»

Η Χριστίνα Ωνάση με τον πρώτο σύζυγό της Αλέξανδρο Ανδρέαδη

Διατελέσαντες Πρόεδροι του «Ω.Κ.Κ.»

Καθ. Κων. Τούντας (1993 - 1995)

Καθ. Μιχαήλ Σταθόπουλος (1995-1998)

Καθ. Γεώργιος Χρήστου (1998 - 2000)

Καθ. Κων/νος Στεφανής (2000 - 2003)

Καθ. Βασίλης Γολεμίτης (2003 - 2005)

Καθ. Ιωάννης Παπαδημητρίου (2005 - 2009)

Καθ. Πέτρος Αλιβιζάτος (2009 - 2011)

Καθ. Ιωάννης Λεσκάκης (2011 - σήμερα)

2001 - 2013

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

734 Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»

1993: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τα εγκαίνια του «Ω.Κ.Κ.» από τον Πρωθυπουργό Ανδρέα Παπανδρέου τον Οκτώβριο του 1987

Χαιρετισμός του Πρωθυπουργού Κων/νου Μητσάκη κατά την παραχώρηση του «Ω.Κ.Κ.» στο Ελληνικό Δημόσιο τον Οκτώβριο του 1992

Τα εγκαίνια λειτουργίας του «Ω.Κ.Κ.» από τον Υπουργό Υγείας Δ. Σιούφα τον Ιούλιο του 1993.

Στη συνεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», που έλαβε χώρα την 17^η Μαρτίου 1977, αποφασίστηκε η αρχική διάθεση περίπου 40 εκατομμυρίων δολαρίων, για την ίδρυση Καρδιοχειρουργικού Κέντρου με την επωνυμία «Alexander Onassis Memorial Cardiac Surgery Center». Για τον σκοπό αυτό, διορίστηκε συμβουλευτική Ιατρική Επιτροπή στην οποία επικεφαλής τέθηκε ο Χρήστος Σταθάτος. Μέλη της ήταν οι Δημήτριος Αυγουστάκης, Ευάγγελος Βορίδης, Γαβριήλ Κοροζενίδης, Γεώργιος Τόλης, Γεώργιος Χαροφυλακίδης και τρεις διεθνείς προσωπικότητες της Καρδιοχειρουργικής, οι M. De Bakery, J. Edglin και S. Ellsworth. Κατόπιν επισκέψεων του Χ. Σταθάτου σε Καρδιοχειρουργικά Κέντρα του εξωτερικού, προκρίθηκε η ιδέα της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, το οποίο θα υποστηριζόταν από ένα συνεργαζόμενο Γενικό Νοσοκομείο και συγκεκριμένα το Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός». Σε αντίσταση συνεδρίαση του Δ.Σ. που έλαβε χώρα την 16^η Δεκεμβρίου 1977, το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» ανέθεσε την μελέτη κατασκευής του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου στην αγγλική εταιρεία «Lewellyn Davis Wicks». Σε οικόπεδο της Λεωφόρου Συγγρού, που ανήκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία και χρησιμοποιούνταν ως χώρος στάθμευσης των λεωφορείων της. Ωστόσο, η πολιτική αλλαγή που προέκυψε τον Οκτώβριο του 1981, αλλά και ο προανατολισμός της νέας κυβέρνησης στη δημιουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, μεταώσε για πολλά χρόνια την ανέγερση του κέντρου αυτού. Ο νόμος περί Ε.Σ.Υ. απαγόρευε, άλλωστε, την ίδρυση νέων και την επέκταση υπάρχουσών ιδιωτικών κλινικών, γεγονός που έφερε την Χριστίνα Ωνάση αντιμέτωπη με την κυβέρνηση. Το Δ.Σ. του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» απέστειλε επανειλημμένα επιστολές στον Υπουργό Υγείας Γεώργιο Γεννηματά, σχετικά με το θέμα, αλλά εκείνος έμεινε ανένδοτος στην προοπτική ανέγερσης ενός νέου ιδιωτικού κέντρου.

Μια δεύτερη ευτυχής συγκυρία, αποδείχθηκε και η μοιραία... Όπως αναφέρει ο Παύλος Ιωαννίδης, επί σειρά ετών Αντιπρόεδρος του Κοινωνικού Ιδρύματος, στο βιβλίο του «Και αν δεν έρθει, θα γίνεις», στην διάρκεια πτήσης από Αθήνα προς Νέα Υόρκη, τον Ιανουάριο του 1984, συναντιόμενος με τον Αναστάσιο Αναστασίου, Επιστημονικό Σύμβουλο του Υφυπουργού Υγείας και Πρόνοιας, Ιωάννη Φλώρου, έκε την ευκαιρία να συζητήσει μαζί του για το μέλλον του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, εξαρώντας τη σημασία του για τους πολίτες. Ο Α. Αναστάσιος έδειξε να κατανοεί τις προθέσεις του Αντιπροέδρου και ανέλαβε να ενημερώσει προσωπικά τον Υφυπουργό. Σε συνάντηση που ακολούθησε, μεταξύ των Ι. Φλώρου, Π. Ιωαννίδη και Απόστολου Ζαμπέλα, μελών του Δ.Σ. του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», δόθηκε η υπόσχεση από τον Υφυπουργό πως το θέμα θα μεταφερόταν πια στον Πρωθυπουργό, Ανδρέα Παπανδρέου. Οι πρωτοβουλίες του τελευταίου έκαμαν τις όποιες αντιστάσεις του Υπουργού Υγείας Γεωργίου Γεννηματά, με αποτέλεσμα, το 1986, οι σχέσεις Ιδρύματος και Υπουργείου να αποκατασταθούν. Το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» αποδέχτηκε τους όρους του Ελληνικού Δημοσίου, όπως ορίστηκαν από το Νόμο 1685/4 Οκτωβρίου 1986, με τον οποίο επικυρώθηκε η συμφωνία για την δωρεά, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονταν ότι, το «Ωνάσειο ΚΚ.» θα ανήκε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και οι απαιτούμενες υπηρεσίες υποστήριξης εκ μέρους ενός Γενικού Νοσοκομείου θα παρέχονταν από το Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός». Λίγο αργότερα, ο τότε Πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου πραγματοποιούσε την θεμελίωση του Κοινωνικού Ιδρύματος «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο». Το ημερολόγιο έδειχνε 8 Οκτωβρίου 1987...

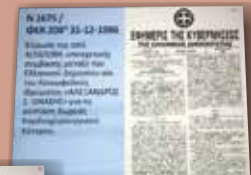
«Το κεντρικό Μέγα Στάδιο και πάλι. Το οικόπεδο έκτασης 10.000 τετραγωνικών μέτρων, που ανήκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία, μεταώσε για πολλά χρόνια την ανέγερση του κέντρου αυτού.»

Η Λεωφόρος Συγγρού στα μέσα του περασμένου αιώνα. Στον κύκλο, το οικόπεδο όπου χτίστηκε στην συνέχεια το «Ω.Κ.Κ.»

Το βιβλίο του Παύλου Ιωαννίδη, Επίτιμου Αντιπροέδρου του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης»

Οι νόμοι ίδρυσης και παραχώρησης του «Ω.Κ.Κ.» στο Δημόσιο

◀ Στέλιος Παπαδημητρίου (1930 - 2005), Πρόεδρος του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» την περίοδο 1988 - 2005

◀ Αντώνιος Παπαδημητρίου Πρόεδρος του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» την περίοδο 2005 - σήμερα

◀ Απόστολος Ζαμπέλας (1927 - 2010) Τέως Επίτιμος Αντιπρόεδρος του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης» και εκπρόσωπος του στο Δ.Σ. του «Ω.Κ.Κ.» την περίοδο 1993 - 2010

Η Αγγλική Εταιρεία "Lewelyn Davis Wicks" δημιούργησε ένα εξαιρετικό αρχιτεκτόνημα, τόσο αισθητικά, όσο και λειτουργικά, το «Ω.Κ.Κ.»

Όπως προαναφέρθηκε, τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου ανέλαβε η αγγλική εταιρεία «Lewelyn Davis Wicks», ακολουθώντας τα πρότυπα και τις τεχνικές προδιαγραφές που δίδουν αντίστοιχες νοσηλευτικές μονάδες διεθνώς. Η δυναμικότητα άγγιξε τις 127 κλίνες, ενώ προβλέφθηκε η δημιουργία Μονάδας Εντατικής Θεραπείας, Μονάδας Εμφραγμάτων, Αιμοδυναμικών Εργαστηρίων, Νοσηλευτικών Μονάδων, Εξειδικευμένων Ιατρείων και Διαγνωστικών Τμημάτων. Το κόστος ανέγερσης και εξοπλισμού του Ιδρύματος «Ωνάσειο Κ.Κ.», ανήλθε στα 75 εκατομμύρια δολάρια. Η επίσημη τελετή παράδοσης του ιδρύματος στο Δημόσιο πραγματοποιήθηκε με Προεδυπουργό τον Κωνσταντίνο Μπιστσάκη. Το ημερολόγιο έδειχνε 6 Οκτωβρίου 1992...

▲ Ο Στέλιος Παπαδημητρίου, νεαρός δικηγόρος, με τον Αρ. Ωνάση, τα 1954, στη Σαουδική Αραβία

▲ Τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Στέλιου Παπαδημητρίου στον έβδομο όροφο του «Ω.Κ.Κ.»

▲ Ιωάννης Ιωαννίδης. Ο νέος εκπρόσωπος του Ιδρύματος στο ΔΣ του «Ω.Κ.Κ.» (από το 2010). Στο στιγμιότυπο, με τον πατέρα του Παύλο και τον Απόστολο Ζαμπέλα

▲ Γ. Γεννηματάς και Αντ. Κονταράτος, συνέβαλαν αποφασιστικά στη δημιουργία και έναρξη λειτουργίας του «Ω.Κ.Κ.» αντίστοιχα

Ο θάνατος του Προέδρου του Ιδρύματος «Αλέξανδρος Ωνάσης», Ιωάννη Γεωργιάδη, το 1988, έφερε στην Προεδρία τον Στέλιο Παπαδημητρίου. Ένα χρόνο αργότερα, η απόπειρα του Χ. Σταθάτου, του ανθρώπου που εμπνεύστηκε, πίστωσε και εργάστηκε για την δημιουργία αυτού του κέντρου, προκάλεσε βαθύτατη συγκίνηση σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, οι οποίοι γνώριζαν την προσφορά του. Τη θέση του Προέδρου της Επιτροπής Οργάνωσης του Ιδρύματος «Ωνάσειο Κ.Κ.» κατέλαβε ο Καθηγητής Καρδιολογίας Διονύσιος Κόκκινος, αναλαμβάνοντας και την κύρια ευθύνη των εξελίξεων στη συνέχεια. Το 1990, με κοινή συμφωνία Ελληνικού Δημοσίου και Ιδρύματος, το «Ωνάσειο Κ.Κ.» άλλαξε νομική υπόσταση και μετετράπη σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιαιτερού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Βάσει της απόφασης αυτής που είναι σε ισχύ μέχρι σήμερα, το Διοικητικό Συμβούλιο διορίζεται από τον εκάστοτε Υπουργό Υγείας, ενώ το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» έχει το δικαίωμα ορισμού ενός εκ των επτά μελών.

▲ Καθ. Διονύσιος Κόκκινος, Πρόεδρος της Επιτροπής Οργάνωσης του «Ω.Κ.Κ.»

▲ Η Επιτροπή Ποιότητας του «Ω.Κ.Κ.»

▲ Χειρουργική αίθουσα του «Ω.Κ.Κ.»

2001 - 2013

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

736 Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»

1993: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Καθ. Κ. Αναγνωστόπουλος
Chairman «Ω.Κ.Κ.» (1993 - 1997)

Πέτρος Αλιβιζάτος
Διευθυντής της Α' ΚΡΧ Κλινικής
την περίοδο 1993 - 2009

Πρόεδρος του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος «Ωνάσειο Κ.Κ.» ήταν ο Γεράσιμος Μεταξάς, ενώ Αναπρόεδρος ορίστηκε ο Καθηγητής και Ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Τούντας, ο οποίος αποτέλεσε και τον βασικό βραχίονα για την ανάπτυξη και στελέχωση του κέντρου. Μέλη του Δ.Σ., μεταξύ άλλων, ήταν οι Καθηγητές Ιωάννης Παπαδημητρίου και Σωτήριος Ράπτης, ενώ Γενικός Διευθυντής ορίστηκε ο αξιωματικός Αντώνης Κονταράτος. Στην πρώτη αυτή περίοδο, προκηρύσσθηκαν τρεις θέσεις Διευθυντών Καρδιοχειρουργικών Κλινικών, τις οποίες και διεκδίκησαν επιφανείς Έλληνες Καρδιοχειρουργοί, ακόμη και από το εξωτερικό. Οι Πέτρος Αλιβιζάτος, Άλκη Μιχάλης και Γεώργιος Παλατιανός υπήρξαν οι τρεις πρώτοι Διευθυντές των αντίστοιχων κλινικών, ενώ Chairman ορίστηκε ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος, με σκέψη μερικής απασχόλησης. Τη θέση Διευθυντή Εντατικής Μονάδας ανέλαβε ο Στέφανος Γερούλιανος, θέσεις Διευθυντών των τριών Καρδιολογικών Κλινικών, οι Καθηγητές Διονύσιος Κόκκινος, Δημήτριος Κρεμαστανός και Σπύρος Ράμμος, ενώ Διευθύντρια της Ανασθησιολογικής Κλινικής διορίστηκε η Λίλα Παπαδημητρίου. Την Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τον Πέτρο Αλιβιζάτο, στέλεχωσαν οι Γεώργιος Οικονομόπουλος ως Αναπληρωτής Διευθυντής, Γεώργιος Σταυρίδης ως Επιμελητής Α' και οι Πέτρος Σφυράκης, Δημήτρης Ζαρκιάλης και Λουκάς Λούπης ως Επιμελητές Β'. Τη Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τον Άλκη Μιχάλη, στέλεχωσαν όλοι οι παλαιοί του αυτεργάτες στο Νοσηλευτήριο «Ειραϊκό Κέντρο Αθηνών», ως Επιμελητές Α' οι Μάξεν Χαούρι και Πρόδρομος Αζαριάδης και ως Επιμελητές Β' οι Παναγιώτης Καλόγρης, Νίκος Μικαλόπουλος και Στέλιος Δημητρίου. Τέλος, την Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τον Γεώργιο Παλατιανό, στέλεχωσαν οι Γεώργιος Αστράς και Σωτήριος Πράπας ως Επιμελητές Α' και οι Κωνσταντίνος Τριανταφύλλου και Ισακίμη Παναγιώτου ως Επιμελητές Β'.

Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική

Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική

Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική

Καθηγητής
Στέφανος
Γερούλιανος,
Διευθυντής
ΜΕΘ

Καθηγήτρια
Λίλα
Παπαδημητρίου,
Διευθύντρια
Ανασθησιολογικού
τομέα

Καθηγητής
Διονύσιος
Κόκκινος,
Διευθυντής
Α' Καρδιολογικής
Κλινικής

Καθηγητής
Δημήτριος
Κρεμαστανός,
Διευθυντής
Β' Καρδιολογικής
Κλινικής

Σπύρος
Ράμμος,
Διευθυντής
Καρδιολογικής
Παιδών

►
Άλκης Μιχάλης
 Διευθυντής της Β' ΚΡΧ Κλινικής
 την περίοδο 1993 - 2012

►
Γεώργιος Παλιτιανός
 Διευθυντής της Γ' ΚΡΧ Κλινικής
 την περίοδο 1993 - 2013

Το ημερολόγιο έδειχνε 17 Ιουλίου 1993, όταν το Ίδρυμα «Ωνάσιος Κ.Κ.» εγκαινίαζε την έναρξη λειτουργίας του, με τη διενέργεια της πρώτης χειρουργικής «ανοικτής» καρδιάς, από Διευθυντή της Β' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, Άλκη Μιχάλη. Λίγους μήνες αργότερα, συγκροτήματα τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς, δραστηριοποιήθηκε και η Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τον Γεώργιο Παλιτιανό, ενώ η Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τον Αναπληρωτή Διευθυντή Γεώργιο Οικονομητόπουλο, χρειάστηκε κάποιο μεγαλύτερο διάστημα, καθώς ο Πέτρος Αλιβιζάτος έπρεπε να παραμείνει για δύο χρόνια στις Η.Π.Α. Η άρτια οργάνωση και η εμπειρία του Ιατρικού προσωπικού, σε συνδυασμό με τον ενθουσιασμό των εργαζομένων συνετέλεσαν στην άμεση καταξίωση του Ίδρυματος «Ωνάσιος Κ.Κ.», με αποτέλεσμα μάλιστα τη δημιουργία λίστας αναμονής για την αντιμετώπιση των ασθενών. Η αυξανόμενη ζήτηση, οδήγησε, το 1995, τον Δημήτριο Κρεμαστινό, ο οποίος εκτός από μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου διατελούσε Υπουργός Υγείας το διάστημα εκείνο, στην κατάθεση πρότασης προς το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης», για επέκταση των κτιριακών εγκαταστάσεων σε παρακείμενο χώρο. Η πρόταση έτυχε της έγκρισης του Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος ενθάρρυνε μάλιστα την συγκεκριμένη κίνηση. Ο στόχος του ιδρύματος ήταν η αύξηση των κλινών κατά 68, ο διπλασιασμός των επεμβάσεων ανοικτής καρδιάς, η αύξηση των αιμοδυναμικών πράξεων, καθώς επίσης και η δημιουργία Μονάδας Παιδοκαρδιοχειρουργικής και Παιδοκαρδιολογίας. Ωστόσο, το σχέδιο εγκαταλείφθηκε σύντομα, μετά από την εκδήλωση πρόθεσης από πλευράς Πολιτείας για τη δημιουργία κέντρου για βασική και κλινική έρευνα. Τα εμπλεκόμενα συμφέροντα ματαίωσαν τον βασικό σκοπό της επέκτασης, με αποτέλεσμα το Ίδρυμα να αναίρεσει την αρχική του απόφαση.

►
 Στιγμιότυπο από τα εγκαίνια λειτουργίας
 του υπερσύγχρονου αξονικού τομογράφου το 2006

Σε κάθε άλλη περίπτωση, το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» στάθηκε αρωγός, υποστηρίζοντας και χρηματοδοτώντας ανάγκες που προέκυπταν. Από το 2003 έως το 2005, το Ίδρυμα «Ωνάσιος Κ.Κ.» ανανέωσε όλη τον ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό του, με συνολικό κόστος 8,5 εκατομμύρια δολάρια, ενώ το 2006, προχώρησε στην αγορά και ταποθέτηση υπερσύγχρονου αξονικού τομογράφου αξίας 1,6 εκατομμυρίων ευρώ. Ο εξοπλισμός που αντικαταστάθηκε, δωρίθηκε στο Κρατικό Νοσοκομείο του Πανεπιστημίου «Ερεβαν» στην Αρμενία, το οποίο με τη σειρά του, σε μια κίνηση απόδοσης ευγνωμοσύνης, μιστώνουμε στην Πανεπιστημιακή Καρδιολογική Κλινική, σε Κλινική «Αλέξανδρος Ωνάσης».

▲
 Η μακέτα
 επέκτασης
 του «Ω.Κ.Κ.»

▲
 Από την συνάντηση
 κυβέρνησης και ιδρύματος
 το 1996 στην προοπτική
 επέκτασης του «Ω.Κ.Κ.»

Καρδιοχειρουργικές Επεμβάσεις Ω.Κ.Κ.

	1993 (Ιούλ.-Δεκ)	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Σύνολο
Α' Καρδχ/γγική	45	342	501	503	460	472	489	501	510	476	4.299
Β' Καρδχ/γγική	366	718	712	683	559	653	639	589	602	658	6.179
Γ' Καρδχ/γγική	107	454	500	490	529	429	516	488	448	470	4.431
Παιδ/γική	0	39	93	130	140	282	290	256	263	244	1.737
Επεμβάσεις Έτους	518	1.553	1.806	1.806	1.588	1.936	1.934	1.834	1.823	1.848	16.646
Μεταβολή από προηγούμενο Έτος		200%	16%	0%	-12%	22%	0%	-5%	-1%	1%	
Συνολικές Επεμβάσεις	518	2.071	3.877	5.683	7.271	9.207	11.141	12.975	14.798	16.646	

▲
 Ανάλυση του συνολικού
 αριθμού των 16.646
 καρδιοχειρουργικών
 επεμβάσεων του «Ω.Κ.Κ.»
 την περίοδο 1993-2002

2001 - 2013

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

738 Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»

1993: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τα Διεθνή
Συνέδρια
του «Ω.Κ.Κ.»

1997

2000

2003

2006

2010

Αδιαμφισβήτητα, η ελληνική Καρδιοχειρουργική βρέθηκε στη φάση της «ωρίμανσής» της, όταν το Ίδρυμα «Ωνάσειο Κ.Κ.» έκανε την εμφάνισή του στον υγειονομικό χάρτη της χώρας. Η προσφορά του έγκειται στο γεγονός ότι, η ίδρυση του συντέλεσε τα μύλια στην μείωση της μετανάστευσης των καρδιοπαθών ασθενών προς το εξωτερικό και παράλληλα στην αύξηση της εμπιστοσύνης των Ελλήνων ασθενών στους Έλληνες Καρδιοχειρουργούς. Οι επιτυχίες σε επίπεδο επεμβάσεων, που κάλυπταν όλο το φάσμα της Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας, αλλά και η ένταξη πρωτοποριακών μεθόδων στην καθημερινή πρακτική –όπως η χρήση αρτηριακών μοσχευμάτων, η τεχνική της πύλλουσας καρδιάς στη στεφανιαία νόσο, οι νέες μέθοδοι προστασίας του μυοκαρδίου, οι διορθωτικές επεμβάσεις στις βαλβίδες, οι ελάχιστα επεμβατικές τεχνικές, η χειρουργική της καρδιακής ανεπάρκειας, το μεταμοσχευτικό πρόγραμμα, η χειρουργική της αορτής, καθώς και οι πρώτες πρωτοποριακές επεμβάσεις διόρθωσης συγγενών καρδιοπαθειών-, καθιέρωσαν το Ίδρυμα «Ωνάσειο Κ.Κ.», στην πορεία του χρόνου, ως ένα αναγνωρισμένο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο, στην Ελλάδα και διεθνώς. Το Ίδρυμα αποτέλεσε το πρώτο πιστοποιημένο νοσοκομείο στην Ελλάδα και ένα από τα λίγα στην Ευρώπη με ISO 9001 του 2000, για την ανάπτυξη και παροχή υπηρεσιών υγείας.

Σε Ακαδημαϊκό επίπεδο, το Ίδρυμα «Ωνάσειο Κ.Κ.» πρωτοπόρησε με την διοργάνωση Διεθνών Συνεδρίων, ανά διετία ή τριετία, την δημοσίευση πλήθους εργασιών σε Ελληνικά και διεθνή περιοδικά, την εκπαίδευση ειδικευμένων Καρδιοχειρουργών, την οργάνωση ημερησίων και σεμιναρίων, καθώς και την «παραγωγή» στελεχών Νοσηλευτικού και Διοικητικού τομέα, που στη συνέχεια εμπλούτισαν τα οργανογράμματα άλλων νοσοκομείων. Σε επίπεδο κλινικού έργου, στα 20 χρόνια λειτουργίας του και σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία του Ίδρυματος, στην περίοδο 1993-2013, πραγματοποιήθηκαν **34.000** Καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις, **123** μεταμοσχεύσεις καρδιάς ή πνεύμονα, **118** εμφυτεύσεις αοσκειών υποστήριξης μακράς διάρκειας της αριστερής και δεξιάς κοιλίας, **128.000** πράξεις στα Αιμοδυναμικά Εργαστήρια, **18.958** πράξεις ηλεκτροφυσιολογίας, ενώ στα Εξωτερικά Ιατρεία ο συνολικός αριθμός των περιστατικών για ιατρικές επισκέψεις και διαγνωστικές εξετάσεις ανήλθε σε **1.240.000**. Η ενδονοσοκομειακή θνητότητα στα καρδιολογικά περιστατικά ήταν **0,57%** και στα Καρδιοχειρουργικά **3,08%**. Άξιο αναφοράς είναι ότι, το όφελος των Τομείων Κοινωνικής Ασφάλισης από την μείωση μετανάστευσης ασθενών, αλλά και τη διαφορά των νοσηλίων Ελλάδας και εξωτερικού –χωρίς την προσθήκη εξόδων πολλαπλών μετεγχειρητικών επισκέψεων και διαμονής- ξεπερνά τα **640.000.000** δολάρια.

Στιγμιότυπα από την παρουσίαση των πεπραγμένων της 20ετίας στο αμφιθέατρο της «Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών» το 2013

Διάσημοι επισκέπτες του «Ω.Κ.Κ.»

Μίκης Θεοδωράκης

Μακαριώτατος
Αρχιεπίσκοπος Αμερικής
Ιάκωβος

Ελένη Γλύκατζη - Arveler

Συνοπτικά πεπραγμένα 20-ετίας ΟΚΚ (1993-2012)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΑΣΤΟΙΣΜΟΙ

- Αριθμός Καρδιοχειρουργικών επεμβάσεων: **34.000**
- Αριθμός Μεταμοσχεύσεων Καρδιάς ή Πνευμόνων: **123**
- Αριθμός εμφυτεύσεων αοσκειών Τεχνητής Καρδιάς: **118**
- Αριθμός Καρδιολογικών Εισαγωγών: **101.000**
- Περιστατικά Αιμοδυναμικού Εργαστ. & Εργ. Επεμβατικής Ηλεκτροφυσιολογίας: **83.000**
- Πράξεις Αιμοδυναμικού Εργαστ. & Εργ. Επεμβατικής Ηλεκτροφυσιολογίας: **128.000**
- Σύνολο εισαγμένων εσωτερικών ασθενών (Καρδιολογικοί & Καρδιοχειρουργικοί): **135.000**
- Ενδονοσοκομειακή θνητότητα:
 - ↳ Καρδιοχειρουργικά περιστατικά: **3,2%**
 - ↳ Καρδιολογικά περιστατικά: **0,6%**
 - ↳ Σύνολο ΟΚΚ: **1,2%**

Η Καρδιοχειρουργική Μονάδα Παίδων

Γεώργιος Σαρρής
Διευθυντής της Κλινικής Συγγενών Καρδιοπαθειών
Ενηλίκων και Παίδων
την περίοδο 1997 - 2007

Στην πορεία των χρόνων, αλλαγές δεν υπήρξαν μόνο σε επίπεδο εκσυγχρονισμού του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού, αλλά και σε επίπεδο ανθρώπινου δυναμικού. Οι εξελίξεις στην Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική δρομολογήθηκαν με τη συνταξιοδότηση του Πέτρου Αλιβιζάτου, το 2009, όταν και για ένα περίπου έτος, Διευθυντικό ρόλο ανέλαβαν οι Αναπληρωτές Διευθυντές Γεώργιος Στυριλίδης και Πέτρος Σφυράκης. Οπισώ, η ανάληψη Διευθυντικής θέσης από τον Ανδρέα Μπισρακτάκη το 2010, είχε ως αποτέλεσμα την αποχώρηση των προαναφερθέντων και την ένταξή τους στα Νοσηλευτήρια «Mediterraneo» και «Metropolitans», αντίστοιχα. Εν συνεχεία, την άνοιξη του 2012, ο Π. Σφυράκης επανήλθε στο Ιδρυμα, σε θέση Αναπληρωτή Διευθυντή, ως επικεφαλής του προγράμματος μεταμοσχεύσεων. Στείλεξη που αποχώρησαν από θέσεις Επιμελητών, ήταν ο Λουκάς Λούη και Λουκάς Τσαρούλης.

Στα τέλη του 2012, εξελίξεις επήλθαν και στη Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική, με την αποχώρηση του Α. Μικάλη, λόγω συνταξιοδότησης. Θέση Διευθυντή ανέλαβε, κατόπιν κρίσης, ο επί των εν ενεργείας του και πρώην Αναπληρωτής Διευθυντής του τμήματος, Μάξεν Χαΐρη. Από την εν λόγω κλινική είχε αποχωρήσει και ο Πρόδρομος Αζαριάδης, το 1997, για να ενταχθεί στην Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική του ιδρύματος. Στη συνέχεια, ανέλαβε θέση Διευθυντή στο Νοσοκομείο Παίδων «Άγλα Σοφία», για να επιστρέψει και πάλι το 2007, ως Διευθυντής της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής. Παράλληλα, το 2003 αποχώρησε για τον ιδιωτικό τομέα και ο Επιμελητής Α' Νίκος Μικαλόπουλος.

Από τη Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, αποχώρησαν το 2000, ο Επιμελητής Α' Σωτήρης Πράσιος για να αναλάβει θέση Διευθυντή στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσηλευτηρίου «Ερρίκος Ντυνάν», το 2002, ο Επιμελητής Α' Ιωακείμ Παναγιώτου για το Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» και το 2005, ο Κωνσταντίνος Τριανταφύλλου για να αναλάβει τη Διεύθυνση της Α' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «ηπιοκρτείο».

Ανάλυση μεταμοσχεύσεων καρδιάς, πνευμόνων και τοποθέτησης LVADs κατά έτος

Η Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, που ιδρύθηκε το 1997 από τον Γεώργιο Σαρρή, λειτουργεί υπό τη Διεύθυνσή του έως το 2007, όταν το Δ.Σ. του Ιδρύματος «Ομόνοση Κ.Κ.» αποφάσισε την αντικατάστασή του, από τον Πρόδρομο Αζαριάδη.

Τέλος, ο Καθηγητής Κωνσταντίνος Αναγνωστάπουλος, ο οποίος στη διάρκεια των περιοδικών επισκέψεων του κάλυπτε περιστατικά συγγενών καρδιοπαθειών ενηλίκων και παιδιών, καθώς και σύμπλοκα περιστατικά βαλβιδοπαθειών, επανειληφών και χειρουργικής της σαρτής, δέκαψε την συνεργασία του με το Ιδρυμα το 1997, αναλαμβάνοντας την έδρα της Καρδιοχειρουργικής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Τα εγκαίνια της κλινικής Συγγενών Καρδιοπαθειών
Ενηλίκων και Παίδων το 1997

Είδος και αριθμός τοποθετηθέντων LVADs περιόδου 2003 - 2012

Πέτρος Σφυράκης
Αναπληρωτής Διευθυντής
Υπεύθυνος μεταμοσχευτικού
προγράμματος
την περίοδο 2012
έως σήμερα

2001 - 2013

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

740 Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»

1993: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

▶
Ανδρέας Μπαϊρακτάρης
 Διευθυντής της Α' ΚΡΧ Κλινικής
 την περίοδο 2010 έως σήμερα

▶
Μάζεν Χούρι
 Διευθυντής της Β' ΚΡΧ Κλινικής
 την περίοδο 2012 έως σήμερα

Η σύνθεση εκάστου τμήματος του Ιδρύματος «Ωνάσειο Κ.Κ.», την περίοδο έκδοσης του Λευκώματος έχει ως εξής:

Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική
 Ανδρέας Μπαϊρακτάρης, Διευθυντής, Δημήτριος Ζαρκαλής και Κωνσταντίνος Περρέας, Επιμελητές Α', Νεκτάριος Κογεράκης, Επιμελητής Β'

Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική
 Μάζεν Χούρι, Διευθυντής, Γρηγόριος Αμνασιτζής, Παναγιώτης Καλόγρης και Στέργιος Δημητρίου, Επιμελητές Α', Γρηγόριος Χρυσοστομίδης, Επιμελητής Β'

Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική
 Γεώργιος Παλασιανός, Διευθυντής, Γεώργιος Αστράς, Αναπληρωτής Διευθυντής, Εμμανουήλ Παπαδάκης και Γεώργιος Καντιδάκης, Επιμελητές Α', Φανή Χρονίδου και Σωκράτης Φραγκούλης, Επιμελητές Β'. Το 2013, τον Γ. Παλασιανό αντικατέστησε ο Γεώργιος Σταυρίδης.

Κλινική Παιδοκαρδιοχειρουργικής και Συγγενών Καρδιοπαθειών Ενήλικων
 Πρόδρομος Αζαριάδης, Διευθυντής, Φώτος Μπράτσουλης και Νικόλαος Γιαννόπουλος, Αναπληρωτές Διευθυντές, Δημήτριος Μπόμπος, Ανδρέας Χατζής, Κωνσταντίνος Κοντραφούρης και Κωνσταντίνος Μυλωνάκης, Επιμελητές Α'

Επικεφαλής του ανεξάρτητου Τμήματος Μεταμοσχεύσεων και Μηχανικής Υποστήριξης Καρδιάς είναι ο Πέτρος Σφυράκης, Αναπληρωτής Διευθυντής.

◀
Βασίλης Βούθρης,
 Διευθυντής
 Καρδιολογικής
 Κλινικής

◀
Γιώργος Θεοδωράκης,
 Διευθυντής
 Καρδιολογικής
 Κλινικής

◀
Γρηγόριος Παυλίδης,
 Διευθυντής
 Καρδιολογικής
 Κλινικής

◀
Ανδρέας Καραμπίνης,
 Διευθυντής
 ΜΕΘ

◀
 Η Διευθύντρια του Καρδιοαναθισθαιολογικού τμήματος Σταυρούλα Λακουμέντα, με τον διάσημο επισκέπτη του «Ω.Κ.Κ.» D. Cooley

▶
Μαίρη Βασιλή, Φανή Αντωνίου
 και **Χριστίνα Ατζακα**, Υποδιευθύντριες του
 Καρδιοαναθισθαιολογικού τμήματος

▲ Άννα Σμυρλή

▲ Παναγιώτα Ρέλλια

▲ Αγγελική Λιδωρίκη και Gill Valentine

Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας

▲ Θανάσιος Σακοράφας

▲ Ουρανία Ψάλτη

▲ Ανδρομάχη Παπαγιαννάκη

▲ Πιγή Μαρακή

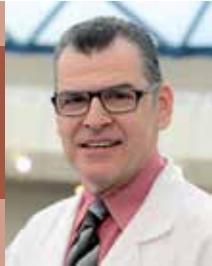

▲ Ιωάννης Μπαρδάκος

* Στην ομάδα ανήκει και ο Θάνος Ντινόπουλος

Πιστοποίηση ΕΛΟΤ-ΕΝ-ISO 9001:2000 από τον ΕΛΟΤ και τον ΣΟ για το Ωνάσειο
 Ανάπτυξη της ποιότητας των Διαδικασιών Διαχείρισης του ΕΛΟΤ
 Η Στοιχεία Πιστοποίησης είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα του ΕΛΟΤ (www.elot.gr)

Γιώργος Σταυρίδης
Διευθυντής της Γ' ΚΡΧ Κλινικής
την περίοδο 2013 έως σήμερα

Ιωακείμ Αζαριάδης
Διευθυντής της Κλινικής
Συγγενών Καρδιοπαθειών
Ενηλίκων και Παίδων
την περίοδο 2007 έως σήμερα

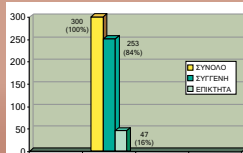

Την Καρδιααναθισιολογική Κλινική στελεκώνουν οι Σταυρούλα Λακουμέντα, Διευθύντρια, Φανή Αντωνίου, Μαρία Βασιλι και Χριστίνα Άντζακα, Αναπληρώτριες Διευθύντριες, Μαρίνα Μπαλανίκα, Άννα Σμιρλή, Παναγιώτα Ρέλλια, Απόστολος Θανάπουλος, Φαίδρα Μασούκα, Ιωάννα Σοφιαζίδου, Φριγκάκος Θεοφιλόπουλος και Θεοφίλη Κούση, Επιμελητές Α' και Χρήστος Αποστολίδης, Επιμελητής Β'.

Κατά περιόδους εργάστηκαν στο Ίδρυμα «Ονάσειο Κ.Κ.» και οι Αναθισιολόγοι Πόλυ Στρατήγη, Φωτεινή Ντάνου, Σταύρος Κανελλάς, Ρένα Μπατάλη, Μάρθα Δελγιάννη, Κωνσταντίνος Πατρίης, Γεώργιος Κυρβασιλης και άλλοι.

Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας είναι ο Θανάσης Σακαράφας –ο «αρχαιότερος» εν ενεργεία Τεχνικός εξωσωματικής κυκλοφορίας στην Ελλάδα, με πολύχρονη παρουσία στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» και στα Νοσηλεύτριά «Υγεία» και στο «ιατρικό Κέντρο Αθηνών», -η Ουρανία Ψάλλα -με πολύχρονη εμπειρία στο Νοσοκομείο «Αρεταίειο» και το Νοσηλεύτήριο «ιατρικό Κέντρο Αθηνών», -η Πηνελόπη Μαράκη -με προϋπηρεσία στο Νοσηλεύτήριο «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης-, η Αγγελική Λιδωρίκη -με προηγούμενη θητεία στο Νοσηλεύτήριο «Υγεία», -η Ανδρομάχη Παπαγιαννάκη, ο Θάνος Ντανόπουλος και ο Ιωάννης Μπαρδάκος.

Κατά το παρελθόν, ως Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας εργάστηκαν στο Ίδρυμα «Ονάσειο Κ.Κ.» οι αείμνηστοι Gill Bailentine και Καρούλα Λέικα, ακολουθώντας τον Γεώργιο Παλασιανό κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα και υποστηρίζοντας την κλινική του από την έναρξη λειτουργίας της, καθώς και οι Πρόδρομος Ζαβαρόπουλος, Βασίλειος Σατραζέμης και Θεόδωρος Χονδρογιάννης.

Πίνακας 1: Κατανομή περιστατικών καρδιοχειρουργικής κλινικής παθών και συγγενών καρδιοπαθειών από 8/5/07 - 5/08, N=300

Δραστηριότητα
ΠΔΚΡΧ Κλινικής
υπό την
διεύθυνση του
Πρόδρομου
Αζαριάδη
για το έτος
2008

2001-2013

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
742 Το «Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο»
 1993: ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Διεθνείς προσωπικότητες της Καρδιοχειρουργικής σε εκδηλώσεις του «Ω.Κ.Κ.»

▲
Denton Cooley

▲
Norman Shumway

▲
Henry Elmonds

▲
Alain Carpentier

▲
Magdi Yacoub

▲
Gerald Buckberg

▲
Tomas Salerno

▲
Alain Cribier

▲
Thomas Vasiliadis

▲
Κώστας Μαυρουδής και Darryl Shore

▶
Απονομή τιμητικής πλακέτας
στο Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ονάσης»
για τη δημιουργία του «Ω.Κ.Κ.»,
στη διάρκεια του 18ου
Παγκόσμιου Καρδιοχειρουργικού Συνεδρίου.
Απ. Ζαμπέλας - Σωτ. Πράπας (2008)

Τιμητικές βραβεύσεις

Καθ. Κων. Τούντας

Καθ. Ευτ. Βορίδης

Καθ. Σπ. Μουλόπουλος

Καθ. Δημ. Λαζαρίδης

Καθ. Γρ. Σκαλκέας

Καθ. Φ. Παναγόπουλος

Καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

Έκθεση φωτογραφίας
εργαζομένων «Ω.Κ.Κ.»

Συναυλία
Δημήτρη Τσαγκάρη

Έκθεση Φωτογραφίας
Α. Σωτηροπούλου

Έκθεση
Εικαστικών Καλλιτεχνών

Βράβευση πρωτοποριακών ανακοινώσεων

Θεόδωρος Κωφίδης

Ιωάννης Τούμπουλης

Συνέβαλαν στην έκδοση του λευκώματος

Γιώργος Μουτσόπουλος.
Διοικητικός Διευθυντής

Αλεξάνδρα Μηριασαούλη.
Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων

Μανώλης Παπαδάκης.
Τμήμα Μηχανογράφησης

2001-2013
744 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Ανδρέας

• Διευθυντής Α΄ ΚΡΧ Κλινικής
«Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου»

Μπαϊρακτάρης

Στο κύκνειο άσμα της συγγραφικής του καριέρας κι ενώ βρίσκονταν στη φυλακή, ο καθ' όλα ερευνητικός και ανυπότακτος Όσκαρ Ουάιλντ, σε μια ύστατη προσπάθεια να συστήσει τον πραγματικό του εαυτό στο κοινό που τόσο φανατικά τον λάτρευε ή μίσησε κατά περίπτωση, έγραψε στο «De Profundis», στην εκ βαθέων εξομολόγησή του: «Περισσότερο από κάθε άλλον στην ιστορία, ο Χριστός ξυπνάει μέσα μας εκείνη την ροπή για το θαύμα, προς το οποίο μας έλκει πάντα ο ρομαντισμός... Η θέση του Χριστού βρίσκεται ανάμεσα στους ποιητές... Είδε πως μόνο με την αγάπη, μπορούσε να πλησιάσει κανείς είτε την καρδιά του λεπρού, είτε τα πόδια του Θεού...».

Αυτή τη ροπή για το θαύμα, υποκινούμενος από το ρομαντισμό της νεότητας, νιώθει να ξυπνάει μέσα του ένα παιδί στη Νεμέα Κορινθίας. Ο Χριστός τον αγγίζει και αυτό το άγγιγμα τον κάνει να αναζητήσει να πλησιάσει «είτε τα πόδια του Θεού, είτε την καρδιά του λεπρού». «Από τα παιδικά μου χρόνια, είχα εκδηλώσει στην οικογένειά μου την επιθυμία να γίνω ιερέας ή γιατρός... Και τα δυο, δεν προέκυψαν τυχαία βεβαίως, μα ήταν αποτέλεσμα εμπνευσμένων ανθρώπων που παρατηρούσα στο στενό περιβάλλον και οι οποίοι αντιμετώπιζαν αυτό που άλλοι θεωρούν επάγγελμα, ως λειτουργήματα και σκοπό ζωής –και το ασκούσαν με αγάπη... Επρόκειτο για τον οικογενειακό μας γιατρό και τον παπά-Σωτήρη της ενορίας... Θα έλεγα πως η ιεροσύνη κέρδιζε έδαφος, αν δεν συνέβαινε ο ξαφνικός θάνατος της καρδιοπαούς θείας μου, όταν ήμουν δεκαεπτά ετών... Η αγάπη που της είχα σε συνδυασμό με την ανάγκη που γεννήθηκε να βοηθήσω ανθρώπους που βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση, οριστικοποίησαν μέσα μου την Ιατρική, με ξεκάθαρο στόχο την Καρδιοχειρουργική...».

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Εάν αξίζει να κάνεις κάτι, θα έπρεπε να είναι εκείνο που θεωρείται ακατόρθωτο, έγραφε ο Ουάιλντ. Αδιαμφισβήτητα, η Καρδιοχειρουργική άξιζε. Το ίδιο και η διαδικασία κατάκτησής της. Γι' αυτό και ο νεαρός πια άνδρας από τη Νεμέα, με το όνομα Ανδρέας Μπαϊρακτάρης, είναι έτοιμος να κάνει τα πάντα, ακόμη κι αν θεωρούνται ακατόρθωτα. Ξεκινά από το Bohum της Γερμανίας, χωρίς ωστόσο να γνωρίζει καν τη γλώσσα. «Αφού πήρα την απόφαση να εμπλακώ με την Ιατρική επιστήμη, όφειλα να το κάνω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο... Έτσι, αποφάσισα, με το πέρασμα της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσής, το 1972, να φύγω για σπουδές στη Γερμανία... Στην αρχή, όλα έμοιαζαν ένα τεράστιο βουνό –δεν γνώριζα τη γλώσσα, βίωνα το περιβάλλον ως αφιλόξενο σε σχέση με την μικρή και κλειστή κοινωνία του χωριού μου... Ο σκοπός μου, όμως, ήταν ιερός πάνω απ' όλα... Ύψωσα το κεφάλι και τα κατάφερα... Όχι απλά προσαρμόστηκα, αλλά τελειώνοντας την Ιατρική Σχολή, είχα ήδη αποκτήσει δυο παιδιά με την Γερμανίδα συζυγό μου...».

Σ' αυτόν τον κόσμο υπάρχουν μόνο δυο τραγωδίες, υποστήριζε η διφορούμενη προσωνυμικότητα του συγγραφέα: Η πρώτη, όταν δεν μπορείς να κατορθώσεις εκείνο που θέλεις και η δεύτερη, όταν το κατορθώσεις. Το πρώτο είδος τραγωδίας δεν βιώνεται από τον Α. Μπαϊρακτάρη. Έχει καταφέρει να αποφοιτήσει και έχει ολοκληρώσει την ειδικότητά του. Κατόρθωσε αυτό που θέλησε περισσότερο στη ζωή του –είναι Καρδιοχειρουργός. Κι όμως, μια υποβόσκουσα τραγωδία υφίσταται σε αυτή την επιτυχία. «Το 1982, κι ενώ έχω ήδη ειδικευθεί και είμαι έτοιμος και γεμάτος ενέργεια να ριχθώ στη δουλειά, συνειδητοποιώ πως πιθανή επιστροφή μου στην Ελλάδα, θα σήμαινε και παύση εργασιών για δυο χρόνια, καθώς θα έπρεπε να εκπληρώσω τη στρατιωτική μου θητεία... Αυτό ήταν αδύνατο... Είχα δυο παιδιά να φροντίσω και να υποστηρίξω –πως θα ζούσαμε, τι θα έτρωγε η οικογένεια ενόσω εγώ ήμουν φαντάρς;... Πήρα, λοιπόν, την απόφαση να παραμείνω στη Γερμανία, πληρώνοντας το τίμημα να θεωρούμαι ανυπότακτος και να μην μπορώ να επισκεφθώ την πατρίδα μου... Έπαιρνα τότε 6.000 μάρκα... Ποιος θα σκέφτονταν διαφορετικά;...». Επτά ολόκληρα χρόνια αργότερα, η επιστροφή στην Ελλάδα είναι πια εφικτή, αφού η νομοθεσία έχει αλλάξει και ο κίνδυνος φυλάκισης έχει προσπεραστεί. Όμως πια μοιάζει άκαιρη. Μια λαμπρή καριέρα διαφαίνεται και εκείνος δεν είναι πρόθυμος να την εγκαταλείψει. «Η ανάληψη μόνιμης θέσης στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Bad Oeynhausen, ήταν όνειρο ζωής –δεν θα μπορούσα ποτέ να την αρνηθώ... Έμεινα εκεί για τα επόμενα είκοσι χρόνια, τα τελευταία και ως Αναπληρωτής Διευθυντής, και δεν μετάνιωσα ούτε στιγμή... Στη θητεία μου, πραγματοποιήσαμε περί τα 4.500 χειρουργεία ανοιχτής καρδιάς το χρόνο, περίπου 1.000 μεταμοσχεύσεις συνολικά, ενώ τοποθετήσαμε και 1.800 τεχνητές καρδιές... Μιλάμε για τεράστια εμπειρία... Δεν υπάρχει άλλο κέντρο στην Ευρώπη, που να έχει αντίστοιχους αριθμούς...».

Όταν στα χέρια σου κρατάς άσους, αφόριζε ο Ουάιλντ, πρέπει να παίζεις το παιχνίδι τίμια. Ο Α. Μπαϊρακτάρης γνωρίζει καλά πως κρατάει όλους τους «άσους» στα χέρια του, όταν αποφασίζει να επιστρέψει στην Ελλάδα, διεκδικώντας μια Διευθυντική θέση στο Νοσπλευτήριο «Ονάσιο Κ.Κ.». Καταθέτει υποψηφιότητα, κρίνεται όπως οι υπόλοιποι συνυποψήφιοι του και τελικά, στις 25 Οκτωβρίου 2011, επιστρέφει στην Ελλάδα, έχοντας αναλάβει, με «τιμιότητα», τη θέση του Διευθυντή της Α' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του ιδρύματος. «Μου έλειψε η Ελλάδα, ακόμα πιο πολύ στην κρίση της, ήθελα να γυρίσω και, με το λίγο που μπορώ να βοηθήσω... Θεώρησα υποχρέωσή μου να γυρίσω... Φυσικά, δεν περίμενα πως η κατάσταση θα απείχε τόσο, από όσα πίστευα... Στη Γερμανία κάναμε μια μεταμόσχευση ανά τρεις ημέρες κι εδώ κάνουμε μια κάθε τρίτο μήνα, λόγω έλλειψης δοτών... Από την ώρα που ήρθα, η λίστα αναμονής των ασθενών προς μεταμόσχευση δεν έχει μειωθεί λεπτό... Εύχομαι, εν καιρώ, να αυξηθεί η προσφορά μοσχευμάτων, να μπορέσω να κάνω τον αριθμό που χρειάζεται η χώρα μας –θα έλεγα είκοσι με τριάντα το χρόνο... Ουραγός στην προσφορά οργάνων είναι οι Έλληνες του εξωτερικού κυρίως και αυτό πρέπει να τονισθεί...».

«Ηθελα να δοκιμάσω όλα τα φρούτα, απ' όλα τα δέντρα του κήπου του κόσμου... Και πραγματικά, έτσι βγήκα κι έτσι έζησα... Το μόνο μου λάθος ήταν ότι περιορίστηκα τόσο αποκλειστικά στα δέντρα εκείνα που μου φαίνονταν να 'ναι η ηλιοφώτιστη πλευρά του κήπου και απέφευγα την άλλη, επειδή ήταν γεμάτη σκιές και σκοτάδι...», έγραφε στο «De Profundis», στην εκ βαθέων εξομολόγησή του, ο Όσκαρ Ουάιλντ. Με την ίδια θέληση, να δοκιμάσει όλα τα «φρούτα, απ' όλα τα δέντρα του κόσμου», ξεκίνησε τη ζωή του και ο Α. Μπαϊρακτάρης. Ευτυχώς για εκείνον, είχε την τύχη και χαρά να μην κάνει το λάθος να περιοριστεί μόνο στην ηλιοφώτιστη πλευρά του κήπου. Πως θα μπορούσε, άλλωστε, όταν στην ψυχή του αγάπησε την πλησιέστερη δυνατή προσέγγιση στην τελειότητα του Θεού: τον άνθρωπο. Και στην προσπάθειά του να του χαρίσει την ίαση, μπήκε και στην άλλη πλευρά –τη σκοτεινή. Εκείνος ο ρομαντισμός της πρώτης νιότης του, όμως, δεν χάθηκε –απλά ωρίμασε. Από τη Νεμέα Κορινθίας ξεκίνησε, κι εκεί θέλει να καταλήξει. «Κάθε βήμα και κάθε απόφαση που πήρα στη ζωή μου, πιστεύω πως ήταν δικιά μου, αλλά δεν ήταν... Οι περισσότερες εξελίξεις, αν όχι όλες, είναι στημένες από το Θεό, όχι από τους ανθρώπους... Η σκέψη να επιστρέψω στην Ελλάδα γεννήθηκε μέσα μου πολύ πριν την υλοποίησή της... Όταν η ώρα ήταν σωστή, έγινε πράξη... Δεν ήρθα για να πάρω δόξα –ούτε να σπερίσω τη δόξα κανενός... Εγώ ήρθα εδώ για να κάνω μια δουλειά, η οποία δεν είναι εύκολη... Όταν ένας ασθενής χάνεται, δεν υπάρχει καλό να αντισταθμίσει τον πόνο, ειδικά για έναν άνθρωπο όπως εγώ που θέλει πάντα να κερδίζει... Μοναχά η πίστη... Η πίστη πως ο Θεός ξέρει... Εκείνος άλλωστε με έφερε πίσω... Για να ξαναδώ το φως της πατρίδας μου, τα πρόσφατα που τόσο μου έλειψαν, και όποτε γείρω να κοιμηθώ, να με θάψουν στη Νεμέα, κοντά στους προγόνους μου...».

▲
Ανδρέας
Μπαϊρακτάρης

2001-2013

746 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013

ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Mazen Khoury

- Διευθυντής Β΄ ΚΡΧ Κλινικής
«Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου»

Κείμενο: Νάνσυ Χρηστίδη

Στο έργο του «Δομή και Δυναμική της Ψυχής», ο Carl Jung διατύπωσε την περίφημη «Αρχή της Συγχρονικότητας», περιγράφοντάς τη ως μια ανατιώδη αρχή, που συνδέει γεγονότα που έχουν μεν παρόμοιο νόημα, δεν συνδέονται δε με φανερή σχέση αιτίας, αλλά ταυτίζονται χρονικά. Ο Jung πίστευε ότι, το φαινόμενο της Συγχρονικότητας πήγαζε από ψυχικές καταστάσεις που αναπτύσσονται μέσω της επιρροής των αρχέτυπων, των έμφυτων δηλαδή προτύπων που προϋπάρχουν ως εγγραφές στην ανθρώπινη ψυχή. Κάποιες φορές ένα αρχέτυπο ενεργοποιείται από ένα συναισθηματικά φορτισμένο γεγονός και τότε τείνει να έλκει γεγονότα παρόμοιας φύσης, ανοίγοντας δρόμο στα γεγονότα που ονομάζουμε συμπτώσεις... Μήπως, άλλωστε, δεν είναι το τυχαίο, ο «ακυράνθρωπος» του περωμένου;

Τι σύνδεση μπορεί να υπάρχει άραγε ανάμεσα σε μια πολυεθνική πετρελαική εταιρεία, έναν εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά ξαφνικά σε μια χώρα της Μεσογείου και την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης; Αν και όποια φανερή σχέση μοιάζει αδιανόητη, η σύνδεση μεταξύ τους είναι τόσο δυνατή, που καθορίζει τη ζωή ενός αριστούχου νέου, απόφοιτου Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και μελλοντικό υπότροφο ενός εκ των σπουδαιότερων Πανεπιστημίων της Αγγλίας. Όλα συγχρονίζονται μια και μοναδική δεδομένη στιγμή, μια σύμπτωση. «Γεννήθηκα στην Ιορδανία το 1953, όπου και φοίτησα σε αγγλόφωνο σχολείο... Ο πατέρας μου υπήρξε στέλεχος της εταιρείας BP, με αποτέλεσμα να μας παρέχει μια ζωή άνετη, σε σχέση με το μέσο πληθυσμό... Πέρασα τις τελικές εξετάσεις μέσα στους δέκα καλύτερους, γεγονός που μου παρείχε τη δυνατότητα λήψης υποτροφίας σε όποιο μέρος του κόσμου επέλεγα... Ήμουν έτοιμος να φύγω για την Αγγλία, να κάνω Ιατρική, όταν ξέσπασε ο Εμφύλιος Πόλεμος... Η έξοδος από τη χώρα απαγορεύτηκε κι εγώ είχα μείνει εγκλωβισμένος εκεί, χάνοντας το πρώτο έτος... Τον Ιανουάριο, πήρα την απόφαση να έρθω στην Ελλάδα, με σκοπό να επισκεφτώ συγγενείς... Τον επόμενο Σεπτέμβριο, ήμουν πια πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, από την οποία αποφοίτησα το 1977 ως αριστούχος, λαμβάνοντας συνεχείς υποτροφίες...».

◀
Ο Μ. Χούρι με τους
Μ. Παναγιώτου,
Κ. Περγέρ,
Α. Καλκούρδη,
Ε. Ψημίτη,
Π. Δεδεπλία και
Δ. Πρωτόγερο
σε συνέδριο
στη Βαρκελώνη
το 2006

Παράλληλα με τον νόμο της αιτιότητας υπάρχει στον κόσμο και μια αρχή μη-αιτιότητας, σύμφωνα με την οποία, τα γεγονότα που εμφανίζονται πρώτα έχουν περισσότερες πιθανότητες να εμφανιστούν ξανά, σε σχέση με εκείνα που δεν εμφανίστηκαν καθόλου. Μπορεί μια σύμπτωση να επαναληφθεί; Μπορεί εκείνο το πολυπόθητο πρώτο ταξίδι να ακυρωθεί και πάλι; «Είχα αποφασίσει από τα πρώτα χρόνια της φοίτησής μου ότι θα γινόμουν Χειρουργός... Είμαι επιθετικός άνθρωπος και αρέσκομαι στις προκλήσεις... Έδωσα εξετάσεις για να φύγω στην Αμερική... Εν αναμονή των αποτελεσμάτων, παρέμεινα στο Αμάν, όπου εργαζόμουν στο Νοσοκομείο «American Mission Baptist Hospital»... Μαθαίνοντας ότι επέτυχα στις εξετάσεις, άρχισα να προετοιμάζω το ταξίδι μου για εκεί, με σκοπό να περάσω συνεντεύξεις και να ενταχθώ σε κάποιο νοσοκομείο... Ξαφνικά, μια κρίση ξέσπασε στην Ιορδανία, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να πάω βίζα και να ταξιδέψω... Έτσι, βρέθηκα και πάλι στην Ελλάδα...». Για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, πραγματοποιεί την ειδίκευσή του στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Λαϊκό», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Σταύρου Πλέσσα. «Λόγω αυξημένων αναγκών, δουλεύαμε νυχθημέρον, με πολύ εντατικούς ρυθμούς... Εκεί, είχα την πρώτη μου επαφή με την Αγγειοχειρουργική, η οποία και με έβαλε στο πνεύμα της μικροχειρουργικής...». Η απόφαση για Καρδιοχειρουργική είναι ειλημμένη. Όντας Γενικός Χειρουργός πια, αναζητά τρόπους ώστε να μετεκπαιδευτεί στην Αμερική. Εκδηλώνει ενδιαφέρον να ενταχθεί στο Νοσοκομείο «Texas Medical Center», όπου διαπρέπει στην Καρδιοχειρουργική ο διάσημος Michael De Bakey και γίνεται αποδεκτός. Μα και πάλι, μια μυστηριώδη αιτιοκρατία διέπει τα γεγονότα. «Κάθε φορά που προσπαθούσα να πάω βίζα για την Αμερική, κάτι συνέβαινε... Μια νέα κρίση στη Μέση Ανατολή, έκανε και αυτό το ταξίδι απαγορευτικό... Επέστρεψα στην Ελλάδα και ξεκίνησα ειδίκευση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τον Χρήστο Σταθάτο και τον Γεώργιο Τόλη... Τότε γνώρισα και τον Άλκη Μιχάλη, με τον οποίο έκοπε συνδεθήκαμε με μια σχέση ζωής...». Το 1986, έχοντας λάβει τίτλο Καρδιοχειρουργικής ειδίκευσης, παραμένει ως άμισθος συνεργάτης στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», με σκοπό να εκπονήσει τη Διαδικαστική Διατριβή του. Ταυτόχρονα, τα απογεύματα, εργάζεται στα Νοσηλευτήρια «Υγεία» και «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», ως βοηθός των Γ. Τόλη και Α. Μιχάλη, αντίστοιχα.

Η πρόταση που έρχεται από το Υπουργείο Υγείας της Ιορδανίας είναι δελεαστική. Πρόκειται για τη Διεύθυνση της μεγαλύτερης Δημόσιας Θωρακοχειρουργικής Κλινικής της χώρας, η οποία του προσφέρεται άνευ όρων. «Είχα θέσει ως μοναδικό όρο για να αποδεχτώ την πρόταση, να μου δίνεται η δυνατότητα να ασκώ και Καρδιοχειρουργική, το οποίο κι έγινε... Έτσι, το 1987, ξεκίνησα να χειρουργώ στην Κλινική και παράλληλα, συνεργαζόμουν και με το μοναδικό τότε, σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή, Καρδιοχειρουργικό Κέντρο του Αμάν, το «Queen Alia Heart Institute»... Δούλεψα εξαιρετικά καλά για τέσσερα χρόνια, όντας ο μοναδικός Καρδιοχειρουργός, πραγματοποιώντας ταυτόχρονα μεταμοσχεύσεις νεφρών, ήπατος, πνευμόνων...».

Μα δεν είναι το τυχαίο, ο «ακυρώνθρωπος» του πεπρωμένου; Αν ναι, τότε οι διάφορες συμπτώσεις δεν είναι παρά αναπόφευκτα σημεία έκπληξης στο σενάριο της ζωής. Ο Πόλεμος του Κόλπου, το 1991, τον εξαναγκάζει σε νέα φυγή από την Ιορδανία. Την ίδια ώρα, η Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα στον ελληνικό ιδιωτικό τομέα μοιάζει να απογειώνεται, προκαλώντας κάθε Καρδιοχειρουργό σε αριθμό περιστατικών και καταξίωση. «Είχα κρατήσει επαφή με τον Α. Μιχάλη, ο οποίος δέχτηκε να συνεργαστούμε και πάλι στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών»... Ο αριθμός των διενεργούμενων επεμβάσεων ήταν εντυπωσιακά υψηλός και η ομάδα καταξιώνονταν καθημερινά ως μια από τις καλύτερες στη χώρα... Δυο χρόνια αργότερα, με την ολοκλήρωση του οράματος του Χ. Σταθάτου, μετακινήθηκα μαζικά στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», όπου μια νέα λαμπρή εποχή ξεκίνησε για όλους μας και για το ίδρυμα...».

Ο C. Jung πίστευε ότι, το φαινόμενο της Συγχρονικότητας πήγαζε από ψυχικές καταστάσεις που αναπτύσσονται μέσω της επιρροής των αρχέτυπων, των έμφυτων δηλαδή προτύπων που προϋπάρχουν ως εγγραφές στην ανθρώπινη ψυχή. Αν αυτή η αρχή θεωρηθεί αξιωματική, τότε κάποιο αρχέτυπο πρότυπο ενεργοποιήθηκε χρόνια πριν σε αυτή την ψυχή που γεννήθηκε στην Ιορδανία, ανοίγοντας το δρόμο για μια σειρά συμπτώσεων. Κάθε φορά που αυτή η ψυχή θέλησε να απομακρυνθεί, μια ανεξήγητη αιτιότητα την έκανε να επιστρέψει πάντα στο ίδιο σημείο. Την Ελλάδα. Αυτός ο νεαρός Ιορδανός που ξεκίνησε το ταξίδι της ζωής του με προορισμό την Αγγλία, είναι σήμερα Διευθυντής της Α' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του «Ω.Κ.Κ.». Είναι ο Μάζεν Χούρι και τα πρότυπα που προϋπήρχαν σαν εγγραφές της ψυχής του ήταν και παραμένουν ελληνικές. «Θέλω να δω την Ελληνική Καρδιοχειρουργική να κατακτά τη θέση που της αξίζει σε παγκόσμιο επίπεδο... Γίνεται σπουδαία δουλειά εδώ και παρόλες τις παθογένειες του συστήματος, η επιστημονική κατάρτιση είναι αδιαμφισβήτητα υψηλή... Έφτασα στην Ελλάδα από μια σειρά τυχαίων συμπτώσεων... Αυτή η χώρα και η τύχη μου συνδέονται για μια ζωή... Θέλω να τη δω να λάμψει...».

▲
Ο Μ. Χούρι
σε στιγμιότυπο
του 2011

▲
Ο Μ. Χούρι
με τον Απ. Ζαμπέλα
(2004)

▲
Μ. Χούρι
και Σ. Πρόπας
(2004)

Γεώργιος Σταυρίδης

• Διευθυντής Γ' ΚΡΧ Κλινικής
«Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου»

Είμαι διανοούμενος, όχι πολεμιστής, έλεγε συχνά ο Μπέρναρντ Σα... Δεν έχω καμία διάθεση να χρησιμοποιήσω όπλα, αλλά ιδέες... Αν έχω ένα μήλο κι εσύ έχεις ένα άλλο και τ' ανταλλάξουμε, τότε κι οι δυο θα 'χουμε πάλι από 'να μήλο... Αν έχω μια ιδέα κι εσύ έχεις μια άλλη και τις ανταλλάξουμε, τότε ο καθείς μας θα 'χει από δυο ιδέες... Όποιος μπορεί, δημιουργεί -όποιος δεν μπορεί, διδάσκει... Άλλωστε, ζωή δεν είναι το να βρεις τον εαυτό σου, είναι να σφυρηλατήσεις τον εαυτό σου... Ζωή είναι ένα είδος υπέροχου δαυλού, που κατάφερα να πιάσω έστω και για μια στιγμή και θέλω να τον κάνω να φωτίσει όσο πιο δυνατά γίνεται, πριν τότε παραδώσω στις επόμενες γενιές...

Είναι κι εκείνος διανοούμενος, όχι πολεμιστής. Στη ζωή του δεν προτίθεται να χρησιμοποιήσει όπλα, αλλά ιδέες. Κι αυτό είναι κάτι που συνειδητοποιεί, όταν ακόμη είναι έφηβος. «Γεννήθηκα στην Κωνσταντινούπολη το 1960... Εκεί πέρασα τα παιδικά μου χρόνια, εκεί φοίτησα στο Δημοτικό σχολείο... Ξαφνικά, αναγκαστήκαμε οικογενειακάς να αφήσουμε πίσω τη ζωή μας στην Πόλη και να φύγουμε για την Ελλάδα... Δεν ήθελα να σκέφτομαι τι έμεινε πίσω... Γι' αυτό και ως μαθητής Γυμνασίου πια, διοχέτευσα την ενέργειά μου στη μάθηση... Ήμουν ιδιαίτερα καλός, αλλά όχι τόσο καλός στα Μαθηματικά, ώστε να μπορέσω να διεκδικήσω την εισαγωγή μου στο Πολυτεχνείο, όπως έκαναν οι περισσότεροι φίλοι μου... Κάπως έτσι απλά, προέκυψε η Ιατρική...». Είναι Σεπτέμβριος του 1978, όταν ο Γεώργιος Σταυρίδης εισάγεται στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αποφοιτά το 1984 και ξεκινά άμεσα την ειδίκευσή του στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Πειραιώς.

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Δεν μπορούσα να μάθω πράγματα που δεν μου ξυπνούσαν κανένα ενδιαφέρον, έλεγε ο Μ. Σω. Δεν με ενδιέφερε να στενοχωρώ τη μνήμη μου με πράγματα που με ενοχλούσαν. Το ίδιο κάνει κι εκείνος. «*Η ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική πραγματοποιήθηκε στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Πειραιώς, υπό τον Διευθυντή Ιωάννη Τασόπουλο... Ήθελα πάντα στη ζωή μου να κάνω πράγματα που με ευχαριστούν, που με ωθούν να προχωρώ μπροστά... Αυτή την ευχαρίστηση βίωσα, ερχόμενος σε επαφή με τη Θωρακοχειρουργική και Καρδιοχειρουργική... Γι' αυτό και αποφάσισα χωρίς δεύτερη σκέψη να ακολουθήσω αυτή την κατεύθυνση... Συνειδητοποιώντας παράλληλα, πως το επίπεδο εκπαίδευσης, σε μια τέτοια ειδικότητα, είναι προβληματικό στη χώρα μας, αποφάσισα να φύγω για την Αγγλία... Άλλωστε, η πλειονότητα των Ελλήνων ασθενών παραπέμπονταν σε εκείνο νοσοκομείο για να αντιμετωπιστούν...».*

Το 1988, ο Γ. Σταυρίδης αναχωρεί για το Λονδίνο, όπου ξεκινά αρχικά ως Registrar στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «King's College Hospital» για μια διετία, συνεχίζει στα Νοσοκομεία «Brook General Hospital» και «St. Thomas' Hospital» και ολοκληρώνει την ειδίκευσή του, ως Senior Registrar στο Νοσοκομείο «St. Mary's Hospital». Η επιστροφή στην Ελλάδα, το 1994, επισφραγίζεται με μια σημαίνουσα συνεργασία. «*Επιστρέφοντας, ξεκίνησε για μένα ένα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής μου, η συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»... Αρχικά, ανέλαβα θέση Επιμελητή Α', στην Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική και στη Μονάδα Μεταμοσχεύσεων υπό τον Πέτρο Αλιβιζάτο... Το 2003 έγινα Υποδιευθυντής και έξι χρόνια αργότερα, κατείχα θέση Διευθυντή...».*

Οι άνθρωποι πάντα γκρινιάζουν για τις περιστάσεις μέσα στις οποίες βρίσκονται, έλεγε ο Μ. Σω. Δεν πιστεύω στις περιστάσεις. Οι άνθρωποι που γίνονται σημαντικόι στον κόσμο είναι αυτοί που ψάχνουνε για τις περιστάσεις που χρειάζονται. Κι αν δεν μπορούν να τις βρουνε, τότε τις φτιάχνουν. Το ίδιο κάνει κι εκείνος. Η διακοπή της συνεργασίας του Γ. Σταυρίδη με το Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», το 2011, δεν συνδέεται με καμία γκρίνια από μεριάς του. Αντιθέτως, συνδέεται με μια ακόμη δημιουργία, ακριβώς όπως ένας διανοούμενος οφείλει να πράξει. «*Συμφωνήσαμε με τη διοίκηση του Νοσηλευτηρίου «Mediterraneo Hospital» να αναλάβω την οργάνωση της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής... Δούλεψα εκεί για περίπου μια διετία, εφαρμόζοντας πρωτόκολλα που είχα διδαχθεί στο εξωτερικό και υλοποίησε στη μέχρι τότε πορεία μου...».* Το καλοκαίρι του 2013, η επιστροφή του στο Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.» γίνεται αποδεκτή με θερμά σχόλια. Ο Γ. Σταυρίδης επιστρέφει εκεί όπου πρωτοπόρησε σε χειρουργικές τεχνικές, όπως η χρήση της τεχνικής πάλλουσας καρδιάς με αμιγώς αρτηριακά μοσχεύματα στην αορτοστεφανιαία παράκαμψη, η τεχνική TAVI, η τοποθέτηση συσκευών μηχανικής υποστήριξης και άλλες. Επιστρέφει εκεί που μέτωσε ως Χειρουργός και ως άνθρωπος.

Είμαι διανοούμενος, όχι πολεμιστής, έλεγε συχνά ο Μπέρναρντ Σω. Δεν έχω καμία διάθεση να χρησιμοποιήσω όπλα, αλλά ιδέες. Αν έχω μια ιδέα κι εσύ έχεις μια άλλη και τις ανταλλάξουμε, τότε ο καθείς μας θα 'χει από δυο ιδέες. «*Το μόνο πρόβλημα που εντοπίζω στην σύγχρονη Ελληνική Καρδιοχειρουργική είναι η εκπαίδευση... Το σύστημα δεν είναι ελεγχόμενο, με αποτέλεσμα η ειδίκευση των νέων Καρδιοχειρουργών να επαφίεται στην καλή θέληση του εκάστοτε Διευθυντή... Δεν υπάρχει ένα καλά δομημένο σύστημα εκπαίδευσης, ένα όργανο της Πολιτείας υπεύθυνο να διενεργεί ελέγχους... Και αυτό είναι απογοητευτικό... Τη στιγμή που η Ελληνική Καρδιοχειρουργική ανταγωνίζεται επί ίσοις όροις εκείνη του εξωτερικού, δεν γνωρίζουμε αν οι νέοι συνάδελφοι θα καταφέρουν να ανταποκριθούν στις υψηλές απαιτήσεις των καιρών... Νιώθω πως αυτή είναι η ευθύνη μου απέναντι στη νέα γενιά... Να τους μεταδώσω τη γνώση και την εμπειρία που συνέλεξα στην πορεία μου... Να τους μεταδώσω την ιδέα και ως τη χρησιμοποίησουν ως επιθυμούν...».*

Άλλωστε, ζωή δεν είναι το να βρεις τον εαυτό σου, είναι να σφυρηλατήσεις τον εαυτό σου. Ζωή είναι ένα είδος υπέροχου δαυλού, που κατάφερα να πιάσω έστω και για μια στιγμή και θέλω να τον κάνω να φωτίσει όσο πιο δυνατά γίνεται, πριν τότε παραδώσω στις επόμενες γενιές. Αυτή τη ζωή επέλεξε να ζει ο Γ. Σταυρίδης. Ως γνώσιμος διανοούμενος.

▲ Με τον φίλο του Σταμάτη Αδαμόπουλο, Καρδιολόγο

◀ Με τη σύζυγό του Καλλιόπη, γνωστή ζωγράφο

► Στο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ε.Ε.Χ.Ε.Θ.Κ.Α. το 2012 (αριστερά) και σε Συνέδριο του «Ω.Κ.Κ.» το 2010 (δεξιά)

2001-2013
750^η Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Πρόδρομος Αζαριάδης

• Διευθυντής Κλινικής Καρδιοχειρουργικής Παίδων
και συγγενών καρδιοπαθειών ενηλίκων
«Ωνασείου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου»

«Η ζωή δεν είναι ένας και μοναδικός σκοπός... Είναι μια διαδικασία... Την περνάς βήμα-βήμα... Κι αν το κάθε βήμα είναι υπέροχο, αν το κάθε βήμα είναι μαγικό, έτσι θα είναι και η ζωή... Ο πιο δύσκολος αγώνας που θα χρειαστεί να παλέψεις κατά τη διάρκειά της, είναι ο αγώνας για να γίνεις ο εαυτός σου... Θα τον συνεχίσεις αυτό τον αγώνα σ' όλη σου τη ζωή μέσα σ' ένα κόσμο, όπου οι άλλοι αισθάνονται πιο άνετα, αν είσαι όπως σε θέλουν αυτοί... Αν όμως παρατηθείς από τον εαυτό σου, δε θα σου μείνει τίποτα... Μην το στερηθείς... Μη στερηθείς τον εαυτό σου... Βρες τον, συνάντησέ τον... Τα όπλα δεν βρίσκονται κάπου αλλού... Είναι μέσα σου... Το δυναμικό σου είναι απεριόριστο... Κανείς δεν μπόρεσε να βρει ποια είναι τα όρια του ανθρώπινου δυναμικού... Έχεις όλο και πιο πολλά να καλλιεργήσεις και να δώσεις... Τι υπέροχο πράγμα! Κι έτσι, όταν φτάσεις στην πύλη και σε ρωτήσουν: «Ήσουν ο εαυτός σου; Έγινες ο εαυτός σου;», θα μπορείς να πεις: «Ναι»...».

Τα πρώτα βήματα της ζωής αυτού του αγοριού, ίσως για πολλούς, να θεωρούνται προγραμματισμένα και προκαθορισμένα. Στο σκηνικό ενός μικρού παντοπωλείου, σε μια Ελληνική κωμόπολη κοντά στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, στα μέσα της δεκαετίας του '50, μια οικογένεια απορροφάται από την καθημερινή βιοπάλη. Εκείνο, όμως, είναι αποφασισμένο να απαλλαγεί από κάθε πρόγραμμα και περιορισμό. Είναι αποφασισμένο να παλέψει για να συναντηθεί με τον εαυτό του. «Γεννήθηκα στη Ροδόπηλη Σερρών, δίπλα στη λίμνη Κερκίνη... Ο πατέρας μου, αν και διατηρούσε ένα μικρό παντοπωλείο, ήταν ένας άνθρωπος ανοιχτόμυαλος που αγαπούσε τη μάθηση... Όταν, λοιπόν, του ανακοίνωσα, φτάνοντας στα μέσα του Γυμνασίου, ότι θα μετακόμιζα στη Θεσσαλονίκη, ώστε να φοιτήσω στο καλύτερο για την εποχή 5ο Γυμνάσιο Αρρένων, με υποστήριξε με κάθε τρόπο... Νοικιάσαμε, θυμάμαι, ένα μικρό διαμέρισμα με ένα συντοπίτη μου, ώστε να μοιραζόμαστε τα έξοδα... Οι γονείς μου, παρά τις δυσκολίες, φρόντιζαν να μη στερούμαι τίποτα...».

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Τρία χρόνια αργότερα, το 1972, δεν είναι πια ο νεαρός που έφτασε από το χωριό στην πόλη, για να συναντήσει τον εαυτό του. Είναι ο Πρόδρομος Αζαριάδης, πρωτοετής φοιτητής της Ιατρικής Σχολής Θεσσαλονίκης, πέμπτος σε σειρά κατάταξης στις εισαγωγικές εξετάσεις. «*Παρ' όλη την επιτυχία, δεν ήμουν σίγουρος πως η Ιατρική ήταν η σωστή επιλογή για μένα... Έτσι, πήρα την απόφαση να ξαναδώσω εξετάσεις για να μπω στο Πολυτεχνείο... Πήγαινα στη Σχολή και ταυτόχρονα έκανα φροντιστήρια για τις εισαγωγικές... Στα μέσα περίπου της χρονιάς, τα παράτησα... Εκτοτε, αφιερώθηκα στην Ιατρική...*». Για τα επόμενα χρόνια, κερδίζει ανελλιπώς υποτροφίες από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών, αλλά και το Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης». Είναι εκείνα τα χρόνια, που αρχίζει να συνειδητοποιεί πως το δυναμικό του εαυτού του είναι απεριόριστο. Πως έχει πολλά ακόμη να καλλιεργήσει και να δώσει.

Είναι η ώρα που θα πρέπει να κάνει το επόμενο βήμα. Άλλωστε, η αλλαγή είναι δύναμη. Έχει τη δύναμη να εξυψώνει, να θεραπεύει, να διεγείρει, να ξαφνιάζει, ν' ανοίγει νέες πόρτες, να φέρνει νέες εμπειρίες και να προκαλεί συγκινήσεις. Να εξυψώνει από τη μετριότητα και να σώζει από την ψεύτικη ασφάλεια. Αλλάζω, σημαίνει πειραματίζομαι με τον εαυτό μου –αυτόν που παλεύω να συναντήσω. «*Όντας στην τελευταία τάξη του Γυμνασίου, νοσηλεύτηκα για τρεις μήνες περίπου, με διάγνωση πνευμοθώρακα. Η άγνοια των Γιατρών που με παρακολουθούσαν, με ταλαιπώρησε πολύ, ειδικά αν αναλογιστεί κανείς πως επρόκειτο για την χρονιά που θα έδινα εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο... Ήμουν ακόμη τριτοετής φοιτητής της Ιατρικής, όταν αποφάσισα πως το μέλλον μου θα ήταν συναρμολογημένο με τη Θωρακοχειρουργική... Δεν ήθελα άλλο παιδί ή ενήλικας να βρεθεί στη θέση που βρέθηκα εγώ... Βρήκα, λοιπόν, μια άκρη και προσέγγισα τον Αθανάσιο Οικονομόπουλο, Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου»... Άριστος Χειρουργός, αν και δύστροπος ως χαρακτήρας, με συμπαθής και βρέθηκα να τον βοηθώ σε ιδιωτικά χειρουργεία... Ήμουν ενθουσιασμένος –μάλιστα, μου έδινε και ένα χαρτζιλικάκι...*». Παράλληλα, στον ελεύθερο χρόνο του, συνεργάζεται με τον Γεώργιο Μπλάτσα, Καθηγητή Χειρουργικής, ώστε να διευρύνει περαιτέρω τις γνώσεις του στην Ογκολογία. Φτάνοντας στο πέμπτο έτος, διασυνδέεται με το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου και επισκέπτεται το Νοσοκομείο «St. Thomas», «Hammersmith» και «Royal Brompton», όπου πραγματοποιεί κλινική άσκηση. «*Είχα ήδη συμφωνήσει με το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, ώστε να αναγνωριστεί η περίοδος άσκησης στο εξωτερικό... Η επαφή με το αγγλικό περιβάλλον με άλλαξε πολύ... Γνώρισα σπουδαίους ανθρώπους, οι οποίοι αναγνωρίζοντας τον ενθουσιασμό μου, με βοήθησαν να αποκτήσω χειρουργικές εμπειρίες που δεν θα είχα ποτέ τη δυνατότητα να γνωρίσω αν παρέμενα στη Θεσσαλονίκη... Πάιρνοντας το πτυχίο της Ιατρικής, επέστρεψα στο «Royal Brompton», ως ειδικευόμενος...*».

Η επιστροφή στην Ελλάδα έχει ημερομηνία λήξης κι ένα σκοπό. Την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων. Υπηρετεί για ενάμιση χρόνο στα Στρατιωτικά Νοσοκομεία της Αθήνας και της Δράμας, κάνοντας παράλληλα την ειδικότητά του στη Γενική Χειρουργική. «*Επιστρέφοντας στο Λονδίνο, επικεντρώθηκα στην Παιδοκαρδιοχειρουργική... Τότε αποφάσισα, πως αν ήθελα να γίνω ακόμη καλύτερος, θα έπρεπε να εμπλουτίσω την εκπαίδευσή μου... Έλαβα τίτλο ειδικότητας, το 1987, κι έφυγα για την Αμερική... Με τη βοήθεια του Χρήστου Λόλα, βρέθηκα αρχικά στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Portland, στο Oregon, δίπλα στον Albert Starr και κατόπιν στο περίφημο Νοσοκομείο «Mayo Clinic», της Μινεσότα, όπου μετεκπαιδεύτηκα στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, δίπλα στους Gordon Danielson και Francisco Puga...*».

Η ζωή, όμως, δεν είναι ένας και μοναδικός σκοπός. Είναι μια διαδικασία. Και σε αυτή τη διαδικασία, η χαρά δεν βρίσκεται μόνο στο «εγώ», αλλά στο «μαζί» –και στο «εμείς». Άλλωστε, η βαθύτερη ανάγκη του ανθρώπου είναι να ξεπεράσει τη χωριστή του ύπαρξη. Όσο πολλά υποσχόμενοι κι αν είναι η παραμονή στην Αμερική, το «εμείς» έχει για τον Π. Αζαριάδη προτεραιότητα. «*Δεν θα έφευγα από την Αμερική αν ήμουν μόνος... Όμως η σύζυγός μου ήθελε να επιστρέψουμε στην Ελλάδα... Δεν μπορούσα να της φέρω αντίρρηση... Δεν είχε νόημα να παραμένω εκεί και να ήμουν μόνο εγώ ευτυχισμένος...*». Ο γυρισμός σηματοδοτείται και από μια σημαντική συνεργασία. Με τον Άλκη Μιχάλη και το Νοσηλεύτηριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών». «*Κάναμε μια προσπάθεια να ξεκινήσουμε πρόγραμμα Παιδοκαρδιοχειρουργικής, η οποία εξελίχθηκε αρκετά καλά... Μέχρι και τα μέσα του 1993, είχαμε αντιμετωπίσει περί τα 360 περιστατικά συγγενών καρδιοπαθειών...*». Η αποχώρηση του Α. Μιχάλη για το Νοσηλεύτηριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» σημαίνει και την αποχώρηση του Π. Αζαριάδη, με την ίδια κατεύθυνση. Εξάλλου, ο ίδιος υπήρξε υπότροφος του ιδρύματος, από τα φοιτητικά του χρόνια. «*Ανέλαβα θέση Υποδιευθυντή, υπαγόμενος αρχικά στον Α. Μιχάλη και κατόπιν στον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο...*».

Ειδικευόμενος στη Γενική Χειρουργική.
401 Γ.Σ.Ν.Α. (1981)

Ειδικευόμενος στην Καρδιοχειρουργική.
Royal Brompton Hospital (1979)

2001 - 2013

752 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Η μεγαλύτερη ατυχία στη ζωή είναι να μη ρισκάρεις τίποτα. Όποιος δε ρισκάρει τίποτα, δεν κάνει τίποτα. Είναι δούλος αλυσοδεμένος με τις βεβαιότητες και τους εθισμούς του. Εκείνος δεν θέλει να νιώθει αλυσοδεμένος. Θέλει να δοκιμαστεί, ακόμη και αν η δοκιμή ενέχει αποτυχία. Η ευκαιρία έρχεται από το Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία». «Είχα νιώσει κορεσμό... Ήθελα μια αλλαγή, μια ανανέωση κι εκείνοι αναζητούσαν απεγνωσμένα κάποιον να αναλάβει θέση Διευθυντή της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής... Αποδέχτηκα αυτή τη νέα πρόκληση, το 2001, και πήρα το ρίσκο... Δουλέψαμε καλά, με τους συνεργάτες Χρήστο Παφίτη, Αντώνη Κουρτέση και Γιώργο Καλαβρουζιώτη... Μεγάλος όγκος περιστατικών, εξαιρετικά αποτελέσματα... Το 2007 πια, επέστρεψα και πάλι στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.»... Παρόλο που είχαν περάσει χρόνια, όλοι με υποδέχτηκαν με αγάπη –κι εγώ ένιωσα άνεση... Έκτοτε, τα περιστατικά αυξήθηκαν σχεδόν στο 100% σε σχέση με το προηγούμενο παραγώμενο έργο...».

▶ Με τον Καθηγητή Albert Starr. OHSU, Portland, Oregon, 1987

▶ Με τον Καθηγητή Adnan Cobanoglu. OHSU, Portland, Oregon, 1988

▲ Με τον Καθηγητή Gordon Danielson. Mayo Clinic, Rochester, Minnesota, 1989

◀ Με τον Καθηγητή Francisco Puga. Mayo Clinic, Rochester, Minnesota, 1990

◀ Πρόδρομος Αζαριάδης και Σωτήρης Πράπας. Τους συνδέουν οι κοινές μνήμες των φοιτητικών χρόνων, το «Brompton Hospital» και το «Ω.Κ.Κ.», ο κοινό τους δάσκαλοι Αθ. Οικονομόπουλος και Καθ. Κ. Αναγνωστάπουλος και ταυτόχρονα μία στενή προσωπική φιλία. Ίνσμπουργκ, Αυστρία, 2008

▲ Με τον Χρήστο Παπακωνσταντίνου στην Κωνσταντινούπολη το 2014

▲ Με τη σύζυγό του Μίνα

Γρηγόριος Χρυσσοστομίδης

753

Επιμελητής Β', Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική
Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.»

Μ' αρέσει η σκέψη πως την ημέρα που γεννιέται κανείς, του χαρίζουν τον κόσμο σαν δώρο γενεθλίων, γράφει ο Leo Buscaglia. Ένα υπέροχο κουτί δεμένο με εξάισιες κορδέλες. Μερικοί δεν κάνουν τον κόπο ούτε τις κορδέλες να λύσουν, όχι ν' ανοίξουν το κουτί. Κι όσοι το ανοίγουν περιμένουν να βρουν μέσα μόνο το θαύμα, την ομορφιά, την έκσταση. Ξαφνιάζονται που υπάρχει και ζωή και ο πόνος και η απελπισία, η μοναξιά και η σύγχυση. Κι όμως είναι όλα μέρος της ζωής... Ο Π. Αζαριάδης, αυτό το σπουδαίο δώρο γενεθλίων που του χαρίστηκε, το άνοιξε. Το άνοιξε και βρήκε το θαύμα, την ομορφιά και την έκσταση, μα και τον πόνο, την απελπισία, τη μοναξιά ακόμη και το θάνατο. Κατάφερε να πάρει τον πόνο και να τον μετατρέψει σε θαύμα. Να πάρει την απελπισία και να τη μετατρέψει σε χαρά. «Η Παιδοκαρδιοχειρουργική δεν είναι εύκολη υπόθεση... Κάθε περιστατικό είναι διαφορετικό, κάθε παιδί αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση... Η φρόντιση είναι μεγάλη και δεν μπορεί να συγκριθεί με το χειρουργείο ενός ενήλικα... Και δεν είναι μόνο το ίδιο το παιδί που σε φορτίζει... Είναι οι πατέρας, η μητέρα, οι συγγενείς... Είμαι γονιός και μπορώ να κατανοήσω την αγωνία... Τα χέρια του Χειρουργού είναι βαριά... Το μέλλον ενός παιδιού εξαρτάται από αυτά τα χέρια... Η απόλωση σε τσακίζει... Δεν ξέρω που θα μας οδηγήσει το μέλλον και ποιο είναι το αύριο της Παιδοκαρδιοχειρουργικής... Ίσως, η πρόσβαση σε έγκαιρη διάγνωση να μειώσει τον αριθμό των παιδιών που γεννιούνται με συγγενείς καρδιοπάθειες... Ίσως πάλι, το μέλλον είναι αλλού –σε κάποια υβριδική χειρουργική αίθουσα... Όπως και να έχει, χαίρομαι που στη διάρκεια της ζωής μου, είχα τη δυνατότητα να αλλάξω το μέλλον κάποιων παιδιών... Με όποιο κόστος...». Σε αυτή τη διαδικασία που λέγεται ζωή, εκεί που το κάθε βήμα είναι μαγικό, ο πιο δύσκολος αγώνας για τον Π. Αζαριάδη, το να συναντήσει τον εαυτό του, κερδήθηκε. Κι έτσι, όταν φτάσει στην πύλη και τον ρωτήσουν «Ήσουν ο εαυτός σου; Έγινες ο εαυτός σου;», θα μπορεί να πει με βεβαιότητα: «Ναι»...».

Βιογραφικό Γ. Χρυσσοστομίδη

- Τόπος γέννησης, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία, 14 Ιουλίου 1965
- Νοσηλευτική Σχολή, ΤΕΙ Αθηνών, 1986 - 1990
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 1990 - 1999
- Υπηρεσία Υπαίθρου, Ανθρό, Καρδίτσα, 1999 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Λαϊκό», Αθήνα, 2000 - 2003
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, «Ω.Κ.Κ.», 2003 και 2006 - 2008
- Ειδίκευση στη ΘΡΧ, Γ.Κ.Ν. Νίκαιας, Πειραιώς, 2004 - 2006
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, «Ιατρικό Αθηνών», 2008 - 2009
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.», 2009 - 2011
- Επιμελητής Β', Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2011 - σήμερα

«Οι πρώτες αναμνήσεις της ζωής μου προέρχονται από –κατά τη γνώμη μου– την ομορφότερη πόλη του κόσμου, την Κωνσταντινούπολη... Γεννήθηκα κι έζησα εκεί μέχρι τα επτά μου χρόνια, ενώ είχα την τιμή και χαρά να φοιτήσω, έστω και για ένα έτος, στο Ελληνικό Σχολείο του Πατριαρχείου... Το 1972, ήρθαμε με την οικογένειά μου στην Ελλάδα, όπου εγκατασταθήκαμε στο Παλιό Φάληρο... Ολοκληρώνοντας την Πρωτοβάθμια εκπαίδευσή μου, εισάχθηκα στη Νοσηλευτική Σχολή των ΤΕΙ της Αθήνας, από την οποία κι έλαβα τίτλο σπουδών το 1990... Σκοπός μου βέβαια ήταν να δώσω κατατακτήριες εξετάσεις για την εισαγωγή μου στην Ιατρική, όπερ και εγένετο, με αποτέλεσμα, την ίδια χρονιά, να είμαι πρωτοετής φοιτητής στην Ιατρική Σχολή Ιωαννίνων...»

«Με την αποφοίτησή μου, το 1999, βρέθηκα στο χωριό Ανθρό της Καρδίτσας για την Υπηρεσία Υπαίθρου... Γνώριζα εξ αρχής πως θα ακολουθούσα Χειρουργική ειδικότητα, γι' αυτό και αμέσως μετά εντάχθηκα στην Α' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Λαϊκό», όπου συνεργάστηκα για περίπου έξι μήνες με τον Καθηγητή Αλκιβιάδη Κουστάκη στο Τμήμα Μεταμοσχεύσεων και μετέπειτα με τον Καθηγητή Ηλία Μπαστούνη, στην Αγγειοχειρουργική Κλινική... Η επαφή μου αυτή με τα αγγεία, με βοήθησε ώστε να προσανατολιστώ στην Καρδιοχειρουργική... Το 2003, βρέθηκα στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», υπό τη Διεύθυνση του Γεωργίου Σαρή και κατόπιν στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας, υπό τον Μιχαήλ Γεραζούνη, για να επιστρέψω εκ νέου στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», στην ομάδα του Γεωργίου Παλατιανού, ολοκληρώνοντας την ειδίκευσή μου στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική...»

«Με τη λήψη τίτλου ειδίκευσης και με την αρωγή του Γεωργίου Αστρά, ξεκίνησα να εργάζομαι ως βοηθός Καρδιοχειρουργός στην ομάδα του Ματθαίου Παναγιώτου, για περίπου ένα χρόνο, ενώ αργότερα αντικατέστησα τον Εμμανουήλ Παπαδάκη, στην ομάδα του Γ. Παλατιανού... Το 2011 πια, διορίστηκα στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», με θέση Επιμελητή Β' στην Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, αλλά αποσπάστηκα σύντομα στην κλινική του Άλκη Μιχάλη, στην οποία και παραμένω μέχρι και σήμερα υπό την Διεύθυνση του Μάζην Χούρι...»

«Δεν ένιωσα ποτέ «λιγότερος» απέναντι στους συναδέλφους μου, επειδή δεν εκπαιδεύτηκα ή μετεκπαιδεύτηκα στο εξωτερικό... Ανήκω σε μια γενιά γιατρών, που δεν είχαμε ανάγκη να κάνουμε κάτι τέτοιο, καθώς είχαμε πρόσβαση σε γνώση και εμπειρία μέσω Χειρουργών που βρέθηκαν στο εξωτερικό και μας τη μετέδωσαν... Οτιδήποτε χρειαστήκαμε, το βρήκαμε εδώ –εκπαιδεύτηκα σωστά, με υψηλές προδιαγραφές και είμαστε σήμερα έτοιμοι και άξιοι Χειρουργοί... Το μοναδικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει αυτή η γενιά είναι η υπεπιληθώρα Καρδιοχειρουργών που έχει ειδικευθεί αλλά δεν μπορεί να απορροφηθεί σε κάποια θέση... Νιώθω τυχερός που εγώ κατάφερα να διαφοροποιηθώ και να εξασφαλίσω ένα καλύτερο μέλλον...»

«Απέκτησα νωρίς οικογένεια –η σύζυγός μου είναι κι εκείνη γιατρός... Η καταγωγή μου από την Πόλη και ο τρόπος που γαλουχήθηκα από τους γονείς μου σίγουρα διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο σε αυτή μου την απόφαση... Μπορεί να μην έζησα πολλά χρόνια στην Κωνσταντινούπολη, αλλά οι μνήμες μιας άλλης, σπουδαίας Ελλάδας, είναι ακόμη έντονες... Ίσως γι' αυτό, τόσα χρόνια μετά, κι ως ταξιδεύω στον κόσμο, δεν θέλησα να την επισκεφτώ ποτέ... Ένα κομμάτι μου έμεινε για πάντα εκεί και δεν θα επιστρέψει πίσω...»

Γρηγόριος Χρυσσοστομίδης

Γρηγόριος Αμανατίδης

Αναπληρωτής Διευθυντής, Β΄ Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Το ισχυρότερο, ίσως, ερέθισμα που μπορεί να έχει κανείς για να οδηγηθεί στην Ιατρική είναι το οικογενειακό περιβάλλον... Στη δική μου περίπτωση, λειτούργησε κάπως παράξενα, αντίστροφα θα έλεγα... Η μη ύπαρξη ενός Γιατρού στην οικογένεια με έκανε να ονειρεύομαι από τα Γυμνασιακά μου χρόνια, την εμπλοκή μου με την επιστήμη... Ένωθα θαυμασμό και δέος μπροστά στο μεγαλείο της Ιατρικής... Και επειδή στη ζωή μου ό,τι θέλησα και στόχευσα, το κατέκτησα, εισήχθη στην Ιατρική Σχολή Αθηνών, το 1969...»

«Τα χρόνια των σπουδών μου συνέπεσαν, ως γνωστόν, με μια περίοδο έντονων πολιτικών αναταράξεων... Η συμμετοχή μου σε φοιτητικά κινήματα του αντιδικτατορικού αγώνα, μου στοίχισαν -εκτός από τη σύλληψή μου- τη δυνατότητα εύρεσης μιας θέσης ειδίκευσης σε κάποιο νοσηλευτικό ίδρυμα της χώρας... Έτσι, εξαναγκάστηκα σε «εξορία» -έφυγα για τη Γερμανία... Είχα αποφασίσει από πολύ νωρίς πως θα γινόμουν Χειρουργός... Πίστευα -και πιστεύω ακόμη- πως η επιλογή της ειδικότητας συνδέεται με τις κλίσεις που έχει ο καθένας, με το ταπεραμένο του... Όσον αφορά σε εμένα, θεωρώ πως η δημιουργικότητα και η χειροπρακτική ικανότητά μου κατάφεραν να αναδειχθούν σε αυτή την ειδικότητα...»

«Ξεκίνησα την ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Tübingen και συνέχισα στο αντίστοιχο ίδρυμα του Ανόβερο... Κατόπιν μετακινήθηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Duisburg όπου ειδικεύτηκα στην Αγγειοχειρουργική και ολοκλήρωσα τα χρόνια της Γενικής Χειρουργικής στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Gentbrugge... Το 1979, βρέθηκα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Wilhelmshaven, για την ειδίκευσή μου στην Καρδιοχειρουργική, όπου και παρέμεινα έως το 1981, έχοντας αναλάβει θέση Αρχιάτρου... Σε αντίστοιχη θέση, βρέθηκα και αργότερα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Essen...»

«Μετά από τόσα χρόνια στη Γερμανία, η επιστροφή μου στην Ελλάδα ήταν για μένα θείο δώρο -δεδομένων και των συνθηκών φυγής μου... Είχα ήδη αποκτήσει δυο παιδιά, τα οποία ήθελαν διακαώς να γυρίσουν... Ο γιος μου ήταν δεκαέξι τότε και η κόρη μου έντεκα... Ερχόμασταν τα καλοκαίρια για διακοπές και όταν έφτανε η ώρα της επιστροφής στη Γερμανία, κρύβονταν, θυμάμαι, για να μείνουν εδώ... Φυσικά, μεγάλο ρόλο στην απόφαση αυτή έπαιξε και η επαφή μου με τη Διοίκηση του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο Κ.Κ.» - ίσως και η προηγηθείσα προτροπή του τότε Υπουργού Εσωτερικών προς τους επιστήμονες Ακαδημαϊκής καριέρας στο εξωτερικό να επιστρέψουν στην Ελλάδα, ώστε να στελεχωθούν θέσεις σε ιδρύματα της χώρας...»

Ο Γρηγόριος Αμανατίδης, πίσω αριστερά, με την ομάδα της Β΄ ΚΡΧ

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Κοζάνη, 27 Νοεμβρίου 1951
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1969 - 1975
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «University Hospital Tübingen», Tübingen, 1976 - 1977
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Παν. Νοσ. Ανόβερο, 1977
- Ειδίκευση στην Αγγειοχειρουργική, Παν. Νοσ. Duisburg, 1977 - 1978
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Παν. Νοσ. Gentbrugge, 1978 - 1979
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Παν. Νοσ. Wilhelmshaven, 1979 - 1981
- Αρχίατρος, Παν. Νοσ. Wilhelmshaven, Γερμανία, 1981 - 1983
- Αρχίατρος, Παν. Νοσ. Essen, Γερμανία, 1985 - 1993
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Παν.Νοσ. Ανόβερο, 1993 - 1994
- Επιμελητής Α΄ με εξέλιξη σε Υποδιευθυντή, «ΩΚΚ», 1994 - σήμερα

Νεκτάριος Κογεράκης

755

Επιμελητής Β', Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική,
Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.»

Νεκτάριος Κογεράκης

«Δεν μπορώ να συγκρίνω την Ελλάδα με τη Γερμανία... Η χώρα μας έχει ένα σπάνιο πλούτο σε πολλά επίπεδα, που δύσκολα μπορεί να απαντηθεί αλλού... Ως άνθρωπος και πατέρας, δεν έχω μετανιώσει για την επιλογή μου να γυρίσω... Ως επιστήμονας και επαγγελματία, βέβαια, οφείλω να ομολογήσω πως αισθάνομαι μετανιωμένος... Οι ευκαιρίες που παρέχονται εδώ για εξέλιξη είναι περιορισμένες, ενώ οι δυνατότητες που δίνονται σε έναν Καρδιοχειρουργό να αποδείξει τις ικανότητές του δεν ακολουθούν πάντα αντικειμενικά κριτήρια...»

«Ωστόσο, αυτό που απολαμβάνω είναι το γεγονός ότι, εδώ ο Γιατρός συνδέεται με τον ασθενή, αλλά και με τους συναδέλφους... Υπάρχουν στιγμές που η ατμόσφαιρα στο χειρουργείο είναι φορτισμένη –μπορείς να εκφραστείς, να βγάλεις την ένταση ή τη χαρά... Αυτό δεν υπάρχει στο εξωτερικό... Κι ως είναι γενικά αποδεκτό το γεγονός ότι, η Καρδιοχειρουργική είναι ομαδική υπόθεση και όχι ατομική, ο ανταγωνισμός και η νοοτροπία του εξωτερικού δεν αφήνει περιθώρια για περαιτέρω συνάψεις... Στην αρχή, μου ήταν πολύ δύσκολο να συνηθίσω την αλλαγή... Τώρα, είναι πια καθημερινότητα...»

«Αγαπά τη θάλασσα... Την στερήθηκα τόσο στη Γερμανία, που τώρα αφιερώνω όσο το δυνατό περισσότερο χρόνο μπορώ σε αυτή... Έχω αγοράσει ένα μικρό σκάφος και με κάθε ευκαιρία βρίσκομαι στα ανοιχτά... Η θάλασσα και το χειρουργείο είναι οι μόνοι «χώροι» που με κάνουν να αισθάνομαι καλά... Η πρώτη μου χαριζέ την ψυχική ηρεμία που αποζητώ, μετά την αδρεναλίνη και την ένταση του χειρουργείου...»

«Διαφωνώ ριζικά με όσους αποκαλούν τη χειρουργική αίθουσα, ησυχαστήριο... Εκεί μέσα, εμείς οι Χειρουργοί εκφράζουμε τη μεγαλύτερη διαστροφή μας –δημιουργούμε πάνω σε έναν συνάνθρωπο... Συχνά, αρέσκομαι να παρομοιάζω το χειρουργείο με εκκλησιαστική λειτουργία... Με μια διαφορά –η έκλυση αδρεναλίνης αγίζει τον ουρανό...»

«Όντας ακόμη φοιτητής της Ιατρικής, παρακολούθησα μαθήματα ζωγραφικής στη Σχολή Καλών Τεχνών... Αισθανόμουν τόσο δημιουργικός, που ζωγράφιζα πάνω σε οποιοδήποτε υλικό –μέχρι και σε πέτρες... Ταυτόχρονα, ασχολήθηκα και με τη γλυπτική... Αυτή η επαφή με την τέχνη –την οποία ποτέ δεν εγκατέλειψα– με βοήθησε αρκετά στην Καρδιοχειρουργική... Η τέχνη σε βάζει σε μια διαδικασία αναζήτησης της τελειότητας... Κι αν ένας Καρδιοχειρουργός δεν αναζητά την τελειότητα, δεν μπορεί ποτέ να είναι επιτυχημένος... Εξάλλου, η φύση και ο τρόπος που λειτουργεί, έχει τις απαντήσεις για όλα τα προβλήματα που δημιουργούμε εμείς οι άνθρωποι... Παρατηρώντας και αντιγράφοντας, γινόμαστε καλύτεροι... Άνθρωποι και Χειρουργοί...»

«Η πρώτη μου επαφή με την Ιατρική επιστήμη έγινε όταν οι γονείς μου κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν κάποια προβλήματα υγείας... Αυτή η επαφή έφερε αρχικά τη σκέψη και κατόπιν την απόφαση να γίνω Γιατρός... Το 1990, εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης... Ήδη από το δεύτερο κύκλο έτος, είχα επιλέξει πως θα ειδικευθώ στη Θωρακοχειρουργική... Ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου... Ολοκλήρωσα τις υποχρεώσεις μου στην Υπηρεσία Υγείας και το στρατό και εντάχθηκα στο «Ω.Κ.Κ.», υπό τον Πέτρο Αλιβιζάτο, για την ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική... Στη συνέχεια, αν και βρέθηκα στο Γ.Ν. Νίκαιας ως ειδικευόμενος στη Θωρακοχειρουργική, φρόντισα να μην κόψω δεσμούς με την ΚΡΧ Κλινική του «Ω.Κ.Κ.», την οποία επισκεπτόμουν όταν είχα τη δυνατότητα...»

«Η πρώτη μου συνεργασία ως ειδικευμένος Καρδιοχειρουργός ήταν με τον Ιωακείμ Παναγιώτου, στο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», το 2007... Μετά από τρία χρόνια, αποχώρησα για να επιστρέψω εκεί που θέλησα να βρίσκομαι από την αρχή της καριέρας μου, στο «Ω.Κ.Κ.», σε θέση Επιμελητή Β' στην Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Ανδρέα Μπαϊρακτάρη... Στην πορεία της ζωής μου, έθετα πάντα στόχους –δεν κινήθηκα ποτέ χωρίς πριν να έχω αποφασίσει τι θέλω-, τους οποίους προσπαθούσα να υλοποιήσω... Όλοι μας, αντιμετωπίζουμε δυσκολίες στη διαδρομή προς την κατάκτηση ενός στόχου, αλλά με γνώμονα την αξιοπρέπεια και την εντιμότητα, το αποτέλεσμα αργά ή γρήγορα δικαιώνει τον αγώνα... Χρειάζεται πίστη, σκληρή δουλειά και υπομονή... Η υπομονή, λέω πάντα, είναι μεγάλη αρετή... Δεν απογοητεύσε ποτέ κανένα...»

«Δημιούργησα οικογένεια ενώ ήμουν ακόμη ειδικευόμενος –σήμερα είμαι πατέρας δυο παιδιών... Η Καρδιοχειρουργική και η οικογένεια, δυστυχώς, δεν μπορούν να συμβαδίσουν επιτυχώς... Οι ισορροπίες είναι ευαίσθητες –τα παιδιά έχουν ανάγκη τον πατέρα, τον οποίο έχουν επίσης ανάγκη οι ασθενείς ως Γιατρό... Ακόμη κι έτσι, ακόμη και με περιορισμένες στιγμές θαλαπνήρας και ηρεμίας με τα παιδιά και τη σύζυγο, δεν σκέφτηκα ποτέ ή μετάνιωσα για την απόφασή μου να εμπλακώ με την Καρδιοχειρουργική... Αυτό που τώρα, ως πιο ώριμος και έμπειρος, συνειδητοποιώ είναι ότι θα έπρεπε να είχα φύγει στο εξωτερικό για την ειδικότητά μου... Δυστυχώς, ακόμη κι εγώ που είχα την τύχη να βρεθώ σε ένα μεγάλο κέντρο και δίπλα σε έναν σπουδαίο Χειρουργό, δεν είχα την εκπαίδευση που έχουν συνάδελφοι που ειδικεύονται στο εξωτερικό... Είναι απογοητευτικό το σύστημα στην Ελλάδα... Όλο αυτό το εκπαιδευτικό «γίνγησθαι», το «κύκλωμα» και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα στην ελληνική Ιατρική γενικότερα είναι απογοητευτικά... Ελπίζω εμείς, οι νεότεροι Καρδιοχειρουργοί, να καταφέρουμε να αλλάξουμε το κατεστημένο... Θα είναι λυπηρό να αφήσουμε τέτοια παρακαταθήκη στα παιδιά μας...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 1971
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ηρακλείου Κρήτης, 1990 - 1996
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Παν. Νοσ. Ηρακλείου, Κρήτη, 1996 - 2000
- Υπηρεσία Υγείας, 2000- 2001. Στρατιωτική θητεία, 2001-2003
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2003 - 2005
- Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική, Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας, 2005 - 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 2007 - 2010
- Επιμελητής Β', Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2010 - σήμερα

Γεώργιος Αστράς

Αναπληρωτής Διευθυντής, Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Θα έλεγα πως αιτία και αφορμή της απόφασής μου να επιλέξω επαγγελματική σταδιοδρομία ως Γιατρός –και δη Χειρουργός-, υπήρξε μια συμμαθήτριά μου, κόρη ενός γνωστού Χειρουργού της εποχής... Η στενή συνάφεια που είχα με εκείνη προσωπικά και με την οικογένειά της εν γένει, με έφεραν ήδη από νεαρή ηλικία –μαθητής Γυμνασίου, ήμου- στις χειρουργικές αίθουσες, όπου «τσαλαβουτούσα» στα περιστατικά που διενεργούνταν... Από εκείνη την στιγμή και μετέπειτα, ολόκληρη η ζωή μου προσανατολίστηκε και εξελίχθηκε με βάση αυτή την πρώιμη απόφαση...»

«Φοίτησα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και αφού ολοκλήρωσα τη στρατιωτική μου θητεία και τη θητεία μου στην Υπηρεσία Υπαίθρου, ξεκίνησα αμέσως την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα της Εκκλησίας της Ελλάδος... Κατόπιν, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και Καρδιοχειρουργική... Εκεί, είχα την τύχη, χαρά και τιμή να βρεθώ στο πλευρό του «δασκάλου» μου, Γεώργιου Τόλη, τον οποίο θαύμασα τόσο ως Χειρουργό όσο και ως άνθρωπο... Θα έλεγα πως ο Γ. Τόλης με βοήθησε στο να καθορίσω τη μετέπειτα στάση μου στο χειρουργικό τραπέζι!...»

«Αυτό που με χαρακτηρίζει ως Χειρουργό, είναι η υπομονή και η αντοχή... Κατά τη διάρκεια των χρόνων, ανέπτυξα επίσης μια απίστευτη εμμονή με τη λεπτομέρεια... Οι τσαπατσουλές δεν ταιριάζουν στις χειρουργικές αίθουσες και ενδέχεται να κρίνουν την έκβαση του χειρουργείου... Γι' αυτό και φρόντισα να τις αποφεύγω συστηματικά... Από τα φοιτητικά μου χρόνια, όλοι οι μεγάλοι Καρδιοχειρουργοί που θαύμασα μοιράζονταν τα ίδια αυτά προσόντα... Η γνώση, άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο, μπορεί να κατακτηθεί... Η ικανότητα, όμως, το ταλέντο, η χειρουργική δεινότητα, δεν είναι εύκολο ούτε να διδαχθούν, ούτε να μεταδοθούν... Είτε προϋπάρχουν, είτε αναπτύσσονται με το πέρασμα των χρόνων, ως αποτέλεσμα επίπονης προσπάθειας... Ο βαθύς θαυμασμός μου για τον Γ. Τόλη προέρχεται από το γεγονός πως ο ίδιος υπήρξε απίστευτα αφοσιωμένος Χειρουργός... Η υπομονή, η επιμονή, η αντοχή και η εμμονή του στην παραμικρή λεπτομέρεια ήσαν παροιμιώδεις...»

«Η προσωπικότητα του Γ. Τόλη, συντέλεσε στην απόφασή μου να συνεργαστώ με το Νοσηλευτήριο «Υγεία», μετά την επιστροφή μου από το Λονδίνο, όπου βρέθηκα για μεταπτυχιακή μετεκπαίδευση στο Νοσοκομείο «St. Thomas»... Αρχικά, βρέθηκα μαζί του στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», ως εσωτερικός βοηθός... Όταν εκείνος, αποχώρησε για να οργανώσει την πρώτη ιδιωτική Καρδιοχειρουργική Κλινική στην Ελλάδα, τον ακολούθησα χωρίς δεύτερη σκέψη... Ωστόσο, σήμερα, αν γύριζα το χρόνο πίσω, δεν θα εγκατέλειπα ποτέ το δημόσιο ταμείο... Όλες αυτές οι αποφάσεις, βέβαια, πάρθηκαν εν αναμονή της ίδρυσης του Νοσηλευτηρίου «Ωνάσειο Κ.Κ.»... Όσο, όμως, βρισκόμασταν σε κατάσταση αναμονής, ο Γ. Τόλης αποφάσισε να φύγει από το Νοσηλευτήριο «Υγεία», με αποτέλεσμα, όλα τα σχέδια να ανατραπούν ξαφνικά...»

«Ίσως τελικά, κάθε εμπόδιο να είναι για καλό... Μπορεί η αποχώρηση του Γ. Τόλη να με έκανε προς στιγμήν να νιώσω ανασφάλεια για το μέλλον, αλλά τελικά αποδείχθηκε σωτήρια, καθώς, το 1993, βρέθηκα στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», ως Επιμελητής Α'... Οι συνθήκες, βέβαια, εκείνη την αρχική περίοδο ήταν δύσκολες... Αργότερα, το ίδρυμα πήγε σε τροχιά ανόδου... Νέοι άνθρωποι εντάχθηκαν στο δυναμικό του, με διαφορετικό πνεύμα και φιλοδοξίες... Σήμερα, το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», αν και διαθέτει την πρώτη του εκείνη αίγλη στα μάτια των ασθενών, μοιάζει να έχει αφήσει πίσω του το όραμα του Χ. Σταθάτου...»

«Όσο σημαντική είναι η αντοχή και η εμμονή στη λεπτομέρεια, όπως προανέφερα, άλλο τόσο σημαντική είναι και η υποστήριξη που πρέπει να υπάρχει από το οικογενειακό περιβάλλον... Αυτός ο «άλλος» άνθρωπος στη ζωή ενός Καρδιοχειρουργού, αποτελεί την πηγή ισορροπίας και της δύναμής του...»

Ο Γ. Αστράς με τα μέλη της Γ'ΚΡΧ Κλινικής, Γ. Παλατιανό, Διευθυντή, Σ. Πράπα και Μ. Παναγιώτου, σε στιγμιότυπο του 2001, κατά την αποχώρηση του προτελευταίου για το «Ερρίκος Ντυνάν»

«Πολλές φορές σκέπτομαι, πως αν οι ρόλοι ήταν αναστραμμένοι, δεν θα άντεχα ποτέ να ζήσω με κάποιον σαν εμένα...Και δεν πρόκειται μόνο για τις ατελείωτες ώρες μακριά από το σπίτι, την οικογένεια και τις υποχρεώσεις... Είναι το γεγονός ότι, το μυαλό είναι πάντα αλλού, μένει πάντα πίσω, στο νοσοκομείο, στο χειρουργείο, στον ασθενή... Νιώθω ανακουφισμένος και χαρούμενος που ο γιος μου δεν έγινε Γιατρός... Μπορεί να ζήσει τη ζωή του ως φυσιολογικός άνθρωπος...»

«Αυτό που με στενοχωρεί ιδιαίτερα, είναι πως -δυστυχώς- δεν διακρίνω μέλλον στην Καρδιοχειρουργική ειδικότητα... Η περίοδος που διανύσαμε, ίσως, να είναι και ο «επιθανάτιος βρόγχος» της... Από τη μια η πρόληψη, από την άλλη οι ελάχιστα επεμβατικές δυνατότητες, οι ασθενείς καταλήγουν όλο και πιο δύσκολα για στον Καρδιοχειρουργό... Τουλάχιστον, κάποιος από εμάς, σταθήκαμε τυχεροί διότι βιώσαμε το απόλυτο μεγαλείο της... Αλλά, όπως σε όλα τα πράγματα στη ζωή, η άνοδος ακολουθείται και από μια πτώση...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 1947
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1965 - 1971
- Στρατιωτική Θητεία, 1972 - 1974
- Υπηρεσία Υπαιθρου, Αγαθονήσι, 1974 - 1975
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσηλευτικό Ίδρυμα Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήνα, 1975 - 1979
- Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 1979 - 1981
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 1981 - 1982
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «St. Thomas», Λονδίνο, Αγγλία, 1982 - 1984
- Εσωτερικός βοηθός, Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1984 - 1985
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Υγεία», 1985 - 1993
- Επιμελητής Α' και Αναπληρωτής Διευθυντής, Νοσηλευτήριο «ΩΚΚ», Αθήνα, 1993 - σήμερα

PORTFOLIO πρωταγωνιστών «Ω.Κ.Κ.»

Πέτρος Σφυράκης

Υπεύθυνος Προγράμματος Μεταμοσχεύσεων
και μηχανικής υποστήριξης καρδιάς

Αναπληρωτής Διευθυντής, Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Πρότυπο στο οικογενειακό περιβάλλον μου δεν υπήρξε, ώστε να λειτουργήσει ως έμπνευση στην απόφασή μου να γίνω Γιατρός... Ήμουν στην πέμπτη Γυμνασίου, όταν ανακοίνωσα στους δικούς μου ότι θα έδινα εξετάσεις για να εισαχθώ στην Ιατρική... Θεώρησα πως ταίριαζε στο χαρακτήρα μου, στην προσωπικότητά μου... Το να μπορεί κανείς να συμπαρασταθεί και να συνεισφέρει στον πάσχοντα συνάνθρωπό του, ήταν κάτι το οποίο με συγκλόνιζε... Το διαπίστωσα και στη συνέχεια, ως φοιτητής της Ιατρικής πια, όταν πέρα των υποχρεωτικών μαθημάτων και παρουσιών στις κλινικές, πέρναγα πολλές νύχτες στα εφημερεύοντα ιατρεία, προσφέροντας τις όποιες υπηρεσίες μπορούσα...»

«Η Καρδιοχειρουργική μήκη στη ζωή μου, εξαιτίας των δασκάλων μου, οι οποίοι λειτουργήσαν καταλυτικά... Ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Σμπώκος, ο Θεοδόσιος Δόσιος, αργότερα ο Χρήστος Λόλας, άνθρωποι με πολύ υψηλό επίπεδο επιστημονικής κατάρτισης και χειρουργική ικανότητα... Πίστεψα πως ήταν η κατάλληλη ειδικότητα για μένα, ένιωθα ότι μου ταίριαζε σε όλα τα επίπεδα...»

«Την ίδια αίσθηση αποκόμια και όταν έλαβα μέρος στην πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς, τον Αύγουστο του 1990, χωρίς να γνωρίζω τότε ότι αυτή η επέμβαση έμελλε να καθορίσει το μέλλον μου... Θυμάμαι, όσο ήμουν ειδικευόμενος, ο Χ. Λόλας, σε μια συζήτηση που είχα μαζί του, είχε θέσει δύο στόχους... Ο πρώτος αφορούσε στην συγγραφή ενός βιβλίου Καρδιοχειρουργικής στα Ελληνικά, καθώς τότε δεν υπήρχε... Ο δεύτερος, να πραγματοποιήσουμε την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς στην Ελλάδα... Είμαι τυχερός που συμμετείχα και στα δυο...»

«Ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική όσο υπηρετούσα ακόμη την στρατιωτική μου θητεία, στο Νοσοκομείο «Λαϊκό», στη Θωρακοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Θεοδόσιου Δόσιου... Κατόπιν, βρέθηκα στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», όπου και συνέχισα για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική υπό τη Διεύθυνση του Νικόλαου Έξαρχου και στην Καρδιοχειρουργική υπο τον Χ. Λόλα... Με τη λήψη τίτλου ειδικότητας, συνεργάστηκα με τα Νοσηλευτήρια «Υγεία», «Απολλώνειο» και «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», ως βοηθός των Γεώργιου Μάκου και Γεώργιου Οικονομόπουλου... Το 1993 πια, ανέλαβα θέση Επιμελητή Β' στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», εγκαινιάζοντας τη σημαντικότερη συνεργασία της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας...»

«Στα πρώτα χρόνια της συνεργασίας μου με το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», ασχολήθηκα αποκλειστικά με την Καρδιοχειρουργική ενηλίκων... Με την έλευση του Πέτρου Αλιβιζάτου, ξεκινήσαμε το Πρόγραμμα Μεταμοσχεύσεων, στο οποίο συμμετείχα, έχοντας καίριο ρόλο... Για μένα, ο Π. Αλιβιζάτος δεν υπήρξε μόνο δάσκαλος, αλλά και μέντορας... Είχαμε καταπληκτική χημεία μεταξύ μας, διδάχθηκα πολλά από εκείνον, ενώ παράλληλα με κατεύθυνε στο να μετεκπαιδευτώ περαιτέρω στις μεταμοσχεύσεις πνευμόνων και καρδιάς... Για το σκοπό αυτό, βρέθηκα για έξι μήνες στο Νοσοκομείο «Freemson Hospital» του New Castle της Αγγλίας, στο πλευρό του Καθηγητή John Dark... Με την επιστροφή μου και την ωρίμανση των συνθηκών, το πρόγραμμα λειτουργήσε άψογα, με εξαιρετικά αποτελέσματα σε ελληνικό και διεθνές επίπεδο...»

Π. Σφυράκης
και Σ. Πράπας
σε στιγμιότυπο
του 2001

«Το διάστημα που απείχα από το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», μετά από δεκαεπτά χρόνια συνεργασίας μου, επαναπροσδιόρισα πολλά πράγματα... Ήταν μια δύσκολη απόφαση, αλλά εκείνη την συγκεκριμένη στιγμή, επρόκειτο για μονόδρομο... Σημασία πια δεν έχει το τι έγινε... Σημασία έχει τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να αναδείξουμε το ίδρυμα περαιτέρω... Τα προηγούμενα χρόνια, είχα καταφέρει να δημιουργήσω ένα Τμήμα Μετεκπαίδευσης στις συσκευές μηχανικής υποστήριξης, το οποίο είχαν παρακολουθήσει ομάδες από Πανεπιστήμια της Μόσχας, της Ισπανίας και της Τουρκίας... Είμαι πεπεισμένος πως μπορούμε καλύτερα από αυτό και όσο με αφορά, είμαι διατεθειμένος να συνεισφέρω... Πρέπει να υπάρξει εκσυγχρονισμός σε όλα τα επίπεδα... Η ζωή προχωράει μπροστά, οι ανάγκες τροποποιούνται, άρα και οι απαιτήσεις του κόσμου είναι διαφορετικές... Πρέπει να είμαστε σε μια τροχιά βελτίωσης, αφού η ίδια η ζωή το αποζητά αυτό...»

«Η Ελληνική Καρδιοχειρουργική έχει κάνει τεράστια άλματα από το 1990 και μετέπειτα... Κατ' εμέ, αυτό οφείλεται κυρίως στους ανθρώπους που εκείνη την εποχή είχαν τα ηνία ως Διευθυντές κλινικών και υπεύθυνοι προγραμμάτων, αλλά και στη συνέχεια, στην επόμενη γενιά Καρδιοχειρουργών, η πλειοψηφία των οποίων εκπαιδεύτηκε σωστά, είτε στη χώρα είτε στο εξωτερικό... Σήμερα, η Καρδιοχειρουργική που ασκείται στην Ελλάδα είναι υψηλού επιπέδου... Σε αυτό, βέβαια, συνηγορούν και οι προσπάθειες που καταβάλλουν οι ίδιοι οι συνάδελφοι, με τις συμμετοχές τους σε συνέδρια και μετεκπαιδευτικά προγράμματα... Προσωπικά, προκειμένου να καταφέρω να εντάξω στην καθημερινή πρακτική καινούριες τεχνικές, μετέχω συχνά σε ανάλογα συνέδρια και προγράμματα... Άλλωστε, ο ηλεκτρονικός Τύπος αποτελεί σήμερα μια τεράστια δύναμη στα χέρια των επιστημόνων, συμπεριλαμβανομένης και της ειδικότητάς μας...»

«Γνώριζα εξ αρχής τις θυσίες που απαιτεί η Καρδιοχειρουργική, από τον άνθρωπο που αποφασίζει να την ασκήσει... Θυσίες επαγγελματικές, οικογενειακές, προσωπικές... Ομολογώ πως δεν χάραξα όσο θα ήθελα την οικογένειά μου, το σπίτι μου, τους φίλους μου... Διέθeta πάντα την πλειοψηφία του χρόνου μου στο νοσοκομείο και στους αρρώστους μου, ανεξαρτήτως αργιών, ημέρας, νύχτας... Δε λέω ότι το μετάνιωσα... Δεν θα το πω ποτέ... Ωστόσο, το τίμημα είναι πολύ σκληρό... Κάποτε χαλάρινα, γράφοντας ποιήματα και πεζά, ακούγοντας μουσική... Με ενοχλεί το γεγονός ότι, όλα αυτά έχουν μείνει πίσω... Ίσως τελικά, να απέτυχα στο να διαχειριστώ τον χρόνο μου πιο σωστά... Αν μπορούσα να παρέμβω στο παρελθόν, μόνο αυτό θα άλλαζα... Θα είχα το ίδιο πάθος για τη δουλειά μου, απλά θα φρόντιζα να διαχειρίζομαι το χρόνο μου με μεγαλύτερη σύνεση... «Κανείς Γιατρός δεν μπορεί να αγγίξει την επιτυχία, χωρίς την υποστήριξη της οικογένειάς του...»

Ο Π. Σφυράκης με τους S. Shuller, F. Benetti, Θ. Κωφίδη και Δ. Δουγέντη στο 2ο Συνέδριο της ΕΑΒ στην Μύκονο το 2005

«Πέρα από τους δασκάλους μου, που όσο ζω θα ευχαριστώ, νιώθω τεράστια ευγνωμοσύνη προς τη σύζυγό μου και τα παιδιά μου, που όλα αυτά τα χρόνια, φρόντιζαν για τη δική μου προσωπική ισορροπία... Είμαι πατέρας δύο κοριτσιών –η μια μαθήτρια του Λυκείου και η άλλη του Γυμνασίου... Και οι δυο έχουν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους για την Ιατρική... Δεν θέλω να τις επηρεάσω, αλλά ούτε και να τις αποτρέψω... Μεγαλώνουν χωρίς τον πατέρα τους και γνωρίζουν ήδη τις δυσκολίες του επαγγέλματος... Από την άλλη, βιώνουν και το μεγαλείο του... Βλέπουν ότι ο πατέρας τους, ακόμη και μετά από είκοσι και πλέον χρόνια άσκησης της Καρδιοχειρουργικής, συνεχίζει να συνεπάρεται λες και είναι η πρώτη του φορά στο χειρουργείο, συνεχίζει να βρίσκει σε εγρήγορη λες και είναι η πρώτη του ημέρα ως ειδικούμενος...»

Πέτρος Σφυράκης, 2009

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Ορεινό Λασιθίου, Κρήτη, 1957
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό», Αθήνα, 1976 - 1982
- Στρατιωτική θητεία, Πολεμική Αεροπορία και Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Λαϊκό», 1982 - 1984
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1984 - 1987
- Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1987 - 1989
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1990 - 1991
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήρια «Υγεία», «Απολλώνιο» και «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 1991 - 1993
- Επιμελητής Β', Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 1993 - 2009
- Διευθυντής Α' Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, «Ω.Κ.Κ.», 2009 - 2010
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, «Metropolitan», Φάληρο Αττικής, 2010 - 2013
- Αναπληρωτής Διευθυντής, Υπεύθυνος Προγράμματος Μεταμοσχεύσεων, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», 2013 - σήμερα

Νικόλαος Γιαννόπουλος

Αναπληρωτής Διευθυντής, Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Ήδη από τα τελευταία χρόνια, ως μαθητής του Δημοτικού, ονειρευόμουν να γίνω Γιατρός, χωρίς να προϋπάρχει κάποιο συγκεκριμένο ερέθισμα ή παραίνεση από το εξωτερικό περιβάλλον... Αντιθέτως θα έλεγα, καθώς –κατά παράδοση-, οι περισσότεροι συγγενείς ήσαν εκπαιδευτικοί, η οικογένειά μου θεωρούσε αναμενόμενο και προφανώς δεδομένο ότι θα ακολουθήσω την πεπατημένη... Η απόφασή μου να δώσω εξετάσεις για την εισαγωγή μου στην Ιατρική, τους δυσανασκέτησε παρά τους χαροποιήσε... Όμως, εγώ είχα γοητευτεί τόσο από το μυστήριο της λειτουργίας του ανθρώπινου σώματος, που δεν έκανα δεύτερες σκέψεις... Εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης και μετά από ένα χρόνο μεταγράφηκα στην Ιατρική Σχολή Αθηνών...»

«Ανένδοτη υπήρξε και η στάση μου αναφορικά με την ειδικέυσή μου... Από τα πρώτα χρόνια των σπουδών μου, η Χειρουργική κέρδισε το ενδιαφέρον μου... Όντας τελειόφοιτος σχεδόν της Ιατρικής, ήρθα σε επαφή με την Καρδιολογία, συμμετέχοντας σε πειραματικά πρωτόκολλα που εκπονούσε ο Καθηγητής Σπυριδών Μουλόπουλος... Εβρισκα τη φυσιολογία του καρδιολογικού συστήματος προκλητικά ενδιαφέρουσα, αλλά η Καρδιολογία δεν με ικανοποιούσε, καθώς επρόκειτο για θεωρητική ειδικέυση...

«Αναζήτησα, λοιπόν, αντικείμενο το οποίο θα συνδύαζε τη Χειρουργική και την Καρδιολογία... Έτσι απλά, η Καρδιοχειρουργική μπήκε, όχι απλά στο επαγγελματικό μου πλάνο, αλλά στη ζωή μου... Έκτοτε, κάθε απόφαση ή κίνηση που έκανα, σχετιζόνταν με αυτή... Κατά τη διάρκεια της ειδικέυσής μου στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «ΝΙΜΤΣ», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Στυλιανού Ρωσσώνη, συνειδητοποίησα ότι στην Ελλάδα, λόγω μειωμένου αριθμού περιστατικών, υπήρχε πρόβλημα πρακτικής άσκησης της Καρδιοχειρουργικής... Ανησύχησα, καθώς, λόγω φύσης, ήθελα να κατέχω ολοκληρωμένη εκπαίδευση –θεωρώ τη σωστή εκπαίδευση βασική προϋπόθεση για την άσκηση κάθε ειδικότητας, πόσο μάλλον εκείνων που εμπλέκονται με τη Χειρουργική... Είχα όμως δημιουργήσει οικογένεια –ήμουν ήδη πατέρας δυο παιδιών- και το γεγονός αυτό με έβαζε σε δεύτερες σκέψεις... Τελικά, έχοντας να αντιμετωπίσω μεγάλο χρόνο αναμονής για μια κενή θέση ειδικέυσης, έφυγα για την Οξφόρδη, όπου ξεκίνησα ειδικότητα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Radcliffe», με σκοπό την επιστροφή μου, με την πρώτη ευκαιρία που θα υπήρχε κενή θέση... Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν έγινε, καθώς η ποιότητα εκπαίδευσης στην Αγγλία, σε σύγκριση με την Ελλάδα, δε μου επέτρεπε, ηθικά, να επιστρέψω... Έτσι, ένα χρόνο μετά, η οικογένειά μου μετακόμισε μαζί μου στην Οξφόρδη...»

«Από τον δεύτερο χρόνο, ως ειδικευόμενος Καρδιοχειρουργός, κατείχα θέση Registrar... Τον Δεκέμβριο του 1992, ταξίδεψα στην Ελλάδα με σκοπό να δώσω εξετάσεις λήψης τίτλου ειδικότητας, στις οποίες και επέτυχα... Επιστρέφοντας στην Οξφόρδη, ανέλαβα θέση Senior Registrar... Δυστυχώς, η παραμονή μας στην Αγγλία δεν μπορούσε να συνεχιστεί, καθώς ο γιος μου έπρεπε να ξεκινήσει σχολείο... Προκειμένου να αποφύγουμε πιθανό πρόβλημα προσαρμογής, σε περίπτωση επιστροφής μας αργότερα, αποφασίσαμε να επιστρέψουμε...»

«Η επιστροφή μου στην Ελλάδα συνέπεσε με την έκρηξη της Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας στη χώρα –ήταν η απαραίτητη χρυσή δεκαετία, όπως αποδείχθηκε αργότερα... Για ένα τρίμηνο, απασχολήθηκα στο Νοσηλευτήριο «Υγεία», στην ομάδα του Στρατή Παττακού, ακολούθησε η συνεργασία με τον Στέργιο Θεοδωρόπουλο στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» έως το 1995 και κατόπιν βρέθηκα στο Νοσηλευτήριο «Απολλώνειο Θεραπευτήριο», ως Ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός πια... Από το 1997, με το ξεκίνημα της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», εντάχθηκα εκεί, δρώντας την ευκαιρία να ασχοληθώ με ένα αντικείμενο που με ενδιέφερε πολύ και με το οποίο είχα ασχοληθεί στην Αγγλία...»

«Η επιλογή της Παιδοκαρδιοχειρουργικής συνέβη μάλλον χωρίς να το σκεφτώ ιδιαίτερα... Υποσυνείδητα, όμως, ίσως η οικογενειακή παράδοση στην εκπαίδευση και η στενή συνάφεια των δικών μου με τα παιδιά, έπαιξε αδιαμφισβήτητα κάποιο ρόλο... Το σημαντικότερο, βέβαια, είναι το γεγονός πως η Παιδοκαρδιοχειρουργική είναι ένα πεδίο άκρως ενδιαφέρον... Κάθε περιστατικό είναι διαφορετικό, ακόμη και αν φαίνεται το ίδιο... Δεν υπάρχουν κανόνες που μπορείς να ακολουθήσεις, πρέπει να βρίσκεσαι διαρκώς σε εγρήγορση... Και αυτό για έναν Χειρουργό είναι εξίσου ψυχοφθόρο, αλλά και υπέροχα αναζωογονητικό... Βέβαια, η ανθρώπινη ζωή, ανεξάρτητα ηλικίας, έχει την ίδια υψηλή σπουδαιότητα... Μπορεί συναισθηματικά τα χειρουργεία παιδιών να προκαλούν ιδιαίτερη φόρτιση, αλλά αυτό είναι αδιάφορο σε κάποιον ενήλικα που κάνει τη ζωή του ή τη ζωή του δικού του ανθρώπου... Όταν όμως χάνεται η ζωή ενός παιδιού, χάνεται μια προοπτική... Και αυτό δεν μπορεί να ξεπεραστεί εύκολα... Παρόλα αυτά, δεν έχω μετανιώσει ποτέ για την απόφασή μου να βιώσω τέτοιες προκλήσεις καθημερινά...»

«Αν παρατηρήσει κανείς τη ζωή μου επιφανειακά, θα θεωρήσει πως είμαι μια άκρως συντηρητική προσωπικότητα... Η αλήθεια είναι άλλη... Τις περισσότερες φορές, όταν κλήθηκα να πάρω κάποια σημαντική απόφαση, συμπεριφέρθηκα μάλλον τυχοδιωκτικά... Ακολουθούσα πάντα το δύσκολο δρόμο, τον επισφαλή, το δρόμο με τις προκλήσεις και τα ρίσκα... Ακόμη και στην προσωπική μου ζωή, θέλω με ό,τι καταπίνομαι να ενέχει κίνδυνο, να περιλαμβάνει την έννοια του ρίσκου, διαφορετικά βαριέμαι εύκολα και χάνω γρήγορα το ενδιαφέρον μου... Με διεγείρει το θέμα της αναμέτρησης με τον ίδιο μου τον εαυτό... Θέλω να τσεκάρω συνεχώς τα όρια και τις δυνατότητές μου... Δε κυνηγώ την εξέλιξη, με την έννοια της προβολής, και δεν την έχω επιδιώξει σε όλη μου την πορεία μέχρι σήμερα... Θέλω μόνο, όταν η αυλαία πέσει, να καταφέρω να πω πως η δική μου προσπάθεια, μαζί με εκείνες των συναδέλφων μου, συντέλεσαν στην καλύτερη παροχή υπηρεσιών υγείας στον Έλληνα πολίτη... Όλοι γνωρίζουμε πως η κατάσταση απέχει από την ιδανική –όχι από πλευράς γνώσης και κατάρτισης, αλλά υποδομών και χρηματοδότησης... Όσο ακόμη είμαι ενεργός, θα προσπαθώ να αλλάξω αυτά τα δεδομένα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Νίκαια Πειραιά, 3 Ιουνίου 1956
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1974 - 1975
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, Αθήνα, 1975 - 1981
- Στρατιωτική θητεία, 1982-1984
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «NIMTΣ», Αθήνα, 1985 - 1988
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Radcliffe», Οξφόρδη, 1988 - 1993
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, στο «Υγεία» και «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 1993 - 1995
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, στο «Απολλώνειο Θεραπευτήριο» Ψυχικού, 1995 - 1997
- Επιμελητής Β' με εξέλιξη σε Υποδιευθυντή, Νοσηλευτήριο «ΩΚΚ», 1997 - σήμερα

PORTFOLIO πρωταγωνιστών «Ω.Κ.Κ.»

▲
Νίκος Γιαννόπουλος και Δημήτρης Μπόμπος

Μητρόπουλος

Αναπληρωτής Διευθυντής, Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Αν και γεννημένος στη Γερμανία, επέστρεψα στην Ελλάδα σε νεαρή ηλικία, συνεπώς όλες οι παιδικές μου αναμνήσεις συνδέονται με την περιοχή της Πεύκης, όπου και ολοκλήρωσα την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευσή μου... Η Ιατρική ήταν η πρώτη και μοναδική μου επιλογή, χωρίς ωστόσο να υπάρχει πρότυπο στο οικογενειακό περιβάλλον ώστε να επηρεαστώ και να οδηγηθώ προς τα εκεί... Το 1986, εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Πειραματικό Εργαστήριο του οποίου εργάστηκα αργότερα για την εκπόνηση της Διδακτορικής Διατριβής μου...»

«Είχα αποφασίσει να φύγω για την ειδίκευσή μου στο εξωτερικό, γι' αυτό και αξιοποίησα το χρόνο στην Υπηρεσία Υπαίθρου και της στρατιωτικής θητείας για να προετοιμαστώ για τις εξετάσεις... Είχα, επίσης, αποφασίσει, πως θα προχωρούσα σε Χειρουργική ειδικότητα, οπότε η ένταξή μου στη Χειρουργική Κλινική του Πανεπιστημίου «Yale» υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή C. Elton Cahow, το 1996, με χαροποίησε ιδιαίτερα... Εκεί, είχα την τύχη να έρθω σε επαφή με τον Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, Καθηγητή John Elefteriades, ο οποίος είναι ελληνικής καταγωγής... Εκείνος μου μετέδωσε την αγάπη του για την Καρδιοχειρουργική, με αποτέλεσμα, λαμβάνοντας τα American Boards of Surgery, να προχωρήσω ώστε να ειδικευθώ ως Καρδιοχειρουργός... Για το σκοπό αυτό, μετακινήθηκα στο University of Los Angeles, στην Καλιφόρνια, όπου πέρασα τρία χρόνια ως ειδικευόμενος, υπό τη Διεύθυνση και καθοδήγηση του εξαιρετικού Καρδιοχειρουργού Καθηγητή Hillel Laks...»

«Θεώρησα πρόκληση το να ασχοληθώ με την Παιδοκαρδιοχειρουργική, καθώς ο βαθμός δυσκολίας είναι σαφώς μεγαλύτερος σε σχέση με τη Χειρουργική ενηλίκων... Υπήρχε, τότε, στο Πανεπιστήμιο του Los Angeles ένα καταπληκτικό πρόγραμμα, στο οποίο αποφάσισα να ενταχθώ για ένα έτος... Με την ολοκλήρωσή του, ανέλαβα μια θέση στο Πανεπιστήμιο, την οποία τελικά δεν κράτησα για πολύ, αφού την ίδια περίοδο άρχισαν διαβουλευσεις με στόχο την επιστροφή μου στην Ελλάδα... Επικοινωνήσαμε με τον Καθηγητή Κωνσταντίνο Αναγνωστόπουλο, ο οποίος στην προσπάθεια οργάνωσης Πανεπιστημιακής Καρδιοχειρουργικής Κλινικής στο Νοσοκομείο «Αττικών», θεώρησε πως θα μπορούσαμε να συνεργαστούμε... Το 2004, εξελέγη παμψηφεί Λέκτορας Καρδιοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Αθηνών...»

«Ως γνωστόν, η έναρξη Καρδιοχειρουργικής δραστηριότητας στο Νοσοκομείο «Αττικών» υπήρξε ιδιαίτερος χρονοβόρα... Την περίοδο εκείνη, εργαζόμουν παράλληλα στον ιδιωτικό τομέα, στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», μέχρι που το καλοκαίρι του 2007, δέχθηκα πρόταση από το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» να ενταχθώ στο δυναμικό του... Παρατήρηκα από το Πανεπιστήμιο και ξεκίνησα, αναλαμβάνοντας θέση Αναπληρωτή Διευθυντή της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής...»

«Υπάρχουν ημέρες που ξυπνάω κι απορώ με τον εαυτό μου που πήρε την απόφαση να επιστρέψω στην Ελλάδα, αφήνοντας ένα υποσχόμενο μέλλον στην Αμερική... Υπάρχουν κι άλλες, που νιώθω ευτυχιμένος και ικανοποιημένος από τα όσα προσφέρουμε στην ελληνική κοινωνία, στους γονείς που μας εμπιστεύονται τα παιδιά τους, αλλά και στην επιστημονική κοινότητα...»

«Η αλήθεια είναι ότι φροντίζω να διατηρώ τις επαφές μου με το εξωτερικό, έχοντας στο πίσω μέρος του μυαλού μου πως κάποια στιγμή ενδεχομένως να επιστρέψω... Έχω απορρίψει αρκετές προτάσεις που μου έγιναν μέχρι στιγμής, που σημαίνει πως επί της ουσίας θέλω να μείνω και να συνεισφέρω όσο μπορώ στην ανάπτυξη της Παιδοκαρδιοχειρουργικής στην Ελλάδα... Αν τα πράγματα γίνουν χειρότερα, ίσως να το κάνω...»

«Αν καλούμουν να πραγματοποιήσω ορισμένες αλλαγές στην Ελληνική Καρδιοχειρουργική πραγματικότητα, θα ξεκίναγα αδιαμφισβήτητα από την εκπαίδευση των νέων Καρδιοχειρουργών, η οποία υστερεί σε σχέση με το εξωτερικό –δεν υφίσταται μια καλά δομημένη και οργανωμένη διαδικασία, η οποία να αποδίδει στην «αγορά εργασίας» ασφαλείς Χειρουργούς... Το αμέσως επόμενο πρόβλημα εντοπίζεται στο γεγονός πως η Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα της χώρας επικεντρώνεται στον ιδιωτικό τομέα και όχι στο δημόσιο, ως όφειλε... Αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό, αλλά δυστυχώς γίνεται ανεξέλεγκτα και χωρίς τον ελάχιστο έλεγχο... Παράλληλα, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε η Πανεπιστημιακή Καρδιοχειρουργική να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο, ακριβώς όπως γίνεται σε όλα τα ανεπτυγμένα κράτη του κόσμου... Τέλος, πιστεύω πως θα πρέπει να υπάρχει μια πιο δυναμική έκφραση των Ελλήνων Καρδιοχειρουργών σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσω μιας ισχυρής και ενωμένης Επιστημονικής Εταιρείας...»

«Η Παιδοκαρδιοχειρουργική δεν είναι εύκολη υπόθεση... Απαιτείται από το Χειρουργό να κατέχει υψηλή ιατρική κατάρτιση, εμπειρία, τεχνική, αντίληψη, δημιουργική σκέψη και το σημαντικότερο όλων, αφοσίωση που αγγίζει τα όρια της υπεραπόδοσης... Στην πορεία μου, είχα την τύχη να βρεθώ δίπλα σε εμπνευσμένους δασκάλους, οι οποίοι με δίδαξαν όχι μόνο πώς να γίνω καλός Χειρουργός, αλλά και πόσο σημαντικό είναι να αφιερωθώ στην επιστήμη μου... Κι επειδή στη ζωή μου δεν αποζητήσα τα εύκολα, αλλά τα δύσκολα, αποφάσισα να ακολουθήσω καριέρα Παιδοκαρδιοχειρουργού κι όχι Χειρουργού ενηλίκων... Στην όλη πορεία μου, οι στιγμές που παθιάστηκα και συνεχίζω να παθιάζομαι αφορούσαν στη Νεογνική Καρδιοχειρουργική, που τεχνικά και νοητικά είναι η πλέον απαιτητική... Για τα όσα πράττω, θέλω να κριθώ στο τέλος αυτής της πορείας... Προς το παρόν, είμαι ακόμη σε φάση δημιουργίας...»

Με τον Σ. Πράπα σε επιστημονικό ταξίδι στην Astana του Καζακστάν (2014)

2nd EAB Congress, Μύκονος 2005

«Δε νομίζω ότι υπάρχει αντίβαρο που να ισορροπεί το βάρος της ευθύνης και του άγχους που βιώνει ένας Παιδοκαρδιοχειρουργός... Η ζωή ενός παιδιού είναι ανεκτίμητης αξίας και ο κίνδυνος να χαθεί φορτίζει τα χέρια την ώρα της επέμβασης... Είμαι και ο ίδιος πατέρας δυο κοριτσιών και μπορώ να νιώσω και να κατανοήσω τους γονείς, όταν στέκονται απέναντί μου και με παρακαλούν να βοηθήσω το παιδί τους... Κάθε φορά που αυτό επιτυγχάνεται, πρόκειται για υπέροστη ευτυχία –είναι η μεγαλύτερη ανταμοιβή... Αν κάποια στιγμή αποτύχουμε, ο πόνος δεν αντιμετωπίζεται και δεν ξεπερνιέται... Προσωπικά, έχω φροντίσει να βρω διεξόδους ώστε να διοχετεύω τα υψηλά επίπεδα έντασης και στρες... Γυμνάζομαι, κάνω πράγματα που με ευχαριστούν και με κάνουν να νιώθω καλά, ενημερώνομαι σε επιστημονικό επίπεδο... Κάθε μέρα, αφού πραγματοποιήσω την τελευταία επίσκεψη στους ασθενείς μου, ευγνωμονώ το Θεό που έχω τη δυνατότητα να επιστρέφω στην ηρεμία και τη θαλπωρή της οικογένειας, μιας οικογένειας που στηρίζοντα εμένα, στηρίζει και τα παιδιά, οι ζωές των οποίων είναι στα χέρια μου...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Γερμανία, 24 Ιουλίου 1968
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1986 - 1992
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1992 - 1993
- Στρατιωτική θητεία, 1993 - 1995
- Διδάκτωρ Πανεπιστημίου «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1996
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Πανεπιστήμιο «Yale», Connecticut, Η.Π.Α., 1996 - 2001
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, University of Los Angeles, California, Η.Π.Α., 2001 - 2003
- Ειδίκευση στην Παιδοκαρδιοχειρουργική, University of Los Angeles, California, Η.Π.Α., 2003 - 2004
- Λέκτορας Καρδιοχειρουργικής, «Καποδιστριακό» Πανεπιστήμιο Αθηνών, 2004 - 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», Αθήνα, 2004 - 2007
- Αναπληρωτής Διευθυντής, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2007 - σήμερα

Δημήτριος Ζαρκαλής

Επιμελητής Α', Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.»

«Αν υπάρχει λέξη που μπορεί να αποδώσει τη σημασία της Καρδιοχειρουργικής στη ζωή μου, αυτή είναι η εξής: βίτσιο... Η Καρδιοχειρουργική έγινε το βίτσιο μου, όταν ακόμη ήμουν παιδί... Έτυχε να διαβάσω για τις πρωτοπορίες του Denton Cooley και έκτοτε, περιμένα απλά να μεγαλώσω για να γίνω Καρδιοχειρουργός... Την πρώτη φορά που έδωσα εξετάσεις, πέρασα στην Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών, αλλά δεν σκέφτηκα ούτε λεπτό να συνεχίσω... Έδωσα δεύτερη χρονιά και πέρασα στην Ιατρική... Ήθελα να γίνω Καρδιοχειρουργός και τίποτα δεν θα με σταματούσε...»

«Ολοκληρώνοντας την ειδικέυσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «Αγία Όλγα» της Νέας Ιωνίας, ξεκίνησα να εργάζομαι στο Νοσοκομείο «Μεταξά» του Πειραιά... Δεν είχατε

θέμα αλλαγής σκεδίων... Ποτέ δεν άλλαξα γνώμη... Απλά, αντιμετώπιζα κάποια οικονομικά προβλήματα και χρειαζόμουν επείγοντως εργασία... Παρέμεινα εκεί για επτά μήνες και κατόπιν εντάχθηκα ως ειδικευόμενος στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ίπποκράτειο», υπό τη Διεύθυνση των Εμμανουήλ Χλαπουτάκη και Ιωάννη Παπαϊωάννου...»

«Η ανάγκη για εύρεση άμεσης εργασίας, μετά τη λήψη τίτλου ειδικότητας, με οδήγησε στη Θεσσαλονίκη, συνεργαζόμενος με το Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική»... Δεν μου άρεσε, όμως, το κλίμα που επικρατούσε εκεί, ούτε οι συνθήκες που δημιουργούσαν οι συνάδελφοι... Δεν κατάφερα, ούτε ήθελα να προσαρμοστώ... Έτσι, ένα χρόνο αργότερα, γύρισα και πάλι στην Αθήνα, συνεργαζόμενος με τα Νοσηλεύτριά «Ιατρικό Κέντρο Ψυχικού» και «Υγεία», ως βοηθός των Γεώργιου Οικονομόπουλου, Γεώργιου Μάκου, Δημήτριου Λεωνίδα και Γεώργιου Τζίφα, αλλά και στο Νοσηλεύτριο «Λευκός Σταυρός», ως βοηθός του Μιχάλη Μπώνωρη...»

«Με την έναρξη λειτουργίας του Νοσηλεύτηριου «Ωνάσειο Κ.Κ.», ήλπισα σε μια θέση εκεί... Θεώρησα πως ένα νέο ίδρυμα, πολλά υποσχόμενο, θα αποτελούσε για μένα το καλύτερο περιβάλλον για να εργαστώ και να προσφέρω, όπως εγώ ήθελα... Η επιθυμία μου έγινε πραγματικότητα, ένα χρόνο αργότερα, όταν και εντάχθηκα, με θέση Επιμελητή Β', στην Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, υπό τη Διεύθυνση του Πέτρου Αλιβιζάτου... Με την αποχώρησή του, παραμένω στην Κλινική του Ανδρέα Μπαϊρακτάρη, ως Επιμελητής Α' πια...»

«Ανήκω σε μια γενιά Καρδιοχειρουργών που στερήθηκε γνώσεων... Πολλοί από τους «δασκάλους» της γενιάς μου, συμπεριφέρονταν εγωκεντρικά, αποφεύγοντας να μεταδώσουν στους ειδικευόμενους τους γνώσεις και εμπειρίες... Θα έλεγα πως εγώ στάθηκα τυχερός σε αυτό...»

«Αρχικά, στο Νοσοκομείο «Ίπποκράτειο», που ειδικεύτηκα, οι Ε. Χλαπουτάκης και Ι. Παπαϊωάννου ήταν συνειδητοποιημένοι με το ρόλο τους και φρόντιζαν τους μαθητευόμενους τους... Δεν μπορώ φυσικά να μην αναφερθώ στον Π. Αλιβιζάτο, ο οποίος με δίδαξε, με σύνεση και σοφία... Στέκονταν δίπλα μου και μου έλεγε τι πρέπει να κάνω, τι έπρεπε να μάθω... Αυτή του η στάση με ενέπνευσε και ως «δάσκαλος» κι ο ίδιος ακολούθησα τα βήματά του... Πίστευα και πιστεύω, πως οι ειδικευόμενοι που περνούν από μένα, πρέπει να γίνονται καλύτεροι... Να με ξεπερνούν... Αυτός πρέπει να είναι ο ρόλος εκείνου που μεταδίδει τη γνώση...»

«Αναρωτιέμαι όταν ακούω ορισμένους συναδέλφους να δηλώνουν πως το χειρουργείο είναι ησυχαστήριο... Εγώ δεν ησυχάζω ποτέ... Ούτε κατά τη διάρκεια της επέμβασης, ούτε και αργότερα... Θέλω να έχω μια επαφή με τους ασθενείς μου, ειδικά εκείνους που με «παίδεψαν», που με δυσκόλεψαν... Θέλω να τους έχω υπό την επιτήρησή μου... Ησυχάζει ποτέ κανείς έτσι;... Αυτή την ένταση την μεταφέρω –δυστυχώς- και στο σπίτι... Γι' αυτό και ο γιος μου, που είναι δεκαπέντε ετών τώρα, δεν θέλει ούτε να ακούσει για Ιατρική... Δεν τον αδικώ...»

«Ο μόνος χρόνος που επιτρέπω στον εαυτό μου να χαλαρώσει, είναι όταν βρίσκομαι στη θάλασσα... Είμαι ιδιοκτήτης ενός μικρού αγωνιστικού ιστιοπλοϊκού σκάφους χωρίς, ωστόσο, να παίρνω μέρος σε αγώνες... Είναι, απλά, η μεγάλη μου αγάπη... Και στην ιστιοπλοΐα και στην Καρδιοχειρουργική, πρέπει να είσαι σίγουρος και ακριβής... Η μόνη διαφορά είναι ότι στο χειρουργείο, τα αποτελέσματα των πράξεων σου αφορούν κάποιον άλλο, ενώ στη θάλασσα αφορούν μόνο εσένα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 1957
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1978 - 1984
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Αγία Όλγα», Νέα Ιωνία Αττικής, 1984 - 1987
- Συνεργάτης Χειρουργός, Νοσοκομείο «Μεταξά», Πειραιάς, 1987 - 1988
- Ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ίπποκράτειο», Αθήνα, 1988 - 1991
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Γενική Κλινική» Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 1991 - 1992
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», «Υγεία» και «Λευκός Σταυρός», 1992 - 1994
- Επιμελητής Β', Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.», 1994 - 2010
- Επιμελητής Α', Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.», 2010 - σήμερα

Κωνσταντίνος Περρέας

765

Επιμελητής Α', Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτριο «Ω.Κ.Κ.»

«Παρατηρώντας τον κόσμο και τα φαινόμενα γύρω μου... Έτσι πέρασα την παιδική μου ηλικία, με μια έντονη επιθυμία να ασχοληθώ με την Φυσική και ίσως την Αστροφυσική... Ωστόσο, την ώρα της συμπλήρωσης του μηχανογραφικού δελτίου για τις Πανελλήνιες εξετάσεις, αυτή η επιθυμία υπερκράτησε από μια ξαφνική παρόρμηση, η οποία με καθοδήγησε ώστε να θέσω την Ιατρική ως πρώτη μου επιλογή... Τελικά, η κίνησή μου αυτή αποδείχθηκε σωστή και επιβεβαιώθηκε με την εισόδο μου στην Ιατρική Σχολή Αθηνών...»

«Κατά τη διάρκεια των φοιτητικών μου χρόνων, είχα δείξει μια σαφή προτίμηση προς την Εντατικολογία – Παθολογία, με αποτέλεσμα τις πολύ συχνές επισκέψεις μου στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός»... Μετά την αποφοίτησή μου, ξεκίνησα μόλις εκεί και σχετική Διδασκαρική Διατριβή... Για δεύτερη φορά, όμως, για αλλού ξεκίνησα και αλλού η ζωή με πήγε... Η γνωριμία μου με τους Θωρακοχειρουργούς του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» και ιδιαίτερα με τον Ίωνα Μπελένη, με έκαναν να ανασεωριστώ... Αναγνώρισα πως, κατά βάθος, θα ήθελα μια ειδικότητα που να περιλαμβάνει μεν καλές γνώσεις Παθολογίας, αλλά να έχει πιο άμεσα και ουσιαστικό αποτέλεσμα για τον ασθενή... Ο κύβος είχε ριφθεί και όλα οδηγήσαν πια στη Χειρουργική Καρδιάς και Θώρακα...»

«Λαμβάνοντας υπόψη τις προτιπές και συμβουλές μεγαλύτερων Γιατρών, αλλά κι έχοντας στο ενεργητικό μου κάποιους μήνες διαμονής στη Βοστώνη, λίγο πριν αποφοιτήσω, όπου βρέθηκα προκειμένου να έρθω σε επαφή με νέες εξειδικεύσεις και τεχνικές, αποφάσισα να φύγω στο εξωτερικό για την ειδικέυσή μου... Το 1995, ήμουν πια στο Λονδίνο, ως ειδικευόμενος της Γενικής Χειρουργικής στο Νοσοκομείο «St. Bartholomew 's»... Ακολούθησαν χρόνια ειδικέυσης στη Χειρουργική Θώρακα και Καρδιάς στα Νοσοκομεία «Harefield», «Royal Brompton» με θέση Registrar, «Parwel» όπου ασχολήθηκα με μεταμοσχεύσεις, μηχανική υποστήριξη και τη χειρουργική πνευμονικής υπέρτασης και «Birmingham», όπου το 2000 κατέλαβα μόνιμη θέση...»

«Όταν το 2003, όντας μόνιμος πια εργαζόμενος του Εθνικού Συστήματος Υγείας της Αγγλίας, έμαθα για την προκήρυξη μιας θέσης στο Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», ένιωσα μια απερίγραπτη νοσταλγία να επιστρέψω στην Ελλάδα... Το είδα σαν ευκαιρία που δεν έπρεπε να προσπεράσω... Η αλήθεια είναι πως κάθε άλλο παρά ευκαιρία ήταν... Αποδεχόμενος αυτή τη θέση, ουσιαστικά υποβαθμίστηκα από άποψη τίτλου, αλλά και μισθολογικής κλίμακας... Αλλά η πατρίδα είναι πατρίδα και το γεγονός ότι ήμουν κοντά στους δικούς μου ανθρώπους γέμιζε τα κενά που δημιουργήθηκαν σε επαγγελματικό επίπεδο... Ίσως σήμερα, να μην έπαιρνα την ίδια απόφαση...»

«Μετά από ένα τελευταίο χρόνο που πέρασα στην Αγγλία, το 2005 επέστρεψα μόνιμα στην Ελλάδα και στη Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική, στην οποία και παραμένω με θέση Επιμελητή Α' πια... Δεν θα έλεγα πως σε επιστημονικό επίπεδο, η χώρα μας υπολείπεται σε ανθρώπινο δυναμικό –το αντίθετο μάλιστα...»

«Το πρόβλημα έγκειται σε επίπεδο συστήματος και ενίοτε νοοτροπίας... Τα χρόνια που έζησα και εργάστηκα στο εξωτερικό, με βοήθησαν να αποκτήσω μια διαφορετική νοοτροπία, την οποία προσπαθώ να διατηρώ στην καθημερινή πρακτική άσκηση... Άλλοτε αυτή η προσπάθεια είναι επιτυχής, άλλοτε όχι... Ο εγκέφαλος έχει εκπαιδευτεί στο φλέγμα, όμως υπάρχουν στιγμές που η έκρηξη απέχει μόλις λίγα δευτερόλεπτα...»

«Η Καρδιοχειρουργική απαιτεί ακρίβεια και χειροπρακτική ικανότητα... Πηγαίνοντας αυτή την αλήθεια ένα βήμα παρακάτω, πιστεύω πως η πλέον απαραίτητη αρετή είναι η ευθυκρισία... Προσωπικά, βιώνω την Καρδιοχειρουργική εξίσου με πάθος και παρηγορητικό, αλλά ταυτόχρονα ορθή σκέψη και οξυδερκεία... Φυσικά και θα κάνω τη δουλειά μου ψυχρά και ορθά, αλλά παράλληλα τρέφω ιδιαίτερα συναισθήματα συμπάθειας, συμπόνιας και αγάπης για τη μάχη που δίνει ο ασθενής μου για να βελτιώσει και να παρατείνει τη ζωή του... Αυτή η απόλυτη αφοσίωση στην καριέρα μου και στους ασθενείς μου είναι και ο λόγος που δεν έκανα οικογένεια... Δεν θα μπορούσα ποτέ να διασπάσω αυτή την αφοσίωση, που τόσο με τρέφει και με ικανοποιεί...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 24 Ιουλίου 1968
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1986 - 1992
- Διδασκαρική Διατριβή στην Εντατικολογία - Παθολογία, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 1992 - 1995
- Στρατιωτική θητεία, 1992 - 1994
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1994 - 1995
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «St. Bartholomew 's», Λονδίνο, Αγγλία, 1995 - 1996
- Ειδικέυση στην Καρδιο-Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Harefield», Λονδίνο, Αγγλία, 1996 - 1997
- Registrar στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Royal Brompton», Λονδίνο, Αγγλία, 1997 - 1998
- Εξειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Parwel», Λονδίνο, Αγγλία, 1998 - 1999
- Εξειδικέυση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Birmingham», Birmingham, Αγγλία, 1999 - 2002
- Επιμελητής Β', Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2003 - 2010
- Εξειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομεία «New Castle» και «South Cleveland», Αγγλία, 2004 - 2005
- Επιμελητής Α', Νοσηλεύτριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2010 - σήμερα

Στέργιος Δημητρίου

Επιμελητής Α', Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Μεγαλώνοντας στη δεκαετία του '60, ο ρομαντισμός και το όραμα για έναν καλύτερο κόσμο, εμπότισαν το είναι και τη συνείδησή μου, όπως και ολόκληρη αυτή τη γενιά... Επηρεασμένος από το γενικότερο κλίμα, η απόφασή μου να σπουδάσω Ιατρική είχε ως γνώμονα την έννοια της προσφοράς προς το συνάνθρωπο και την κοινωνία... Η πρώτη μου απόπειρα, ωστόσο, να εισαχθώ σε κάποια από τις Ιατρικές Σχολές της χώρας δεν ευδοχώθηκε, με αποτέλεσμα να φύγω για την Ιταλία... Δυστυχώς, η παραμονή μου εκεί ήταν σύντομη και αυτό εξαιτίας του αιφνιδίου θανάτου του πατέρα μου... Υποχρεώθηκα να επιστρέψω στην Ελλάδα για οικονομικούς λόγους... Η απώλεια του με έφερε σε νεαρή ηλικία προ μεγάλων ευθυνών, αλλά ταυτόχρονα, με πείσωσε και μου έδωσε τη δύναμη να ξαναπροσπαθήσω στις Πανελλήνιες εξετάσεις... Η εισαγωγή μου στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, το 1974, ήταν αφιερωμένη σε εκείνον...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Βόλος Μαγνησίας, 28 Φεβρουαρίου 1953
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1974 - 1980
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική και Αγγειοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ελπίς», Αθήνα, 1984 - 1987
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Μεταξά», 1987 - 1988
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», 1988 - 1989
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Παν. Νοσοκομείο Γλασκόβης, 1989 - 1991
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 1991 - 1993
- Επιμελητής Α', Νοσηλευτήριο «ΩΚΚ», Αθήνα, 1993 - σήμερα

«Κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών από τα μαθήματα, επισκεπτόμουν μια ιδιωτική Κλινική στο Βόλο, όπου παρακολουθούσα χειρουργεία και ενίοτε βοηθούσα... Εκεί, κόλλησα το «μικρόβιο» της Χειρουργικής –για το οποίο, όπως συνηθίζω να λέω, δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμη η κατάλληλη αντιβίωση...Με την αποφοίτησή μου, ξεκίνησα ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική και Αγγειοχειρουργική, στο Νοσοκομείο «Ελπίς», υπό τη Διεύθυνση του Σταύρου Πλέσσα, κατόπιν μετακινήθηκα στο Νοσοκομείο «Μεταξά» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και τέλος για κάποιους μήνες, στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», δίπλα στους Ιωάννη Παπαϊωάννου και Μιχάλη Μπονώρα για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική... Ολοκλήρωσα την ειδίκευσή μου στην Καρδιοχειρουργική, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Γλασκόβης...»

«Η επιστροφή στην Ελλάδα και η λήψη τίτλου ειδίκευσης συνδυάστηκε με την έναρξη της συνεργασίας μου με την ομάδα του Άλκη Μιχάλη στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών»... Το 1993, ακολουθώντας τον Α. Μιχάλη, η ομάδα μετακινήθηκε μαζί στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.»... Εργαζόμασταν ακατάπαυστα –με απίστευτους ρυθμούς-, διενεργώντας περί τις 18 επεμβάσεις σε εβδομαδιαία βάση... Θυμάμαι πως επέστρεφα στο σπίτι και τα παιδιά μου με αντιμετώπιζαν σαν ξένο... Η Καρδιοχειρουργική δεν είναι εύκολη υπόθεση... Απαιτεί να ξεπερνάς τα όρια σου, να είσαι αποδοτικός καθημερινά... Βασική προϋπόθεση για να επιτευχθεί αυτό είναι, φυσικά, η δουλειά να σου προσφέρει ικανοποίηση –υλική, ηθική, συναισθηματική... Πριν λίγο καιρό, ένας ασθενής μου είπε –Γιατρέ, εγώ το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να προσέυχομαι για σένα... Ήταν η καλύτερη αμοιβή που θα μπορούσα να πάρω...»

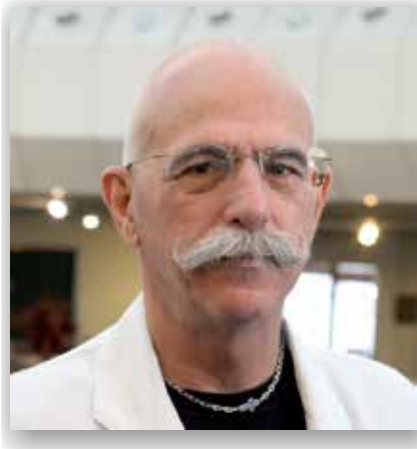
«Τα λάθη δεν χωράνε στην ειδικότητά μας... Και αυτό αποτελεί το μεγαλύτερο άγχος ενός Καρδιοχειρουργού... Γι' αυτό και αναπτύσσουμε μια ψυχρότητα στο πέρασμα των χρόνων –ακόμη κι αν ο αδερφός μας ή η μητέρα μας είναι στο χειρουργείο, είμαστε εκπαιδευμένοι να προχωρήσουμε με αυτοσυγκέντρωση και ορθή κρίση... Θα έλεγα πως προσωπικά, διακρίνομαι από ηλιότητα –δεν έχω μεγάλες εξάρσεις ή υφέσεις... Τόσο στο χειρουργείο, όσο κι εκτός... Διατηρώ καλές σχέσεις με τους συναδέλφους μου, θεωρώ πως έχω κερδίσει την εκτίμησή τους, κι εκείνοι τη δική μου... Κατά τη γνώμη μου, όλα είναι θέμα αυτοεκτίμησης... Όσο μεγαλώνουμε, οφείλουμε στον εαυτό μας να γινόμαστε καλύτεροι και όχι χειρότεροι... Οι εμπειρίες που αποκτούμε δεν πρέπει να αφορούν μόνο σε επιστημονικό επίπεδο, αλλά και σε διαπροσωπικό... Μόνο κέρδος μπορούμε να έχουμε από αυτό... Μόνο έτσι μπορεί η ψυχρότητα του χαρακτήρα μας να ισορροπηθεί...»

«Αν γύριζα το χρόνο πίσω, θα ήθελα να είμαι ο άνθρωπος και ο επιστήμονας που είμαι σήμερα... Πιθανόν να γινόμουν και πάλι Καρδιοχειρουργός... Πιθανόν, να είχα καλύτερη ποιότητα ζωής, ασκώντας την Ιατρική στο Βόλο, εκεί από όπου κατάγομαι... Σίγουρα, θα φρόντιζα να κάνω καλύτερη χρήση κάποιων δικλίδων ασφαλείας... Αλλά και πάλι, αυτό είναι ένα καθαρά υποθετικό σενάριο... Βρισκόμαι εδώ, γιατί η ζωή ξέρι καλύτερα από εμένα...»

Παναγιώτης Καλόγρης

767

Επιμελητής Α΄, Β΄ Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Ήθελα πάντα να αισθάνομαι ασφαλής... Επιζητούσα μονιμότητα... Στάθηκα τυχερός, καθώς με την ολοκλήρωση της ειδικέυσής μου στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», εντάχθηκα στην ομάδα του Α. Μιχάλη, ο οποίος διέηρεπε τότε στο Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών»... Ένωσα από την πρώτη στιγμή ασφαλής και αναμφισβήτητα τυχερός...»

«Η ανάληψη της θέσης του Επιμελητή Β΄ –και αργότερα Επιμελητή Α΄ στην Β΄ Καρδιοχειρουργική Κλινική στο «Ωνάσειο Κ.Κ.», με διευθυντή τον Α. Μιχάλη, ήταν για μένα θείο δώρο...»

«Πορεύομαι με μια βασική αρχή στη ζωή μου... Δεν μετανιώνω ποτέ για μια απόφαση που κλήθηκα να πάρω... Νιώθω ευγνωμοσύνη για όσα μόρσενα να καταφέρω και περισσότερο για τις ευκαιρίες που μου δόθηκαν, για τους ανθρώπους που με εμπιστεύτηκαν... Δεν θα άλλαζα κάτι στην πορεία μου... »

«Η ανθρώπινη φύση είναι ανικανοποίητη... Θα ήμουν αχάριστος, αν δεν ήμουν ικανοποιημένος... Στη ζωή μου προχώρησα με το σκεπτικό πως αν θέλω κάτι, μπορώ να το καταφέρω... Την θέλησα την Καρδιοχειρουργική... Δεν την έχω προδώσει ούτε μια μέρα –κι εκείνη το ίδιο... Είχα την τύχη να μου δοθούν ευκαιρίες από ανθρώπους, ώστε να φτάσω εδώ... Θα μπορούσε σε αυτή τη θέση να βρίσκεται κάποιος άλλος, καλύτερος από μένα... Βρίσκομαι εγώ... Δεν μπορώ, λοιπόν, παρά να είμαι ευγνώμων και αισιόδοξος...»

«Μεγάλωσα σε μια συντηρητική και ευπρόληπτη οικογένεια... Ο πατέρας μου υπήρξε Δικηγόρος με σημαντική καριέρα... Η επιλογή της Ιατρικής ήταν οικογενειακή απόφαση, όχι προσωπική... Στην εφηβεία, είσαι ανώριμος να αποφασίσεις ο ίδιος... Χρειάζεσαι κατευθύνσεις... Ο πατέρας μου με προσανατόλισε στην Ιατρική και όχι στη Νομική... Είχα εμπιστοσύνη στη κρίση του...»

«Τώρα που κοιτάζω πίσω, δεν θεωρώ αποτυχία μου το γεγονός ότι δεν κατάφερα να εισαχθώ σε κάποια από τις Ιατρικές Σχολές της χώρας... Έπρεπε να βρεθώ στην Μπολόνια, για να δοκιμαστώ περισσότερο... Η προσαρμοστικότητα που επέδειξα στον διαφορετικό τρόπο ζωής και η ικανότητά μου να ανταπεξέρχομαι στις δυσκολίες που προέκυπταν ήταν εντυπωσιακές και σίγουρα διδάχθηκα πολλά...»

«Ήμουν από την πρώτη στιγμή αποφασισμένος για την ειδικότητα που θα ακολουθούσα... Δεν θα μπορούσα να περάσω την επαγγελματική μου καριέρα μόνο πάνω σε ένα βιβλίο ή να συνομιλώ με ασθενείς... Η Χειρουργική θέλει γρήγορες κινήσεις, γρήγορες αποφάσεις και αποτελεί μια άμεση θεραπευτική προσέγγιση... Βλέπεις το αποτέλεσμα εδώ και τώρα...»

«Σκεφτόμουν να παραμείνω Γενικός Χειρουργός, διότι έτσι θα μπορούσα να πραγματοποιώ μεγάλη γκάμα επεμβάσεων... Στην πορεία όμως, συνειδητοποίησα πως έπρεπε να κάνω κάτι πιο συγκεκριμένο, αν ήθελα να διακριθώ και να προσφέρω ουσιαστικό έργο... Η Καρδιοχειρουργική φάνταζε πολύ σπουδαία στα μάτια των νέων γιατρών, εκείνη την εποχή... Με γοήτευσε...»

Ο Παναγιώτης Καλόγρης διατηρώντας το αρχείο ασθενών της Β΄ ΚΡΧ Κλινικής του «Ω.Κ.Κ.», υπήρξε ομιλητής σε πολλά συνέδρια, όπως στο πρώτο Συνέδριο της ΕΑΒ στην Αθήνα το 2004

Βιογραφικό

- Ιατρική Σχολή Μπολόνια, Ιταλία, 1973 - 1979
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, «Βενιζέλειο» Νοσοκομείο Ηρακλείου Κρήτης, 1981 - 1984
- Ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», 1985 - 1989
- Συνεργασία με το Νοσηλευτήριο «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών», 1990 - 1993
- Επιμελητής Β΄ στη Β΄ Καρδιοχειρουργική Κλινική, «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 1993 - 2010
- Επιμελητής Α΄ στη Β΄ Καρδιοχειρουργική Κλινική, «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2010 - σήμερα

Νικόλαος Καντιδάκης

Επιμελητής Α', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.»

Επί του πειστηρίου:
Ο Γ. Καντιδάκης εξελέχθηκε
σε Αναπληρωτή Διευθυντή
το 2014

«Ανέκαθεν υπήρξα δημιουργικός ως άνθρωπος και φανατικός λάτρης αυτού που μπορεί να εκφραστεί μέσω της δημιουργικότητας... Στην Κρήτη, άλλωστε, όπου μεγάλωσα, κάθε λεπτό της ώρας, ο θρίαμβος της ζωής εκφράζονταν με κάποια μορφή δημιουργίας –ποίηση, μουσική, τέχνη εν γένει... Θεώρησα πως για μένα, η πιο ουσιαστική έκφραση αυτής μου της δημιουργικότητας, αφορούσε μια «τέχνη» που αποτελεί ύμνο στην ίδια τη ζωή, και η οποία δεν είναι άλλη από την Ιατρική... Για την απόφαση αυτή, βέβαια, οφείλω την έμπνευση σε έναν συμπατριώτη και φίλο γιατρό, ο οποίος γνωρίζοντας τις ποιότητες του χαρακτήρα μου, με παραινεσε να οδηγηθώ προς αυτή την κατεύθυνση...»

«Με την αποφοίτησή μου από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, το 1998, και την εκπλήρωση των στρατιωτικών μου υποχρεώσεων, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «Λαϊκόν», υπό τη Διεύθυνση των Καθηγητών Παναγιώτη Μπάλλα και Ηλία Μπαστούνη, τους οποίους θαύμασα και υπήρξαν μέντορές μου... Κατόπιν, συνέχισα στο Νοσοκομείο «Μεταξά» για την ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική και κατέληξα στο Νοσοκομείο «NIMTΣ», υπό τον Γεώργιο Σανούδο, για την Καρδιοχειρουργική... Είχα προσποφασίσει ότι θα ακολουθούσαν κάποια χρόνια μετεκπαίδευσης στο εξωτερικό, όπερ και εγένετο το 1997, όταν βρέθηκα στο Λονδίνο, στο Νοσοκομείο «St. George's» υπο τον John Smith...»

«Η επιστροφή στην Ελλάδα, το 2001, σηματοδοτήθηκε από την ένταξή μου στο Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», σε θέση Επιμελητή Β'... Το 2005 έγινα Επιμελητής Α' και πρόσφατα ανέλαβα καθήκοντα Αναπληρωτή Διευθυντή... Δεν αμφισβητώ το γεγονός ότι, το ίδρυμα είναι, αν όχι το καλύτερο, ένα από τα καλύτερα που διαθέτει η χώρα μας αυτή τη στιγμή... Ωστόσο, διαφωνώ με πολλούς που θεωρούν ότι πιθανή ένταξή τους σε αυτό, τους καθιστά μέλος μιας «ελίτ», από την στιγμή που εξίσου αξιόλογη δουλειά γίνεται και σε άλλες κλινικές... Το Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» είναι ένα άρτια οργανωμένο ίδρυμα, και προσωπικά δίνω ιδιαίτερη βαρύτητα στο θέμα αυτό –όπως ιδιαίτερη βαρύτητα δίνω και στη συστηματοποίηση της Καρδιοχειρουργικής πράξης... Είμαι υπέρμαχος της πειθαρχίας, αφού αυτή αποτελεί τη γέφυρα μεταξύ στόχου και επίτευξης του στόχου...»

«Εχοντας ζήσει δύο δημόσια συστήματα παροχής υπηρεσιών Υγείας, στην Ελλάδα και την Αγγλία, πιστεύω ακράδαντα πως το πρόβλημα στη χώρα μας εντοπίζεται στην ελλιπή –έως ελάχιστη ενίοτε- εκπαίδευση των ειδικευόμενων και στην ανικανότητα της πολιτείας να υποστηρίξει πρωτόκολλα συνεχούς μετεκπαίδευσης, στα πλαίσια της εξειδίκευσης των γιατρών... Η σύγκριση είναι αναπόφευκτη και φυσικά προμοδοτεί το αγγλικό σύστημα, το NHS, καθώς η ύπαρξη συγκροτημένων και αυστηρών πρωτοκόλλων ωθεί τους γιατρούς να τα ακολουθούν με ευλάβεια και λεπτομερές auditing, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη βελτίωση των όποιων αδυναμιών και διαδικασιών... Παρόλα αυτά, η ελληνική Καρδιοχειρουργική δεν στερείται σπουδαίων και ταλαντούχων επιστημόνων, οι οποίοι υπόσχονται ένα άκρως ενδιαφέρον μέλλον... Με την αργή της πολιτείας, μπορεί αυτό το μέλλον να μην είναι τόσο μακρινό...»

Ο Σ. Πράπας με τον Γ. Καντιδάκη, που κατέλαβε την κενωθείσα θέση Επιμελητή Α' μετά την αποχώρησή του πρώτου από το «Ω.Κ.Κ.»
Στιγμιότυπο του 2013

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Ηράκλειο, Κρήτη, 16 Αυγούστου 1964
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1982– 1988
- Στρατιωτική θητεία, 1988 - 1989
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Λαϊκόν», 1990 - 1993
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Μεταξά», 1994
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «NIMTΣ», 1995 - 1997
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «St. George's Hospital», Λονδίνο, Αγγλία, 1997 - 2001
- Επιμελητής Α' με εξέλιξη σε Αναπληρωτή Διευθυντή, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 2001 - σήμερα

Εμμανουήλ Παπαδάκης

769

Επιμελητής Α', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Δεν θεωρώ πως το προσωπικό μου βιογραφικό αφορά τον κόσμο... Το περιβάλλον που μεγάλωσα, γιατί επέλεξα να γίνω Γιατρός, πως κλήθηκα να πάρω αποφάσεις για τη ζωή μου, είναι περιττές πληροφορίες για τον οποιοδήποτε... Το επιστημονικό βιογραφικό είναι αρκετό για να κατανοήσει κανείς την προσωπικότητα του Καρδιοχειρουργού... Οτιδήποτε άλλο, λειτουργεί απλά ως προστιθέμενη αξία...»

«Ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», καθώς και στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Pittsburgh της Πενσυλβάνια, στην Αμερική... Στη συνέχεια, επιστρέφοντας στην Ελλάδα, βρέθηκα στη Θωρακοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Μεταξά», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Γεώργιου Αντύπα, ενώ η ειδίκευσή μου στην Καρδιοχειρουργική έλαβε χώρα στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τη Διεύθυνση του Χρήστου Λόλα... Το 1993, ολοκλήρωσα με άριστα τη Διδακτορική Διατριβή μου στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, με τίτλο «Η έκφραση των γονιδίων P53 και Ras στον χειρουργήσιμο καρκίνο του πνεύμονα»... Την ίδια χρονιά, ξεκίνησε και η πολυετής συνεργασία μου με το Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», η οποία συνεχίζεται μέχρι και σήμερα...»

«Η απόφασή μου να μετεκπαιδευτώ στην Αγγλία προέκυψε από μια εσωτερική ανάγκη για περαιτέρω εξειδίκευση και καλύτερη γνώση του αντικειμένου... Δυστυχώς, οι Έλληνες Καρδιοχειρουργοί δεν έχουν τίποτα νεώτερο να δείξουν... Επιδεικνύουν μια αλλαζονεία, έναν εγωκεντρισμό, χωρίς ουσιαστικά να υπάρχει υπόβαθρο... Δεν υπάρχει αυτό το έμβλημα, αυτό το αξίωμα της αμφισβήτησης και της αναζήτησης... Δε θα επέστρεφα από την Αγγλία, αν το ελληνικό σύστημα λειτουργούσε διαφορετικά... Δεν είχα άλλη επιλογή... Αν παρέμενα, δεν θα μπορούσα να διατηρήσω την παλιά μου θέση... Βρέθηκα τότε σε μεγάλο δίλλημα, αλλά τελικά γύρισα... Είμαι πολύ προβληματισμένος με τον τρόπο που οι Έλληνες Καρδιοχειρουργοί αντιμετωπίζουν την επιστήμη...»

«Φροντίζω να διατηρώ τον εαυτό μου σε συνειδητή εγρήγορση αναφορικά με την αναζήτηση των αξιών εκείνων που θα μπορούσαν να αναδείξουν την πνευματική προοπτική του τόπου εν γένει και της ειδικότητας πιο συγκεκριμένα... Το επιστημονικό μου έμβλημα είναι η συνεχής αμφισβήτηση και η αναζήτηση για την ανάδειξη της αλήθειας... Κάποιες φορές το καταφέρνω, κάποιες άλλες όχι... Ωστόσο, αν δεν αμφισβητήσεις, δε θα μπορέσεις να βελτιώσεις αυτό το οποίο έχεις... Πρέπει να το αμφισβητήσεις, μέχρι να ξέρεις ότι δεν πάει παραπέρα και τότε, πλέον, είσαι σε θέση να το αποδεχτείς... Αυτό γίνεται σε ολόκληρο τον κόσμο... Δεν μπορώ να καταλάβω πως στην Ελλάδα φτάσαμε σε αυτό το τραγικό σημείο...»

«Το γεγονός ότι δεν δημιούργησα οικογένεια, αποτελεί προσωπική και συνειδητή επιλογή... Γενικά, αποφεύγω στη ζωή μου να κάνω πράγματα που δε μου ταιριάζουν... Δεν θέλω μέτριες καταστάσεις και μεσοβέζικες λύσεις... Αν κάτι μου ταιριάζει, θα το κάνω με πάθος και θα στοχεύσω στην επιτυχία... Αν όχι, θα το αφήσω για κάποιον άλλο... Θέλει θάρρος και αυτογνωσία μια τέτοια στάση ζωής...»

Με τον Σ. Πράπα
σε στιγμιότυπο του 2001

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Κρήτη, 1953
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, 1978 - 1983
- Στρατιωτική θητεία, 1983 - 1984
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ιπποκράτειο», 1984 - 1986
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Παν. Νοσ. Pittsburgh, Πενσυλβάνια, 1986 - 1988
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Μεταξά», 1988 - 1990
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1990 - 1992
- Διδακτορική Διατριβή, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, 1993
- Επιμελητής Β', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 1993 - 2009
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Consultant, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Cardiff, Ουαλία, 2009
- Επιμελητής Α', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσ. «Ωνάσειο Κ.Κ.», 2010 - σήμερα

Κωνσταντίνος Κοντραφούρης

Επιμελητής Α΄, Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Όσο παράξενο ή υπερβολικό και αν ακουστεί, η απόφασή μου να ακολουθήσω επαγγελματική σταδιοδρομία ως Γιατρός, πάρθηκε ενώ ήμουν μόλις δέκα ετών... Υπήρχε στην οικογένεια μια συγγενής που ήταν Οδοντίατρος και η δουλειά της ασκούσε πάνω μου μια πρωτόγνωρη γοητεία... Μεγαλώνοντας ωστόσο, έδειξα σαφή προτίμηση προς την Ιατρική... Παρόμοια αποφασιστικότητα επέδειξα κι όταν χρειάστηκε να επιλέξω την ειδικότητά μου... Ήμουν ακόμη 5ετής φοιτητής, όταν παρακολούθησα στο Νοσοκομείο «Αρεταίειο», τους Χρήστο Λόλα και Ιωάννη Στήνιο να διενεργούν μια Καρδιοχειρουργική επέμβαση... Η Καρδιοχειρουργική μου έγινε έμμονη ιδέα, γιατί πίστεψα ειλικρινά πως μπορούσα να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις της και να εξελιχθώ σε ένα καλό Καρδιοχειρουργό... Δεν επηρεάστηκα από κανένα, δεν άκουσα κάποιες φωνές που προσπάθησαν να με αποτρέψουν... Ακολούθησα το ένστικτό μου και αυτή τη δυναμική εντός μου, που με καθοδηγούσε στην Καρδιοχειρουργική και μόνο...»

Βιογραφικό

Τόπος γέννησης, Αθήνα, 15 Αυγούστου 1961
 Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, 1980 - 1986
 Στρατιωτική Θητεία, Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών, 1986 - 1988
 Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1988 - 1990
 Ειδικευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσ. «Liverpool», Λίβερπουλ, Αγγλία, 1990
 Ειδικευση στη Θωρακο-Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1990 - 1996
 Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο» και «Υγεία», 1996 - 2003
 Επιμελητής Β' (2003 - 2007) και Επιμελητής Α' (2007 - σήμερα), Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.»

«Εντάχθηκα ως ειδικευόμενος της Γενικής Χειρουργικής στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός»... Η αναμονή για Καρδιοχειρουργική ήταν τόσο μεγάλη, που αναγκάστηκα να φύγω για την Αγγλία, όπου βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Liverpool Cardiothoracic Centre», στη Θωρακοχειρουργική Κλινική... Παρέμεινα μόλις πέντε μήνες και επέστρεψα στην Ελλάδα, στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τον Ν. Εξάρκο... Στο ίδιο ίδρυμα, υπό τον Χρ. Λόλα, ειδικεύτηκα μετέπειτα και στην Καρδιοχειρουργική... Όταν χρειάστηκε να φύγω για την Αγγλία, η σύζυγός μου, αν και ήδη μητέρα των τριών παιδιών μας, με παρότρυνε, αντί να με αποτρέψει, και πάντα θα νιώθω μια απέραντη ευγνωμοσύνη. Ωστόσο η οικογένειά μου ήταν ο λόγος που γύρισα στην Ελλάδα... Αν είχα μείνει, πιστεύω πως οι ευκαιρίες σε μια ευρωπαϊκή χώρα είναι καλύτερες και θα υπήρχαν οι δυνατότητες και οι προϋποθέσεις να πραγματοποιήσω το όραμα για περαιτέρω ανέλιξη...»

«Με τη λήψη τίτλου ειδικότητας συνεργάστηκα με τα Νοσηλευτήρια «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» και «Υγεία», ως βοηθός των Στ. Θεοδωρόπουλου και Γεώργιου Μάκου... Στη διάρκεια αυτής της οκταετούς συνεργασίας, απέρριψα την πρόκλησή μου σε θέση Επιμελητή Α' στη Θεσσαλονίκη και Επιμελητή Α' στην Πάτρα... Όπως αποδείχθηκε στην πορεία, έπραξα καλώς... Το 2003, εντάχθηκα στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», ως Επιμελητής Β' της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής... Η επιλογή της Παιδοκαρδιοχειρουργικής ήταν ενσυνείδητη... Μου άρεσε το αντικείμενο και οφείλω να ομολογήσω πως η πατρότητα έπαιξε σημαντικό ρόλο σε αυτή την απόφαση... Έχω αναπτύξει μια ευαισθησία, δεν είμαι πια τόσο ψυχρός όσο παλαιότερα... Στην αρχή, βέβαια, τη φοβήθηκα -χρειάζεται περισσότερο χρόνο, τα χειρουργεία είναι πολύπλοκα, οι επιπλοκές περισσότερες, τα «κακά» αποτελέσματα, πιο συχνά... Αλλά δεν μετάνιωσα ποτέ... Η Παιδοκαρδιοχειρουργική απαιτεί μεγαλείο ψυχής... Έχω γίνει καλύτερος άνθρωπος με αυτή... Έχω αγαπήσει περισσότερο τη ζωή, γιατί ήρθα πιο κοντά στο θάνατο...»

«Το χειρουργείο είναι ο φυσικός μου χώρος... Απολαμβάνω τις στιγμές που περνώ εκεί... Θα ήθελα να έχω, βέβαια, περισσότερο χρόνο για άλλες δραστηριότητες, αλλά δεν θα έλεγα πως με ενοχλεί ιδιαίτερα... Μου άρεσε η μουσική, το ποδόσφαιρο, θα ήθελα να μπορώ να διαβάζω περισσότερο... Αλλά έτσι είναι η ζωή... Κερδίζεις από κάτι που κάνεις και χάνεις σε κάποια άλλα επίπεδα... Σημασία έχει, τουλάχιστον, αυτά που κερδίζεις να είναι ίσα μ' αυτά που χάνεις... Να υπάρχει μια ισορροπία... Το μόνο κακό με τη δουλειά μας είναι ότι, ο λιγοστός ελεύθερος χρόνος έχει αντίκτυπο και στην οικογένεια... Θυμάμαι ένα γράμμα που είχε γράψει η κόρη μου, όταν ήταν οκτώ ετών και το έδωσε στη μητέρα της... Αυτό που μου λείπει, έγραφε, είναι ότι δεν βλέπω τον πατέρα μου... Αυτό το χαρτί, με συγκλόνισε... Από τότε, αφιερώνω όσο περισσότερο χρόνο μπορώ στην οικογένεια... Αυτή έχει σημασία και όχι οι προσωπικές ανάγκες...»

«Είμαι από τους ανθρώπους που πηγαίνουν κόντρα στο κατεστημένο. Η πορεία της ζωής μου το έχει αποδείξει αυτό... Έχω υπάρξει ξεροκέφαλος και δέχτηκα το τίμημα αυτής της στάσης μου... Σημασία για μένα έχει να γίνονται καλύτερες... Ο στόχος είναι η αριστεία...»

Δημήτριος Μπόμπος

771

Επιμελητής Α΄, Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Το οικογενειακό ή ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον δεν αποτέλεσε πηγή ερεθίσματος στην πρώιμη –θα έλεγα- απόφασή μου να γίνω Γιατρός... Δεν ξέρω αν είναι ανεξήγητο ή όχι, αυτό που γνωρίζω είναι ότι η απόφαση αυτή πάρθηκε στα πρώτα χρόνια του Γυμνασίου, προσανατολίζοντας ολόκληρη τη ζωή μου προς αυτή την κατεύθυνση... Εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου για ακόμη μια φορά, από τα πρώτα χρόνια φοίτησής μου, εκδήλωσα ένα παράλληλο ενδιαφέρον για την Καρδιολογία... Περνώντας τα χρόνια, συνειδητοποίησα πως υποσυνείδητα, η Καρδιοχειρουργική υπήρχε στο μυαλό μου ως μελλοντική ειδίκευση, απλά χρειάστηκε λίγος χρόνος –μέχρι το πέμπτο έτος- ώστε να εκδηλωθεί και συνειδητά αυτή η επιθυμία...Ειδικεύτηκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Λαϊκό»... Μετέβην στο Νοσοκομείο του Άργους, όπου για κάποιους μήνες παρακολούθησα χειρουργεία Μικροχειρουργικής, πριν συνεχίσω στο Νοσοκομείο «Ελενα Βενιζέλου», όπου εξειδικεύτηκα στην Παιδοχειρουργική, ενώ παράλληλα βρισκόμουν και στο Νοσηλευτήριο «Ονάσιο Κ.Κ.», στη Μονάδα Μεταμοσχεύσεων, ολοκληρώνοντας τα απαιτούμενα χρόνια στη Γενική Χειρουργική και προετοιμάζοντας το έδαφος για την ειδίκευσή μου στην Καρδιοχειρουργική... Παραμένοντας στο ίδρυμα, το 1999, έλαβα πια τίτλο ειδίκευσης... Το 2000, προσλήφθηκα στην Κλινική Παιδοκαρδιοχειρουργικής και Συγγενών Καρδιοπαθειών του Νοσηλευτηρίου «Ονάσιο Κ.Κ.», σε θέση Επιμελητή Β΄, όπου και παραμένω, εξελισσόμενος από το 2008 σε Επιμελητή Α΄... Η Παιδοκαρδιοχειρουργική, σε σχέση με τη Χειρουργική ενηλίκων, είναι σφάεστα πιο απαιτητική... Υπάρχουν δομικές ανωμαλίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν, οι οποίες δεν αφορούν μόνο στα αγγεία, αλλά στην ανατομία της καρδιάς... Ταυτόχρονα, τα όποια λάθη συγχωρούνται πιο δύσκολα και η συστηρότητα εξαντλείται...

«Ο Χειρουργός οφείλει να έχει αποθέματα ψυχικού σθένους και σαφώς μεγαλύτερη εντρυφήση στο αντικείμενο... Λόγω φύσης χαρακτήρα, θέλησα όλα αυτά τα χρόνια, να προσφέρω όσο το δυνατό καλύτερες υπηρεσίες στους ασθενείς μου... Για το λόγο αυτό, πραγματοποίησα ένα εκπαιδευτικό ταξίδι στον Καναδά, όπου μετεκπαιδεύτηκα στην Παιδοκαρδιοχειρουργική και τη Χειρουργική Συγγενών Καρδιοπαθειών, στο Νοσοκομείο «Alberta University Hospital»... Είμαι κατηγορηματικός στο γεγονός ότι, η σωστή εκπαίδευση και η αποκτηθείσα εμπειρία αυξάνουν τις πιθανότητες για πιο επιτυχείς εκβάσεις...»

«Στη δουλειά μου, έχω μάθει να αφήνω το συναίσθημα εκτός χειρουργικής αίθουσας... Ωστόσο, φόρτιση πάντα προηγείται και έπεται της επέμβασης... Στο μυαλό μου, πριν μπω στο χειρουργείο, έχω σκεφτεί και ξέρω τι θα κάνω –έχω ήδη πραγματοποιήσει το χειρουργείο... Φυσικά, αιωρείται πάντα ο αστάθμητος παράγοντας, για τον οποίο οφείλεις να είσαι προετοιμασμένος... Και σε αυτή την περίπτωση, μόνο η σωστή εκπαίδευση μπορεί να λειτουργήσει υπέρ της κατάστασης... Άκρατος και απαρηγόρητος πόνος... Αυτό είναι το συναίσθημα που περιγράφει την απώλεια ενός παιδιού στο χειρουργείο... Είμαι πατέρας ο ίδιος κι αναγνωρίζω τη σημασία της ύπαρξης των παιδιών στη ζωή μας... Η πατρότητα με έκανε πιο υπεύθυνο Χειρουργό –πιο ώριμο... Ήξερα βέβαια από την αρχή τις δυσκολίες που θα κολούμουν να αντιμετωπίσω ως Παιδοκαρδιοχειρουργός... Παρόλα αυτά, μέχρι και σήμερα, δεν έχω μετανιώσει λεπτό γι' αυτή μου την απόφαση... Δηλώνω ικανοποιημένος, αν και θα ήθελα να μου έχει δοθεί η ευκαιρία να εφαρμόσω όλα όσα έχω κατακτήσει και διδαχθεί... Η επιστήμη και η προσφορά είναι αέναος...»

«Η Παιδοκαρδιοχειρουργική δεν έχει εξελιχθεί στην Ελλάδα με το ρυθμό που αναπτύχθηκε η Καρδιοχειρουργική ενηλίκων... Δεν το κρύβω πως θεωρώ το γεγονός αυτό απογοητευτικό... Από την άλλη, οι Χειρουργοί έχουν την ελάχιστη ευθύνη... Οι υποστηρικτικές δομές και οι νοσηρότητες του συστήματος της χώρας δεν επέτρεψαν στην ειδικότητα αυτή να αναδειχθεί... Σε πείσμα αυτής της κατάστασης, έχω ταχθεί στην υπηρεσία ενός σκοπού: να ανακαλύπτω συνέχεια νέα πεδία που θα μας βοηθήσουν να προχωρήσουμε μπροστά...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Άργος, 13 Δεκεμβρίου 1959
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, Αθήνα, 1980 - 1986
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Λαϊκό», Αθήνα, 1987 - 1990
- Στρατιωτική θητεία, 1990 - 1992, Υπηρεσία Υπαιθρου, 1992 - 1993
- Ειδίκευση στη Χειρουργική, Γενικό Νοσ. Άργους, Άργος, 1994
- Εξειδίκευση στην Παιδοχειρουργική, Νοσ. «Ελενα Βενιζέλου», Αθήνα, 1994
- Ειδίκευση στη Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ω.Κ.Κ.», 1994 - 1999
- Επιμελητής Β΄, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2000 - 2007
- Fellowship in Pediatric and Congenital Heart Surgery, Νοσοκομείο «Alberta University Hospital», Alberta, Καναδάς, 2007
- Επιμελητής Α΄, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2008 - σήμερα

Μιχαήλ Μυλωνάκης

Επιμελητής Α', Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Δεν μπορώ να θυμηθώ και να δηλώσω με σιγουριά πως υπήρξε όντως κάποιος άνθρωπος ή κατάσταση που με επηρέασε για να ακολουθήσω την Ιατρική... Αυτό που μπορώ να πω είναι ότι το θέλησα και το αποφάσισα, ενώ ήμουν ακόμη μαθητής Γυμνασίου... Και το κατάφερα... Το 1984, εισάχθηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης, η οποία μάλιστα εγκαινίαζε την λειτουργία της εκείνη τη χρονιά... Λόγω σοβαρών κτιριακών ελλείψεων, αναγκάστηκα να κάνω την κλινική μου άσκηση στο εξωτερικό –αρχικά στην Αμερική και αργότερα στον Καναδά... Πολλοί συμφοιτητές μου παρέμειναν στην Ελλάδα, αλλά εγώ προτίμησα να φύγω με σκοπό να δημιουργήσω τις συνθήκες για την μετέπειτα ειδικέυσή μου... Με την επιστροφή μου στην Ελλάδα και αφού εκπλήρωσα τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, εντάχθηκα ως ειδικευόμενος στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «Λαϊκό», υπό τους Καθηγητές Αλκιβιάδη Κωστάκη και Παναγιώτη Μπάλα...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 1967
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ηράκλειο, 1984 - 1989
- Κλινική άσκηση, Παν. Ιδρύματα Pittsburgh Αμερικής και McGill Καναδά, 1989 - 1990
- Στρατιωτική θητεία, 1990 - 1992. Υπηρεσία Υπαίθρου, απόσπαση στα Νοσ. «Αγία Σοφία» και «Ευαγγελισμός», 1999 - 2001
- Ειδικευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Λαϊκό», Αθήνα, 1992 - 1995
- Ειδικευση στην Θωρακο-Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Ευαγγελισμός», 1995 - 1999
- Μετεκπαίδευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσ. «Texas Heart» και «Baylor», 2001 - 2002
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλευτήριο «Υγεία», Αθήνα, 2002
- Επιμελητής Β', Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου», Θεσσαλονίκη, 2003 - 2004
- Επιμελητής Β', με εξέλιξη σε Επιμελητή Α', Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», 2004 - σήμερα

«Κατά τη διάρκεια της ειδικέυσής μου, βρέθηκα άλλες δυο φορές στο εξωτερικό για μετεκπαίδευση, πιο συγκεκριμένα στο Vascular Surgery Department στο Πανεπιστήμιο του Pittsburgh, όπου είχα αποκτήσει πρόσβαση... Είχα ήδη αποφασίσει ότι θα συνέχιζα με τη Χειρουργική Καρδιάς και Θώρακα... Έτσι, προχώρησα ως ειδικευόμενος στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», υπό τον Χρήστο Λόλα και αργότερα υπό τον Νικόλαο Έξαρχο για τα χρόνια της Θωρακοχειρουργικής...»

«Ο Χ. Λόλας έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην εξέλιξη μου... Με καθοδήγησε και με παρότρυνε να πειραματιστώ και στην Παιδοκαρδιοχειρουργική... Άλλωστε, ως γνωστό, οι μεγαλύτεροι «δάσκαλοι» της παγκόσμιας Καρδιοχειρουργικής, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, είχαν ξεκινήσει την καριέρα τους με τα χειρουργεία παιδιών, γεγονός που τους βοήθησε να είναι πιο αποτελεσματικοί στους ενήλικες... Όντας, λοιπόν, ειδικευόμενος στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», βρέθηκα για κάποιο διάστημα στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία», δίπλα στον Ιωάννη Στήνιο... Και αργότερα, αποσπάστηκα στο ίδιο ίδρυμα, εκτιόντας τη στρατιωτική μου θητεία...»

«Τελικά, επέλεξα την Παιδοκαρδιοχειρουργική, αντιλαμβανόμενος τη, ως συνεχή εκπαίδευση και εξειδίκευση... Έχοντας κληθεί να αντιμετωπίσω χειρουργεία παιδιών, όλα τα υπόλοιπα μοιάζουν απλά για ένα Καρδιοχειρουργό... Ποτέ δε σκέφτηκα τη διαφορά του να χειρουργείς παιδιά από ενήλικες στην πράξη... Τη συναισθηματική φόρτιση και το βάρος της ευθύνης... Με το πέρασμα των χρόνων, έμαθα να μην επηρεάζομαι και να διατηρώ μια ψυχραιμη στάση την ώρα της επέμβασης... Σε γενικότερα πλαίσια, βέβαια, απολαμβάνω να χειρουργώ τόσο παιδιά όσο και ενήλικες... Με εξιτάρουν εξίσου και τα δύο και η εναλλαγή αυτή με βοηθά να αποφεύγω τη ρουτίνα...»

«Μόνη μου αγωνία και σκέψη για το μέλλον είναι να καταφέρω να κάνω πράξη τα όσα διδάχθηκα τα περασμένα χρόνια... Είχα την τύχη να μετεκπαιδευτώ δίπλα σε σπουδαία ονόματα, όπως ο Denton Cooley στο Νοσοκομείο «Heart Texas Institute», αλλά και δίπλα σε κορυφαίους Καρδιοχειρουργούς στο «Baylor College of Medicine»... Αργότερα, είχα την τύχη να συνεργαστώ με τον Δημήτριο Μπουλαφέντη, στο Νοσηλευτήριο «Υγεία»... Η πρώτη μου επαφή με το δημόσιο τομέα, στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» ήταν απογοητευτική... Σκέφτηκα πως τόση εμπειρία και γνώση θα πάνε πραγματικά χαμένα... Ευτυχώς, η ένταξή μου στο Νοσηλευτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» μου έδωσε ελπίδα και με γέμισε αισιοδοξία πως μπορούμε να καταφέρουμε σπουδαία πράγματα...»

«Δημιούργησα οικογένεια, ενώ ήμουν ακόμη ειδικευόμενος... Φυσικά και δεν είναι εύκολο να είσαι Παιδοκαρδιοχειρουργός και ταυτόχρονα πατέρας, σύζυγος, γιος, φίλος... Όμως, στη ζωή σφειλούμε να δίνουμε χρόνο σε ό,τι αγαπάμε... Μισώ να ακούω ότι δεν υπάρχει χρόνος για ό,τι ο καθένας αγαπά... Απλά, δεν το αγαπά αρκετά...»

Ανδρέας Χατζής

773

Επιμελητής Α', Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Πέρασα τα πρώτα χρόνια της ζωής μου στον Καναδά, όπου βρεθήκαμε οικογενειακά λίγο μετά τη γέννησή μου... Επιστρέψαμε στην Ελλάδα, όταν ήμουν οκτώ ετών... Στα χρόνια που ακολούθησαν, είχα δηλώσει την πρόθεσή μου να γίνω Γιατρός... Χωρίς κάποιο συγκεκριμένο ερέθισμα, ήμουν ανένδοτος σε κάθε παράτρηση που δέχτηκα ώστε να αναθεωρήσω... Παρέμεινα πιστός στην Ιατρική από τότε μέχρι και σήμερα... Η επιλογή της Καρδιοχειρουργικής, έγινε αβίαστα και σχετικά νωρίς... Στην απόφαση αυτή συνετέλεσαν δυο γεγονότα καθοριστικά... Το πρώτο είναι ιδιαίτερα συναισθηματικό και αφορά στο θάνατο της γιαγιάς μου από καρκίνο του στομάχου, ενώ βρισκόμουν σε τρυφερή ακόμη ηλικία... Το δεύτερο αφορά στη γοητεία που μπορεί να ασκήσει η Καρδιοχειρουργική σε κάθε άνθρωπο... Έτσι, λοιπόν, τότε να διαβάσω για τον Christian Barnard και την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς που πραγματοποιήθηκε... Ποιος δεν θα ήθελε να ήρσει αντίστοιχη επιστημονική κατάξωση και πρωτιά;... Η Καρδιοχειρουργική έγινε στόχος ζωής...»

«Ειδικοτήκα στη Γενική Χειρουργική στο Νοσοκομείο «Λαϊκό» και κατόπιν έφυγα για το εξωτερικό... Προέβην σε αυτό το βήμα, γνωρίζοντας τις δυσκολίες, αλλά και τα πλεονεκτήματα της εκπαίδευσης σε ένα πιο οργανωμένο κέντρο... Βρέθηκα στο Νοσοκομείο «St. George's» στο Λονδίνο, όπου ειδικεύτηκα στην Καρδιοχειρουργική υπό τη Διεύθυνση του John Parker, ενώ κατόπιν εντάχθηκα στο Νοσοκομείο «Harefield», δίπλα στο δίδασμο Sir Magdi Yakoub... Η παραμονή μου στην Αγγλία ολοκληρώθηκε με ένα χρόνο εξειδίκευσης στο Νοσοκομείο «Southampton General Hospital» υπό τη Διεύθυνση του J. Monro...»

«Η επιστροφή μου στην Ελλάδα σήμανε και την απαρχή της καριέρας μου, με συνεργασίες με τα Νοσηλευτήρια «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» και «Απολλώνιο Θεραπευτήριο»... Το 1998, μου δόθηκε η ευκαιρία να ενταχθώ στην Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσηλευτηρίου «Ονόασιο Κ.Κ.»... Δέχτηκα με μεγάλη χαρά, παρά το γεγονός ότι, η διαφορά μεταξύ Χειρουργού ενηλίκων και Χειρουργού παιδών προϋποθέτει ένα διαφορετικό χαρακτήρα... Για μένα ήταν θέμα επιλογής... Φυσικά και η συναισθηματική φόρτιση είναι μεγαλύτερη και δεν κρύβω πως με απασχόλησε ιδιαίτερα το αν θα ανταπεξέλθω και αν θα καταφέρω να διατηρώ την κρίση μου ανεπηρέαστη, ώστε να διατηρώ την αντικειμενικότητα που χρειάζεται... Στην αρχή, αντιμετώπισα ψυχοφθόρες καταστάσεις, αλλά με το πέρασμα των χρόνων έμαθα να έχω τον έλεγχο των συναισθημάτων μου... Ποτέ δεν είδα την άσκηση της Ιατρικής ως επάγγελμα –είκα κι έχω το ρομαντισμό να τη θεωρώ άσκηση προσφοράς... Η αγαπημένη μου φράση σχετικά με αυτό είναι η εξής: αν θέλεις να κάνεις επιχείρηση ή να βγάλεις χρήματα, τότε άνοιξε μαγαζί ή κάνε ό,τι άλλο θέλεις... Η Ιατρική δεν τιμολογείται ούτε αμείβεται... Αν οι έννοιες της προσφοράς και της αγάπης –η βάση της Ιπποκρατικής Ιατρικής- δεν υπάρχουν στη συνείδηση ενός Γιατρού, τότε η αξία και η διαφορετικότητα αυτής της επιστήμης χάνεται...»

«Δεν επιδίωξα ούτε στιγμή να κάνω κάτι σπουδαίο, κάποια εξζητημένη τεχνική για να πρωταγωνιστήσω σε κάποιο άρθρο εφημερίδας... Βασική μου επιδίωξη είναι να κάνω σπουδαία πράγματα για τους ασθενείς μου... Δεν θα επιχειρήσω ποτέ κάτι παρακινδυνευμένο χειρουργικά, απλά για να πω ότι το έκανα... Το ωφελείν, ή μη βλάπτειν, αποτελεί την πεμπτοσύνη της προσέγγισής μου... Η αλματώδης πρόοδος στο πεδίο Παιδοκαρδιοχειρουργικής στη χώρα μας, οφείλεται στο όραμα και τη διάθεση ορισμένων ανθρώπων, οι οποίοι, βρίσκοντας πρόσφορο έδαφος, αποφάσισαν να την αναπτύξουν... Κι όμως, θεωρώ πως η ελληνική κοινωνία είναι ανώριμη να διαχειριστεί κάποια σοβαρά ζητήματα... Για παράδειγμα, σε περίπτωση ευρήματος συγγενούς καρδιοπάθειας σε έμβρυο, οι γονείς προτιμούν την άμβλωση –ακόμη και για ήπιες καρδιοπάθειες... Δεν έχω πειστεί ότι, οι αποφάσεις που παίρνουμε, ατομικά και ως μέλη της κοινωνίας, αποτελούν προϊόντα ώριμης σκέψης, εμπειριστατωμένης γνώσης και καλής διάθεσης... Αντιθέτως, κρίνοντας εκ του αποτελέσματος, πρόκειται για αποφάσεις σπασμωδικές, εγωκεντρικές και με σκοπό το συμφέρον... Δυστυχώς, η προοπτική έχει χαθεί από το λεξιλόγιο και την ζωή των περισσότερων...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Νεοτάνη, Αρκαδία, 1 Φεβρουαρίου 1955
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, Αθήνα, 1973 - 1980
- Στρατιωτική θητεία, 1980 - 1982
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσ. «Λαϊκό», Αθήνα, 1983 - 1988
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομεία «St. George's» (1988 - 1991), «Harefield» (1991 - 1992) και «Southampton» (1992 - 1993), Αγγλία
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσ. «Ιατρικό Κέντρο Αθηνών» και «Απολλώνιο Θεραπευτήριο», Αθήνα, 1993 - 1998
- Επιμελητής Β' με εξέλιξη σε Επιμελητή Α', Νοσηλευτήριο «Ω.Κ.Κ.», 1998 - σήμερα

Σωκράτης Φραγκούλης

Επιμελητής Β', Α' Καρδιοχειρουργική Κλινική,
Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.»

«Η προσπάθεια που έκανα να εισαχθώ σε κάποια Ιατρική Σχολή της χώρας, μέσω Πανελληνίων εξετάσεων δεν στέφθηκε με επιτυχία... Αυτό δεν με πτόησε καθόλου βέβαια... Μη θέλοντας να επιβαρύνω τους γονείς μου, εγγράφηκα σε μια Ιδιωτική Σχολή, από όπου αποφοίτησα ως Βοηθός Ιατρικών Εργαστηρίων...

«Παράλληλα, για να συγκεντρώσω χρήματα, δούλευα όπου έβρισκα -δεν υπάρχει δουλειά που να μην την έχω κάνει... Οικοδομή, ξυλουργείο, ελασχωματιστής, υπάλληλος σε νυχτερινά μαγαζιά διασκέδασης και πάσα άλλα... Όσο μεγάλες κι αν ήταν οι προκλήσεις, όσες «Σειρήνες» και αν βρέθηκαν στην πορεία αυτή -θα μπορούσα να είχα γίνει ιδιοκτήτης νυχτερινού μαγαζιού, για παράδειγμα-, εγώ δεν άλλαξα ποτέ κατεύθυνση...

«Το 1990, έφυγα για την Ιταλία, όπου και εγγράφηκα στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Τορίνο... Έχασα τη μητέρα μου, από καρδιολογικό πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίστηκε ανεπιτυχώς με Καρδιοχειρουργική επέμβαση... Ήμουν ακόμη φοιτητής και ο χαμός της επισφράγισε την επιλογή μου να γίνω Καρδιοχειρουργός...

«Είχα, βέβαια, εκφράσει μια σαφή προτίμηση προς τη Χειρουργική σε σχέση με κάποια Παθολογική ειδικότητα, αλλά η Καρδιοχειρουργική φάνταζε τότε τρομακτικά δύσκολη και απαιτητική... Δεν ήμουν σίγουρος ότι θα καταφέρω να ανταποκριθώ... Ολοκληρώνοντας τις σπουδές μου, πραγματοποίησα ένα εξάμηνο Fellowship στην Καρδιοχειρουργική στην αντίστοιχη κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Τορίνο... Με το πέρασ αυτού, ήμουν πιο έτοιμος να προχωρήσω...»

«Με την επιστροφή στην Ελλάδα και την εκκλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων και Υπηρεσίας Υπαίθρου, ξεκίνησα την ειδίκευσή μου στη Γενική Χειρουργική, στο Νοσοκομείο «Ελπίς», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Σταμούλη Μπέτσου... Κατόπιν, βρέθηκα στο Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», στην κλινική του Γεωργίου Παλατιανού για την ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική και τέλος, στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» για τη Θωρακοχειρουργική...

«Το 2008, μετά από μια ολιγόμηνη συνεργασία με το Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.» ως ανεξάρτητος Καρδιοχειρουργός, εντάχθηκα επίσημα στο δυναμικό του ιδρύματος, καταλαμβάνοντας θέση Επιμελητή Β', στη Β' Καρδιοχειρουργική Κλινική -εκεί όπου ειδικεύτηκα κάποια χρόνια πριν-, την οποία διατηρώ μέχρι σήμερα...

«Ταυτόχρονα, βρίσκομαι στη διαδικασία εκπόνησης Μεταπτυχιακής Διατριβής στη Μοριακή και Εφαρμοσμένη Βιολογία, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών... Δεν θέλω, ούτε ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία μου να επαναπούμαι... Θέλω να ηγηθώ μπροστά, να εξελίσσομαι... Κι αν η δυσκολία αυτής μου της ανάγκης, καθώς βλέπω γύρω μου παγιωμένες καταστάσεις και ανθρώπους αδιάφορους να διεκδικήσουν ή να δοκιμαστούν σε κάτι καλύτερο, κάτι διαφορετικό... Οι περισσότεροι -ειδικότερα η παλαιότερη γενιά- βολεύονται μέχρι τη στιγμή που κάποιος θα τους αναγκάσει να μετακινήθουν -χωρίς οι ίδιοι να πάρουν ποτέ πρωτοβουλία... Η ανανέωση στα πρόσωπα φέρνει κι ανανέωση σε τεχνικές και εμπειρίες... Φέρνει την εξέλιξη...»

PORTFOLIO πρωταγωνιστών «Ω.Κ.Κ.»

Φανή Χρονίδου και
Παναγιώτης Δεδελιάς
(Θεσσαλονίκη - 2012)

Σ. Πράπας, Ε. Ζίας και Μ. Παπαδόκης
στο Μόναχο της Γερμανίας το 2009

Ο Στέργιος Δημητρίου
στη διάρκεια
χειρουργικής επέμβασης
στο «Ω.Κ.Κ.»

«Η εμπειρία που απέκτησα σε νεαρή ηλικία, εργαζόμενος σε διάφορες θέσεις, στάθηκε καθοριστική στον τρόπο που αντιμετωπίζω την ίδια τη ζωή... Γνώρισα νοοτροπίες ανθρώπων που με γοήτευσαν και προσπάθησα να τις αντιγράψω, κι άλλες που φρόντιζα να αποφύγω... Υπήρξα πάντα ανοικτός στην παρατήρηση και στην αλλαγή... Ήθελα να βελτιώνομαι σαν χαρακτήρας και προσωπικότητα... Θα μπορούσα, ακόμη και αύριο το πρωί, να αλλάξω χώρα ή ήπειρο, αν αυτό υπόσχεσαν την προσωπική ή επαγγελματική εξέλιξή μου... Ευτυχώς, αυτό το ανατρεπτικό κομμάτι του χαρακτήρα μου, αγαπήθηκε από τη σύζυγό μου, η οποία δηλώνει έτοιμη να με ακολουθήσει σε κάθε μου βήμα, σε κάθε ξεκίνημα ή απόφαση αλλαγής ζωής...»

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Αθήνα, 1 Ιουνίου 1968
- Βοηθός Ιατρικών Εργαστηρίων, Ιδιωτική Σχολή «ΣΒΙΕ», 1986 - 1990
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Università degli Studi di Torino», Τορίνο, Ιταλία, 1990 - 1996
- Fellowship στην Καρδιοχειρουργική, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Τορίνο, Ιταλία, 1996
- Στρατιωτική Θητεία, 1997-1999
- Υπηρεσία Υπαίθρου, 1999 - 2000
- Ειδίκευση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ελπίς», Αθήνα, 2000 - 2003
- Ειδίκευση στην Καρδιοχειρουργική, Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2003 - 2004
- Ειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 2004 - 2007
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2007
- Επιμελητής Β', Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», Αθήνα, 2008 - σήμερα

Φανή Χρονίδου

775

Επιμελήτρια Α', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική,
Νοσηλεύτρια «Ω.Κ.Κ.»

«Προέρχομαι από οικογένεια Πολιτικών Μηχανικών, αλλά το θέμα του επαγγελματικού μου προσανατολισμού, μας απασχόλησε όλους επί μακρόν... Από μεριάς μου, μικρό παιδί ήμουν ακόμη –χωρίς καλά καλά να γνωρίζω γραφή και ανάγνωση-, όταν δήλωνα ευθαρσώς και πεισματικά πως ήθελα να γίνω Γιατρός... Από την άλλη, ο πατέρας μου, κάθεται και κατηγορηματικός, θεωρούσε πως η κόρη του δεν έπρεπε να σπουδάσει, αλλά να παντρευτεί... Μπορεί, όμως, ποτέ κανείς να αντιταθεί στη θέληση ενός παιδικού ανείρου;... Θυμάμαι χαρακτηριστικά, πως όταν έπρεπε να κοιμηθώ τα βράδια, σκεπτόμουν τι θα έπρεπε να κάνω και πως θα κατάφερα να φορέσω κι εγώ τη λευκή ιατρική ποδιά...»

«Το πάθησα τόσο πολύ που δεν μπορούσε να μην γίνει πραγματικότητα... Με ελάχιστη οικονομική βοήθεια από την οικογένεια –ως τιμωρία για την ανταρσία μου- και χωρίς τα απαραίτητα φροντιστήρια, ήταν αδύνατο βέβαια να εισαχθώ σε κάποια Ιατρική Σχολή... Αλλά ούτε αυτό με σταμάτησε... Σκέφτηκα, λοιπόν, να εισαχθώ αρχικά στη Νοσηλευτική και κατόπιν να δώσω κατατακτήριες εξετάσεις για την Ιατρική... Έτσι κι έγινε... Ξεκίνησα στην Ανωτέρα Σχολή Νοσηλευτών – Νοσοκόμων και τέσσερα χρόνια αργότερα ήμουν πια πρωτοετής φοιτήτρια στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης... Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου κανονικά, εργαζόμενη παράλληλα ως Νοσηλεύτρια στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» για να μπορώ να συντηρούμαι...»

«Έχοντας πλήρη επίγνωση του τι συμβαίνει στην καθημερινή άσκηση της Ιατρικής, λόγω της ιδιότητάς μου ως Νοσηλεύτρια, δεν κουράστηκα ιδιαίτερα να κατασταλάξω στο θέμα της ειδικέυσής μου... Ήδη από το πέμπτο έτος, είχα επιλέξει την Καρδιοχειρουργική... Πρώτα απ' όλα ένιωσα πως ταίριαζε στην προσωπικότητά και το χαρακτήρα μου, στον τρόπο που σκέπτομαι και πράττω... Άλλωστε, πιστεύω ακράδαντα πως Γιατρός γίνεσαι στο Πανεπιστήμιο, αλλά Χειρουργός γεννιέσαι...»

«Ολοκληρώνοντας τον τρίτο χρόνο ειδικέυσής στη Γενική Χειρουργική, στην ίδια ακριβώς κλινική, όπου εργαζόμουν ως Νοσηλεύτρια, πήρα μια απόφαση παρορμητική και τυχοδιωκτική μεν, που με χαρακτηρίζει ως άνθρωπο δε... Μάζεψα δυο βαλίτσες ρούχα και πήγα στην Αγγλία... Θυμάμαι έμμεσα σε ένα «Bed and Breakfast» ξενοδοχείο και αφιέρωνα όλη την ημέρα στο να συμπληρώνω αιτήσεις για ειδικέυση στην Καρδιοχειρουργική... Τελικά, μετά από τρεις μήνες ξεκίνησα στο Νοσοκομείο «Glasgow Royal Infirmary», της Γλασκώβης, όπου γρήγορα κατέλαβα θέση Registrar... Το 1994, βρέθηκα στο Νοσοκομείο «Nottingham City Hospitals», στη Γλασκώβη επίσης, ως βασική συνεργάτης του Consultant Καρδιοχειρουργικής David Richens...»

«Όσο ήμουν στην Αγγλία είχα διακώψει τη σχέση με τον σύντροφό μου, ο οποίος παρέμεινε στην Ελλάδα... Κάποια στιγμή, εκείνος με επισκέφθηκε, κάνοντάς μου επίσημη πρόταση γάμου... Προσωπικά, θα έλεγα πως έτρεφα μια απέχθεια για το γάμο κι ένιωθα αφιερωθεί στην ιδιοκτητή μου, μια τέτοια προοπτική ήμοιαζε αδύνατη... Όμως, στη Γλασκώβη, βίωσα μεγάλη μοναξιά... Μεγάλωνα κιόλας και δεν ήθελα να βλέπω τη ζωή μου να εξελίσσεται μονοδιάστατα –μόνο σε επαγγελματικό επίπεδο... Τον Ιανουάριο του 1997, ήρθα στην Ελλάδα για μια βδομάδα –παντρεύτηκα το ένα Σάββατο και το επόμενο επέστρεψα στην Αγγλία...»

«Το πέρασμα του χρόνου απέδειξε πως η επιλογή μου ήταν σωστή... Ο σύζυγός μου είναι το μυστικό της επιτυχίας μου... Αγάπησε εμένα, αγάπησε την προσπάθειά μου και τη στήριξε στο έπακρο... Το μέγεθος της προσφοράς του αναδείχθηκε όταν αποκτήσαμε το παιδί μας... Ενώ κι ο ίδιος δούλευε σκληρά, φρόντιζε την οικογένεια ίσως και περισσότερο από εμένα...»

«Φυσικά και δεν είναι εύκολο να είσαι γυναίκα Καρδιοχειρουργός στην Ελλάδα... Με την επιστροφή μου και την ένταξή μου στην αγορά εργασίας, έπεσα σε πολλούς τοίχους κι έφαγα ακόμη περισσότερα χαστούκια... Όχι ότι κατάφερα να με πηξούν, ειδικά με όσα είχαν προηγηθεί για να φτάσω εκεί που βρισκόμουν... Το 1999, ξεκίνησα τη συνεργασία μου με το Νοσηλεύτήριο «Ωνάσειο Κ.Κ.», αρχικά ως συνεργάτης της Παιδοκαρδιοχειρουργικής Κλινικής και μετέπειτα κατέλαβα θέση Επιμελήτρια Β' στη Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, όπου παραμένω... Σήμερα, δηλώνω ευθαρσώς πως το θέμα «γυναίκα στην Καρδιοχειρουργική» είναι ένας μύθος... Παλιότερα, όταν οι άνδρες συνάδελφοι έκαναν διάφορα περιπαικτικά σχόλια, δεν είχα αυτοπεποίθηση να απαντήσω... Σήμερα, απαντώ πως εγώ, ως γυναίκα, έμαθα να κεντάω και να 'χα βελόνα στα χέρια μου από τα πέντε μου... Τεχνικά, τα χέρια μιας γυναίκας είναι καλύτερα...»

«Είμαι άρρωστη εκτός χειρουργείου... Με εξιτάρει το γεγονός ότι βρισκόμην στη χειρουργική αίθουσα, έχω τη δυνατότητα να ανακαλύπτω ξανά και ξανά αυτό το μέγα μυστήριο που λέγεται ανθρώπινο σώμα και άνθρωπος... Αναρωτιέμαι καμιά φορά πως καταφέρνω να αντεπεξέρχομαι σε όλες τις άλλες μου υποχρεώσεις... Τελικά, αυτό που βοηθά είναι ότι υπήρξα για χρόνια αθλήτρια του βόλεϊ –έπαιζα ακόμη και όταν ήμουν στην Αγγλία... Έμαθα να είμαι οργανωμένη, συνεπής και στοχευμένη... Εξάλλου, ως γυναίκα οφείλω να είμαι καλή σε όλα τα επίπεδα –κανείς δεν συγκρατεί κάτι λιγότερο... Λέω, ενίοτε, πως η ζωή μου είναι χωρισμένη σε ρόλους, τους οποίους καλούμαι να παίζω κατά περίπτωση... Στο νοσοκομείο πρέπει να αναδεικνύω την ευαισθητή πλευρά μου με τον άρρωστο, την ασθενή με τον ειδικευόμενο, τη σκληρή με τον εαυτό μου... Στο σπίτι, να κάνω τη μονάχα, τη σύζυγο, τη νοικοκυρά... Ένα παιχνίδι είναι η ζωή... Κι εγώ έμαθα πια να το απολαμβάνω...»

Φανή Χρονίδου

Βιογραφικό

- Τόπος γέννησης, Βόλος, Μαγνησία, 5 Μαρτίου 1963
- Ανωτέρα Σχολή Νοσηλευτών - Νοσοκόμων, Πανεπιστήμιο «Καποδιστριακό» Αθηνών, Αθήνα, 1980 - 1984
- Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 1984 - 1990
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», Αθήνα, 1990 - 1993
- Registrar στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Glasgow Royal Infirmary», Γλασκώβη, Ηνωμένο Βασίλειο, 1993 - 1994
- Registrar στην Καρδιοχειρουργική, Νοσοκομείο «Nottingham City Hospitals», Γλασκώβη, Ηνωμένο Βασίλειο, 1994 - 1997
- Ειδικέυση στη Γενική Χειρουργική, Νοσοκομείο «Άγιος Σάββας», Αθήνα, 1997 - 1999
- Συνεργάτης Καρδιοχειρουργός, Παιδοκαρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 1999 - 2002
- Επιμελήτρια Β', Γ' Καρδιοχειρουργική Κλινική, Νοσηλεύτήριο «Ω.Κ.Κ.», Αθήνα, 2002 - σήμερα
- Διδακτορική Διατριβή, Πανεπιστήμιο Πατρών, 2010

Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων

Το Προεδρικό Διάταγμα 391/86 αποτέλεσε την απαρτή ίδρυση του «Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων» (Π.Γ.Ν.Ι.), χαρακτηρίζοντάς το ως Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Το νοσοκομείο αναπτύχθηκε με βάση την 17781/5-12-88 απόφαση του υπουργού Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εμπειρίεζε τον «Οργανισμό Λειτουργίας» του «Π.Γ.Ν.Ι.» και προέβλεπε την ανάπτυξη 750 κλινών για την κάλυψη όλων σχεδόν των τμημάτων του Παθολογικού, Χειρουργικού, Ψυχιατρικού και Εργαστηριακού τομέα. Σκοπός του ιδρύματος ήταν η παροχή ισότιμης φροντίδας, εξειδικευμένης σε τριτοβάθμιο επίπεδο, σε κάθε πολίτη της περιφέρειας της Ηπείρου ή και άλλων παραρτηρούμενων ασθενών άλλων περιφερειών, η προπτυχιακή εκπαίδευση των φοιτητών του Ιατρικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και η ειδικευση, συνεχής εκπαίδευση και επιμόρφωση Ιατρών και άλλων λειτουργών άλλων κλάδων Υγείας. Τέλος, η ανάπτυξη και προαγωγή της έρευνας στον τομέα της Ιατρικής και συναφών επιστημών. Σταδιακά και με πρόσθετες αποφάσεις των εκάστοτε Δ.Σ. του νοσοκομείου, νέα τμήματα αναπτύχθηκαν, με αποτέλεσμα ο αριθμός των κλινών να φθάσει στις 882.

Τον Σεπτέμβριο του 1989 δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 685/12-9-89 η ίδρυση Κλινικής Θώρακα - Καρδιάς, ωστόσο το Δ.Σ. του ιδρύματος αποφάσισε και όρισε ως ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας της την 22/07/1997. Τότε στα πλαίσια της συνεργασίας των Πανεπιστημίων της χώρας, οργανώθηκε με πρωτοβουλία του Καθηγητή Φ. Παναγόπουλου του «Αριστοτέλειου» Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ομάδα Ιατρών και άλλων συνεργατών με επικεφαλής τον Χρήστο Παπακωνσταντίνου, η οποία επισκέφτηκε το «Π.Γ.Ν.Ι.» και πραγματοποίησε τρεις επιμβάσεις καρδιάς, χωρίς όμως άλλη συνέκεια. Στο μεταξύ, η θέση του Τακτικού Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής είχε ήδη προκηρυχθεί, με τους Κωνσταντίνο Αναγνωστάδου, Μιχαήλ Τσιμπουρα, Χρήστο Παπακωνσταντίνου και Δημήτριο Κάκαβο να εκδηλώνουν ενδιαφέρον.

Ο ιδρυτής της κλινικής Καθ. Κ. Αναγνωστάδουλος με τον πρώτο συνεργάτη του στην ΚΡΧ Κλινική του Π.Γ.Ν. Ιωαννίνων, Στ. Συμμελλάκης.
Στιγμιότυπο από το φαράγγι του Βίκου, 1998

Ο Καθ. Στράτος Αποστολάκης, Διευθυντής της Κλινικής, από το 2009 έως σήμερα

Γεώργιος Δράσας, Αναπληρωτής Καθηγητής, Διευθυντής της Κλινικής από το 2005 - 2006

Σταύρος Συμμελλάκης, Αναπληρωτής Καθηγητής, Διευθυντής της Κλινικής από το 2006 - 2009

Το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων

Τέσσερα πρόσωπα με σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής. Ο Χρ. Παπακωνσταντίνου (δεξιά), άνοιξε την αυλαία των επεμβάσεων ως επισκέπτης ιατρός το 1997. Ο Γ. Δράσας και Στ. Συμμελλάκης, Διευθυντές της Κλινικής σε διαφορετικές περιόδους, καθώς και ο Καθηγητής Καρδιολογίας του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων Ι. Γουδέβενος σε στιγμιότυπο του 2011

Καθηγητής
Κωνσταντίνος Αναγνωστόπουλος
Ιδρυτής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής
και Διευθυντής
την περίοδο 1997 - 2005

Τον Οκτώβριο του 1997, η εκλογή του Κωνσταντίνου Αναγνωστόπουλου, ως Τακτικού Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής σηματοδότησε και την έναρξη των εργασιών οργάνωσης της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής, καθώς και του Πειραματικού Χειρουργείου, χρίζοντας τον Κ. Αναγνωστόπουλο μεμολιαστή του εν λόγω τμήματος. Σχεδόν ένα χρόνο αργότερα, τον Σεπτέμβριο του 1998, προελήφθησαν οι πρώτοι συνεργάτες, Επιμελητές του Ε.Σ.Υ., ο Σταύρος Συμμεταλάκης, Επιμελητής Α' και ο Βασίλειος Γαλανός, Επιμελητής Β', ο οποίος και παρέμεινε έως το 2003 όταν αποχώρησε για να ενταχθεί στο Νοσοκομείο «Παπαγεωργίου» της Θεσσαλονίκης. Η ίδρυση των νέων συνεργατών έδωσε δυναμική στην κλινική, καθώς τον Νοέμβριο του 1998, ο Σ. Συμμεταλάκης πραγματοποίησε την πρώτη επέμβαση πνεύμονα, μια δεξιά πνευμονεκτομή, ενώ συνολικά, στο τελευταίο τρίμηνο του συγκεκριμένου έτους συμπληρώθηκαν 26 Θωρακοχειρουργικές επεμβάσεις. Ένα τρίμηνο μετά τις πρώτες προσλήψεις, στην κλινική εντάχθηκε και ο Γεώργιος Δρόσος, καταλαμβάνοντας θέση Επικουρού Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής. Στις 27/04/1999 πραγματοποιήθηκαν από τον Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλο οι πρώτες επεμβάσεις καρδιάς, με αντικατάσταση αορτικής βαλβίδας και μια επέμβαση Bypass. Ακολούθησαν επεμβάσεις συγγενών καρδιοπαθειών καθώς και όλου του φάσματος της Καρδιοχειρουργικής, ενώ η Χειρουργική της αορτής έγινε η αιχμή του δόρατος των επιτυχιών του τμήματος. Το ειδικό βάρος του Καθηγητή Κ. Αναγνωστόπουλου και η φλόγα των συνεργατών του κατάφεραν ώστε να δημιουργηθεί αρκετά σύντομα το καλό «όνομα» της κλινικής, η φήμη της οποίας άρχισε να ξεπερνά τα όρια του Νομού Ιωαννίνων, προσελκύοντας ασθενείς και από άλλες περιοχές της χώρας. Το διάστημα εκείνο πραγματοποιούνταν περί τις 200-250 επεμβάσεις καρδιάς και θώρακα ετησίως, ενώ πολλά ήταν τα ερευνητικά πρωτόκολλα και πλούσιο το ακαδημαϊκό έργο της κλινικής. Μεταξύ αυτών, μελέτες για την προστασία του μυοκαρδίου, τον νωπού μυελού, μελέτες για την απηρωματική πλάκα και άλλες. Παράλληλα, σε συνεργασία με το Αγγειοχειρουργικό Τμήμα ξεκίνησαν και η τοποθέτηση ενδοσυλικών πρόθεσεων για ανευρύσματα της κατωίσης αορτής, γεγονός που κατέστησε το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων πρωτοπόρο σ' αυτό τον τομέα.

Ο Στράτος Αποστολάκης με τους Ι. Παναγιώτου, Καθ. Δ. Δουγένη και τον Σ. Πράνα

Στ. Συμμεταλάκης και Ν. Χρηστάκη
στη διάρκεια της συνέντευξης
(2010)

Καθηγητής
Στράτος Αποστολάκης
Διευθυντής της Κλινικής
την περίοδο 2009 - σήμερα

Το 2005, ο Καθηγητής Κ. Αναγνωστόπουλος αποχώρησε από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, καθώς εκδόθηκε Τακτικός Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών και Διευθυντής της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής ανέλαβε ο Αναπληρωτής Καθηγητής Γεώργιος Δρόσος. Ωστόσο, σε σύντομο χρονικό διάστημα πρόκειψε και η δική του αποχώρηση, το 2006, με σκοπό την ανάληψη της Διεύθυνσης της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Νοσοκομείου «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης. Το γεγονός αυτό έφερε στο «μέμον» τον Σ. Συμμεταλάκη, ο οποίος συνεπικουρούμενος από τους λοιπούς συνεργάτες, τούτέστιν τον Θωρακοχειρουργό Επιμελητή Β' Ι. Μπέη, τον Κ. Παζιούρα, ο οποίος εντάχθηκε στο τμήμα ως επικουρικός Καρδιοχειρουργός το καλοκαίρι του 2006, καθώς και από τους νεοδιορισθέντες ειδικευόμενους, συνέχισε το πολύτιμο έργο της κλινικής. Ως πρώτοι ειδικευόμενοι καταγράφησαν οι Ηλίας Κάρφης, ο οποίος αργότερα διορίστηκε στο Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» και Νίκος Μπαϊκούσης, ο οποίος βρέθηκε στη συνέχεια στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών. Δεύτερη γενιά ειδικευόμενων αποτέλεσαν οι Μιχάλης Κουτεντάκης και Σωκράτης Σισμανίδης, ο οποίος υπήρξε επί σειρά ετών άμισθος βοηθός της κλινικής. Το 2009, εξελέγη για την θέση του Τακτικού Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο Ευστάσιος Αποστολάκης, ενώ τον Ιούνιο του 2010 προήχθη σε Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής ο Σ. Συμμεταλάκης. Η στενή συνεργασία τους αποτέλεσε την εγγύηση των επιτυχιών εξελίξεων στη συνέχεια.

Κλείνοντας την ιστορική αναφορά στην Καρδιοχειρουργική του «Π.Γ.Ν.Ι.» θα σταθούμε και σε κάποια ακόμη σημαντικά στοιχεία. Η Καρδιοχειρουργική Κλινική του «Π.Γ.Ν.Ι.» παρέχει από το 2006 ειδικότητα δύο ετών, ενώ το Νοέμβριο του 2005 η Κλινική Θώρακος-Καρδιάς του «Π.Γ.Ν.Ι.» πιστοποιήθηκε με το ISO 9001/2000 στα πλαίσια του ενιαίου συστήματος ποιότητας του ιδρύματός.

Κων/νος Παζιούρας.
Επικουρός
Καρδιοχειρουργός
στο διάστημα
2006 - 2010

Σήμερα, το στελεχειακό δυναμικό της κλινικής αποτελείται από τον Ε. Αποστολάκη, Τακτικό Καθηγητή, Διευθυντή, Σ. Συμμεταλάκη, Αναπληρωτή Καθηγητή και Ι. Μπέη, Επιμελητή Α'. Η Αναισθησιολογική υποστήριξη του τμήματος γίνεται από τον Καθηγητή Αναισθησιολογίας Γεώργιο Παπαδόπουλο, ο οποίος κατέλαβε την αντίστοιχη θέση μετά από μια 17ετή θητεία στο Βεραλίνο, από την Έλενα Αρναούτσου και τον Αναστάσιο Πέτρο, Επικουρούς Καθηγητές Αναισθησιολογίας, από τον Λεωνίδα Δίνουτα, Αναισθησιολόγο Διευθυντή του Ε.Σ.Υ., τον Κωνσταντίνο Βαλιά και τον Αποστόλη Πασιά, Επιμελητές Β'. Στο τμήμα υπηρέτησε στην αρχική περίοδο λειτουργίας του και η Σοφία Σγουροπούλου. Οι Τεχνικοί Εξοσμοματικής Κυκλοφορίας Οδυσσέας Ανδρούτσος και Αντώνιος Μακρής, εκπαιδευμένοι στο «Ωνάσιο Κ.Κ.» από τον Θανάση Σακοράφα, αποτελούν ένα πολύτιμο στήριγμα για την εθιμική λειτουργία της κλινικής.

Ιωάννης Μπέης

Σωκράτης
Σισμανίδης

2001-2013
778 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Ευστράτιος Αποστολάκης

- Τακτικός Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής

Η άποψη του Ηράκλειτου για την σύσταση του κόσμου διατυπώνεται με την εξής φράση: «πατήρ πάντων ο πόλεμος». Χρησιμοποιώντας τη λέξη πόλεμος, ο Ηράκλειτος δεν αναφέρεται βέβαια στις αιματηρές αναμετρήσεις στα πεδία των μαχών, αλλά στη δράση αντίθετων δυνάμεων, στην προοδευτική κίνηση, στην αλλαγή που συμβαίνει. Τόσο οι άνθρωποι όσο και τα στοιχεία της φύσης βρίσκονται διαρκώς σε μια συγκρουσιακή κατάσταση, μέσω της οποίας άλλοτε μετατρέπονται και άλλοτε υποτάσσονται. Σε κάθε φάση και πτυχή της πραγματικότητας, υπάρχει στο βάθος ο αμείλικτος αγώνας των αντιθέτων, τα οποία ασκούν διαρκώς πιέσεις για την μεταβολή των διαμορφωμένων ισορροπιών. Για τον φιλόσοφο, η πραγματικότητα είναι μια αέναη ροή και μεταβολή, μια αμοιβαία σύγκρουση που όμως αποτελεί και την αιτία όλων των πραγμάτων. Σκοπός φυσικά της σύγκρουσης αυτής δεν είναι άλλος από την επίτευξη της «παλίντοξ αρμονίας», της αρμονίας που πρέπει να διέπει τον κόσμο και τη ζωή μας...

Κείμενο: Νάνου Χρησιόδη

Αντίρροπες δυνάμεις, δυνάμεις συγκρουσιακές που να προετοιμάζουν τη διαδικασία της μεταβολής, δεν υπάρχουν στα πρώιμα χρόνια της ζωής του Ευστράτιου Αποστολάκη... Μεγαλώνει σε ένα μικρό χωριό της Κρήτης, όπου η αρμονία του κόσμου δεν μοιάζει να εμπεριέχει προϋποθέσεις σύγκρουσης... «Γεννήθηκα το 1953 έξω από το Ρέθυμνο, σ' ένα χωριό όπου όλα έμοιαζαν παραμυθένια... Είχα ήρεμα παιδικά χρόνια, το ίδιο ήρεμα θυμάμαι και τα χρόνια στο σχολείο...». Η πρώτη φορά που μια συγκρουσιακή κατάσταση λαμβάνει χώρα, είναι λίγο πριν το τέλος του Λυκείου και αναμφισβήτητα προκαλεί μια σημαίνουσα μεταβολή... «Μέχρι και τις πρώτες τάξεις του Λυκείου, ήθελα να γίνω Φιλολόγος. Η Ιατρική δεν υπήρξε ποτέ αυτό που αποκαλούμε «παιδικό όνειρο»... Λίγο πριν το τέλος, ένιωσα μια εσωτερική παρόρμηση και άλλαξα κατεύθυνση. Η θεώρησή μου απέναντι στην Ιατρική άλλαξε, καθώς άρχισα να εστιάζω στον ανθρωπιστικό της χαρακτήρα, στο γεγονός ότι μπορείς να προσφέρεις κάτι πιο ουσιαστικό στον συνάνθρωπο... Χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι, αν γινόμουν φιλόλογος, θα προσέφερα λιγότερα...».

Η μεταβολή έχει πραγματοποιηθεί... Οι νέες ισορροπίες που διαμορφώνονται δημιουργούν την αίσθηση μιας νέας αρμονίας... Το 1972 ο Ευστράτιος Αποστολάκης εισάγεται στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, από την οποία και αποφοιτά σε έξι χρόνια. Ακολουθεί η στρατιωτική του θητεία, όπου, ως οπλίτης Ιατρός, υπηρετεί στο Τάγμα Μεταβιβάσεων στην Ξάνθη, ενώ μετέπειτα πραγματοποιεί και το Αγροτικό του στο Νίσαιρι Ρεθύμνου, ένα ορεινό χωριό της πατρίδας του. Η επιλογή ειδικότητας έρχεται κι αυτή απροκάλυπτα, σαν να μην χρειάζεται ποτέ ξανά να υπάρξει σύγκρουση... «Από το Πανεπιστήμιο ακόμη, σκεφτόμουν να ακολουθήσω την Χειρουργική. Με δίδει μια πρακτικότητα, ως άνθρωπο... Και θεωρούσα ότι, όσο πιο πρακτικός είσαι, τόσο περισσότερα μπορείς να προσφέρεις και στον εαυτό σου και στους άλλους. Κατά βάθος, πρόκειται για μια λανθασμένη σκέψη. Τότε όμως, θεώρησα ότι η Χειρουργική πιθανόν να διαφέρει ως ειδικότητα, καθώς έχει τη δυνατότητα να παρέχει άμεση, αξιολογήσιμα και ορατά αποτελέσματα...».

Καθηγητής
Στράτος
Αποστολάκης

Η πρόθεσή του αυτή εκφράζεται και επίσημα... Στο υπουργείο Υγείας αιτείται την ένταξή του, ως ειδικευόμενου της Γενικής Χειρουργικής, στην Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», την οποία διευθύνει ο Δημήτριος Λαζαρίδης. Θέση δεν υπάρχει κενή και ο Ευστράτιος Αποστολάκης αποφασίζει να μπει σε διαδικασία αναμονής για τους επόμενους τέσσερις μήνες... Σε κάθε φάση και πτυχή της πραγματικότητας, όμως, υπάρχει στο βάθος ο αμείλικτος αγώνας των αντιθέτων... «Στην προσπάθειά μου να βρω μια θέση μέχρι να ενταχθώ στο «ΑΧΕΠΑ», πήγα στη Γερμανία, στα πλαίσια ενός mini fellowship. Και τότε συμβαίνει το «παράδοξο»... Εν τη απουσία του, η συστημένη από το ταχυδρομείο ειδοποίηση από το υπουργείο αναφορικά με την πρόσληψή μου, μένει χωρίς παραλήπτη... Έχασα έτσι τη θέση που και ήμουν υποχρεωμένος να περιμένω μέχρι την επόμενη... Γύρισα στην Αθήνα και η άμεση κενή θέση που μπορούσα να καταλάβω ήταν στο Νοσοκομείο «Ποκράτειο», με Διευθυντή τον Μ. Φιλιππάκη...».

Για την επίτευξη της αρμονίας, ο Ηράκλειτος διέκρινε τη σημασία της ουσιαστικής και βαθιάς γνώσης από την πολυμάθεια και την επιφανειακή προσέγγιση των πραγμάτων... Αυτό τον περίφημο «Λόγο» του φιλοσόφου μοιάζει να συνειδητοποιεί ο Ευστράτιος Αποστολάκης... «Νομίζω ότι η *Θωρακοχειρουργική* με έλκυε από τότε που ήμουν φοιτητής... Παρόλα αυτά, είχα ως γενικό προσανατολισμό την *Γενική Χειρουργική*. Όταν τελείωσα την ειδικότητά μου όμως, διαπίστωσα ότι δεν είχα ιδέα τι σήμαινε *θώρακας, πνεύμονας, οισοφάγος, καρδιά*... Κι αυτό με απογοήτευσε... Δεν είχα επαφή με τα άλλα αντικείμενα, όπως θα ήθελα. *Θυμάμαι κάποιες επεμβάσεις ρήξης οισοφάγου με ολέθρια αποτελέσματα*... Δεν είχαμε εμπειρία, βλέπετε... Αυτό με έκανε να θελήσω να ασχοληθώ επί της ουσίας με την *Θωρακοχειρουργική*...». Για την κατάκτηση της βαθιάς γνώσης βέβαια, η οποία δεν αποκαλύπτεται στην επιφάνεια των πραγμάτων, προ απαιτείται μια αέναη κοπιώδης προσπάθεια... Κι εκείνος είναι διατεθειμένος να κοπιάσει... Το 1984 ξεκινά την ειδικότητά του στην *Θωρακοχειρουργική Κλινική* του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» με Διευθυντή τον Α. Κονταξή... Μέχρι που μια νέα «συγκρουσιακή κατάσταση» λαμβάνει χώρα... Αυτή τη φορά σχετίζεται με έναν πρωτοπόρο Καρδιοχειρουργό της εποχής... «Την απόφαση μου να κάνω καρδιά, γιατί μου άρεσε και ο *θώρακας*, μου την ενέπνευσε ο Χρ. Λόλας, τον οποίο γνώρισα ως Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής κατά την διάρκεια της ειδικότητάς μου στον *θώρακα*. Μόλις τελείωσα, εντάχθηκα ως ειδικευόμενος στην ομάδα του. Μου άρεσε ο τρόπος που διηύθυνε, ο τρόπος που χειρουργούσε, ο τρόπος που αντιμετώπιζε τα περιστατικά... Έτσι, αποφάσισα να κάνω Καρδιοχειρουργική... Εκείνος με έκανε να την αγαπήσω... Εμείνα μαζί του δυο χρόνια, ως μοναδικός ειδικευόμενος, και είχα τη χαρά αλλά και τον χρόνο να αποκτήσω μοναδικές εμπειρίες και γνώσεις...».

Η νέα διαμορφωμένη ισορροπία που έχει επιτευχθεί προσφέρει αρμονία στην ζωή του Ευστράτιου Αποστολάκη... Έχοντας «αγκαλιάσει» την αλλαγή, την μεταβολή, φροντίζει να εμβαθύνει ακόμη περισσότερο στην ουσία της γνώσης... Το Νοέμβριο του 1989, ειδικευμένος Καρδιοχειρουργός πια φεύγει για το Ντίσελντορφ της Γερμανίας, προκειμένου να μετακτιπαιδευτεί για ένα χρόνο. Τον Ιούλιο του 1990, λίγο μετά την επιστροφή του, εντάσσεται στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», με θέση Επιμελητή Β'. Εννιά χρόνια αργότερα, αναβαθμίζεται σε Επιμελητή Α'... Κι ενώ όλα μοιάζουν να βρίσκονται σε κατάσταση ηρεμίας, επί της ουσίας, η ηρεμία αυτή δεν είναι παρά προσωρινή... Μέχρι την απαρχή της επόμενης μεταβολής...

«Ο αριθμός των Καρδιοχειρουργών σε ένα μεγάλο νοσοκομείο, όπως ο «Ευαγγελισμός», είναι αυξημένος και ως εκ τούτου, η δραστηριότητα περιορισμένη... Εγώ ήθελα παραπάνω... Έχοντας εκφράσει ενδιαφέρον για την Πανεπιστημιακή εκπαίδευση, το 2003, ξεκινήσαμε Καρδιοχειρουργική δραστηριότητα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών. Υπήρχε πίεση τότε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και ως ενταγμένο στα Ολυμπιακά Νοσοκομεία, το Πανεπιστημιακό των Πατρών έπρεπε να λειτουργήσει άρτια και την Καρδιοχειρουργική Κλινική. Για μένα αυτό ήταν ένα κίνητρο... Ξεκινήσαμε τις επεμβάσεις το Δεκέμβριο του 2003, εκ του μηδενός. Να αγοράσουμε μηχανήματα, να γίνουν διαγωνισμοί, προμήθειες κ.λπ... Αντίθετα όμως με τα υποσχόμενα, στριμωχτήκαμε, γιατί καμία από τις υπόλοιπες κλινικές, δεν άφηνε ζωτικό χώρο για να αναπτυχθεί ένα καινούριο τμήμα... Ταλαιπωρηθήκαμε αρκετά... Με προσωπικές θυσίες, μαζί με τον κ. Δ. Δουγένη καταφέραμε εν τέλει να στήσουμε την κλινική και να την αναπτύξουμε... Χάρη στην επιμονή και την προσπάθεια...».

Με τον Δημήτριο Νίκα σε στιγμιότυπο του 2009

Με τον Παναγιώτη Δεδεθλία στο 2ο workshop του 401 Γ.Σ.Ν. Αθηνών. Στιγμιότυπο του 2013

Με επιμονή και προσπάθεια, έξι χρόνια αργότερα, ο Ευστράτιος Αποστολάκης εξελίσσεται σε Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής... Μια ταυτόχρονη εξέλιξη στον «μικρόκοσμο» της Καρδιοχειρουργικής θα επιφέρει μια νέα μεταβολή στη ζωή του... «Ταυτόχρονα σχεδόν με την ανακήρυξή μου σε Αναπληρωτή Καθηγητή, προκηρύχθηκε μια θέση πρώτης βαθμίδας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και υπέβαλα τα χαρτιά μου. Το θεώρησα σαν πρόκληση, να πάω στο τμήμα που είχε διοργανώσει ο Καθηγητής Κ. Αναγνωστόπουλος, το οποίο είχε πολύ καλή δραστηριότητα, καλές προϋποθέσεις και ακόμη καλύτερες δυνατότητες να εξελιχθεί... Παρά την αποχώρησή του, οι διάδοχοί του είχαν κάνει εξαιρετική δουλειά, διατηρώντας το τμήμα αλώβητο...». Την 17^η Ιανουαρίου του 2011, ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ανακοινώνει με την αριθμ. 1428 π.ε./06-09-2010 πράξη, την ανακήρυξη του Ευστράτιου Αποστολάκη σε Τακτικό Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων... Από τη θέση αυτή, σκοπός του είναι να προκαλέσει πια εκείνος τον «κόλεμο»... Να γίνει η αφορμή για την αλλαγή, να κινήσει τα νήματα προς την πρόοδο, να προσπαθήσει για την επίτευξη μιας νέας «παλίνοντος αρμονίας»... «Η ελληνική Καρδιοχειρουργική είναι πολύπαθη... Σχεδόν όπως και οι ασθενείς της... Ξεκίνησε πολύ νωρίς, ακολούθησε πολύ κοντά την παγκόσμια εξέλιξη, σε όλα της τα στάδια, με μια καθυστέρηση βέβαια λίγων χρόνων... Ουσιαστικά όμως, βασίστηκε στον εθελοντισμό, στον ενθουσιασμό, στη θέρημη, το μεράκι και τη φιλοτιμία κάποιων λίγων, οι οποίοι ωστόσο ήταν «ασυντόνιστοι» μεταξύ τους, υπήρξαν ως «σποραδικές» περιπτώσεις. Αυτοί οι «Δον Κικώτες» όμως έστησαν την Ελληνική Καρδιοχειρουργική... Οι μετέπειτα γενιές εκμαυλίστηκαν... Παρασύρθηκαν από τη δόξα, από τα υλικά κέρδη, καταστρέφοντας τις όποιες προσπάθειες προς μια σωστότερη κατεύθυνση... Θέλω να αλλάξει αυτό... Και ελπίζω, τώρα που η παγκόσμια Καρδιοχειρουργική θα μπει σε περίοδο «χειμώνα», λόγω της Επεμβατικής Καρδιολογίας, να αλλάξουν σκεπτικό και οι λειτουργοί της... Να δούμε την ουσία και όχι την επιφάνεια...».

Διατυπώνοντας την άποψη ότι η σύσταση του κόσμου συνδέεται με συγκρουσιακές καταστάσεις, οι οποίες επιφέρουν τη δράση, τη μεταβολή και την πρόοδο, το ερώτημα που κλήθηκε να απαντήσει ο Ηράκλειτος είναι από ποιόν και κάτω από ποιες συνθήκες επιτυγχάνεται η «ενόπτητα των αντιθέτων»... Κατά τον ίδιο, η αρμονική σύνδεση αυτών των δυνάμεων μπορεί να επιτευχθεί μόνον από το «λόγο» και μάλιστα από εκείνον που κατέχει γνώση και μπορεί να αντιληφθεί αυτό τον «λόγο», δηλαδή τον σοφό... Διότι αν και ο «λόγος» υπάρχει αιώνια, ωστόσο παραμένει απρόσιτος στους πολλούς, καθώς αυτός αποκαλύπτεται σε λίγους και εκλεκτούς... Αν η «ενόπτητα των αντιθέσεων» αφορά στην Ελληνική Καρδιοχειρουργική, τότε ο «λόγος» του Ευστράτιου Αποστολάκη αξίζει να αποκαλυφθεί... Διότι αναμφισβήτητα αποτελεί έναν από τους λίγους και εκλεκτούς...

Σταύρος Συμινελάκης

781

Αναπληρωτής Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

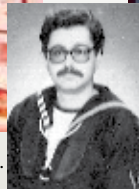
Σε μια πιο αυθαίρετη φιλοσοφική προσέγγιση του έργου του Κιχη, θα μπορούσε ίσως μια «κανονική ζωή» να βιώνεται επίσης μέσα στο πλαίσιο συγκεκριμένων παραδειγμάτων, τα οποία προσφέρουν τους κανόνες και τα πρότυπα για την εξέλιξη του κάθε ανθρώπου... Τέτοιου είδους «paradigms» που επιτρέπουν στον Σταύρο Συμινελάκη να ανοίξει εξεταστικές οδούς, να δημιουργήσει γόνιμες ερευνητικές στρατηγικές, να κατασκευάσει ερωτήματα υπάρχουν πολλά... Η εργασία του πατέρα, η προσωπικότητα της μητέρας, η στάση ζωής και των δύο, δημιουργούν τα γερά θεμέλια, ώστε ο ίδιος να στοχεύσει πολύ ψηλότερα από το σημείο που πραγματικά θέλει να πετύχει... «Γεννήθηκα το 1956 στη Ρόδο, όπου και πέρασα τα πρώτα όμορφα χρόνια της ζωής μου. Ο πατέρας μου, ένας συγκροτημένος, αυστηρός, αλλά και ιδεολόγος άνθρωπος ήταν Αξιωματικός της Αστυνομίας στο νησί. Με την μετακίνησή του το 1963 στην Αθήνα, άρχισε και η σχολική μου φοίτηση, αλλά η έλευση της Δικτατορίας έφερε και τη δυσμενή μετάθεση για την οικογένεια στα Ιωάννινα το 1967 και στη Λέρο τρία χρόνια αργότερα, καθώς εκείνος είχε εκδηλώσει τις πολιτικές του πεποιθήσεις χωρίς φόβο... Η μητέρα μου, επίσης, μια πολύ δυνατή προσωπικότητα με ισχυρές αρχές, κατάγονταν από μια οικογένεια με πολλούς επιστήμονες. Ο ένας αδερφός της ήταν Ιατρός, ο άλλος Πολιτικός Μηχανικός...». Αυτό το «ιδιαιτέρο» περιβάλλον που κινούνταν στα όρια των δογματικών πεποιθήσεων, των περιορισμών και της άμεμπτης ηθικής ορίζει επί της ουσίας και το μέλλον του νεαρού... «Τα καλοκαίρια περνούσαμε τις διακοπές στη Νεάπολη Λασιθίου με τον θείο μου Νικόλαο Βελονάκη. Ήταν χαμογελαστός και προσιτός, έδειχνε ενδιαφέρον για τον άνθρωπο και τον ασθενή του. Μέσα από τα δικά του βιβλία, μέσα από τα δικά του μάτια, τα μάτια της συγκίνησης για τον ανθρώπινο πόνο, είδα την Ιατρική ως ηθικό αξίωμα της ζωής μου...».

Στο κλασικό του έργο «Η δομή των επιστημονικών επαναστάσεων», ο Thomas Kuhn υποστηρίζει ότι αυτό που αποκαλεί «κανονική επιστήμη» συντελείται μέσα στο πλαίσιο συγκεκριμένων παραδειγμάτων, τα οποία προσφέρουν τους κανόνες και τα πρότυπα για την επιστημονική πρακτική του κάθε συγκεκριμένου κλάδου. Τα paradigms, όπως τα ονομάζει, επιτρέπουν στους επιστήμονες να ανοίγουν εξεταστικές οδούς, να δημιουργούν γόνιμες ερευνητικές στρατηγικές, να κατασκευάζουν ερωτήματα και να αναλύουν τη βασιμότητα και το νόημά τους. Κάθε επιστημονική επανάσταση, σύμφωνα με τον ίδιο, συμβαίνει όταν η επιστημονική κοινότητα αποποιείται το παλιό «παράδειγμα» και προσχωρεί στο νέο, κάτι που σηματοδοτεί το τέλος της κρίσης και την επανάληψη της «κανονικής επιστήμης»...

Κείμενο: Νάνου Χρησιδίη

Φοιτητής στο «Α.Π.Θ.»
(1975)

Στο Ελληνικό Ναυτικό.
(1983)

Με τη σύζυγό του
σε στιγμιότυπο του 2005

Το 1975, ο Σταύρος Συμινελάκης αρχίζει την δική του προσωπική «επανάσταση»... Εισάγεται στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, αν και η οικογένεια έχει πια μετακομίσει στην Αθήνα. «Ήθελα να μείνω λίγο μόνος μου. Μακριά από την οικογένεια. Δεν κρύβω ότι η μητέρα μου υπήρξε ιδιαίτερα καταπιεστική... Όταν όμως βρέθηκα εκεί, συνειδητοποίησα ότι ήθελα να γυρίσω στην Αθήνα. Όπου και συνέβη, δυο χρόνια αργότερα, όταν πήρα μεταγραφή, καθώς ήμουνα αριστούχος φοιτητής. Μεγάλα νοσοκομεία, σπουδαίοι Καθηγητές, μεγάλη εμπειρία, ανώτερο επίπεδο εκπαίδευσης...». Με την ολοκλήρωση των σπουδών και της στρατιωτικής θητείας που εκτίεται για μια τριετία στο Ελληνικό Ναυτικό, αναζητά να αδράξει την ευκαιρία εκείνη που θα τον κάνει να «αποποιηθεί» κάθε παλιό «παράδειγμα»... «Είχα ενημερωθεί για ένα ερευνητικό πρόγραμμα που έδινε η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας για τη Μικροβιολογία εφαρμοσμένη στο περιβάλλον. Εντάχθηκα άμεσα σε αυτό, από ευαισθησία για τις νόσους που έχουν σχέση με το περιβάλλον, όπου για μια τετραετία ασχολήθηκα εκτενώς με την ποιότητα του ύδατος στην Ελλάδα και τις ασθένειες που μεταδίδονται μέσω αυτού. Απέκτησα το Δίπλωμα της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, όμως τελικά, συνειδητοποίησα ότι η επαφή με τους ασθενείς και η συγκίνηση που προσφέρει η αντιμετώπιση του ανθρώπινου πόνου μου έλειπαν περισσότερο...».

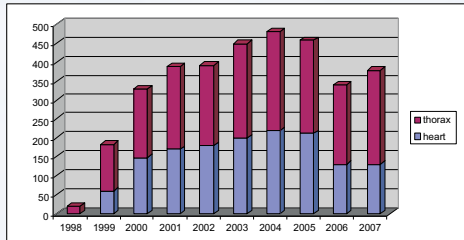

Η «προσχώρηση» του Σταύρου Συμινελάκη στο νέο «παράδειγμα» γίνεται αβίαστα... Σαν η «εξεταστική οδός» που ανοίγεται μπροστά του τον περίμενε από πάντα... «Τον Οκτώβριο του 1986, αποφάσισα να πραγματοποιήσω το όνειρό μου. Να γίνω Καρδιοχειρουργός... Ξεκίνησα ειδικότητα Γενικής Χειρουργικής στο Νοσοκομείο του «Ερυθρού Σταυρού» και κατόπιν, το 1989, έφυγα για το εξωτερικό, στο Liverpool της Αγγλίας, για ειδικευση στην Καρδιοχειρουργική, κατόπιν παραίτησης του αείμνηστου Κ. Τούντα και του φίλου και συναδέλφου Π. Κορμά. Εκεί έμαθα όσα δεν μπορούσα να φανταστώ ότι υπάρχουν. Και όχι μόνο επιστημονικά θέματα. Έμαθα κανόνες συμπεριφοράς. Αξιώματα που πρέπει να κυριαρχούν στη ζωή των γιατρών. Οργανωτικότητα, υπευθυνότητα, εργατικότητα, ευγένεια. Ο δάσκαλός μου σε αυτά, αλλά και στην Χειρουργική Θώρακος ήταν ένας πραγματικός gentleman, ο Dr R. Donnelly. Ήταν απίστευτος ο όγκος δουλειάς. Είχα τρεις μήνες να πω έναν καφέ με έναν συνάδελφο... Αν δεν αγωνιστείς, αν δεν ταλαιπωρηθείς, δεν μαθαίνεις...». Το 1991, επιστρέφει πια στην Ελλάδα, αποδεκόμενος θέση ειδικευόμενου στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «Πποκράτειο» Αθηνών, υπό την διεύθυνση του Ε. Χλαπουτιάκη. Όσες γνώσεις και εμπειρίες έχει διδαχθεί στη μέχρι τώρα πορεία του χρησιμοποιούνται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο... «Αν και τα πράγματα στο «Πποκράτειο» ήταν πολύ πιο δύσκολα σε σχέση με τα όσα είχα ζήσει στην Αγγλία, ο Εμ. Χλαπουτιάκης και ο Ι. Παπαϊωάννου αναγνώρισαν το πάθος μου για δουλειά και προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν τις εμπειρίες μου από την Αγγλία προς όφελος της κλινικής...».

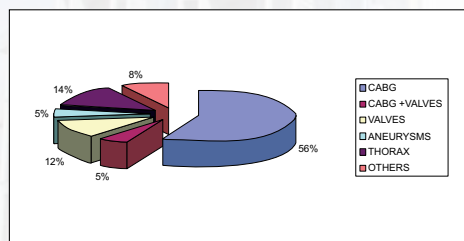
Τρία χρόνια αργότερα, ειδικευμένος πια Καρδιοχειρουργός γυρνά και πάλι στην Αγγλία, όπου με βάση το Νοσοκομείο του Yorkshire, επισκέπτεται και τα Νοσοκομεία «Harefield» και «Royal Brompton» του Λονδίνου, παρακολουθώντας επεμβάσεις από τον Sir M. Yacoub, τον D. Ross και άλλους πρωτοπόρους για την εποχή Καρδιοχειρουργούς. Πριν φύγει, βέβαια, για την μετεκπαίδευσή του, έχει αποφασίσει ότι η επιστροφή του στην Ελλάδα θα ήταν δεδομένη, γι' αυτό και εκδηλώνει ενδιαφέρον για το Παίδοκαρδιοχειρουργικό Τμήμα του Νοσοκομείου «Αγ. Σοφία». Ενδιαφέρον που ανταμείβεται... «Εντάχθηκα στο Παιδών «Αγ. Σοφία» το 1995, στην κλινική του Μιχάλη Μπονάρη, ενός υπέροχου συναδέλφου με πολύ καλή εμπειρία από το Cape Town της Αφρικής. Μαζί μας ήταν και ο Μιχάλης Αργυρίου. Εφημερεύαμε 15 ημέρες ο ένας και 15 ο άλλος. Για μένα αυτό λειτουργήσε σαν δώρο, καθώς ασχολήθηκα με τις συγγενείς καρδιοπάθειες και είχα τη δυνατότητα να μελετήσω...». Όμως, η κατάσταση στο εν λόγω ίδρυμα έρχεται σε αντίθεση με την ηθική του Στ. Συμινελάκη, όπως αυτή σφυρηλατήθηκε μέσα από τα «paradigms» της ζωής του... «Κουράστηκα εκεί. Διαμάχες, γκρίνιες, καταστάσεις ασύμβατες με τα όνειρά μου... Ήθελα να φύγω... Συνέβη να γνωρίσω τον Κωνσταντίνου Αναγνωστόπουλο, ο οποίος είχε έρθει στο «Ωνάσειο Κ. Κ.» και επιδίωξα να παρακολουθήσω ένα χειρουργείο του. Ήταν η πρώτη μου επαφή με τον μεγάλο αυτό δάσκαλο της Καρδιοχειρουργικής. Όταν ο Κ. Αναγνωστόπουλος αποφάσισε να ξεκινήσει Καρδιοχειρουργική Κλινική στα Ιωάννινα και μου πρότεινε συνεργασία, δεν το σκέφτηκα δεύτερη φορά... Είπα ολόψυχα να!...».

Τον Σεπτέμβριο του 1998 ο Στ. Συμινελάκης αναλαμβάνει θέση Επιμελητή Α' στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων... «Πέρασε ένα οκτάμηνο σχεδόν για να καταφέρουμε να στήσουμε την πρώτη εκτός Αθηνών και Θεσσαλονίκης Καρδιοχειρουργική Κλινική. Όμως ο Κ. Αναγνωστόπουλος είχε πείσμα και οργανωτικότητα. Είχε βαλθεί να δημιουργήσει μια μεγάλη κλινική. Με την βοήθεια κονδυλίων που ήρθαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, καταφέραμε να θεμελιώσουμε μια κλινική που έμελλε να γίνει θησαυρός ανακούφισης για περισσότερους από 3.000 ασθενείς... Εργαστήκαμε ιδιαίτερα σκληρά, με αντίξοες συνθήκες, χωρίς βοήθους, με πολλά χειρουργεία, επείγοντα, καθημερινές εφημερίες, ξενυχτία άπειρα... Ήταν εξαιρετικά απαιτητικός, αλλά πολύ μεγάλος δάσκαλος, στην κάθε λεπτομέρεια...». Με την αποχώρηση του Κ. Αναγνωστόπουλου, το 2004, καθώς και την αποχώρηση του διαδόχου του Γεώργιου Δρόσου και με κανόνα να διεκδικεί και να περιμένει, ο Στ. Συμινελάκης, το 2006, αναλαμβάνει καθήκοντα Διευθυντή της Καρδιοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων. Μετά από 16 χρόνια δημιουργικής εργασίας, η προσφορά του αναγνωρίζεται, με αποτέλεσμα να εκλεγεί, τον Ιούνιο του 2010, Αναπληρωτής Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής της Ιατρικής Σχολής Ιωαννίνων...

Ακριβώς όπως συμβαίνει στην «κανονική επιστήμη», έτσι και στην «κανονική ζωή», τα «παραδείγματα», αυτά που επιτρέπουν να ανοιχθούν εξεταστικές οδοί, να δημιουργηθούν γόνιμες ερευνητικές στρατηγικές, να κατασκευαστούν ερωτήματα και να αναλυθούν η βασιμότητα και το νόημά τους, που στηρίζουν κάθε «επανάσταση» που λαμβάνει χώρα σε κάθε τομέα της επιστήμης και της ζωής, γίνονται στην πορεία του χρόνου και τα ίδια «paradigms», σημεία αναφοράς... Ο Στ. Συμινελάκης, όπως αποφάσισε να στοχεύσει, να διαχειριστεί τα πρότυπα που σηματοδότησαν τη ζωή του αλλά και να διαμορφώσει νέα, όπως επέλεξε να ζει και να πορεύεται ως επαγγελματίας και ως συνάνθρωπος, με τον χαρακτήρα του και τη νοοτροπία του, αποδεικνύεται ότι αποτελεί ο ίδιος ένα λαμπρό «παρόδειγμα» για τους «επαναστάτες» του μέλλοντος... Είτε η «επανάσταση» συντελείται στην «επιστήμη» είτε στην ίδια τη «ζωή»...

Αριθμός επεμβάσεων Θώρακα και Καρδιάς περιόδου 1998-2007

Κατανομή χειρουργείων ανάλογα με το είδος επέμβασης

Σταθμοί Λειτουργίας ΚΡΧ Κλινικής Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων

- 24/09/1998: **Πρώτη διαγνωστική επέμβαση Θώρακα- Μεσοθωρακοσκόπηση**
Κακαδέλης – Συμινελάκης, Αναισθησιολόγος: Φίλιου
- 02/11/1998: **Πρώτη Θωρακοκοιλιακή προσπέλαση- Κάταγμα Θ12**
Συμινελάκης – Γεωργούλης, Αναισθησιολόγος: Δίοντισας
- 03/11/1998: **Πρώτη επέμβαση πνεύμονα- Δεξιά πνευμονεκτομή**
Συμινελάκης – Κακαδέλης, Αναισθησιολόγος: Σγουροπούλου
- 27/04/1999: **Πρώτη επέμβαση καρδιάς- Αντικατάσταση αορτικής βαλβίδας**
Αναγνωστόπουλος- Δρόσος, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 27/04/1999: **Πρώτη επέμβαση Bypass**
Αναγνωστόπουλος- Δρόσος, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 15/06/1999: **Πρώτη επέμβαση Bentall**
Αναγνωστόπουλος- Δρόσος, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 30/05/2000: **Πρώτη επέμβαση αφαίρεσης μυξώματος**
Δρόσος – Συμινελάκης, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 29/08/2000: **Πρώτη επέμβαση συγγενούς καρδιοπάθειας- Σύγκλιση ASD**
Συμινελάκης- Δρόσος, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 26/09/2001: **Πρώτη επέμβαση αντιμετώπισης στένωσης ισθμού αορτής**
Συμινελάκης- Δρόσος, Αναισθησιολόγος: Παπαδόπουλος
- 05/2002: **Αναγνώριση ΚΡΧ κλινικής για την άσκηση ιατρών στην χειρουργική Θώρακος- Καρδιάς – Αγγείων.**
- 11/2005: **Πιστοποίηση ΚΡΧ κλινικής με το ISO 9001/2000**

Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης

Το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης

Καθ. Γ. Μπουγιούκας

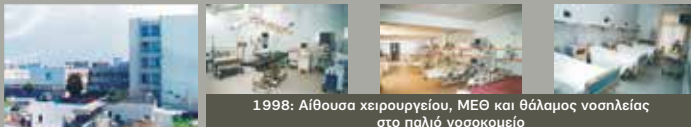
Το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης αποτελεί εξέλιξη του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης, το οποίο ιδρύθηκε το 1939, σύμφωνα με το ΦΕΚ 344/29.08.1939 και περιελάμβανε στο πρώτο οργανόγραμμά του μόλις 26 άτομα προσωπικό –πέντε Γιατρούς, οκτώ Νοσηλεύτες και δεκατρείς Διοικητικούς υπαλλήλους. Από την έναρξη λειτουργίας του κι έως το 1990, το οργανόγραμμο υπέστη επανειλημμένες τροποποιήσεις, προκειμένου το Ίδρυμα να αναβαθμιστεί και να ανταποκριθεί σε επίπεδο Δευτεροβάθμιας Περιθάλψης. Με το Προεδρικό Διάταγμα 459/26-11-1987 αποφασίστηκε και ξεκίνησε η συστάση με το Ιατρικό Τμήμα του Πανεπιστημίου «Δημοκρίτειο» Θράκης, καθώς και η Ίδρυση Πανεπιστημιακών κλινικών και εργαστηρίων, ενώ με σχετικές αποφάσεις του 1988, συγχροτήθηκε η εγκατάσταση και η χωροταξική του τοποθέτηση. Η ολοκλήρωση της συγκόλλησης του Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης με το «Δημοκρίτειο» Πανεπιστήμιο Θράκης και η μετονομασία του σε Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης έλαβε χώρα με τη δημοσίευση του Προεδρικού Διατάγματος 225, τον Σεπτέμβριο του 2002. Η ενιαία αυτή μονάδα, δυναμικότητας 673 κλινών, μεταφέρθηκε τον Δεκέμβριο του 2002 σε νέες εγκαταστάσεις συνολικού εμβαδού 93.544 τ.μ., στην περιοχή Δραγάνα Νέας Μάκρης, έξι χιλιόμετρα δυτικά της πόλης.

Η ιδέα δημιουργίας Πανεπιστημιακής Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής στο «Δημοκρίτειο» Πανεπιστήμιο Θράκης ανήκε στον πρόεδρο της Ιατρικής Σχολής και Καθηγητή Παθολογίας Νικόλαο Γιάτση, ο οποίος το 1995 ξεκίνησε τις διαδικασίες προκήρυξης θέσης Τακτικού Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής. Η πρόθεσή του αυτή υλοποιήθηκε δυο χρόνια αργότερα, τον Ιούνιο του 1997, με την εκλογή του Γεώργιου Μπουγιούκα και την ανάληψη της έδρας Τακτικού Καθηγητή.

Στις 15 Μαΐου 1998, με σχετικό Προεδρικό Διάταγμα που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 104/15.05.1998, ιδρύθηκε η Πανεπιστημιακή Καρδιοχειρουργική Κλινική και στις 15 Δεκεμβρίου 1998, με κοινή υπουργική απόφαση –ΦΕΚ 1256/15.12.1998-, εγκρίθηκε η εγκατάσταση και λειτουργία της στο Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης, ενώ παράλληλα λειτουργήσαν και τα Εξωτερικά Ιατρεία. Ο Καθηγητής Γ. Μπουγιούκας, με συνεργάτες και αρωγούς, αρχικά τον Βασίλειο Διδύμη, ο οποίος κατέλαβε θέση Επιμελητή Α' του Ε.Σ.Υ., και μετέπειτα τους Δημήτριο Μικρούλη, Λέκτορα και Γρηγόρη Μπιταίκα, Επιμελητή Β' του Ε.Σ.Υ., πραγματοποιήσε περί τη 90 Θωρακοχειρουργικές επεμβάσεις έως το τέλος του 1999.

Η πρώτη επέμβαση «ανοικτής» καρδιάς, μια αντικατάσταση μιτροειδούς βαλβίδας σε γυναίκα ασθενή με βαριά επασβεστωμένη στένωση, διενεργήθηκε επιτυχώς στις 20 Μαΐου του 2000, ενώ από τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους ξεκίνησε σε συστηματική βάση, πρόγραμμα επεμβάσεων στον πνεύμονα και τον θώρακα γενικότερα, με την παράλληλη εφαρμογή νέων τεχνικών, όπως περιορισμένες θωρακοτομές και Θωρακοσκοπική Χειρουργική –τεχνική VATS.

Τον Δεκέμβριο του 2002, η Καρδιο-Θωρακοχειρουργική Κλινική μεταγκοστάθηκε στο νέο κτίριο στην περιοχή της Δραγάνας, στο οποίο υπήρξε σχεδιασμός για λειτουργία δύο χειρουργικών αιθουσών, μιας ανεξάρτητης Μονάδας Εντατικής Θεραπείας δυναμικότητας έξι κλινών, ενός Τμήματος Προχειρουργικής και Μετεχειρουργικής Νοσηλείας 34 κλινών, καθώς και Πτέρυγα Εξωτερικών Ιατρείων για τη διενέργεια των Τακτικών Καρδιο-Θωρακοχειρουργικών Ιατρείων.

1998: Αίθουσα χειρουργείου, ΜΕΘ και θάλαμος νοσηλείας στο παλιό νοσοκομείο

2002: Αίθουσα χειρουργείου, αίθουσα συσκέψεων και πτέρυγα νοσηλείας στο νέο νοσοκομείο

Ο Καθ. Γ. Μπουγιούκας με κατά καιρούς συνεργάτες του

Καθηγητής Γεώργιος Μπουγιούκας
 Ίδρυτής της
 Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής
 Διευθυντής την περίοδο 1998 έως σήμερα

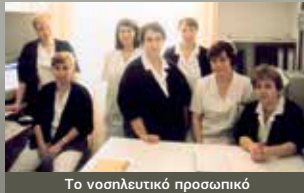

Από τα εγκαίνια έναρξης
 λειτουργίας της κλινικής
 στο νέο κτίριο (2000)

Η μετεγκατάσταση αυτή συνδέεται και με αλλαγές στο ανθρώπινο δυναμικό της κλινικής. Ο Γ. Μπιτζίκας αποχώρησε το 2002 για το Νοσοκομείο «Παπαγεωργίου» Θεσσαλονίκης και στη θέση του προσλήφθηκε ως Επιμελητής Β' ο Αιολυδάς Αμπαγεωμής, ο οποίος παραμένει μέχρι και σήμερα. Θέση Επιμελητή Β' κατέλαβε, το 2003, και ο Παναγιώτης Καρρός, με εξέλιξη σε Επιμελητή Α'. Παράλληλα, ξεκίνησε η χορήγηση τίτλου ειδικότητας σε πέντε ειδικευόμενους, εκ των οποίων πρώτοι υπήρξαν οι Κοσμάς Τσακρίδης, νυν συνεργάτης του Νοσλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης, και Φώτιος Κωνσταντίνου, ο οποίος παρέμεινε στην κλινική, αναλαμβάνοντας, το 2007, θέση Επιμελητή Β'. Στη συνέχεια, ειδικεύομενοι ήταν οι Λευτέρης Νικολαΐδης, ο οποίος κατέλαβε θέση Επικουρικού στην εν λόγω κλινική, Σταμάτης Αρίκας και Ιωάννης Μπουγιούκας, που αμφότεροι συνεργάστηκαν στη συνέχεια με ομάδες του Νοσλευτηρίου «Άγιος Λουκάς» Θεσσαλονίκης. Υπό εκπαίδευση τελούν σήμερα η Εύα Γρυσμπολάκη και ο Ζήσης Γεροντής. Τέλος, να σημειωθεί ότι ο Δ. Μικρούλης εξελήθηκε σε Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής, ενώ ο Β. Διδίλης σε Επικουρο Καθηγητή το 2003 και σε Αναπληρωτή Καθηγητή το 2007.

Αναισθησιολογική κάλυψη παρέδωκαν στην αρχική περίοδο λειτουργίας, οι Αναστάσιος Μούστας και Αντώνιος Ψαράκης, αποσπασμένοι από το Νοσοκομείο «Γ. Παπανικολάου» Θεσσαλονίκης και κατόπιν οι Γεώργιος Βρετζάκης, Σάββας Ελευθεριάδης και Ζήσης Γαλατούδης. Τεχνικοί εξωσωματικής κυκλοφορίας είναι οι Γεώργιος Παναγιωτίδης και Χρήστος Παπαδημητρίου.

Παρά τις ελλείψεις Νοσηλευτικού Προσωπικού, το παραγόμενο έργο της κλινικής είναι λίαν ικανοποιητικό, ενώ η προσφορά της στην ευρύτερη τοπική κοινωνία της Θράκης είναι αδιαμφισβήτητη. Άξιο μνησεί είναι το γεγονός ότι, ο Καθηγητής Γ. Μπουγιούκας και οι συνεργάτες του έχουν επανειλημμένα τιμηθεί από τις αρχές και τους φορείς της Αλεξανδρούπολης για την ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών υγείας. Αποκορύφωμα της αναγνώρισης ήταν η δημιουργία Συλλόγου Προσωπικού και Φίλων της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής, με την επωνυμία «Ο Γαλνός», που στριγγίζει με διάφορες δράσεις το έργο τους.

Το νοσηλευτικό προσωπικό

Ι. Μπουγιούκας.
 Τέως ειδικευόμενος

Β. Διδίλης
 και Σ. Πράπας

Χρ. Δραγουμάνης.
 Ειδικευόμενος

Ε. Νικολαΐδης.
 Τέως ειδικευόμενος

Γ. Παναγιωτίδης.
 Τεχνικός εξωσωματικής

Γ. Μπουγιούκας
 και Μητροπολίτης Άνθιμος

Καρδιοαναισθησιολόγοι

Γ. Βρετζάκης

Σ. Ελευθεριάδης

Ζ. Γαλατούδης

Σε ακαδημαϊκό επίπεδο, πέραν των άλλων, θα πρέπει να αναφερθούν η ανταλλαγή φοιτητών της Ιατρικής και Πατρών με το Πανεπιστήμιο του Goettingen της Γερμανίας και οι κοινές τους δημοσιεύσεις, τα ετήσια εκπαιδευτικά προγράμματα, η πρωτοπορία στην εφαρμογή της μεσολιωσιόκλισης και των τεχνικών VATS στη Βόρεια Ελλάδα, η υποχρεωτική για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου «επιμορφάσεις» Θράκης παρακολούθηση του μαθήματος της Καρδιοχειρουργικής και τέλος, τα ερευνητικά πρωτόκολλα για τη νεοαγγειογένεση και το σύνδρομο προποφίλης. Ιδιαίτερη προσπάθεια καταβάλλεται και στο επίπεδο της εκπαίδευσης ειδικευόμενων Καρδιοχειρουργών, όπου με στόχο την πληρέστερη θεωρητική τους κατάρτιση παρακολουθούν μαθήματα στο Post-Graduate School της European Association of Cardio-Thoracic Surgeons, στο Bergamo της Ιταλίας, αλλά και τη συνεχή μετακπαίδευση των στελεχών της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής στο εξωτερικό. Τέλος, αξίζει να αναφερθεί και το πρόγραμμα ανταλλαγών φοιτητών με επισκέπτες φοιτητές από Γερμανία, Αργεντινή και Ινδία.

Σήμερα, η δραστηριότητα της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης περιλαμβάνει όλο το φάσμα των επεμβάσεων που αφορούν στους πνεύμονες, καθώς και όλο το φάσμα της Καρδιοχειρουργικής ενθλιγών, εκτός από μεταμοσχεύσεις καρδιάς και πνευμόνων. Πιο συγκεκριμένα, διενεργούνται περί τις 320 επεμβάσεις καρδιάς και θώρακα εστιαίες, μέσης και μεγάλης βαρύτητας, με πολύ καλά αποτελέσματα, ενώ συνολικά, από την έναρξη λειτουργίας της κλινικής έχουν διενεργηθεί περίπου 4.300 επεμβάσεις καρδιάς, θώρακα και σπυγίων. Όσον αφορά στη Χειρουργική Συγγενών Καρδιοπαθειών, οι δραστηριότητες της κλινικής περιορίζονται στην αντιμετώπιση απλών περιπτώσεων της παιδικής ηλικίας.

2001 - 2013

786 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001-2013

ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Γεώργιος Μπουγιούκας

- Τακτικός Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής «Δημοκρίτειου» Πανεπιστημίου Θράκης
- Διευθυντής ΚΡΧ Κλινικής

«Αν μπορείς να κρατάς το κεφάλι ψηλά όταν γύρω σου όλοι τον εαυτό τους εκάσαν δειλά, και για τούτο μαζί σου τα βάζουν...

Αν μπορείς στον εαυτό σου να 'χεις πίστη, όταν όλοι για σένα αμφιβάλλουν μα κι αδιάφορος να 'σαι κι ορθός στις δικές τους μπροστά αμφιβολίες...

Αν μπορείς να ονειρεύεσαι δίχως να γίνεις του ονείρου σου σκλάβος, αν μπορείς να στοχάζεσαι δίχως τη σκέψη να κάνεις σκοπό σου, αν μπορείς την λαμπρήν ανταμώνοντας Νίκη ή τη μαύρη φουρτούνα, να φερθείς με τον ίδιο τον τρόπο στους δυο κατεργάρηδες τούτους...»

Να μπορεί να κρατά το κεφάλι ψηλά... Ακόμη και όταν γύρω, οι άλλοι, τον εαυτό τους χάνουν δειλά... Αυτή είναι η σημαντικότερη διδαχή του πατέρα. Με αυτή τη διδαχή ξεκινά η ζωή του Γεώργιου Μπουγιούκα, σε ένα διαμέρισμα της μεταπολεμικής Θεσσαλονίκης. Και με προσλαμβάνουσες που θα τον στιγματίσουν. «*Θυμάμαι έντονα μια σοβαρή περιπέτεια υγείας που αντιμετώπισε η μητέρα μου... Τότε, συνόδευα τον πατέρα μου και εκείνη, στους γιατρούς για να λάβουμε διαγνώσεις... Είχα εντυπωσιασθεί από την ευγένειά τους, τον τρόπο που μας αντιμετώπιζαν, το κουράγιο που της έδιναν... Την ανθρωπιά τους... Αυτές οι εικόνες, οι οποίες ακόμα και σήμερα, μετά από τόσα χρόνια, παραμένουν ανεξίτηλες στη μνήμη μου -και φυσικά σπανίζουν σήμερα-, ήταν εκείνες που με ώθησαν να γίνω γιατρός... Με την προσδοκία και την ελπίδα ότι θα μπορέσω κι εγώ να προσφέρω κάτι στον συνάνθρωπό μου...». Να μπορεί στον εαυτό του να έχει πίστη, ακόμη και όταν όλοι αμφιβάλλουν για εκείνον... Ακόμη και όταν χρειάζεται να σταθεί απέναντι στην θέληση του πατέρα. «*Η ιδέα περί Ιατρικής είχε βαθιά εμποτιστεί στο μυαλό και την ψυχή μου... Οι γονείς μου, ειδικά ο πατέρας μου, με πίεζαν να ακολουθήσω σπουδές στο Πολυτεχνείο... Δήλωσα Ιατρική, αποκρύπτοντάς το από εκείνους... Μπήκα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, το 1966...».**

Κείμενο: Νάνου Χρηστίδη

Να μπορεί να ονειρεύεται, δίχως να γίνει του ονείρου του σκλάβος... Ο Γ. Μπουγιούκας μπορεί και ονειρεύεται. Και τα όνειρά του έχουν δυο συνιστώσες. Την Χειρουργική και την καρδιά. Όταν στις αρχές του 1967, μεταγγράφεται στην Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης, τα πρωτοσέλιδα του ελληνικού και παγκόσμιου τύπου βρίθουν από δημοσιεύματα για ένα σπουδαίο επιστημονικό επίτευγμα. «Επρόκειτο για την πρώτη μεταμόσχευση καρδιάς από τον Christian Barnard... Ο άνθρωπος αυτός καθόρισε τη μετέπειτα σταδιοδρομία μου... Ήμουν αποφασισμένος να κάνω Καρδιοχειρουργική... Βέβαια, σημαντικό ρόλο στην απόφαση αυτή διαδραμάτισε επίσης και η επίσκεψή μου, με το πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών της Ιατρικής Βερολίνου, για δυο συναπτά καλοκαίρια, το 1970 και 1971, στο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο του Δυτικού Βερολίνου, στο Νοσοκομείο «Westend», με Διευθυντή τον Καθηγητή Emil Bücherl, τον εμπνευστή της «Berlin Heart»... Εκεί, είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω πολύωρες επεμβάσεις καρδιάς υπό εξωσωματική κυκλοφορία, οι οποίες με εντυπωσίασαν...». Το Δεκέμβριο του 1972, λαμβάνει το πτυχίο του με άριστα και αφού ολοκληρώσει την στρατιωτική του θητεία και υπηρεσία υπαίθρου στη Χειρουργική Κλινική των Νοσοκομείων Ρόδου και Κατερίνης, συνεχίζει την ειδικότητα Γενικής Χειρουργικής στην Α' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ» Θεσσαλονίκης. «Υπήρξα και τότε πολύ τυχερός, καθώς βρέθηκα στην κλινική του Καθηγητή Δημήτριου Λαζαρίδη, πρωτοπόρο και ιδρυτή –κατ' εμέ- της Καρδιοχειρουργικής στην Ελλάδα... Διδάχθηκα πολλά από εκείνον... Υπήρξε για μένα μια αστείρευτη πηγή γνώσης, ένας μεγάλος δάσκαλος, από τον οποίο διδάχθηκα αρχές της Γενικής Χειρουργικής, της Αγγειοχειρουργικής και της Καρδιοχειρουργικής... Ιδιαίτερα ευφυής και δραστήριος, κατόρθωσε και καθιέρωσε την Α' Πανεπιστημιακή Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», ως μια από τις πιο αξιόλογες στην Ελλάδα, με διεθνή απήχηση... Στάθηκε επίσης τυχερός, διότι κατά την περίοδο της εργασίας μου εκεί, διορίστηκε, το 1977, ως έμμισθος Πανεπιστημιακός βοηθός...».

Γ. Μπουγιούκας και Χρ. Παπακωνσταντίνου. Συνεργάτες στα χρόνια του «ΑΧΕΠΑ»

Με τον μαθητή του Κώστα Τσακιρίδη, που διέγραψε στη συνέχεια μία λαμπρή καριέρα

Με τη σύζυγό του Αριστέα

Με τον γιο του Ιωάννη, καρδιοχειρουργό της νέας γενιάς

Να τολμήσεις με μια σου ζαριά όλα για όλα να παίξεις και να χάσεις τα πάντα... Η λήψη ειδικότητας Γενικής Χειρουργικής, το 1980, τον προκαλεί να τολμήσει. Εγκαταλείπει την Ελλάδα, με σκοπό να μετεκπαιδευτεί στην Καρδιοχειρουργική. «Αρχικά, βρέθηκα στην Καρδιοχειρουργική Κλινική του «Ludwig-Maximilians Universität» του Μονάχου, στο Νοσοκομείο «Grosshadern»... Διευθυντής της κλινικής ήταν τότε ο Καθηγητής W. Klinger, ένας από τους πιο έμπειρους Χειρουργούς στη Γερμανία, κατέχοντας την εποχή εκείνη μια από τις μεγαλύτερες σειρές σε αριθμό ασθενών στον κόσμο, ολικής διάρθρωσης «Τετραλογίας του Fallot»... Το 1982, εγκαταστάθηκα στο Ανόβερο, όπου συνέχισα την μετεκπαίδευσή μου στην Χειρουργική Κλινική Καρδιάς, Θώρακα και Αγγείων, της Ιατρικής Σχολής «Medizinische Hochschule Hannover», υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Hans Borst...».

Να μπορεί την λαμπρήν ανταμώνοντας Νίκη ή τη μαύρη φουρτούνα, να φερθεί με τον ίδιο τον τρόπο... Η Νίκη τον ανταμώνει γρήγορα. Και σε όσες μαύρες φουρτούνες βρέθηκαν μπροστά του, εκείνος θα τους φερθεί με τον ίδιο τρόπο. «Τέλη Σεπτεμβρίου του 1983, επέστρεψα στην Ελλάδα, στο Νοσοκομείο «ΑΧΕΠΑ» και πάλι στο πλευρό του Καθηγητή Δ. Λαζαρίδη, έχοντας ήδη ολοκληρώσει τη Διδακτορική Διατριβή μου, στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου... Την ίδια χρονιά, ανακηρύχθηκα Λέκτορας του Πανεπιστημίου «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης, ενώ ένα χρόνο αργότερα, έλαβα τίτλο ειδικότητας Θωρακοχειρουργικής...». Και οι ανταμώνσεις με τις Νίκες συνεχίζονται. Το 1986, εκλέγεται Επίκουρος Καθηγητής, τίτλο που τον εξελίσσει σε Αναπληρωτή Καθηγητή Καρδιοχειρουργικής, το 1996. Τον Ιανουάριο του 1998 πια, ανακηρύσσεται Καθηγητής Καρδιοχειρουργικής στο Πανεπιστήμιο «Δημοκρίτειο» Θράκης, αναλαμβάνοντας θέση Διευθυντή της Καρδιο-Θωρακοχειρουργικής Κλινικής του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης, της οποίας ηγείται μέχρι σήμερα.

Ο Γ. Μπουγιούκας σε στιγμιότυπο του 1977

2001 - 2013

788 Έβδομη Περίοδος, της «απογείωσης» 2001 - 2013
ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Να μπορείς να μιλάς με τα πλήθη κι ακέρειος στο ήθος να μένεις, ή αν βρεθείς με ρηγάδες χωρίς τα μαλά σου να πάρουν αέρα... Ανάμεσα σε «πλήθη» ασθενών και «ρηγάδες» της κοινωνίας βρίσκεται πια, ο Γ. Μπουγιούκας. Χωρίς η ακεραιότητα του ήθους του να κλονιστεί στο ελάχιστο. «Έκανα πολλά πράγματα στη ζωή μου και είμαι χαρούμενος για αυτό... Βρέθηκα στον ιδιωτικό τομέα, στο Νοσηλευτήριο «Άγιος Λουκάς», από το 1989 έως το 1997... Υπήρξα, παράλληλα, επισκέπτης Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, ενώ το 2008, επέτυχα την υπογραφή συνεργασίας μεταξύ του Πανεπιστημίου «Δημοκρίτειο» Θράκης και του «George August University» του Gottingen... Δοκίμασα τις δυνάμεις μου σε όλα τα επίπεδα, άλλοτε με νίκες και άλλοτε με ήττες... Αλλά τουλάχιστον είχα τη δύναμη να δοκιμάσω και να δοκιμαστώ...».

Να μπορείς να γεμίζεις το αμείλιχτο ένα λεφτό της κάθε ώρας στην αξία των εξήντα μοιραίων δευτερόλεπτων της διαδρομής του... Και αυτό το μπορεί. Πέραν των καθημερινών υποχρεώσεων του, τα εξήντα πολύτιμα δευτερόλεπτα του κάθε λεπτού της ζωής του είναι αφιερωμένα και σε ένα άλλο σκοπό. Και όταν ο σκοπός επιτευχθεί, ένας νέος θα πάρει τη θέση του. «Θέλω πάντα να είμαι σε εγρήγορση και να έχω ένα καινούριο στόχο... Ανάμεσα σε χειρουργεία και αίθουσες διδασκαλίας, βρίσκω πάντα χρόνο για να δραστηριοποιούμαι σε άλλα επίπεδα... Υπήρξα τακτικό μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής για την χορήγηση τίτλου ειδικότητας Θωρακοχειρουργικής της διετίας 2010 και 2011... Είμαι μέλος του Ελληνο-Γερμανικού Ιατρικού Συνδέσμου Θεσσαλονίκης, μέλος της Ένωσης Δωρητών Οργάνων Σώματος, και μέλος της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας, μέσω της οποίας μάλιστα κάνω διαλέξεις στο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, επισκεπτόμενος ακριτικές περιοχές της χώρας μας...».

Αν τα καταφέρεις όλα αυτά, λέει ο ποιητής, τότε θα 'ναι όλη η Γη σα δικιά σου, ως και κάθε που υπάρχει σε τούτη... Τα «αν» αυτών των σπουδαίων στίχων, ο Γ. Μπουγιούκας τα έκανε στη ζωή του προστακτική... Μην φοβάσαι τους υψηλούς στόχους, έλεγε στον εαυτό του... Όσο υψηλότεροι είναι, τόσο μεγαλώνει η πίστη σου ότι θα τους πετύχεις... Αυτά τα «αν», ο Γ. Μπουγιούκας τα έκανε μπορώ... Και μαζί τους μπόρεσε και άγγιξε την ουσία... Το να είναι ένας «...άνθρωπος πλήριος, παιδί μου...».

Με τους παλιούς συνεργάτες στο «ΑΧΕΠΑ», Γ. Δρόσο, Καθ. Μ. Τούμπουρα, Καθ. Χρ. Παπακωνσταντίνου και τον Σ. Πράπα

Με τους Ανδρέα Μπάκα και Δημήτρη Μικρούλη

Στο προεδρείο, με τον Αχιλλέα Λούλια (2012)

Ν. Τσιλιμίγκας, Δ. Μικρούλης και Γ. Μπουγιούκας